

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были отданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HN VAS9 W

2088
9F(6)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΙΟΥΝΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκυσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
Διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΛΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΙΜΒΡΙΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῇ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

Ἡ Σ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῶ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν
ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΤΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΘΙΝΙΚΟΣ
1863

C. 9088.9 F

J

Great fund

M H N

I O Y N I O Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ.

Τῆ Α΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου, καὶ ἑτέρου Ἰουστίνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Ἁγίων γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οτε, ἀγνωσίας ὁ κρυμὸς, πᾶσαν ἐπεκράτει τὴν κτίσιν, ταῖς ἐπηρεαίαις ἐχθροῦ, καὶ ἐθεραπεύετο ἡ τῶν εἰδώλων πληθὺς, τότε ἔνδοξοι Μάρτυρες, προθύμῳ καρδία, ζέσει θείας πίστεως, τοῦτον ἐπαύσατε, πόθῳ ἐκκενοῦντες τὸ αἷμα, ὑπὲρ τῆ τοῦ ἴδιον αἷμα, ἐπὶ τὸν Σταυρὸν σαφῶς κενώσαντος.

Πέων, ὁ γενναῖος ἀθλητὴς, Βαλλεριανὸς καὶ Χαρίτων, καὶ Χαριτῶ σὺν αὐτῷ, θείος Ἰουστίνος τε καὶ ὁ Εὐέλπιστος, καὶ Ἰέραξ ὁ ἔνδοξος, στολὴν ἐξ αἱμάτων, θείαν ἐπιχρώσαντες, καὶ στολισάμενοι, ἅμα τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἐν τοῖς οὐρανοῖς μετ' Ἀγγέλων, τῷ παμβασιλεῖ Χριστῷ παρίστανται.

Οτε, ἐπινεύσει θεικῆ, πρὸς τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, προσεχωρήσατε, σῶμα τὸ φθειρόμενον ἀπαρνησάμενοι, τότε σθένει ῥωννύμενοι, τοῦ Παντοδυναίμου, πῦρ οὐκ ἐπτοήθητε, οὐ ξίφη τέμνοντα· ὅθεν τῷ Θεῷ τὸν αὐχένα, κλίναντες μακάριον τέλος, ἐν ἀγαλλιάσει ὑπέδεξασθε.

Giugno.

1

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὺ εἶ, τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθῆναι πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεοῦνυμφε. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῆ Υἱῶ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον· ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ῥύσασθαι, τὴς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς; Ὅθεν παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἴλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον· Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

✠✠✠✠✠

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Μαρτυρικαῖς, ἠγλαῖσμένοι φαιδρότησι, τῷ καθαρῷ παρίστασθε, Μάρτυρες βήματι, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων, ἡμῖν ἀμαρτημάτων λύσιν βραβεύοντες.

Οἱ εὐσεβεῖς, τῆς ἀληθείας ὑπέρμαχοι, τυραννικοῦ πρό βήματος, ἀγωνισάμενοι, ὁμοφρόνως καθεῖλον, τὴν πλάνην τοῦ Βελίαρ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Δὶ αἰκισμῶν, διὰ μαστίγων καὶ θλίψεων, οἱ εὐσεβεῖς ὠνήσαντο, Μεγαλομάρτυρες, τὴν Χριστοῦ βασιλείαν, ἐν ἣ στεφανηφόροι νῦν πολιτεύονται. Θεοτοκίον.

Κατοικτειρῶν, σοῦ τῶν χειρῶν τὸ πλαστήρηγμα, ὃ ἐν ἐλέει πλούσιος, μήτρην κατήκησας, ἀπειράνδρου Παρθένου, καὶ ταύτην προστασίαν ἡμῶν ἀνέδειξας.

ᾠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Στερέωμα Χριστὸν ἐν τῇ καρδίᾳ σου, κατέχων ἀνδρείως ἀντικατέστης, Ἰουστίνε τῷ δικάζοντι, ἀνομείν παρανόμως σε προσάττοντι.

Χορὸς θεολαμπῆς στρατὸς θεόλεκτος, Ἁγίων Μαρτύρων ἅγιος δῆμος, ἀθροισθεῖς νῦν κατεπάλαισε, δυσμενεῖς ἀσωμάτους μετὰ σώματος.

Τὸ σῶμα αἰκισμοῖς οἱ μεγαλόψυχοι, ἐκδόντες ἠγάλλοντο προορῶντες, τὴν αἰώνιον ἀπόλαυσιν, καὶ τὴν μέλλουσαν δόξαν καὶ λαμπρότητα. Θεοτοκίον.

Ασπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν αἰεὶ, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσας, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνουμένων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ιουστίνος Χαρίτων, Πέων Εὐέλπιστος, Χαρίτων καὶ Ἰέραξ καὶ Βαλλερικανός, οἱ φωστῆρες οἱ φαῖδροι οἱ καταυγαζόντες, τὰ πληρώματα τῆς γῆς, ταῖς φρυκτωρίαις τῶν αὐτῶν, ἀγώνων μεγαλοφώνως, ἀνευφημείσθωσαν πάντες, Χριστῷ πρεσβεύοντες σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Η δερμὴ προστασία καὶ ἀπροσμάχητος, ἡ ἐλπίς ἡ βεβαία καὶ ἀκαταίσχυντος, τεῖχος καὶ σκέπη καὶ λιμὴν τῶν προστρεχόντων σοι, αἰειπάρθενε Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεόν, ἐκέτευε σὺν Ἀγγέλοις, εἰρήνην δοῦναι τῷ κόσμῳ, καὶ σωτηρίαν καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ σε ὀρώσα Χριστέ ἡ Μήτηρ σου, ἐκουσίως ἐν μέσῳ ληστῶν κρεμάμενον, κοπτομένη μητρικῶς τὰ σπλάγχνα ἔλεγεν Ἁναμάρτητε Υἱέ, πῶς ἀθέτως ἐν Σταυρῷ, ὡσπερ κακῆργος ἐπάγης, τὸ γένος τὸ τῶν ἀνθρώπων, ζῶσαι θελῶν ὡς ὑπεράγαθος!

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιουστίνου Χαρίτωνος, καὶ Χαριτοῦς καὶ Πέωνος τοὺς ἄθλους, τῶν Ἀγγέλων τάγματα κατεπλάγησαν.

Συντριβόμενα σώματα, τοῖς αἰκισμοῖς τὴν θείαν προεξέτει, τοῖς γενναιοτάτοις μακαριότητα.

Εὐελπίστου Ἰέρακος, τῶν ἀκλινῶν Μαρτύρων τὴν ἀνδρείαν, οἱ τοῦ σκότους ἄρχοντες ἐπταθήσαν. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, τὴν τὸν Θεὸν ἀσπόρως συλλαβοῦσαν, τῆ αἰεὶ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Πνεύματος θείου πλησθεῖς, τῆς πονηρίας τὰ δεινὰ πνεύματα, τοῖς ὀχετοῖς, Μάρτυς τῶν αἱμάτων, τῶν σῶν Ἰουστίνε, ἀπέπνιξας μάκαρ, ἀθλήσας στερόροτατα.

Η χαριτώνυμος, χάριτος ἐμπλεως Θεοῦ γέγονε, καὶ γυναικῶν, ἐπιλαθομένη σαφῶς τῆ ἀσθενεῖς, ἠθλήσε νομίμως, καὶ δόξης ἠξίωται.

Χαριτωθεῖς τὴν ψυχὴν, ὁμολογίαις ἱεραῖς ἠμβλυνας, τοῦ παλαιοῦ, ἐχθροῦ τὴν κακίαν Χαρίτων ἀθλητὰ, θείων ἀθλοφόρων, σεπτὸν ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σαὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν Χαῖρε Ἁγνή, χαῖρε ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

ᾠδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν δεξαίμενος, ὡσπερ ὁ θεσπέσιος Παῦλος Θεόσοφε, εὐθυδρομήσας ἄριστα, μαρτυρίου τὸ σταδίον ἤνυσας.

Ακυμάντως βασιάνων τὸ πέλαγος, θεία κυβερνήσει διήλθετε Μάρτυρες, καὶ πρὸς λιμένα εὐδον, τῆς Χριστοῦ βασιλείας ἐφθάσατε.

Απλανεῖς ὡς ἀστέρες ἐμπρέποντες, τῷ τῆς Ἐκκλησίας σεπτῷ στερεώματι, τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, φωταυγείαις τῶν ἁθλῶν φωτίζετε.

Θεοτοκίον.

Απειράνδρως Παρθένε ἐκύησας, καὶ διακωνίζεις Παρθένος ἐμφαίνουσα, τῆς ἀληθοῦς θεότητος, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου τὰ σύμβολα.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Μην Ἰουνίος, ἔχων ἡμέρας λ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιε. καὶ ἡ νύξ ὥρας θ΄.

Τῆ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουστίνου τοῦ Φιλοσόφου.

Στίχοι.

Ἰουστίνον κώνειον ἦρεν ἐκ βίου,

ὧς εἶθε πρῶτον τοὺς πειεῖν δεδωκότας.

Πρώτῃ Ἰουνίου Ἰουστίνε ἔλλεβορίζη.

Οὗτος ἦν ἀπὸ Φλαβίας Νεαπόλεως τῆς Συρίας, υἱὸς Πρίσκου τοῦ Βακχείου. Ἐλθὼν δὲ ἐν Ῥώμῃ, Ἀντωνίνῳ τῷ βασιλεῖ, κατὰ τῆς πλάνης τῶν εἰδώλων, καὶ ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως καὶ ὁμολογίας, λιβέλλους ἐπιδίδωκε, τὴν μὲν κρατύνων, τὴν δὲ καθαίρων γραφικαῖς ἀποδείξει. Φθονηθεὶς δὲ ὑπὸ τοῦ φιλοσόφου Κρησκεντος, ἀναιρεῖται, πολλαῖς πρότερον βασάνοις καθομιλήσας. Οὗτος, διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ βίου καὶ ἀκατάγνωστον, εἰς ἄκρον ἀρετῆς ἐλάσας, σοφίας τε πάσης ἔμπλεως γεγονώς τῆς τε θείας καὶ ἀνθρωπίνης, καταλείπει πᾶσι τοῖς πιστοῖς συντάγματα, πάσης σοφίας καὶ ὠφελείας γέμοντα: ὑπερφυῆ γὰρ τὴν γνῶσιν τοῖς ἐντευξομένοις παρέχουσι.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἰουστίνου, Χαρίτωνος, Χαριτοῦς, Εὐελπίστου, Γέρακος, Πέωνος, καὶ Βαλλεριανοῦ.

Οὗτοι οἱ Ἅγιοι ἤλθον ἐν Ῥώμῃ, ἐπὶ Ῥωστικοῦ τοῦ Ἐπαρχοῦ· καὶ μετὰ πολλαῖς βασάνοις, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Λέγεται δὲ, πρὸ τῆς ἐκτομῆς, εἰπεῖν τῷ Ἁγίῳ Ἰουστίνῳ τὸν Ἐπαρχόν: Εἰ οἴεσθε, ἀναιρεθέντες, εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν, ἀγαθὰ τινα ληψόμενοι; Τὸν δὲ Μὴ οἴεσθαι εἰπεῖν, ἀλλὰ πληροφορίαν ἔχειν, ὡς αὐτίκα ἡμᾶς χρῆσταί τινες ἀντιδόσεις καὶ φιλοφροσύναι ἐκδέξονται. Καὶ οὕτως τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Φίρμου τοῦ Μάρτυρος.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Μαξιμιανοῦ· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληφθεὶς, ἄγεται πρὸς Μάγον (τὸν Ἡγεμόνα ἴσως, οὕτω καλούμενον,) καὶ μὴ πεισθεὶς σπονδὰς προσενηκεῖν τοῖς εἰδώλοις, γυμνωθεὶς, μαστιζέται νεύροις· καὶ ἀναρτηθεὶς, ξείται, καὶ ξυρῶ τὰ νεῦρα τέμνεται, καὶ ἐξαρθροῦται τὰς ἀρμονίας, καὶ τὴν κοιλίαν καὶ τὰς κνήμας καὶ τοὺς μηρούς μαχαίραις κατατέμνεται, καὶ λίθοις βάλλεται· καὶ τέλος τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται καὶ τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως δέχεται.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεσπεσίου.

Οὗτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀλεξάνδρου τοῦ Βασιλέως· διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν κρατηθεὶς παρὰ Συμπλεκίου, ἀρχόντος Καππαδοκίας, Καππαδόξων καὶ αὐτός, ἄγεται ἐπὶ τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, θυσίαν προσενηκεῖν τοῖς εἰδώλοις. Μὴ πεισθεὶς οὖν, ἀλλὰ καὶ μᾶλλον μνηστῆρας τὰ εἰδῶλα, κρημασθεὶς ξείται, καὶ εἰς κλίβανον πυρωθέντα ἐμβάλλεται. Τῆ δὲ Χριστοῦ χάριτι ἀβλαβῆς διαμείνας, ἄγεται πάλιν εἰς τὸν τῶν εἰδώλων ναόν, εὐθα θυσίας προσῆγον οἱ Ἕλληνες· καὶ πλησιάζας, τὸν βωμὸν καταβάλλει. Παραχρῆμα οὖν εἰς τῆγανον ἐμβάλλεται πεπυρακτωμένον, ἐλαίῳ καὶ πίσσῃ καὶ στίατι μεστόν, καὶ ἐπὶ θυρῶν ἡμέρας ἐν αὐτῷ προσκαρτερήσας, ἐξέρχεται ἀβλαβῆς, μηδοτιοῦν καίσεως ἐν τῷ σώματι ἔχων· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μετήγαγε, διὰ τὸ τοῦ θανάτου μέγεθος. Ἐξάγει οὖν αὐτὸν ὁ Ἄρχων ἐξω τῆς πόλεως, καὶ τῆ τοῦ θανάτου καταδικάζει τομῇ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ. Εἰκόνας χρυσῆς.

Ἀπάτης βυθόν, τῶν αἱμάτων ποταμῶ ἀποξηράναντες, κρουνοὺς θανάτων ἀνεβλύσατε, κατασβεννύοντες ἄνθρακας, Μάρτυρες δεινῶν παθημάτων, τῶν βωόντων ἐκίστοτε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σοφία Θεοῦ, Ἰουστίνος ὁ σοφὸς κεκοσμημένος, τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀπεμώρανε, φιλοσοφίαν ἐν χάριτι, πείσας προσκυνεῖν τὴν Τριάδα, ὀρθοδόξως κραυγάζειν τε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐνθέω πυρὶ, ἀγαπήσεως σοφοὶ ὕλην κακίας, γενναιοφρόνως τατεφλέξατε· καὶ ὡς πυρσοὶ ἀναλάμπαντες, πάντων τῶν βωόντων καρδίας, εὐσεβῶς ἐφωτίσατε· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σε βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπολουμένην, προεθεώρει τὴν ἐνέγκασαν, ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεικτον, αἴγλην τῆς ἀρρήτου οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς μίᾶς τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Ὡδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ὡς ἐν καμίνῳ τῷ πυρὶ, τῶν βασάνων καρτερῶς δοκιμασθέντες, Ἀθλοφόροι Κυρίου, ὑπὲρ χρυσὸν ἀληθῶς, ἐνθέως βωῶντες ἠσράψατε· Σε ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σὺν Ἰουστίνῳ τῷ σοφῷ, ἀνυμνείσθω Χαριτῶν Πέων Χαρίτων, καὶ Ἰεραξ ὁ μέγας, σὺν Βαλλεριανῷ, ἀθλήσει τὴν πλάνην μειώσαντες, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων, χορείαις συναφθέντες.

Πρὸς τὴν αἰώνιον ζωὴν, ἐπειγόμενοι σοφοὶ γενναιοφρόνως, τὸν αὐχένα τῷ ξίφει, ἐν ὁμοιοῖα ψυχῆς, οἱ πάντες ἐκλίνατε Μάρτυρες, θύματα καθάπερ, Θεῷ προσενηχθέντες.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὁδοῖς· διό σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάλλοντα, καὶ τὴν

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς φρονήματα, σὺ δὲ ἀσκήσεως, καὶ τὴν ψυχὴν ἰθύνας ἐμμελῶς, Νικηφόρε θεόπνευστε, πρὸς τῆς λιμέναις ἔφθασας, τῆς ἀκυμάντου καταστάσεως.

Θεοτοκίον.

Γάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν Ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός, τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγέντας πτώματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

ᾠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Κατακοσμήσας, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις τὸν βίον σου, καὶ φωστὴρ λόγον ζωῆς, σαφῶς ἐπέχων γενόμενος, Χριστοῦ τὴν πανίερον, ποιμνὴν ἐποίμανας.

Ηθεορρήμων, καὶ πυρίνη σου γλῶσσα καὶ ἔνθεος, τῷ πυρὶ τῷ νοητῷ, ταῖς ἀκανθώδεις κατέφλεξεν, αἱρέσεις θεόσοφε, Πάτερ αἰοίδιμε.

Φιλοσοφία, τῆς σοφίας τὸ βάθος ἠρεύνησας, καὶ δογματῶν σου πλοκαῖς, τοὺς ἀθετηντας εἰκόνα Χριστοῦ, τρανῶς ἀπηγγόνησας, Ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Ομολογοῦντες, τὸν Πατρὶ πρὸ αἰῶνων συναρχον, ἐπ' ἐσχάτων ἐκ τῆς σῆς, γαστροῦς τεχθέντα Πανάμωμε, κυρίως δοξάζομεν, σὲ Θεομήτορα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄ-
» γιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Χοροὶ Πατριαρχῶν, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, ἐν ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς, Νικηφόρε τιμῶσι προσθήκη γὰρ ἐδέξαντο, τὴν ψυχὴν σου τὴν ἔνδοξον· ὅθεν σήμερον, καὶ ἡ σεπτὴ Ἐκκλησία, μεγαλύνουσα, τὸν Βασιλέα δοξάζει, τὸν μόνον φιλόανθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον ὄφθεισαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν, σὲ κекτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσᾳ σε Χριστέ, ἡ Πανάμωμος Μητήρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργημα;

ᾠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρώμη τῇ θείᾳ ταῖς μύλας ἱεροφάντα, τῶν ἀσεβῶν συνέθλασας, τῷ στερέῳ σου λόγῳ, τούτους τροπωσάμενος, καὶ σέβειν ἐδίδαξας, θεῖον τοῦ Σωτῆρος εἰκόνισμα.

Ομολογία τὴν θείαν ἱερωσύνην, περιφανῶς ἐφαίδρυνας, Πάτερ Νικηφόρε, Λέοντος ὠμότητι, ὑπεροριζόμενος, μύστα τῶν ἀρρήτων θεοληπτε.

Νεανικῶς προϊστάμενος Νικηφόρε, τῶν εὐσεβῶν δογματῶν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, μάστιγι τῶν λόγων σου, τοὺς λύκους ἐδίωξας, πίστιν τὴν ὀρθὴν καπηλεύοντας.

Ως παραδείξον, τὴν καρδίαν σε κекτημένος, ξύλον ζωῆς ἐν μέσῳ ταύτης πεφυτευμένον, πᾶσιν ἐφανέρωσας τὸν λόγον τῆς πίστεως, Πάτερ Νικηφόρε θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν ἄσαρκον πρὶν τεκοῦσα, Λόγον Θεοῦ πανύμνητε Κεχαριτωμένη, κόσμον ἀνεκαίνισας· διό σε Θεόνυμφε, πίστει ὀρθοδόξῳ γεραίρομεν.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Νοῦν ἔχων καθαρὸν, οὐρανοὺς ἐμβατεύοντα, τῆς γνώσεως καὶ σοφίας, τὸ ἀμάραντον ἄνθος, ἐδρέψω Παμμακάριστε.

Γάματα ψυχαῖς, ὀρθοδόξοις ἐβράβευσας, τοὺς λόγους σου Θεοφάντορ, τὴν δὲ γῆν τῶν ἀφρόνων, κατέστρεψας τοῖς δόγμασι.

Καὶ λόγον πρακτικόν, καὶ ζωνὴν ἔχων ἀμειπτον, ὡς ἥλιος ἐξαστραπτῶν, τῆς σεπτῆς Ἐκκλησίας, λαμπρύνεις τὸ στερέωμα.

Θεοτοκίον.

Ηλύσις τῆς ἀρᾶς, τῆς προμήτορος γέγονας, Πανάμωμε συλλαβοῦσα, τὸν ἡμᾶς εὐλογίαις, ταῖς θείαις στεφανώσαντα.

ᾠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Φωσφόρος, ταῖς ἀκτίσιν ἐκλάμπων τῷ Πνεύματος, ταῖς Ἐκκλησίαις Θεόφρον, ἀνεδειχθῆς στύλος οὐρανομήκης, καὶ νεφέλη, πρὸς κληρουχίαν ἄγων οὐράνιον.

Ολὴν σου, τὴν ζωνὴν τῷ Θεῷ καθιέρωσας, διαφερόντως ἐντεῦθεν, καὶ εἰς πᾶσαν ἄρχων τὴν οἰκουμένην, κατεστάθης, ἱεροφάντα Πάτερ μακάριε.

Ρήγνυσι, ταῖς πλοκαῖς τῶν ἀθέων αἱρέσεων, σου ὁ θεόπνευστος λόγος, τῷ διστόμῳ ξίφει τοῦ Παρακλήτου, τὸ δὲ φέγγος, τῆς ἀληθείας πᾶσι προδείκνυσιν.

Θεοτοκίον.

Οὐ νόμοι, παραδόξως τῆς φύσεως λύνονται, ὅτι Παρθένοσ νῦν τίκτει, καὶ θηλάζει

Κόρη ἀπειρογάμωσ, συλλαβοῦσα, τῶν τῶν ἀ-
πάντων Κτίστην καὶ Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεωσ Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ Δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἶκτον, ἐκ τῆσ πλευρᾶσ
» σου ρεύσαντι αἷματι.

Κοντάκιον, Ἰχος δ'. Ἐπεφάνησ σήμεραν.

Τὸν τῆσ νίκησ στέφανον, ὦ Νικηφόρε, οὐρα-
νόθεν σήμεραν, ὡσ εἰληφῶσ παρὰ Θεοῦ,
σῶζε τοὺσ πίστει τιμῶντάσ σε, ὡσ Ἱεράρχην
ὀμοῦ καὶ Διδάσκαλον.

Συναξάριον.

Τῆ Β'. τοῦ αὐτοῦ μηνόσ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοισ
Πατέροσ ἡμῶν Νικηφόρου, Ἀρχιεπισκόπου Κων-
σταντινουπόλεωσ, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

Στίχοι.

Τοῦ Πατριάρχου Πατριάρχησ πλησίον,
Θεοῦ γέροντοσ Ἀβραάμ Νικηφόροσ.

Δευτερὴ Νικηφόροσ εἰσ Ἐδέμ εὔρατο μοίρην.

Οὗτοσ ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆσ βασιλείασ Κωνσταντίνου τοῦ
δυσσεβοῦσ Κοπρωνύμου, γέννημα καὶ θρέμμα τῆσ
Βασιλείδοσ τῶν πόλεων· πατέρεσ δὲ αὐτῷ ἐξ εὐπατριδῶν
καὶ περιωνύμων, Θεόδωροσ καὶ Εὐδοκία. Οὗτοσ ἂ Θεώ-
δωροσ γέγονεν ἀπογραφεὺσ τῶν βασιλικῶν ἐνταλμάτων.
καὶ διαβληθεὶσ ὡσ προσκυνητῆσ τῶν θείων εἰκόνων, μά-
στιξι καταξάινεται, καὶ ἐπὶ Μύλλασαν στέλλεται τὸ θει-
νότατο φρούριον. Καὶ μετὰ ταῦτα ἀνακληθεὶσ, καὶ μὴ
εἶξασ τοῖσ βασιλικῶσ προστάγμασι, πάλιν ὑπὲρ τὴν Νί-
καιαν ὑπερορίζεται· κἀκεῖσε διαρκέσασ χρόνουσ ἐξ ἐν κα-
κῶσει πολλῆ, τὸν βίον καταλιμπάνει.

Ὁ δὲ τούτου παῖσ ὁ τίμιοσ Νικηφόροσ, τοῖσ τῆσ ὀρ-
θοδοξίασ σπαργάνοισ ἐξ αὐτῆσ τῆσ λοχείασ ἐνεπίσσεται,
καὶ εὐσεβείασ γάλακτι τρέφεται· καὶ τὸ νηπιῶδεσ παρα-
μειψάμενοσ, καὶ καλῶσ παιδευθεὶσ, εἰσ τοὺσ ὑπογραφείσ
κατατάττεται. Ἐπειτα, σκύβαλα πάντα καὶ ὡσ ἀράχνην
λογισάμενοσ, ἀναχωρεῖ τῆσ πόλεωσ, καὶ τὴν Προποντίδα
τοῦ ἁστέοσ καταλαμβάνει· κἀκεῖσε μόνοσ μόνῳ Θεῷ προ-
σανεῖχε, πλείστοισ πόνοισ καὶ ταλαιπωρίαισ προσομιλῶν.
Ἐπει δὲ Ἐπαύτοσ ὁ μέγασ Ἀρχιερεὺσ ἀπεβίω, Νικηφό-
ροσ οὗτοσ, ὑπὸ Νικηφόρου ἀνακτοσ βιασθεῖσ, καὶ παρακλη-
θεῖσ, τὸν θρόνον ὑπεισέρχεται Κωνσταντινουπόλεωσ. Καὶ
μετὰ μικρὸν τοῦ αὐτοῦ Βασιλέωσ ἀναπαυσαμένου, καὶ
Σταυρακίου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ διαδεξαμένου τὴν βασιλείαν,
καὶ αὐτοῦ τάχιον ἀποβιώσαντοσ, Μιχαὴλ ὁ εὐσεβέστατοσ
τῆσ Βασιλείασ τὰ σκῆπτρα διαδέχεται.

Τούτου δὲ καθελῶν Λέων ὁ Θηριώνυμοσ τῆσ βασιλείασ,
καὶ ταύτησ ἐγκρατῆσ γενόμενοσ, κατὰ τῶν Ἀγίων Εἰκό-
νων χωρεῖ, καὶ κατὰ τῆσ εὐσεβοῦσ ἡμῶν πίστεωσ. Ὅσα
δὲ καὶ ὁποῖα ὁ σεβάσμιοσ Πατὴρ ἡμῶν Νικηφόροσ πρὸσ
τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλιτήριον διεξῆλθε παρρησιασάμενοσ, ἀδύ-
νατον λέγειν καὶ γράφειν. Ὁ δὲ Θεομισθῆσ, παραύτιχα
καθελῶν αὐτόν τοῦ θρόνου, καὶ ὑπερορίασ, καὶ εἰρκτῆ
τούτου ἀπορρίψασ, μηδεμιᾶσ παραμυθίασ παρ' οἰουδ' ἕπετε
προσάττει τούτου μεταλαβεῖν. Καὶ οὕτω διάρκεσεν ὁ γεν-
νάδασ ταλαιπωρούμενοσ, μέχρισ ἀν' ὁ δειλαίοσ οὗτοσ τὰ
ψυχὴν ἀπέβρηξεν, ὑπὸ τῶν οἰκείων μαχαίραισ μελωδῶν
κατακοπέισ ἐν τῷ τοῦ Φάρου νεῷ. Ὁ δὲ μακαρίοσ οὗτοσ,

χρονίαισ ταλαιπωρίαισ καὶ κακοπαθείαισ καταπονηθεῖσ, ἐ-
βδομηκοστόν τοῦ χρόνον πληρώσασ, εἰσ χεῖρασ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ τὸ πνεῦμα παρέθετο, ἐννεκ ἐν τῆ ἀρχιερωσύνῃ δατε-
λίασασ χρόνουσ, δικατρεῖσ δὲ ἐν ἐξορίᾳ.

Ταῖσ αὐτοῦ ἀγίαισ πρεσβείαισ, ὁ Θεόσ ἐλέη-
σον ἡμᾶσ. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἐν τῆ καμίνῳ.

Ναόν σε ζῶντα, Θεοῦ τοῦ ζῶντοσ ἐπιστάμε-
θα, ἔνδον ὡσ λυχνίαν ἔχοντα χρυσαυγῆ,
τὴν Τριάδα καὶ κραυγάζοντα· Εὐλογημένοσ εἰ
ἐν τῷ Ναῷ, τῷ τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Αἱρετιζόντων, ταῖσ γλωσσαλγίαισ καταλέλυ-
κασ, πείθων τὴν εἰκόνα σέβειν τὴν τοῦ
Χριστοῦ, Νικηφόροσ τοὺσ κραυγάζοντα· Εὐλο-
γημένοσ εἰ ἐν τῷ Ναῷ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Σοφίασ πλοῦτον, καὶ πολιτείαν ἔχων ἔνθεον,
σᾶσαν διαβάσ τὴν αἴσθησιν νοερῶσ, τῷ
Χριστῷ ψάλλον παρίστασαι· Εὐλογημένοσ εἰ
ἐν τῷ Ναῷ, τῆσ δόξησ σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Μὴ διαιροῦντεσ, τὰ ἠνωμένα μηδὲ συγχέον-
τεσ, ἕνα τὸν Χριστόν δοξάζομεν τὸν ἐκ
σοῦ, σαρκωθέντα Λόγον κράζοντεσ· Εὐλογημέ-
νη, σὺ ἐν γυναίξιν, ὑπάρχεισ Πανάμωμε.

Ὡδὴ ἡ. Παῖδασ εὐαγεῖσ.

Αἷματι Χριστοῦ λευτρωμένοσ, τῆ γνώμη
τὸν δι' αὐτὸν ὑπέσθησ θάνατον· τῆσ γὰρ
συνειδήσεωσ, ἠνεγκασ μαρτύριον, ὁμολογίασ χά-
ριτι καταλαμπόμενοσ, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυ-
γάζων, καὶ ὑπερυψῆτε εἰσ πάντα τῆσ αἰῶνασ.

Σῶμα καὶ ψυχὴν κεκαθαρμένοσ, τὸν λόγον
τῷ παντεπόπτῃ Λόγῳ τέθεικασ, τούτον
πρὶν ἀσώματον, ἀναρχον δεικνύοντα, καὶ συμ-
παθῶσ γενόμενον ἀνθρώπον ὕσερον, τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε κραυγάζων, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰσ πᾶν-
τα τοὺσ αἰῶνασ.

Γ'να κληρουχίασ οὐρανίου, καὶ δόξησ ἀδιαδό-
χου τύχησ ἔνδοξε, δόξαν τὴν εὐμάραντον,
Πάτερ καταλέλοιπασ, ὑπερορίασ ἅπασαν φέ-
ρων πικρότητα, καὶ Κύριον ὑμνεῖτε κραυγάζων,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Θεοτοκίον.

Μόνην καθαρὰν ὁ καθαρὸσ σε, νυμφίοσ ὁ
νοητόσ εὐρῶν Πανάμωμε, κρίνον εὐωδέσα-
τον, ἄνθος ὠραιότατον, καὶ φωτοφόρον θάλαμον
νύμφην προσήκατο· διό σε τὴν Παρθένον ὑμνεῖ-
μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰσ πάντα τοὺσ αἰῶνασ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Π**αῖδασ εὐαγεῖσ ἐν τῆ καμίνῳ, ὁ τόκοσ τῆσ
» Θεοτόκεσ διεσῶσατο, τότε μὲν τυπού-
» μενοσ, νῦν δὲ ἐνεργούμενοσ, τὴν οἰκουμένην

» ἅπασαν ἐγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑ-
» μνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ἦδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Εὔρες τὸ μακάριον τέλος, ὑπεξεληθόντων τῶν
ἑσόπτρων, καὶ τῆς ἀληθείας φανείσης, τῇ
θεωρίᾳ τοῦ ἀκηραίου κάλλους· οὐπὲρ νῦν ἐμ-
φορέμενος, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ἡμῶν μέμνησο.

Λάρνακα κυκλοῦντες τὴν θείαν, τοῦ θεο-
φόρου Νικηφόρου, δεῦτε χριστοφόροι προ-
θύμως, ὡς νικηφόρον τοῦτον ὑμνήσωμεν, καὶ
τὴν αὐτοῦ πανήγυριν, μετ' εὐφροσύνης ἐορτά-
σωμεν.

Πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, ἐπὶ τῷ τελει τῶν
ἀγώνων, τῆς ὁμολογίας τῷ στέφει, Ἱερο-
μάρτυς ὠφθης κοσμούμενος· ὧ καθωραϊζόμε-
νος, τῷ σῶ Δεσπότη νῦν παρίστασαι.

Θεοτοκίον.

Ως ρίζαν πηγὴν καὶ αἰτίαν, τῆς ἀφθαρσίας
σε Παρθένε, πάντες οἱ πιστοὶ πεπεισμέ-
νοι, ταῖς εὐφημίαις καταγεραίρομεν· σὺ γὰρ
τὴν ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» **Λ**ση Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χρι-
» στός συνάψας ταῖς διεσώσας φύσεις· διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς συνήθες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Γ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τῶν κυριοκτόνων σε δεινοὶ, παῖδες προδεδώ-
κασι, φθόνῳ τηκόμενοι ἔνδοξε· καὶ ἀνδρι-
σάμενος, ἀκαταγωνίστως, Παραδείσῃ εἰληφας,
ὧ Λουκιλλιανέ τὴν ἀπόλαυσιν· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος.

Παῖδες οἱ πανίεροι πατρί, ὡς περ πειθαρ-
χοῦντές σοι, σὺν σοὶ ἀθλοῦσι στερρότατα,
καὶ ἡ αἰοιδίμος, καὶ Ὁσία Παῦλα, Μάρτυς ἀ-
ξιάγαστε· μεθ' ὧν νῦν κατοικῶν τὰ οὐράνια,
Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Γάσεων ναίματα ἢ σὴ, θήκη τοῖς προστρέχου-
σιν, ἀναπηγάζει ἐκείσοτε, Μάρτυς πολυάθλε,
καὶ ἐκπλύνει πάθη, καὶ βυθίζει φάλαγγας, δαι-
μόνων συνεργεία τοῦ Πνεύματος· διὸ ἰκέτευε,
δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ
τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εμὲ τὸν κατάκριτον ἐμὲ, τὸν ἀναπολόγη-
τον, τὸν ἀπώσμενον καὶ ἄθλιον, Ἄγνη ἐ-
λέησον, καὶ μὴ καταισχύνης, ἀλλὰ τάχος πρό-
φθασον, καὶ ῥῦσαι ὅταν μέλη ὁ Κύριος, κρίνειν
τὰ σύμπαντα, καὶ κολάσεως ἐξάρπασον· ὅσα
θέλεις, Σεμνή καὶ γὰρ δύνασαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὧ Υἱέ, ἡ Παρθένο ἐλεγεν,
ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμά-
μενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσ-
ποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· Ἄλλα
ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον Ἀθάνατε, τὴν Μητέ-
ρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου
ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Λουκιλλιανοῦ Μάρτυρος μέλπω κλέος.

Ποίημα Ἰγνατίου.

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λόγου σε τοῦ θείου θεραπευτὴν, Μαρτύρων
τὸ κλέος, ἀνυμνῶ Λουκιλλιανέ· διὸ μοι
πρεσβείαις σου παράσχου, τὸν ἱλασμόν τῶν
κακῶν καὶ τὴν ἴασιν.

Οτῆ ἀγάπῃ τῇ τοῦ Χριστοῦ, καὶ τῆς τῶν
εἰδῶλων ἐξαπάτης, καὶ ἀσθενείας σοφῆ κατε-
φρόνησας.

Υπὲρ πᾶσαν δόξαν τὴν ἐπὶ γῆς, τὴν δια-
βασάνων, δόξαν θείαν ἐπιποθῶν, τῆς ἀ-
γήρω δόξης Θεομάκαρ, τῶν οὐρανῶν τερπνῶν
κατετρύφησας. Θεοτοκίον.

Κλίμαξ ἦν ἐώρακεν Ἰακώβ, σὺ εἶ θεοτόκε·
διὰ σοῦ γὰρ τοῖς ἐπὶ γῆς, ὁ Λόγος συνή-
φθη καὶ πρὸς ὕψος, τὴν τῶν ἀνθρώπων οὐσίαν
ἀνείλκυσεν.

Ἦδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ιούδας προδεδώκε, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν
Κύριον, θεοκτόνοισ, σὲ δὲ τοῖς ἀνόμοις, Ἰε-
δαῖοι προέδωκαν.

Λόγοις σε ὁ βάσκανος, ἐξαπατᾶν θωπείας
πειρώμενος, ὠφθῆ τοῖς σοῖς, λόγοις ἀντι-
λίθων, Ἀθλοφόρε βαλλόμενος.

Αύχνος φαινότατος, τοῖς συναθλοῦσί σοι γέγονας, φωταγωγῶν, ἐν ταῖς θείαις τρίβοις, τῆς ἐκεῖ ἀπολαύσεως.

Θεοτοκίον.

Γλέων γενέσθαι μοι, σὲ δυσωπῶ ταῖς σαῖς Δέσποινα, παρρήσιας, τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα, ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Ὁ Εἰρμός:

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• **Κ**αὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Πυρὶ προσομιλῶν, οὐδαμῶς κατεφλέχθης, ὡς Λουκιλλιανὸς, ἀθλητὰ γενναϊόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο, τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἤνυσας, τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ νηπίων Ἁγίων, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανεῖσαν, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν· σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μὴν Πανάμωμον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορώσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μητέρα, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Α'παστράπτεις τοῖς λόγοις σου, καὶ φωταγωγεῖς τὸν κόσμον τοῖς ἄθλοις σου, τῶν τυράννων δὲ τὴν ἔνστασιν, ὡς ἀχλὺν διώκεις ἀνυπόστατον.

Νεὸς ὦφθης ἐκ πίστεως, Ἀβραάμ ὡς παλαίδικαιωθεὶς ἐν Χριστῷ· ἐπιγνώσει γὰρ τοῦ Κτίστου σου, ἀπηνήσω πᾶσαν ματαιότητα.

Ολετῆρα τῆς πλάνης σε, καὶ τῶν ἀλγεινῶν παθῶν ἰατῆρα πιστοὶ, κεκτημένοι Μάρτυς ἔνδοξε, ἐντρυφῶμεν πάντες τῶν ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ νοῦν τό μυστήριον, τῆς κυφορίας σου Μητροπάρθενε· ἐν γαστρὶ γὰρ συλλαβοῦσα Θεόν, ἀνεκφράστῳ λόγῳ ἀπεκύησας.

Ὡδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Μόνε ἰατρέ, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ταῖς ἐντεύξεσι, τῶν παθημάτων τὴν ὁδύνην μου θραύεισον.

Α'νθος ἱερὸν, γεωργία τῆ τοῦ Πνεύματος, ἀνεδείχθης Μάρτυς ἔνδοξε, τὴν εὐκαρπίαν ἐν τοῖς ἄθλοις προβαλλόμενος.

Ρ'ήματα ζωῆς, ἐν καρδίᾳ κεκτημένος Σοφῆ, τῶν τυράννων τὰ θωπεύματα, τῆ σῆ ἐνστάσει ἀπενέκρωσας αἰοῖδιμε.

Θεοτοκίον.

Τεῖχος ἀρράγες, καὶ λιμένα καὶ ὀχύρωμα, καὶ ἐλπίδα Θεομητορ ἀγνή, καὶ θείον ὄπλον, κεκτημένοι σε σωζόμεθα.

Ὡδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υψώσας σου νοητῶς, τὸν τῆς ψυχῆς θείον ἔρωτα, πρὸς πῦρ τὸ τυραννικόν, θαρρόων νητομόλησας, καὶ δρόσω τοῦ Πνεύματος, σὺν παισὶν ἐθαίλφθης, Ἀθλοφόρε καρτερώτατε.

Ρ'ωσθεῖσα Μάρτυς σοφῆ, καὶ Παῦλα ταῖς ὑποθήκαις σου, ἠνδρίσατο καρτερώς, κατὰ τοῦ ἀλάστορος, καὶ στέφανον ἤρατο τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ ἀθλοθέτου Χριστοῦ.

Ορών σου τὸ ἀκλινές, ὡς ὄρος Σιών ἀσάλευτον, οὐκ ἠνεγκεν ὁ ἐχθρός· ἀλλ' ὁμῶς αἰσχύνεται, καὶ πρὸς γῆν πατούμενος, ὑπὸ σοῦ Θεόφρον, ἐν τῷ σκείματι συντρίβεται.

Θεοτοκίον.

Συνείληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τέτον ὑπερφῶς, Πανάχραντε, τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, τῶν κινδύνων πάντας, ἐκλυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ἰ**λάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
• **δ**έομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπαύμισόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Συναξάριον.

Τῆ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λουκιλλιανοῦ, Παύλης, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς νηπίων, Κλαυδίου, Ὑπατίου, Παύλου, καὶ Διονυσίου.

Στίχοι.

Λουκιλλιανὸς σὺν τε Παῦλα νηπίοις,
Αἵματι ὠνήσαντο Μαρτύρων ἀτέφη.

Σταυρῷ ἀμφὶ τρίτην Λουκιλλιανὸς τετάνυστο.

Οὗτος ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανὸς ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Ἀνθρηλιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἱερεὺς τῶν εἰδώλων πρότερον, γηραιὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ τὴν τρίχα λευκός, τὴν οἰκίαν ἔχων οὐ πόρρω τῆς πόλεως Νικομηδείας. Μετατεθεὶς δὲ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ προσαχθεὶς Λιβανίῳ τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθεὶς ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ τὴν προτέραν ἐλέσθαι θρησκείαν, θλάττεται τὰς σιαγόννας, καὶ τύπτεται ῥάβδοις, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται. Εἶτα βληθεὶς ἐν τῇ φυλακῇ, κἀκεῖσε παιδιὰ τέσσαρα, διὰ τὴν

εἰς Χριστὸν πίστιν τεθέντα, εὐρών, μετ' αὐτῶν αὐθις τῷ Κόμητι ἐμφανίζεται· καὶ ἐπιμένων τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, εἰς κάμινον πυρὸς μετὰ τῶν παίδων ἐμβάλλεται. Ἄνωθεν δὲ ἐπιχεινόντος ὄμβρου, καὶ τῆς φλογὸς σθεσθείσης, ἐξέρχονται ἀσλαβεῖς. Καὶ δεξιόμενος ἅμα τοῖς παισὶ τὴν ἀπόφασιν, ἤθη εἰς τὸ Βυζάντιον, τοῦτο τοῦ Κόμητος προστάξαντος. Καὶ τὰ μὲν παιδιά ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν· ὁ δὲ Ἅγιος Λουκιλλιανός, σταυρῶ ἀναρτηθείς, τῷ Θεῷ παρέθετο τὴν ψυχὴν, τῆς Ἁγίας Παρθένου Παύλης συμπαραούσης, καὶ κατὰ τὴν ὁδὸν τῶν μωλωπῶν αὐτοῦ ἐπιμελησαμένης, καὶ ἐν τῷ τελειωθῆναι, τῶν Ἁγίων τὰ λείψανα συναγαγούσης· ἦν γὰρ ἐκ προγόνων πιστὴ, καὶ τοῦτο τὸ ἔργον ὀποιεῖτο· ἐν ταῖς φυλακαῖς εἰσεῖναι, καὶ τοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ πάσχοντας θεραπεύειν, καὶ ἰατρῶν, καὶ διατρέφειν.

Ἦτις κατασχεθεῖσα, ἤθη πρὸς τὸν Κόμητα· καὶ μὴ πεισθεῖσα δῦσαι τοῖς εἰδώλοις, πρῶτον μὲν γυμνωθεῖσα, ἰμάσι τύπτεται, εἶτα ῥάβδοις. Ἐνθα δὴ ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν πληγῶν τὸ σῶμα διαλωθηθεῖσα, ἐπιστάσια Ἀγγέλου καθίσταται ὑγιής, καὶ θαρσοποιεῖται πρὸς τὸ μαρτύριον. Καὶ πάλιν προσαχθεῖσα τῷ Κόμητι, κατὰ τοῦ στόματος τύπτεται, εἰς αὐτὸν ἐξυβρίσασα. Καὶ τεθεῖσα ἐν φυλακῇ, πάλιν εἰς ἐξέτασιν ἄγεται. Καὶ ἐν καμίνῳ βληθεῖσα, ἀσλαβῆς ἐξῆλθε καὶ ἀφλεκτος. Δεξιμένη δὲ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τὸ Βυζάντιον φθάσασα, κατὰ τὴν τοῦ Κόμητος πρόσταξιν, καὶ γενομένη κατὰ τὸν τρόπον, ἔνθα ὁ Ἅγιος Λουκιλλιανός ἐτελειώθη σὺν τοῖς παισὶ, τὸν αἰχένα ἐτμήθη καὶ τὸν τῆς μαρτυρίας ἐκομίσατο στέφανον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαὴλ ἐν τῇ Ὁξείᾳ. (Νῆσος δὲ αὕτη τῆς Κωνσταντινουπόλεως, ἔρημος ἦδη).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Μετὰ Παύλου ἐβόας· Οὐ χωρίσει με, Μάρτυς, ἐκ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ, οὐ κίνδυνος οὐ λύπη, λιμός τε οὐδὲ ξίφος· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐν τῇ πέτρᾳ ἐρείσας, τῇ τῆς ὁμολογίας τῆς θείους πόδας σου, ἀτίνακτος ἐδείχθης, τῷ σαλῶ τῶν κυμάτων· διὸ καὶ ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἀυτρωθήημεν πάντες, ἐκ παθῶν καὶ κινδύων καὶ περιστάσεων, καὶ νύσων πολυτρόπων, πρεσβείαις σου πανάγνοις, Θεομήτορ κραυγάζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν.

Παρά ταῖς θείας ὡς ἀληθῶς διεξόδους, φυτευθεῖς τῆς πίστεως Κυρίου, ξύλον ἀνεδείχθης, Παμμακάρι ζωηφόρον.

Ὁραιοθέντες οἱ ἀθλήται ἐν τῷ κάλλει, τῆς Χριστοῦ σεπτῆς ὁμολογίας, στέφος οὐρανόν ἐν, ἐδέξαντο ἀξίως.

Θεοτοκίον.

Κατακλιθέντα τοῖς ἀλγενοῖς καὶ πεσόντα, διανάστησόν με Θεομήτορ· ὅπως σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν ὃν ὑμνοῦσι, στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ θ'. Μεγαλύνομέν σε.

Λογικοῦ λειμῶνος, ἄνθη βλέποντες, Χριστοῦ εὐωδέστατα, τοὺς Μάρτυρας σήμερον, τιμαῖς μεγαλύνωμεν.

Ἐωσφόροι φανέντες, ἀληθῶς τῇ Ἐκκλησίᾳ, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, οἱ Μάρτυρες λάμπουσι, τῆς ὁμολογίας τὸ φῶς.

Ὁπαθῶν ὀδύνας, ταῖς εὐχαῖς τῶν Ἀθλοφόρων ἰώμενος, κάμου νῦν θεραπεύσον, τὸ ἄλγος Φιλάνθρωπε.

Θεοτοκίον.

Σὲ καὶ τεῖχος καὶ σκέπη, καὶ ἀχείμαστον λιμένα Πανάμωμε, οἱ πιστοὶ κεκτῆμεθα, δι' ἧς καὶ σωζόμεθα.

Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομέν σε τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ δοξαζόμεν σε Θεοτόκε Παρθένε, ὡς Σωτῆρα τεκούσαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Στιχολογῆμεν τὴν α'. γάσιν τῆ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια (*).

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τῆς Τριάδος τὸν πρόμαχον, εὐσεβείας τὸν πρόβολον, ὄργανον τῆς χάριτος τὸ θεόπνευστον, τῶν Ἀποστόλων διαδόχον, Ἀγγέλων συνόμιλον, Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἀκολουθῶς θεμέλιον, ἀρράγεστατον, Ἱεράρχην τὸν μέγαν

(*) Σημείωσαι, ὅτι τὰ πρῶτα ταῦτα Προσόμοια, τὰ Ἀπόστιχα, καὶ οἱ Αἶνοι ὁμοῦ φέρουσιν Ἀκροστιχίδα: Τοῦ Μαλαξοῦ, ἐξ οὗ δεικνύεται ὁ τούτων ποιητής. Τοῦ αὐτοῦ Μαλαξοῦ ἐστὶν ἔτι καὶ ὁ α'. Κανὼν, ὡς γίνεται δῆλον ἐκ τῆς ἤδη πρώτον σημειωθείσης Ἀκροστιχίδος τῶν Θεοτοκίων. Ἀλλὰ καὶ πᾶσαν τὴν εορτάσιμον Ἀκολουθίαν τοῦ Ἁγίου τούτου Μητροφάνους ὁ αὐτὸς ἐμελέργησε Μαλαξῶς, περὶ οὗ ἔρα πλατύτερον ἐν τῷ Προλόγῳ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Μητροφάνην, ἰσραῖς ἐν ὑμνωδίαις, ἀνευφημήσωμεν σήμερον.

Οτε σκῆπτρα βασιλεία, ἢ τῶν πόλεων Ἄνασσα, κατ' ἀρχαῖς καὶ στέμματα ἀνεδέξατο, τότε σοῦ πρώτου ἠυμοίρησε, παμμακάαρ Μητρόφανες, Δεῖα ψήφω τοῦ Χριστοῦ, Ἱεράρχη Θεόφρονος, προεξάρχοντος, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας καταλλήλως, τῇ ἐνθέῳ βιοτῇ σου, ἀνυψωθέντος λαμπρότατα.

Υπὲρ ἡλίον ἔλαμψας, ταῖς ἀκτίσι τῆς χάριτος, πάνσοφε Μητρόφανες καὶ λαμπρότησι, τῶν ἀρετῶν καὶ δογματῶν σου, τῶν Δείων καὶ ἅπαντας, κατεφώτισας λαοὺς, ἐκδιδάσκων τρανότατα, ὀρθῶς σέβεσθαι, ὁμοούσιον κράτος τῆς Τριάδος, καταισχύνων τὰς Ἀρείου, ἐρσεχελίας τοῦ ἄφρονος.

Ἔτερα Στιχηρὰ προσόμοια, Ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἱερώτατος, καὶ Θεοφόρος ἐδείχθης, Χρίσμα Δεῖον ἅγιον, ἐν ἀγίῳ Πνεύματι περικείμενος, καὶ φαιδρῶς πάντοτε, προσχωρῶν Ὅσι, τῶν Ἀγίων εἰς τὰ Ἅγια, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς Θεαρχικαῖς ἀστραπτόμενος, καὶ χάριτι μουύμενος, τὰ σωτηριώδη μυστήρια, ὡς ἱερομύστης, ὡς ὄντως Ἱεράρχης εὐκλεῆς, καὶ παρρησία δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηστραψεν ὁ βίος σου, τῶν ἀρετῶν λαμπηδόσι, παμμακάαρ Μητρόφανες, καὶ τῆς πλάνης ζόφωσιν διεσκέδασεν· ἀληθῶς ὠφθης γὰρ, φωταυγῆς ἡλίου, Ἱεράρχα παμμακάρισε· καὶ νῦν ἐσκήνωσας, ἔνθα φῶς ὑπάρχει ἀνέσπερον, υἱὸς ἡμέρας χάριτι, Πνεύματος Ἁγίου γενόμενος· ὅθεν σου τὴν μνήμην, τὴν Δεῖαν καὶ φωσφόρον καὶ σεπτὴν, ἐπιτελοῦντες Μητρόφανες, πόθῳ σε γεραίρομεν.

Ονοῦς σου ταῖς νεύσεσι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον Θεόφρον, πίστει καλλυνόμενος, καὶ λαμπρῶς Θεούμενος παναοίδιμε, ἐν θνητῷ σώματι, καὶ φθαρτῷ πάνσοφε, ἀφθαρσίαν ἐμελέτησε, καὶ προσεκλήσατο, τὴν τῶν ἀσωμάτων λαμπρότητα, παθῶν ἔξω γενόμενος, καὶ τῇ ἀπαδείχ κοσμήμενος, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες λαμπρότατε φωστῆρ, καὶ πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τῶν μακαριζόντων σε.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον βίον σου, Ἄγγελοι καὶ ἄνθρωποι ἐθαύμασαν, ἱερεῖς καὶ μονάζοντες ἠλαβήθησαν, βασιλεῖς τε καὶ ἄρχοντες ἠδέσθησαν, Θεὸς δὲ ἐδόξασεν, ὁ αὐτὸς ὑπὸ σὲ δοξασθεῖς· ὃν νῦν ἡμῖν ἐξιλίεωσαι, Πάτερ ἀγιώτατε.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου, τῆς χάριτος ἐλθούσης· ὡς γὰρ ἡ βάτος, οὐκ ἐκαίετο καταφλεγόμενη, οὕτω παρθένος ἔτεκες, καὶ παρθένος ἔμεινας· Ἄντι στύλου πυρός, δικαιοσύνης ἀνέτειλεν Ἥλιος, ἀντι Μωϋσέως Χριστός, ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρὸν.

Μέγας ἀνεδείχθης ἀληθῶς, σὺ Ἀρχιερεὺς τῆ Ὑψίστου, τῆς Ἐκκλησίας φωστῆρ, ἔρεισμα τῆς πίστεως, καὶ πύργος ἀσειστος, εὐσεβῶν περιτείχισμα, ἀκλόνητος στύλος, κανὼν ἀκριβέστατος, ἀρχιερέων Χριστοῦ· ὅθεν εὐσεβῶς σε τιμῶμεν, καὶ τὴν σὴν πανίερον μνήμην, ἱερῶς γεραίρομεν Μητρόφανες.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Αγεῖ κατὰ χρέος ἡ σεπτὴ, Πάτερ Ἐκκλησία αἰσίως, πανευκλεῆ ἑορτὴν, ἐν τῇ Δεῖα μνήμῃ σου, πιστοὺς εὐφραίνουσαν, καὶ λαοὺς διεγείρουσαν, πρὸς δόξαν Κυρίου, καὶ ὕμνον καὶ αἴνεσιν τοῦ σὲ δοξάσαντος, Λόγου καὶ Θεοῦ, ὃν δυσώπει, ἐκ παντὸς κινδύνου λυτροῦσθαι, τοὺς αὐτὴν τελοῦντας πανσεβάσμιε.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Λῦμν τῆς Ἀρείου δυσσεβοῦς, Πάνσοφε αἰρέσεως σβέσας, ὡς πῦρ παμφάγον τοῖς σοῖς, δόγμασι κατέκλυσας, καθάπερ ὕδρασι, πῶτα μῶν αἰεὶ βρύουσι, τῆς σῆς ἐκ κοιλίας· ὡς περ δροσιζόμενοι πιστοὶ δοξάζομεν, ὕμνους εὐσεβῶς τὴν Τριάδα, ὑπὲρ ἧς θερμῶς ἠγωνίσω, πρὸς τὴν ἀμαρτίαν ἀνθισταίμενος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ἱεράρχου ἡ σεβάσμιος πανήγυρις, ὡς ἔαρ ἠδύπνοον τοὺς πιστοὺς εὐωδιαζουσα, καὶ πάσας συγκαλοῦσα τὰς Ἐκκλησίας, πρὸς εὐφροσύνην μυστικὴν. Ἰδοὺ γὰρ παραγίνεται, τῇ ἐτησίῳ μνήμῃ, χάριτας νέμων πνευματικαῖς, ὁ μέγας φωστῆρ, χριστομύστης Μητροφάνης, ὁ λαμψας ἐν τῷ κόσμῳ εὐσεβείας ταῖς ἀκτίσι, καὶ τὸ σκότος διώξας τῆς Ἀρείου μανίας, ἐκ τῆ ὕψους τῆς καθέδρας, ὡς ἀπὸ λυχνίας ὑψηλῆς, ἐν ἡ ἀξίως ἐτέθη, τῇ ἄνωθεν προμηθεῖα, τὰς αὐγάς ἐξαστραπτῶν τῆς χάριτος· οὐ γὰρ ἔδει τὸν λύχνον ὑπὸ τὸν μῶδιον κρύπτεσθαι. Διὸ πάντες αὐτὸν κατὰ χρέος ἀνυμνήσωμεν, ὡς κήρυκα τῆς ἀληθείας, καὶ τοῦ θρόνου κοσμητόρα, καὶ πρεσβεύοντα ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'. Τῆ λίθου σφραγισθέντος.

Τὸ μέγα τῆς Τριάδος μυστήριον κηρύττων, τὴν ἐν Χριστῷ οἰκονομίαν διετραίνωσας πᾶσιν, ὡς ποιμένης ποιμὴν τῆς λογικῆς, διώξας λύκους τῆς νοητοῦς, καὶ τὰ θρέμματα τῆς τούτων, φθοροποιῶν λύμης σώσας βοῶντα· Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ ὑψώσαντι· δόξα τῷ βεβαιούντι διὰ σοῦ, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον.

Θεοτοκίον.

Τοῦ Γαβριὴλ φθεγγαμένου σοι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Δόγμα ἐνθεὸν ἐπικρατύνας, ἐπεστήριξας τὴν Ἐκκλησίαν, ὡς Μητρόφανες καταισχύνας τὸν Ἄρειον· τῷ γὰρ Πατρὶ τὸν Υἱὸν ὁμοῦσιον, ἀνακηρύξας πιστὸς ἐβεβαίωσας. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενωδῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Νεὸς γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς Θεοφανείας δεξάμενος, νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος μυστηρίου Μητρόφανες· ὅθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεία γέγονας σκηπὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάντα ἀγνε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, Ἱεράρχης ἐχρίσθης Θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Ὅσιε, βακτηρία λόγων, τῶν θείων θεόπνευστε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτη-

τον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Μητρόφανες· διὰ τῆτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον Πύλην καὶ Κιβωτὸν, τὸ πανάγιον Ὄρος τὴν φωτεινὴν, Νεφέλην ὑμνήσωμεν, Βάιτον τὴν ἀκατάφλεκτον, τὸν λογικὸν Παραδεισον, τὴν τῆς Εὐσας ἀνάκλησιν, τῆς οἰκουμένης πάσης, τὸ μέγα Κειμήλιον· ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων· διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνήσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος Προκείμενον· Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν. Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, εἰς Ἱεράρχας. Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Εἶτα τὸ Ἐλέησόν με ὁ Θεός, εἰς ἧχον β'. Τὸν ἐν σαρκὶ ἰσαγγελον. Ζῆτει εἰς τὸν Ἐσπερινόν. Τὸ Κύριε ἐλέησον β'.

Ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο εἰς ἡ'.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου· οὐ ἡ Ἀκροστιχίς· Τὸν ἀρχιθύτην Μητροφάνην αἰνέσω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις· Ὁ Μαλαξός.

Ῥηθὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὴν θείαν τοῦ Πνεύματος, χάριν ἐξ ὑψους παράσχου μοι, Θεοῦ Λόγε ἀναρχε, φωτίζουσάν μου τὸν νοῦν, εὐφημησαί σου, τὸν μέγαν Ἱεράρχην, τὸν σὲ ὁμοούσιον Πατρὶ κηρύξαντα.

Οβίος σου ἐνθεός, ὁ τρόπος δὲ σου θεόληπτος, ὁ ζῆλος διάπυρος, τὸ ἦθος σεμνοπρεπές, ὁ δὲ λόγος σου, ζωῆς πλήρης θεόφρον· ὅθεν ἀναδεδείξαι φωστὴρ Μητρόφανες.

Ναὸς ἐχρημάτισας, τῆς τρισηλίου Θεότητος, καὶ πόλις σὺ ἐμψυχος, εὐφραινομένη Θεῷ, ὡς περ ὕδασι, τοῖς δόγμασι Παμμακάρο· δι' ὧν κατεφαίδρυνας κόσμου τὰ πέρατα.

Ανοιξας τὸ στόμα σου, λόγῳ Θεοῦ πνεῦμα εἰλκυσας, καὶ ῥήματα ἐβλυσας, τῆς αἰωνίου ζωῆς, καὶ ἐκύρωσας, ἐνώπιον Συνόδου, πίστιν τὴν ὀρθόδοξον, σοφὴ Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ὁ ἀναρχος, ὁ τῷ Πατρὶ συννούμενος, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, νῦν ἐπ' ἐσχάτων ἐκ σῆ, σὰρξ γεγένηται, καὶ ἐν ἡμῖν δι' ἁγίου πνεύματος, ἐσκήνωσεν Ἀχραντε, ὡς περ κηδύνησεν.

Ἴτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Μέγιστον ὕμνω τοῦ Μητροφάνους κλέος.

Θεοφάνους

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας ὡς ἱερεὺς, ὡς Θεοῦ διά-
κονος, παρεσὼς ὑπὲρ ἡμῶν, ἐκτενωὺς ἰκέτευε
τυχεῖν, αἰωνίων ἀγαθῶν, Πάτερ Μητρόφανε.

Εκλελεγμένος Κυρίῳ ἱεουργεῖν, τὸ σεπτὸν
μακάριε, Εὐαγγέλιον αὐτοῦ, εἰς Θεοῦ ἐπί-
γνωσιν λαοὺς, παραινέσεις σοφαῖς, Πάτερ ἐπέ-
στρεψας.

Γνωσιν τὴν θείαν πληθίσας λόγον ζωῆς, ἐκ
καρδίας ἐβλυσας, καταρδεύοντα ψυχὰς,
χερσωθείσας πάθει σοφῆ, Ἱεράρχα τοῦ Θεοῦ,
θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ιερωτάτη χορεία τῶν Προφητῶν, προεδήλη πόρ-
ρωθεν, ἐσομένην σε Θεοῦ, ἀληθῆ λοχεύτριαν
Ἀγνῆ, ἀνωτέραν Χερσβίμ, καὶ πάσης κτίσεως.

ᾠδὴ γ΄. Τοὺς σούς ὕμνολόγους.

Ρητόρων ἀπάσας φληναφίας, διέλυσας Μα-
καρταῖς στερραῖς, ἐστάσεις τῶν λόγων
σου, καὶ ἀδρανεῖς ἀπέδειξας, ἰσχυῖ τῆ θεοθεν
σοι, χορηγηθείση θεόσοφῆ.

Χριστοῦ ὀπαδὸς γεγεννημένος, τὸν θρόνον
τὸν τούτου ἐπὶ γῆς, ἐκληρώσω Μητρόφα-
νες, πρῶτος εἰς πόλιν Ἀνασσαν, Πατριαρχῶν
δεικνύμενος, ἀξίως θεομακάριστε.

Ιδῶν σου τὸ εὐθετον τῆς γνώμης, ὁ πρῶτος
Ἀνάκτων εὐσεβῶν, τῷ θείῳ ἐφεπόμενος,
βουλήματι Μητρόφανε, Πατριαρχῶν σε πρό-
κριτον, θείᾳ Συνόδῳ ἀπέφηνε.

Θαυμάσασα Σύνοδος ἡ πρώτη, τὴν λάμπη-
σαν χάριν τῶν ἐν σοί, δωρημάτων τοῦ
Πνεύματος, τῆ θείᾳ ψήφῳ Ὅσιε, Θεοῦ καὶ τῆ
τοῦ Ἀνακτος, ἀκολουθοῦσα δοξάζει σε.

Θεοτοκίον.

Μεγάλων χαρίτων ἠξιώθης, Μαρία Κυρία τῆ
παντός, ὡς τὸν Θεὸν γεννήσασα, ἐν σαρκί
ὑπὲρ ἔννοιαν, τὸν ἐν ταυτῷ σε δείξαντα, Παρ-
θένον καὶ Θεομήτορα.

Ἴτερος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος.

Σταλαῖζων θείον γλυκασμὸν, ἐκ χειλέων σου
Πάτερ, τῆς πικρᾶς ἀθείας, ἀπεξήρανας
κρουνούς, πατίσας τοὺς εὐσεβεῖς, θείον ὕδωρ,
μάκαρ ἐπιγνώσεως.

Τῆ θείᾳ ψήφῳ προκριθείς, Ἱεράρχης ἐχρί-
στης, ἀναμμάκτους θυσίας, ἀναφέρων τῷ
Θεῷ, τυθέντι ὑπὲρ ἡμῶν, θεοφόρε, Πάτερ Ἱε-
ρωτάτα.

Ο τάφος ἐνθα τὸ σεπτὸν, σοῦ κατάκειται
σῶμα, εὐωδίαν ἐκπέμπει, ὡς Παραδει-
σος Θεῷ εὐωδιάζων ἡμᾶς, Ἱεράρχα, ἐνδοξε Μη-
τρόφανε.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν τοῦ τόκου σου Ἀγνῆ, τὸ ἀπόρρητον
βάθος, ἀπορεῖ νοῦς ἀνθρώπων· ὁ Θεὸς
γὰρ ἑαυτὸν, κενώσας δι' οἰκτιρμούς, ἐν γαστρὶ
σου, ἔσωσε τὸν ἄνθρωπον.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Αποστόλων τοὺς τρόπους καὶ τὰς φωνάς,
ἐκμιμούμενος ὡφθης παναληθῶς· ὡς Πέ-
τρος γὰρ ἐνώπιον, τῆς Συνόδου ἐκήρυξας, τῷ
Θεῷ Πατρὶ Λόγον, Υἱὸν ὁμοούσιον, Ἰωάννου
πλουτήσας, θεόφθογγα ῥήματα· ὥσπερ δὲ ὁ
Παῦλος, τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ποιίμνης, τέθυκας αἰοί-
διμε· κατὰ δὲ τὸν Πρωτόκλητον, τὸν ποθούμε-
νον ἔδειξας. Διὸ πρέσβευε σὺν αὐτοῖς τῷ Χρι-
στῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς
μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι,
καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πται-
σμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ
τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἱ μοι! τί ποιήσω,
ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἠνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν
μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος;
τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστά-
της θερμοτάτος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος
δοῦλός σου.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Υψωθείς ἐπὶ καθέδραν, ἀκροστότην ἐκάθι-
σας, καὶ Πατὴρ Πατέρων, σὺ περιφανῶς
ἐχρημάτισας, ὕμνολογῶν καὶ δοξαζῶν, τὸν δε-
σπότην σου, ἐκβοῶν αὐτῷ· Δόξα. Χριστέ τῆ
δυνάμει σου.

Τὴν πρὸς Πέτρον ἐκληρώσω, τοῦ Χριστοῦ
φωνὴν Ὅσιε· ἐν τῇ σῆ γὰρ πέτρα, τῆς
ὁμολογίας ἐπήξατο, τῆς Ἐκκλησίας τὰ βάθρα,
ἧς οὐδέποτε, κατασχύσαι πύλαι τοῦ Ἄδου δυ-
νήσονται.

Η θρησκεία τῶν εἰδώλων, διδασκαῖς ταῖς
ἐνθέοις σου, εἰς Θεοῦ λατρείαν, Πάτερ
προφανῶς μετενήνεκται· τὰ εἰδωλεῖα δὲ τού-
των εἰς ναοὺς σεπτῶν, μεταβέβληνται, θείαν
στολὴν εἰσδεχόμενα.

Θεοτοκίον.

Απόρρητως τὸν Δεσπότην, τῶν ἀπάντων γε-
γεννηκας, καὶ τεκοῦσα τοῦταν, Κόρη αἰε-

πάρθενος ἔμεινας, καὶ Θεοτόκος ἐδείχθη κατ' ἀλήθειαν ὄθεν Δέσποιναν, σὲ τοῦ παντός καταγγέλλομεν.

Ἔτερος. Χριστός μου δύναμις.

Υπάρχων ἔμπλεως, τοῦ Δείου Πνεύματος, ἱερώτατε Πάτερ τὰ πονηρά, πνεύματα ἀπήλασας, καὶ Θεοῦ οἴκους τοὺς βροτούς, διδαχαῖς σου ἀπετέλεσας.

Μονάδα ἀκτιστον, ἐθεολόγησας, ἐν τρισὶ χαρακτῆρσι διαιρητὴν, ἀτμητον ἀσύγχυτον, φωταγωγῶν τοὺς εὐσεβεῖς, ἱεραῖς Θεολογίαις σου.

Νεκρώσας πρότερον, σαρκὸς σκιρτήματα, ἐγκρατεία καὶ πόνοις καὶ προσευχαῖς, Δεῖος ἐχημάτισας, ἱεουργὸς τοῦ Ἰλαστουροῦ, ἱερώτατε Μητρόφανες.

Θεοτοκίον.

Ως πύλην φέρουσαν, πρὸς Δείαν εἴσοδον, ὡς Παράδεισον Δεῖον ὡς νοητὸν, τόπον ἀγιάσματος, ὡς καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ, τὴν Παρθένον μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ εἰ. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νυκτὶ προσκαθήμενον, καὶ σκότει λαὸν Πάνσοφε, εἰδωλομανίας τῷ φωτί σου, τῶν διδαγμάτων ἐφωταγώγησάς, καὶ Θεογνωσίας ἀσραπαῖς, πάντας κατεφαίδρυνας, ὡς λαμπτήρ παμφαέστατος.

Μονάδα τρισάριθμον, Τριάδα ὁμοσίον, μίαν Θεαρχίαν ἐν προσώποις, τρισὶν ὑπάρχουσαν ἀδιαίρετον, ἀτμητον ἀσύγχυτον ἀπλήν, πᾶσιν ἀνεκκήρυξας, ὀρθοδόξως Τρισόλβιε.

Ηλίθ λαμπρότερον, ἐξέλαμψας Μητρόφανες ἡ σὺ γὰρ τῆς ἀπάτης σκότος λύεις, καὶ δραπετεύεις ζοφῶδεις δαίμονας, νύκτας τῶν παθῶν ἀποσοβεῖς, καὶ δεινὴν σκοτόμαιναν, φυγαδεύεις αἰρέσεων.

Θεοτοκίον.

Λυτήριον εὐρατο, τὸν τόκον σου Θεόνυμφε, φύσις γηγενῶν τῆς πρὶν κατάρας, καὶ εὐλογίας Θεοπρεποῦς πλουτισμόν ὄθεν εὐλογοῦμέν σε πιστοὶ, πάντες καὶ δοξάζομεν, Μαριαμ παντευλόγητε.

Ἔτερος. Τῷ Δείῳ φέγγει σου.

Τὰ Δεῖα Δείως ἐπιτελῶν, καὶ καθάρωτάτῳ λογισμῷ, τῶν καθαρῶν ἐφαπτόμενος, ἀμειπτος ἐδείχθη ἱερωγῶν τῷ Θεῷ, ἀπλότῃ καρδίας, Πάτερ Μητρόφανες.

Οὶ τῶν εἰδώλων Θεραπευταὶ, ὠφθησαν Θεῷ νῦν λατρευταὶ, σοῦ ταῖς σεπταῖς παραινήσεσιν οὓς ἐξ ἀναξίων ἀξίους ἐξαγαγὼν, Θεράπων ἀνεδείχθη τοῦ Παντοκράτορος.

Υπὸ τῆς χάριτος προσκληθεῖς, ἔλυσας αὐχμὸν εἰδωλικόν, ταῖς ἐπομβρίαις τῶν λόγων σου, καὶ κεχερσωμένας καρδίας Ὅσιε, γονίμους ἀπειργάσω Πνεύματος χάριτι.

Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν κύησιν τὴν φρικτὴν, ἔμεινας Παρθένος ὡς τὸ πρὶν Θεὸς γὰρ ἦν τὸ τικτόμενον, ὁ μετασκευάζων πάντα βουλήματι, ἀνύμφευτε Μαρία Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ εἰ. Τὴν Δείαν ταύτην.

Τὸ Δεῖον σκεῦος τοῦ Πνεύματος, τὸν ἄνθρωπον Θεοῦ τὸν ἑράνιον, ἔνσαρκον Ἄγγελον, ἱεραρχίας ἀγλαῖσμα, τὸν σοφὸν Μητροφάνην ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ρημάτων Δείων ἡ δύναμις, καὶ φθόγγος τῶν ἐνθέων λογίων σου, πάντα διέδραμε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, ὀρθοδοξίαν πᾶσι Μάκαρ κηρύττοντα.

Ο πάντα καὶ πρὸ γενέσεως, γινώσκων ὡς Θεὸς ὁ Μητρόφανες, σὲ ἐκ κοιλίας μητρὸς, προεγνωκῶς καθηγίασε, καὶ Πνεύματος δοχεῖον σὲ ἀπειργάσατο. Θεοτοκίον.

Απόρρητός σου ἡ σύλληψις, ἀνέκφραστος ὁ τόκος Θεόνυμφε, καὶ ἀνερμήνευτον, τὸ τῆς ἀγνείας μυστήριον διό σε πιστεῖ μόνῃ αἰεὶ δοξάζομεν.

Ἔτερος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Η γλῶσσά σου Πνεύματι, τεθηγμένη νοητῶς, ὡς γραμματέως κάλαμος, καλλιγραφεῖ καρδίαις τῶν εὐσεβῶν, τὸν λόγον τῆς χάριτος, ἱερώτατε Πάτερ Δείῳ πνεύματι.

Τὰ Δεῖα μνούμενος, ὡς χωρῶν πρὸς νοητὰ, τὰ τῶν Ἁγίων Ἁγία, μυσταγωγεῖς ἐν Πνεύματι τοὺς πιστοὺς, Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, ἱερώτατε Πάτερ τελεώτατα.

Ροαῖς τῶν δογμάτων σου, κατακλύσας θολερά, τῆς ἀθείας ὕδατα, ὡς ποταμὸς ὠράθης τὰ εὐσεβῆ, ἀρδεύων συστήματα, τῶν πιστῶν ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος ἐν μήτρᾳ σου, παχυθεῖς ἄνευ σποράς, βροτὸς ὠράθη τέλειος, καινοτομῶν ταῖς φύσεις Θεοπρεπῶς, ὡς μόνος ἐπίσταται, Θεοκόσμητε Κόρη παναμώμητε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς.

Τὸν ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ Μητροφάνην, τῆς Ἐκκλησίας τὸν φωσφόρον λαμπτήρα, τὸν ὁμοούσιον τὸν Λόγον τῷ Πατρὶ, ἐν μέσῳ κηρύξαντα, Θεοφόρων Πατέρων, καὶ θρόνον κοσμήσαντα, Βασιλίδος ἐν πρώτοις, καὶ προφητείας

χάριν ἐκ Θεοῦ, σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Ὁ Οἶκος.

Ο μυστολέκτης τῶν Θεοῦ ἀρρήτων μυστηρίων, Ἀπόστολος ὁ μέγας Παῦλος, τὸ στόμα τοῦ Χριστοῦ, πόρρωθεν προβλέπων τὸ μέλλον, προέγραφε τὸν ἄξιον τοῦ θρόνου τῆς τῶν πόλεων Βασιλίδος· Ταιῆτος ἡμῖν, φάσκων, ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὁσιος καὶ ἄκακος, δίκαιος καὶ ἀμίαντος, κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἠνωμένος τῷ πνεύματι ταῖς ἄνω οὐρανίαις Δυναμέσιν· ὅς, ἔχων παρρησίαν εἰς τὴν εἴσοδον τῶν Ἁγίων, παρίσταται αἰεὶ τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος, αἰτῆμενος δοθῆναι ἡμῖν ἔλεος, καὶ χάριν εὐρεῖν εἰς εὐκαιρον βοήθειαν. Αὐτὸν οὖν χρεωστικῶς ἀνευφημοῦντες, ὡς χάριν ἐκ Θεοῦ σαφῶς λαβόντα, συμφώνως ὑμνήσωμεν.

Συναξάριον.

Τῇ Δ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνους, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

Γῆς μητρός ἐκείης, Μητρόφανες παμμακάαρ,
Ἐκεῖ μετῆρας, οὐ Πατὴρ πάντων μέγας.

Μητροφάνης δὲ τετάρτη ἔδου χθόνα βωτιά-
νειραν.

Ούτος ἦν ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ πρώτου ἐν βασιλευσὶ Χριστιανῶν, υἱὸς ὑπάρχων Δομετίου. Ὁ δὲ Δομέτιος ἀδελφὸς ἦν Πρόβου τοῦ βασιλέως· ἐγέννησε δὲ δύο υἱούς, Πρόβον καὶ Μητροφάνην. Οὗτος, λογισμῶ σφίφρου τὴν τῶν εἰδώλων θρησκείαν κατανοήσας, ὡς πεπλανημένην καὶ ψευδῆ, προσῆλθε τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐβαπτίσθη. Καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Βυζάντιον, συνῆν Τίτῳ Ἐπισκόπῳ τοῦ Βυζαντίου, ἀνδρὶ Ἁγίῳ καὶ Θεοφόρῳ· ὅς αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἐκκλησίας ἐνέταξε κλῆρον. Μετὰ δὲ τὴν τοῦ Ἐπισκόπου τελευτήν, ὁ Δομέτιος καθίσταται πρόεδρος· ὃν διαδέχεται Πρόβος ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Κατασχὼν δὲ τὴν Ἐκκλησίαν ἔτη ιβ' πρὸς Κύριον ἐκδημῆ, καὶ εὐθὺς Μητροφάνης, ὁ τοῦ Πρόβου μὲν ἀδελφός, τοῦ δὲ Δομετίου υἱός, εἰς τὸν πατριαρχικὸν ἀνάγεται θρόνον.

Τούτου εὐρῶν ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν τῷ Βυζαντίῳ Ἐπίσκοπον, καὶ τὴν ἀρετὴν, καὶ τὸ τῶν τρόπων εὐθὺς, τὴν τε περικειμένην αὐτῷ ἀγκισυρὴν κατανοήσας, οὐχ ἥττον λέγεται δὲ αὐτὸν, ἢ διὰ τὴν τῆς πόλεως θείαν, εὐφυῶς πρὸς τε κρᾶσιν ὡρῶν ἔχουσαν, καὶ καρπῶν ἀφρονίαν, καὶ θαλάσσην ἀρδευομένην, καὶ ἅμα προσκαθημένην τῶν δύο τῆς οἰκουμένης τμημάτων, τῆς τε Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, ἐρασηναί τε τοῦ χωρίου, καὶ φιλοτίμως διατεθῆναι περὶ αὐτὸ, καὶ φείσασθαι μὲν ἕθενός ἀναλώματος, ἀνεγείραι δὲ πόλιν, πάσας τὰς παρὰ ἀνθρώπων γεγενημένας νικῶσαν, καὶ τῶν ὑπερκειμένην, εἰς ἣν τὸ κράτος καὶ τὴν βασιλείαν ἔταξεν, ἀπὸ τῆς Προσφυτέρας Πρώτης ταύτην μεταγαγών. Τῆς δὲ κατὰ Νίκαιαν πρώτης Συνόδου συναθροισθείσης,

ὁ μὲν μακάριος Μητροφάνης, διὰ γῆρας καὶ νόσον, ἀπελείφθη· καὶ γὰρ ἤδη κλινοπετιῆς ἦν, τῷ χρόνῳ τῆς φυσικῆς μαρανθείσης δυνάμεως. Τὸν δὲ πρώτον ἐν πρεσβυτέροις Ἀλέξανδρον, ἀνδρα τίμιον, ἐξαπίστευεν, ὃν καὶ διάδοχον ἀπεφήνατο. Ἐπανελθόντος γὰρ τοῦ Βασιλέως μετὰ τῶν Θεοφόρων Πατέρων, καὶ τῆς Συνόδου λυθείσης, ἐκ Θεοῦ λέγεται ἀποκαλυφθῆναι αὐτῷ τὸν τε Ἀλέξανδρον, καὶ τὸν μετ' αὐτὸν Παῦλον ἐπιτηδεύουσας, καὶ Θεῷ ἀρίσκοντας, πρὸς τὴν τοιαύτην διακονίαν. Κοιμηθεὶς δὲ καὶ ἀναπαυσάμενος ὁ μακάριος, πρὸς τὸν Θεὸν μετατίθεται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς Σύναξις ἐν τῇ Ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, ἐν τῷ σεβασμίῳ αὐτοῦ οἴκῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπασκάλῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς· Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Φῶς ἀνέτειλε τῆς εὐσεβείας Ὅσιε, πᾶσι τοῖς πέρασιν, ἐν τῷ εὐθέτῳ καιρῷ, τῆς ἱεραρχίας σου· διὸ καὶ ἔψαλλες· Ὑπερῦμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Απεκάλυψας τοὺς μέλλοντας τῷ Ἄνακτι, ἐμπνευσθεὶς ἄνωθεν, καὶ μέχρι τρίτου Σοφῆ, διαδεξαμένους σου, θρόνον καὶ φρόνημα, εὐσεβέστατον, ὡς τῆς Τριάδος γνήσιος, καὶ πιστότατος θεράπων.

Νέον παῖδα μὲν Χριστὸς ἐνστερνισάμενος, Θεοφορούμενον, καὶ ἱεράρχην σοφῆ, καὶ Μάρτυρα ἔδειξε· σὺ δὲ μιμούμενος, τοῦτον Πάνσοφε, τὸν νέον Παῦλον ἔσεσθαι, σοῦ διάδοχον προέφης.

Ητῷ Πνεύματος σοὶ χάρις ἐνοικήσασα, προφήτην ἔδειξε, προβλέποντα τὰ μακρὰν, καὶ σαφῶς προλέγοντα· ὅθεν προείρηκας, τοῖς αἰτοῦσί σε, περὶ πολλῶν Θεσπέσιε, καὶ σῆς θείας ἐκδημίας.

Θεοτοκίον.

Εἰλου βρώσεως γευσάμενοι προπάτορες, ἀπεστερήθησαν, τῆς Παραδείσου τρυφῆς· ἡμεῖς δὲ γευόμενοι, σαρκὸς τοῦ τόκου σου, Θεοῦνύμφευτε, τὴν ἐν Ἐδέμ ἀπόλαυσιν, καὶ ζωὴν κληρονομοῦμεν.

Ἄλλος. Δροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον.

Φωτιζόμενος τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσεσι, καὶ μεθέξεσι, φωτοβόλος γέγονας ἀστήρ, φωτιζὼν τοὺς ψάλλοντάς Σοφῆ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Αγιώτατος ναὸς ἀγλαϊζόμενος, ταῖς ἐναρέτοις πράξεσι, σὺ μενόμενος, ἐνοικοῦσάν ἐσχες ἱερώς, ἐν σοὶ τὴν Τριάδα ἐκβοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νησαγμὸν ἀπὸ βλεφάρων ἀπώσαμενος, ταῖς θείαις ἐγκρηόρσεσι, θείαν ἔλλαμψιν εἰσε-

δέξω, ἄγγελον φωτός, καὶ στύλον καὶ ἔρεισμα πιστῶν, καὶ Ἱεράρχην ἀποτελοῦσάν σε.

Θεοτοκίον.

Ο καθήμενος ἐν κόλποις τοῦ Γεννήτορος, ἀπεριγράπτως Ἄχραντε, ἐν τοῖς κόλποις σου καθέζεται νῦν περιγραπτῶς, τὴν σὴν περικείμενος μορφήν, διὰ τὸ σῶσαι τὸν Ἀδάμ, νέος Ἀδάμ γεγονώς.

ᾠδὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Νάμασι τοῦ Πνεύματος Θεόφρον, ὡς πλήρης ζωπαρόχων ἀναβλύσεων, ποταμὸς ἐξέχεας, εὐσεβείας ὕδατα, ψυχὰς πιστῶν δὲ ἠρδευσας, ψάλλειν διδάσκων αἰεὶ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανὴρ ἐπιθυμιῶν Πνεύματος ὠφθης, καὶ σκεῦος ἐκλελεγμένον Ἱερώτατε· ὄθεν ἐρωτήσαντι, ἱεράρχῃ εἴρηκας, Ἀλεξανδρέων πρόεδρον, προοπτικῶς μετ' αὐτόν, τὸν μέγαν Ἀθανάσιον εἶναι, τὸν πολὺν τὰ θεῖα, καὶ λαμπρὸν ἀριστέα.

Ιθύνας τὸ σκάφος Ἐκκλησίας, πρὸς ὄρμον ὀρθοδοξίας γαληνότατον, οἷα ἐμπειρότατος, κυβερνήτης Πάνσοφε, τὴν ἄνω πόλιν ἐφθασας, γέρα ληψόμενος, τῶν πόνων καὶ ἰδρώτων σου μακαρ, παρὰ τῆ Δεσπότῃ, Χριστῷ εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ολὴν προσλαβὼν τὴν ἀνθρωπίνην, οὐσίαν ἐκ σοῦ Σεμνῆ ὁ ὑπερούσιος, ὄλον με τὸν ἀνθρωπον, ἔσωσε βουλήματι, καὶ κοινωνὸν ἀνέδειξε, νῦν θείας φύσεως· διό σε γεγηθότες ὑμνήμεν, ὡς καλῶν αἰτίαν, Παρθένε εἰς αἰῶνας.

Ἔτερος. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίαις.

Υπερήφανον ὄφιν τῆ ταπεινώσει σου, ἐταπείνωσας Μακάρ προσανυψούμενος, ταῖς πρὸς τὸν Θεὸν καθαραῖς σου ἐντεύξεσιν (*)· ὄθεν σε τιμῶμεν, Χριστὸν ὑπερυψοῦντες.

Σαρκοθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ λαοὺς ἐκ δουλείας πλάνης διέσωσας, τὴν εἰδωλικὴν, ἀπελαύνων δυσσέβειαν, Πάτερ Ἱεράρχα, Μητρόφανες θεόφρον.

Καὶ τὸν βίον τῷ λόγῳ ἔχων ἀρμέζοντα, καὶ τὸν λόγον τῷ βίῳ ἔχων ἐμπρέποντα, πλήρης ἡμερῶν, γεγονώς τῶν τοῦ Πνεύματος, Πάτερ πρὸς τὰς ἄνω, μετέβης κατοικίας.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς πρώην ἀρᾶς τῷ τόκῳ σου, Παντευλόγητε Κόρη Θεογεννήτρια, τὴν

τοῦ Γαβριὴλ, φωνὴν σοὶ ἀναμελπομέν· Χαῖρε ἡ αἰτία, τῆς πάντων σωτηρίας.

ᾠδὴ δ΄. Ἄπας γηγενής.

Νόμος ὁ γραπτὸς, παρῆλθε τῆς χάριτος ἐπιφανείσης Χριστοῦ· ἡ Ἀαρωνίτις δὲ, ἱερωσύνη τῆ σῆ Μητρόφανες, ἱεραρχία πάνσοφε, παραχωρεῖ ἐμφανῶς, ὡς ἡλίου, τηλαυγῶς ἐκλάμποντος, τὸ ἀστέριον φέγγος συγκρῦπτεται.

Εἰρήνη πολλή, ἐκ Θεοῦ γεγένηται σοὶ· Ἱερώτατε, οὐ ὠραῖοι ἔδραμον, πόδες εἰρήνης ὁδὸν κηρύττοντος, εἰρήνην ὑπερέχουσας, ἀπαντα λόγον καὶ νοῦν, καὶ εἰρήνης, τόποις ἐνσηκνωσάντος, καὶ εἰρήνην λιταῖς ἡμῖν νέμοντος.

Σὺν Πατριαρχῶν, καὶ Μαρτύρων τάγμασιν Ὀσίων καὶ Προφητῶν, καὶ ταῖς τῶν Ἀγγέλων δὲ, ταξιαρχίαις ὡς παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀπαύστως πρέσβευε, κραταιοῦσθαι, ἄτρωτον τὸ κήρυγμα, εἰς αἰῶνας αἰῶνων τῆς πίστεως.

Οπαμβασιλεῦ, Θεὲ Τρισυπόστατε ἡμῖν εὐέλκτος, γενοῦ ταῖς θεαῖς λιταῖς, τοῦ Ἱεράρχου καὶ παῦσον ἅπαντα, τῆς Ἐκκλησίας σκάνδαλα, καὶ τὰ φρυάγματα, τῶν ἀθέων, ἐχθρῶν ἐξαφάνισον, καὶ εἰρήνευσον πάντα τὸν κόσμον σου.

Θεοτοκίον.

Σῶζε πειρασμῶν, καὶ παντοίων θλίψεων ἀγνή Μητρόθεε, ἅπαντας τοὺς δούλους σου, καὶ αἰωνίου ῥύσαι κολάσεως, καὶ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, τοῦ σοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ, τοὺς ἐκ πόδου, σὲ ὕμνοις γεραίροντας, καὶ τὴν θεῖαν τιμῶντας εἰκόνα σου.

Ἔτερος. Θεὸν ἀνθρώποις.

Εν γῆ πραέων σὺ κατεσκηνώσας, Ἀρχιερεῦ πραῦς ἐν ἀκακίᾳ γεγόμενος, καὶ τοῖς ἄνω συνήθης στρατεύμασιν, ὄλος ὠραῖσμένος, θεαῖς λαμπρότησιν, ὄλος τῷ φωτὶ τῶν ἀρετῶν περιγεόμενος.

Ορᾶς Ἀγγέλων θείας λαμπρότητας, Πατριαρχῶν Μαρτύρων Ἀποστόλων Μητρόφανες, σὺν αὐτοῖς δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ἄφεςιν τῶν πταισμάτων, βίου διόρθωσιν, Ὅσιε δωρήσασθαι ἡμῖν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Σταγὼν καθάπερ ἡ ἐπουράνιος, τῆ σῆ γαστρὶ Παρθένε ὑετὸς καταβέβηκε, καὶ ξηραῖνας τῆς πλάνης τὰ ρεύματα, ὠμβρῖσεν ἀφθαρσίαν καὶ ἀπολύτρωσιν, πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις, διὰ σοῦ Θεοχαρίτῳ.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει: συννεύσεις.

Αγίων πολιτείας ἱεραῖς, συγγραφαῖς ἐδήλωσας, Πάτερ θεόπνευστε, δεῖα γνώσει τὴν ψυχὴν φωτιζόμενος.

Ρημάτων σου ὁ φθόγγος καὶ τερπνῶν, δογμάτων ἢ δύναμις, πᾶσαν ἐπέδραμε, Παμμακάριστε τὴν γῆν δεῖα χάριτι. Θεοτοκίον.

Παρθένε ὃν ἐκύησας Θεόν, ἄνθρωπον γενόμενον, τοῦτον ἰκέτευε, λυτρωθῆναί με πυρὸς καὶ κολάσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινόν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς κηρύξας, δῶρον θεῖον ἅγιον, σαυτὸν προσῆξας τῷ Κτίστη, πρότερον ἐν τῇ ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ἕστερον τῷ μαρτυρίῳ σερόνως ἀθλήσας, καὶ νομίμως ὑπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ,

Συναξάριον.

Τῆ Ε'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχοι.

Ὁ Δωρόθεος, Κἄν φραγγέλλωμαι, λέγει,
Δείπῃσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστῆ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμάσθη.

Ος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου, Τύρου Ἐπίσκοπος. Ἐπὶ δὲ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, διὰ τὸν ἐπικείμενον διωγμὸν, καταλιπὼν τὴν οἰκίαν, καὶ τὴν ἰδίαν παροικίαν, ἀπῆλθεν ἐν Δυσοπόλει. Μετὰ δὲ τὴν τούτων καταστροφὴν, κατέλαβε τὴν Τύρον, καὶ ἦν ἰθύνων τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν μέχρις Ἰουλιανοῦ τοῦ παραδάτου. Τότε δὲ πάλιν, τὴν Δυσοπόλιν κατέλαβεν, ἐνθα συσχεθεῖς ὑπὸ τῶν τοῦ Ἰουλιανοῦ Ἀρχόντων, καὶ πολλὰς βασάνους ὑπομείνας, τὸν τῆς μαρτυρίας ἐν βαθυτάτῳ γῆρα ἐκομίσασατο στέφανον, ἐν αὐτῷ τῷ πάσχειν τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθέμενος, ἤδη τυγχάνων ἐτῶν ἑκατὸν ἑπτὰ. Καταλείπει δὲ διάφορα συγγράμματα Ἐκκλησιαστικά, καὶ ἱστορίας, ἑλληνικοῖς καὶ ρωμαϊκοῖς γράμμασιν· ἦν γὰρ ἑκατέρων ἔμπειρος τῶν γλωσσῶν, σπουδῆ συντόνῳ καὶ φύσεως ἐπιτηδειότητι.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν φοβεραῖς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρτύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικαίνδρου,

Υπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης, καὶ Παμβωνος.

Οῦτοι διὰ Χριστὸν καὶ τὴν εἰς αὐτὸν πίστιν, ὑπὸ τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ ἄρχοντος, λιμῷ καὶ δίψει καὶ κρύει ταιπωρηθέντες, τὸν ἀγῶνα τοῦ μαρτυρίου ἐτέλεισαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Αστρον πολύφωτον ἐφάνης, ταῖς λαμπρότησι τῶν ἀθλῶν σου φωτίζων, ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶς, Δωρόθεε βοῶντων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τρίβυς εὐθείας διοδεύων, ὑπεξέκλινας τὰ βάρηρα τοῦ πλάνου, καὶ ὁδοὺς πρὸς ζωῆς, ὠδήγεις τοὺς βοῶντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εσβεσας ὄμβροισ τῶν αἱμάτων, Παναοίδιμη τὴν καμίνον τῆς πλάνης, καὶ πρὸς ὕδωρ ζωῆς, ἐσκήνωσας κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι δεσμῶν τῆς ἀμαρτίας, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεογεννητορ, καὶ ἀγάπη Θεοῦ, ὑπόζευξον τελεία, ἵνα πιστῶς δοξάζω σε, Θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

Ὠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Σοβαρευόμενον ὄφιν ἐν κακίᾳ, ταπεινωθεῖς ἐν Κυρίῳ, Πάτερ βοῶν ἐταπείνωσας· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εν βαθυτάτῳ σε γῆρα πρὸς ἀγήρους, ἀναπαυσόμενον τόπους, ὁ πλαστουργὸς κατεσκήνωσεν, ἱερώτατε Πάτερ, Μαρτύρων ἀγλαΐσμα.

Βίον ἰσαγγελὸν ἔχων σὺν Ἀγγέλοις, τῷ ταῦ Δεσπότη σου θρόνῳ, ἀναβῶν νῦν παρίστασαι· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, Θεοτοκίον.

Οραιοτάτη Παρθένε ἀνεδείχθης, τὸν ὠραιότατον Λόγον, κυοφοροῦσα ὡς ψάλλομεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ιθυνας τὴν ποιμνὴν, Χριστοῦ θεοῦ πρὸς λιμένας, ἀβλαβῆ τηρήσας αὐτὴν χειμῶνων ἐναντίων, ὡς πανάριστος Ἱεράρχης καὶ θεῶν Πάτερ, πληρωτῆς σοφῆ προσταξέων.

Ως ἱερουργὸς ἱερός, ὡς Μάρτυς γενναῖος, ὡς θαυματουργὸς θαυμαστός, ὡς θεῖος λογογράφος, ὡς τῆς πίστεως ἀδιάσειστος στύλος, δόξης αἰωνίου Πατέρ ἔτυχες.

Σέ ὡς θεῖον δῶρον, Δωρόθεε ὁ τὰ δῶρα, ὡς Θεὸς παρέχων, πλουσία χρηστότητι τοῖς δεομένοις, εἰς πιστῶν ἐναργῆ σωτηρίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐδωρήσατο.

Η θεοφειγῆς μνήμη σου ἀνέτειλε κόσμῳ, καταυγαζούσα πιστούς, ἀκτίσι χαρισμάτων, ἣν δοξάζοντας κοινωνοὺς ἡμᾶς δεῖξον Πάτερ, τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν χερσὶ, τὸν φέροντα τὰ πάντα, νεύματι τῷ θεῷ Ἄγνῃ, αὐτὸν αἰεὶ δυσώπει, τῶν χειρῶν ἡμῶν τὰς ἐπάρσεις εὐθύ-
και, τούτου ὡς θυμίαμα ἐνώπιον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ τόκον, τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιζῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία συνήθως,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἰγουμενοῦ τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων (*).

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Βίον ἀκηλίδωτον, ὑπομονὴν καὶ πραότητα, καὶ ἀγάπην ἀνόθευτον, ἐγκράτειαν ἀμετρον, παννύχιον στάσιν, κατάνυξιν θεῖαν, πίστιν ἐλπίδα ἀληθῆ, ἐν συμπαθείᾳ Πατέρ κτησάμενος, ὡς ἄγγελος ἐβίωσας, ἐπὶ τῆς γῆς μετὰ σώματος, Ἰλαρίων μακάριε, πρεσβευτὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Επίγειος Ἄγγελος, καὶ ἐπουράνιος ἄνθρωπος, ἐχημάτισας Ὁσιε, πηγὴ κατανύξεως, συμπαθείας ρεῖθρον, πέλαγος θαυμάτων, ἀμαρτωλῶν ἐγγυητής, ἐλαία ὄντως Θεῷ κατὰ-

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν κατὰ τὴν σήμερον τοῦ Ὁσίου Βησσαρίωνος, οὗ ὁ Κανὼν φέρει Ἀκροστιχίδα: Ἄδω μακάριε σου τὸν βίον τὸν φωσφόρον. Ἰωσήφ.

καρπος, ἐλαίῳ τῶν καμάτων σου, καθιλαρύνων τὰ πρόσωπα, Ἰλαρίων μακάριε, τῶν πιστῶν εὐφημούντων σε.

Ονοῦς σου λαμπόμενος, ταῖς θεῖκαῖς ἐπινεύσει, τῶν τοῦ σώματος ὑπερθεν, παθῶν ἐχημάτισεν, ἀμιγεῖς τῶν καίτω, φέρων χαρακτῆρας, καὶ ἐκτυπῶν ἐν ἑαυτῷ, τὸ θεῖον κάλλος καὶ γνωριζόμενος, ὅλος φωτοειδέσματος, τῇ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Ἰλαρίων Πατὴρ ἡμῶν, μοναζόντων ἀγλαΐσμα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σέ τὸ καθαρῶτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ Πολυύμνητε, τὸν νῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπηλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις· καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποιήσον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἐκείνης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σέ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκούσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν.

Ὤδῃ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἰγρὰν διοδύσας.

Εν φωτὶ αὐτῷ καὶ νοητῷ, ἐκ τῆς κατηφείας, τῶν ἐνύλων ἀναδραμῶν, Ἰλαρίων Ὁσιε λιταῖς σου, ταῖς πρὸς τὸν Κύριόν με φώτισον.

Εκ βρέφους δηλάσας τὴν ἀρετὴν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ ἰδρώσιν ἀσκητικοῖς, εἰς ἀνδρα κατήνησας καὶ μέτρον, πνευματικῆς τῆς ηλικίας Χριστοῦ.

Τῶν παθῶν τὸ πέλαγος διελθὼν, καὶ τὰς τρικυμίας, τῶν δαιμόνων διεκφυγὼν, εἰς λιμένα ὤρμησας ἀβρόχως, τῆς ἀπαθείας Πατέρ Ὁσιε.

Θεοτοκίον.

Λόγον τὸν ἀμήτορα ἐκ Πατρὸς, ἀπάτορα τέτον, ἐπ' ἐσχάτων θεανδρικῶς, ἐκύησας μόνῃ Θεομήτορ, ὡς ὑπερτέρα πάσης κτίσεως.

Ὤδῃ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Εφλεξας τῷ ἄνθρακι, τῷ τῆς ἀσκήσεως Ἐνδοξε, τὴν τῶν παθῶν, ἀκάνθαν καὶ δαίλ-
κεις, τῶν πιστῶν τὰ φρονήματα.

Οπλον τὴν ἐγκράτειαν, καὶ προσευχὴν ὡς περ Δώρακα, καθοπλισθεῖς, ἐχθρῶν ἀοράτων, ἐτροπώσω τὰς φάλαγγας.

Παρθενίας ἔρωτι, δαψιλευσάμενος Ὅσιε, καὶ ἀρεταῖς τὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, Ἰλαρίων κατώρθωσας. Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, τὰς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• **Κ**ύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Θεῶ καθιέρωσας, τὴν σὴν παμμακάαρ ζωὴν, γενόμενος ἀριστὸς ἱεουργὸς ἀληθῶς, Χριστοῦ ἱερώτατε· ὅθεν μετὰ μυρίους, τοὺς ἰδρωτάς καὶ πόνους, χαίρων εἰς τὰς αὐλούς, μετετέθης σκηνώσεις· καὶ νῦν ἀναπηγάζεις ἡμῖν ρεῖθρα ἰάσεων.

Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ Δεῖῳ τόκῳ σου, φθареῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγείρας, πάντα ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ χρέος μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῇ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως· φέρε σταυρὸν, τοὺς ἡλούς, καὶ τὸν σπόγγον τὴν λόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας τὴν χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Φυτευθεῖς ἐν τοῖς ὕδασι, ταῖς τῆς ἐγκρατείας Πατέρα μακάριε, κλημα ὠφθης εὐθαλέστατον, εὐσεβείας βότρυν προβαλλόμενον.

Ολος ἐνθους γενόμενος, καὶ πνευματοφόρος ὁλος ἐγνώσθης Θεῶ (*), Ἰλαρίων παμμακάριστε· διὸ μετ' Ἀγγέλων συγχορεύεις αἰεὶ.

Εν τῇ πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἔστησας τὰ βήματα τῆς καρδίας σου, καὶ ἀσάλευτος διέμεινας, προσβολαῖς δαιμόνων μὴ πτοούμενος.

Θεοτοκίον.

Χερουβὶμ ὑπερτέραν σε, καὶ τῶν Σεραφὶμ ὑμνοῦμεν Πανάχραντε· ὃν γὰρ τρέμουσιν ἐβάστασας, ἐν σαρκὶ Θεὸν ἡμῶν ταῖς ἀγκάλαις σου.

(*) Ἐν χειρογράφοις: ἐξέστης· Θεῶ.

ᾠδὴ ε'. Ὁρβρίζοντες βοῶμέν σοι.

Τὸ ὄμμα τῆς καρδίας ἀκοίμητον, ἐν ταῖς θείαις, ἐντολαῖς ἐτήρησας, ἀκαταγνώστως Ἀοίδιμε.

Εἰς ὄρος ἀρετῶν δι' ἀσκήσεως, Θεοφόρε, πρακτικῆς ἀνέδραμες, πρὸς θεωρίας ἐπίβασιν.

Τὸν ἔλεον σκορπίσας τοῖς πένησιν, ἐκ καρδίας, Ἰλαρίων Ὅσιε, πλοῦτον οὐράνιον εἴληφας. Θεοτοκίον.

Τὸ λόγου κιβωτὸν σε ἀνέδειξε, Θεοτόκε, ὁ τῆ νόμου Κύριος, ἐν ἧ ἀφράστως ἐσκήνωσεν. ᾠδὴ ε'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Τὸν νοητὸν Γολιάθ, κακία ὑπεραιρόμενον, ἀόπλῳ σου συμπλοκῇ, πιστῶς ἐσφενδόνισας· καὶ τούτου σπασάμενος, τὰ τῆς ἥττης ὄπλα, ὡς μεγάλαυχον ἀπέτεμες.

Τὸν μέγαν εἰς ἀρετὴν, ἐζήλωσας Ἰλαρίωνα, καὶ τούτου πνευματικῶς, κατ' ἴχνος ἐπόμενος, ἐγκρατείας Ὅσιε, κορυφαῖος ὠφθης, καὶ τῆς ποιμένης ὑποτύπωσις.

Ιδρωσιν ἀσκητικοῖς, τοὺς ἀνθρακας τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, κατέσβεσας ὀλικῶς, καὶ τὸ πῦρ τῆς πίστεως, ἀνάψας κατέφλεξας, τὰ τῆς ἀπιστίας, τῶν αἱρέσεων φρυάγματα.

Θεοτοκίον.

Συνεἴληφας ἀληθῶς, τὸν Θεὸν Λόγον ἐν μήτρα σου, καὶ τούτον ὑπερφυῶς, Πανάμωμε τέτοκας· ὃν λιταῖς ἰλέωσαι, ὑπὲρ τῶν κυρίως, Θεοτόκον ἀνυμνούντων.

Ὁ Εἰρμός.

• Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
• μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
• δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
• μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Πυρὶ προσομιλῶν, ἐδ αμῶς κατεφλέχθης, Ἰλαρίε σοφέ, ἀθλητὰ γενναιόφρον· τὴν δρόσον γὰρ ἐκέκτησο τοῦ Θεοῦ ἀναψύχουσαν· ὅθεν ἠνυσσας τοὺς ὑπὲρ φύσιν ἀγῶνας, ἀγαλλόμενος, μετὰ Ὀσίων Θεόφρον, μεθ' ὧν ἡμῶν μνήσθητι.

Συναξάριον.

Τῆ 5'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῶν Δαλμάτων.

Στίχοι.

Ἰλαρὸς ὢν πνεύματι σὺ Ἰλαρίων,
Ἰλαρὸς ἐν σώματι ἦς καὶ καρδία.

Βῆ δ' ἐς ὄλυμπον Ἰλαρίονος κέαρ ἀγνὸν ἐν ἕκτῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀττάλου τοῦ Θαυματουργοῦ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ἀττάλος, τῷ βίῳ ἀποταξάμενος, καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, πάσαν ἀσκησιν ἐπεδείξατο, νηστείαν καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ πᾶσαν ἄλλην κακοπάθειαν μετιῶν· καὶ γὰρ ἐπὶ δυοῖ καὶ τρισὶ, πολλάκις δὲ καὶ διὰ πέντε ἡμερῶν τροφῆς μετελάμβανεν. Οὐποτε δὲ ἐπὶ πλευροῦ, ἢ ἄλλως ἐξεπίτηδες ἀνεκλίθη ποτὲ, ἀλλὰ καθήμενος καὶ ἰστάμενος τὴν φύσιν παρεμυθεῖτο. Ἐκ τούτου οὖν πολλὴν ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐδρέφατο τὴν ὠφέλειαν, καὶ πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐνευθεν ἐπλούτησεν. Οὐ μόνον γὰρ ἐπὶ ψυχῶν λογικῶν τὴν συμπάθειαν ἐπεδείκνυτο, ἀλλ' ἤδη καὶ ἐπὶ ἀλόγων καὶ ἀψύχων καὶ ἀναισθητῶν τὸ συμπάθει ἐπεδείξατο. Καὶ τοὺς παρόντας προτρεψάμενος δοῦναι αὐτῷ τὸν ἐν Χριστῷ ἀσπασμόν, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων πέντε Παρθένων, καὶ τῆς συνοδίας αὐτῶν.

Στίχ. Κόρας φρονίμης πέντ' ἔφη Θεὸς Λόγος,
Προΐστορῶν σοι τὰς δε πέντε Παρθένους.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Εν τῇ χλῆθι τῆς ἄνω, βασιλείας τὴν ποιμένην Πάτερ ἐξέθρεψας, καὶ ράβδῳ τῶν δογματῶν, τοὺς θῆρας ἀπελάσας, τῶν αἰρέσεων ἔψαλλες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τῶν θαυμάτων τὴν αἴγλην, ἐφαπλώσας σκεδάσεις τὴν τῶν νοσούντων ἀχλὺν, καὶ ῥώσεως ἀκτῖνας, παρέχεις καὶ ἡμέραν, εὐεξίας κραυγαῖζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν τῇ ἄνω εἰσῆλθες, νυμφικῇ εὐωχίᾳ τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, στολὴν ἐνδεδυμένος, ἀξίαν τοῦ καλοῦντος, ἐκβοῶν Παμμακάριστε· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ φύσιν καὶ λόγον, τὸν Δεσπότην τῶν ὅλων ἐκυοφόρησας, καὶ τρέφεις ἐκ μαζῶν σου, τὸν πᾶσιν εὐκαιρία, ἐτοιμαζόντα τράπεζαν· ὃν ἐκτενῶς ἀγαθὴ ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ταῖς τῶν δακρύων ρεύμασι, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα, καὶ τοὺς ἀκαθέκτους, λογισμοὺς κατέκλυσας, καὶ πέλαγος γέγονας, μακροθυμίας Ὅσιε, πρὸς γαλήνην ἄγων, ἰλαρὰν τοὺς βοῶντας· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς καρτερόν ἀδάμαντα, τῆς ἀσκήσεως ἔχοντες, τὰς σαῖς παραινέσεις, Ἰαρίων Ὅσιε, καρδίαν στομοῦμεθα, καὶ τῶν παθῶν ταῖς

φαλαγγας, τρέπομεν ὡς ἔθνη, καὶ πιστῶς ἐκβοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δί ἐγκρατείας Ὅσιε, τῆς σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, ὑποπιασμοῖς τε κατατήξας πάνσοφε, ἐπλήρωσας Πνεύματος, τὴν ψυχικὴν ἐνέργειαν, καὶ πρὸς ἀπαθείας, τρίβους ἔφθασας κρᾶζων· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Υπὸ τὴν σκέπη Δέσποινα, τῶν Ἁγίων πτερύγων σου, οἱ κεκακωμένοι πάντες καταφεύγομεν, δεινοῖς ἀμαρτήμασι, καὶ πειρασμοῖς καὶ θλίψεσι· σὲ γὰρ προστασίαν, κεκτημένοι βοῶμεν· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» ταύτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Πηγὴν σε τῶν θαυμάτων ὡς ἀληθῶς, ὁ Χριστὸς ὃ Τρισμάκαρ ἀνέδειξε, τοὺς ἀλγεινούς, ῥύπους ἐκκαθαίρουσαν τῶν παθῶν, καὶ νοσημάτων ἔνδοξε, πόνους κατακλύζουσαν εὐχερῶς· διὸ καὶ ποταμόν σε, ψυχικῶν καθαρσιῶν καλοῦμεν πάντες παμμακάριστε.

Εξήνηθης ὡς φοῖνιξ πνευματικῶς, ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ παναοίδιμε, καρποφορῶν, πόνους ἐγκρατείας ὡς γλυκασμόν, ἐν ᾧ καρδίας ἠδυνας, Πάτερ ταῖς τῆς ποιμένης σου λογικῶς· διὸ καὶ τῶν στεφάνων, τῆς οὐρανοῦ δόξης, ταύτην ἀξίωσον πρεσβείαις σου.

Τετέλεκας τὸν δρόμον ἀσκητικῶς, καὶ τὴν πίστιν Θεόφρον ἐτήρησας· διπλοῦς τε νῦν, στέφανος ἐπλάκη σοι ἀληθῶς, ὃν κατὰ τὴν διάγνωσιν, τῶν βεβιωμένων παρὰ Θεοῦ, νομίμως ἀπολήψη, καὶ εἰς τὴν ἄνω λῆξιν, ἐναπολαύσεις σὺν Ἀγγέλων χοροῖς.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὄπλον ἐν κινδύνοις καὶ πειρασμοῖς, καὶ λιμένα καὶ τεῖχος ἐν θλίψεσι, καὶ θυρεόν, ἐν πολέμοις ἔχομεν νοητόν, καὶ μέγα ἰλαστήριον, ἐν δειναῖς πταισμάτων ἐπιδρομαῖς· διὸ σε Θεοτόκον, τιμῶμεν κατὰ χρέος, καὶ μεγαλύνομεν τὸν τόκον σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς
» γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός,

» ὦφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν· διέ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδοῦτου Ἀγκύρας.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Αγαλλομένη καρδιά, καὶ σταθερῶ λογισμῶ, πρὸς τοὺς ἀγῶνας Μάρτυς, νύτομόλησας ὄντως, μὴ πτήξας τῶν βασιάνων τὰ ἀλγεῖνά, οὐ τὸν βίαιον θάνατον· ὅθεν νομίμως ἀθλήσας περιφανῶς ἐστεφάνωσαι Θεόδοτε.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῆς σαρκός σου κατετραυματίσας, τοὺς πολεμίους Μάκαρ, καὶ κατέξανας τούτων, ἐλέγχοις τὰς καρδίας· τοῖς δὲ κρουνοῖς, τῶν χυθέντων αἱμάτων σου, τὰς διεκχύσεις ἐξήρανας παντελῶς, τῆς ἀθείας παμμακάριστε.

Καρτερικῶς ταῖς λαμπάσι περικαιόμενος, καὶ ταῖς πληγαῖς τὸν κῶτον, συντριβόμενος Μάρτυς, ὑπέμεινας κραυγάζων· Τῆς τῆ Χρισθ, ἀγαπήσεως ὅλως με, οὐδὲν χωρίσει οὐ θάνατος οὐ ζῶη, οὐδὲ πᾶσα ἄλλη βίασanos.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, αὐτόμελον.

Τῶν ἑρανίων ταγμάτων τὸ ἀγαλλίαμα, τῶν ἐπὶ γῆς ἀνθρώπων, κραταιὰ προστασία, ἀχραντε Παρθένε, σῶζε ἡμᾶς, τοὺς εἰς σὲ καταφεύγοντας· ὅτι ἐν σοὶ τὰς ἐλπίδας μετὰ Θεόν, Θεοτόκε ἀνεθέμεθα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, ἐπὶ τοῦ ξύλου Σωτῆρ, ἡ σὲ ἀγνώως τεκοῦσα, ὡς ἐώρα Θεέ μου, θρηνοῦσα ἀνεβόα· Τέκνον ἐμὸν, φῶς τοῦ κόσμου γλυκύτατον, πῶς ἐπὶ ξύλου ὀρώ σε τοῦ σταυρικοῦ, ὡς κακοῦργον ἀναρτώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὐ ἡ Ἀκροστιχίς: Θεοῦ δόσις πέφυκας εἰκότως μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπειρῶ πεζεύσας.

Θεολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοπτός, ἀναδείξας ἥλιος, ἐν τῷ ὕψει τῆς αὐτοῦ, Ἐκκλησίας ἅπασαν τὴν γῆν, ἀστραπαῖς Μάκαρ τῶν σῶν, ἀθλῶν ἐφαιδρυνεν.

Εκ νεαρᾶς ἡλικίας ἀνατεθείς, τῷ Θεῷ Θεόδοτε, θεοδότοις ἀρεταῖς, τὴν ψυχὴν ἐλαμπρυνας σαφῶς, καὶ τὸν κόσμον τοῖς σεπτοῖς ἀθλοῖς ἐφαιδρυνας.

Ο περιώνυμος Μάρτυς κατανοῶν, τὰ τῆς πλάνης δίκτυα, ἐφαπλούμενα ἐν γῆ, πανταχοῦ διήρχετο ψυχαῖς, διδαχαῖς τῶν εὐσεβῶν στηριζων χάριτι. Θεοτοκίον.

Υπερβολῆ εὐσπλαγγνίας τῆς οὐρανοῦς, κλίνας καταβέβηκεν, ὁ Υἱὸς ὁ τῆ Θεοῦ, καὶ ἐκ σοῦ σεσάρκωται Ἀγνή, διασωζῶν τοὺς βροτούς πλάνης τοῦ ὄφους.

Ἦδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Διόλι νεύων πρὸς Θεόν, ὀφθαλμοῖς διανοίας, παναοίδιμε Μάρτυς, οὐκ ἠσθάνου ταῖς πληγαῖς, τοῦ σώματος ὁμιλῶν, καὶ βασιάνοις, πάντοθεν κυκλούμενος.

Ουδὸλως Μάρτυς προσβολαῖς, ἀλγεῖνῶν ἐσαλεύθης, οὐ θωπειαῖς ἀνόμων, ἐπὶ πέτραν ἀσφαλῆ, τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, ἠδρασμένος, ἐνδοξε Θεόδοτε.

Συντρίβει σῶμα ταῖς πολλαῖς, ὁ διώκτης αἰκίαις, οὐκ ἰσχύει δὲ ὅλως, σοῦ τὸν τόνον τῆς ψυχῆς, χαυνῶσαι θεία στοργῆ, τοῦ Σωτῆρος, Μάκαρ κρατυνόμενον.

Θεοτοκίον.

Ιδὼν σὲ πόρρωθεν χορὸς, Προφητῶν θρηγορῶν, μυστηρίῳ τὸ βάθος, πολυτρόποις ἐν φωναῖς, Θεοῦ Μητέρα ἀγνήν, σὲ κηρύττει, πάνταγενε Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρασ, τῶν πιστῶν σου
» ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρα,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Πολύφωτος ἀστῆρ, δαδευχίαις θαυμαίων, καὶ ἀθλῶν ἱερῶν, καταυγάζων τὴν κτίσιν, Θεόδοτε μακάριε, ἀληθῶς ἐχρημάτισας· ὅθεν σήμερον, τὴν φωτοφόρον σου μνήμην, ἐορτάζομεν, ἐν κατανύξει καρδίας, Χριστὸν μεγαλύνοντες.

Θεοτοκίον.

Μητέρα σε Θεοῦ, ἐπιστάμεθα πάντες, Παρθένον ἀληθῶς, καὶ μετὰ τόκον φανείσαι, οἱ πόθῳ καταφεύγοντες, πρὸς τὴν σὴν ἀγαθότητα· σὲ γὰρ ἔχομεν, ἀμαρτωλοὶ προστασίαν.

σὲ κεκτήμεθα, ἐν πειρασμοῖς σωτηρίαν, τὴν μόνην Πανάμωμον. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ρῶσά σε Χριστέ, ἡ πανάμωμος Μήτηρ, νεκρὸν ἐπὶ Σταυροῦ, ἠπλωμένον ἐβόα· Υἱέ μου συνάναρχε, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, τίς ἡ ἀφατος, οἰκονομία σου αὕτη, δι' ἧς ἔσωσας, τὸ τῶν ἀχράντων χειρῶν σου, σοφὸν δημιουργήμα;

Ωδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Σοφία λόγων σου, καὶ ἔργων χάριτι, τὸν τοῦ σκότους προστάτην περιφανῶς, ἥσχυνας Θεόδοτε, καὶ νίκην ἦρας κατ' αὐτοῦ, εὐκλεῶς ἀγωνισάμενος.

Πυρὶ τῶν ἀθλῶν σου, σαφῶς ἐνέπρησας, τὴν πολύθεον πλάνην καὶ ὡς λαμπάς, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, Μάρτυς ἀνάψας μυστικῶς, τὴν ὑψηλὸν ἐφώτισας.

Εὐτόνωσ ἐνδοξε, πλευραῖς ξεόμενος, καὶ σφοδραῖς ἀληθόσιν ὡς ἀληθῶς, πάντοθεν κυκλούμενος, ἀπαρασάλευτος τὸν νοῦν, ἐγνωρίσθης διὰ πίστεως. Θεοτοκίον.

Φυλάξας ἀφθορον, σὲ μετὰ κύησιν, ὡς πρότοκου Παρθένον ὁ πλαστοουργός, ὤκησεν ἐν μήτρᾳ σου, καὶ τοὺς φθαρέντας τῇ πλάνῃ, ἐκαινούργησεν ὡς εὐσπλαγχνος.

Ωδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου.

Υπομονῇ σε Μάρτυς σοφέ, τῶν παρανομημένων τὰς ὁρμαῖς, καὶ τῶν βασιάνων τὴν κἀκωσιν, καὶ τὰς πυρακτώσες σαφῶς ὑπήνεγκας, τῇ θείᾳ συμμαχίᾳ περιφραττόμενος.

Κηρύττων λόγον τὸν εὐσεβῆ, τὰς ὁδοιπορίας τὰς μακράς, Μάρτυς θεόφρον διώδευσας, καὶ τοὺς πλανωμένους πρὸς φῶς ἐπέστρεψας, τὸ σκότος ἀφεμένους τῆς ματαιότητος.

Αναρτηθεὶς οἶά περ ἀμνός, Μάρτυς ἐπὶ ξύλου σιδηρῶν, ὀνύχων φέρεις σπαράγματα, ἄσαρκος καθάπερ μακαριώτατε, νεκρώσεως τὸ πάχος ἀποδυσάμενος.

Θεοτοκίον.

Σωματωθέντα τὸν ἀληθῆ Λόγον, τοῦ Πατρὸς ἐκ τῶν σεπτῶν, ἀγνή Παρθένε αἱμάτων σου, τέτοκας ἐν δύο τελείαις φύσεσι, μᾶ δὲ ὑποστάσει θεοχαρίτωτε.

Ωδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Επῆλειψας λόγοις σου, ἱεροῖς τὰ ἱερά, πρὸς τῆς ἀγῶνας γυναῖκα· καὶ καθελόντα Μάρτυς τὸν δυσμενῆ, ἀνδρείοις παλαίσμασιν, ἀφθαρείας στεφάνους ἀνεπλέξαντο.

Ισχυῖ τοῦ Πνεύματος, τὴν ψυχὴν περιφραχθεὶς, τῆς πονηρίας πνεύματα, ὑπομονῇ κα-

τέβαλες αἰκισμῶν, καὶ νίκης διαδήμα, ἐκ Θεῆ ἐκομίσω Ἀξιάγαστε.

Κρουνοῖς τῶν αἱμάτων σου, τῶν εἰδώλων τὴν πυράν, Μάρτυς Χριστοῦ κατέσβεσας, καὶ ὄροσιμῶ τῶν πόνων σου εὐσεβῶς, ψυχὰς κατεδρόσισας, ἐκ φλογός τῆς ἀπάτης λυτρωσάμενος. Θεοτοκίον.

Οπάσης ἐπέκεινα, νοουμένης ἀληθῶς, καὶ ὀρωμένης κτίσεως, μήτραν τὴν σὴν ὑπέδου παναληθῶς, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, τῆς βροτοῦς ἀναπλάττων Ἀειπάρθενε.

Ὁ Εἰρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Συναξάριον.

Τῇ Ζ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Θεοδότου τοῦ ἐν Ἀγκύρᾳ.

Στίχοι.

Χεὶρ Θεοδότου, ἦν Θεοῦ χεὶρ ξηραῖνοι,
Θεῷ δοτὸν τίθησι πλήξασα ξέφει.

Θεόδοτος ἐβδομάτῃ τμηθεὶς ἔλεν οὐρανὸν εὐρύν.

Ούτος, διαβληθεὶς Θεοτέκνῳ τῷ Ἡγεμόνι, ὅτι τὰ σώματα τῶν Ἀγίων παρθένων, τὰ ριφέντα τῇ λίμνῃ, αὐτὸς ἐξαγαγὼν ἔθαψεν, ἤχθη πρὸς αὐτὸν· καὶ παρρησιασάμενος τὴν εὐσέβειαν, τύπτεται σφοδρῶς. Εἶτα κρεμάται δις ἐπὶ ξύλου, καὶ τὰς πλευραῖς ξέεται καὶ διορύττεται, καὶ λαμπάσι φλέγεται, καὶ λίθοις τὰς σιαγόνας συντρίβεται, καὶ πρὸς τοῦτοις τὴν κεφαλὴν ἀποτίμενται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ζηναΐδος τῆς Θαυματουργοῦ· καὶ τῶν Ἀγίων γυναικῶν, Αἰσίας καὶ Σωσάννης, μαθητριῶν Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἀγκωτάτῳ αὐτῶν Μαρτυρείῳ, ἐν τοῖς Βασιλίσκου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λυκαριῶνος.

Στίχ. Ἄφωνος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαριῶν,
Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Ούτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, πόλεως Ἐρμού. Διὰ δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν συλληθεὶς, ἄγεται εἰς ἐξέτασιν. Καὶ παραστάς τῷ Ἀρχόντι, ἀναγκάζεται τὸν Χριστὸν ἐξομῆσαι. Μὴ πειθομένου δὲ αὐτοῦ, ἐν ζοφῶδει καὶ δυσωδιστάτῃ φρουρᾷ καθειρχθῆναι προστάσσεται. Μετὰ δὲ τινὰς ἡμέρας ἐξενεχθεὶς, ξέεται σιδηρεῖς, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται, καὶ κατὰ μέλος αἰκίζεται. Ἐκεῖθεν δὲ ἀποσπασθεὶς, στρεβλοῦται καὶ μαστίζεται, καὶ τὰς πλευραῖς κατακαίεται, καὶ ράβδοις σιδηραῖς, πυρωθείσαις, κατὰ τὸ στήθος ἐκκαίεται. Εἶτα εἰς κείμενον ἐκκαυθεῖσαν ἐμβαλεται· καὶ διαρκίως ἐν αὐτῇ ἡμέρᾳ τρεῖς, ἐξῆλθεν ἀβλαβής. Καὶ δηλητήρια φάρμακα πειν ἀναγκάζεται, ἃ

καὶ καταφαγῶν, ἀνεύρηγτα φανέντα, τὸν ταῦτα κερασαμένον εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν ἐπεσπάσατο, ὃς καὶ τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐκοπᾶται τὰ νεῦρα, καὶ ἐν λέβητι ἐκκαίντι ἐμβάλλεται, καὶ τὴν δορὰν ἀφαιρεῖται τῆς κεφαλῆς, καὶ οὕτω τὸν διὰ ξίφος δέχεται θάνατον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Ταράσιος καὶ Ἰωάννης, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἰωάννην τέμνουσιν σὺν Ταρασίῳ,
Οὐ πρὸς τὸ τέμνον ἐκταραχθέντας ξίφος.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Στέφανος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐπώνυμος Στέφανος οὐ φορεῖ στέφους,
Ὁ πρακτικὴ χεὶρ ἀρετῶν οἶδε πλέκειν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Ἀνθιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνθην ἐνεγκῶν Ἀνθιμος χριστοῦ βίου,
Πρὸ τῆς τελευτῆς ἀρετῶν καρπὸν φύει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Σεβαστιανὴ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῆς, ὡς τὰ λοιπὰ τοῦ βίου
Σεβαστὰ πᾶσι, καὶ τὸ τοῦ βίου τέλος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τῷ πυρὶ θεομακάριστε τῶν πόνων σου, πυρὸν εἰδῶλων ἔσβεσας· τῶν αἱμάτων δέ, τοῖς κρουνοῖς ἐβύβισας ἐχθροὺς, ἀσάρκους θεόδοτε βῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ω θυμίαμα εὐῶδες προσενήνεξαι, σοφὴ τῷ ἀθλοθέτῃ σου, θεία χάριτι, τὴν δυσῶδη πλάνην καθελῶν· διὸ μελωδεῖς περιχαρῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Συντηρήσας σου τοὺς λόγους φόρτος Ἅγιος, τῷ θεοφόρῳ φρόντωνι, ἀποδέδοσαι, εἰς ναῶ ἀνέγερσιν σεπτοῦ, εἰς καθαρσιν πάντων εὐσεβῶν, εἰς περιποίησιν ψυχῶν, Μάρτυς θεόδοτε.

Θεοτοκίον.

Μίαν φέροντα ὑπόστασιν ἐκύησας, τὸν Λόγον Μητροπάρθενε, διπλᾶς ἔχοντα, ταῖς θελήσεις καὶ τὰ φυσικὰ, αὐτοῦ ἰδιώματα σαφῶς· Θεὸς γὰρ ἐσι καὶ βροτὸς, ὁ δὲ ἡμᾶς σαρκωθεῖς.

ᾠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Αδιάσειστος στῦλος πύργος ἀκλόνητος, ἀπερίτρεπτον τεῖχος βάσις τῆς πίστεως, δόσις θεϊκῆ, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, πλάνης καταδαιρέτης, εἰδείχθης Ἀθλοφόρε.

Κυβερνήσει τῆς θείας χάριτος Πάνσοφς, τῶν βασάνων παρηλθες τὸ μέγα πέλαιος, καὶ τοὺς γαληνοὺς, ἀγαλλόμενος ἔφθασας, ἐνδοξε λιμένας, τῆς ἄνω βασιλείας.

Αἰ πορεῖαι καὶ τρίβοι σου κατευθύνθησαν, πρὸς Χριστὸν τὸν τῶν ὄλων Θεὸν καὶ Κύριον, οὗ ἐν ταῖς χερσὶ, σοῦ τὸ πνεῦμα παρέδωκας, Μάρτυς ἀθλοφόρε, θεόδοτε τρισμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ρήτορεύουσα γλῶσσα τοῦ μυστηρίου σου, τὸ ἀπόρρητον βάθος εἰπεῖν οὐ δύναται· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ὑπὲρ λόγον ἐκύησας, Παναγνε Παρθένε, εἰς πάντων σωτηρίαν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**κ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἐφλέξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς, Χριστέ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σε ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα.

Ινα τῆς δόξης τύχης, τῆς ἐκεῖ Ἀθλοφόρε, τῆς ὀρωμένης χαίρων κατεφρόνησας, καὶ θεία ἐπινεύσει, πρὸς τοὺς αἰκισμοὺς ἐχώρησας μὴ δειλιάσας, κολαστηρίων εἶδη καὶ θάνατον πικρόν· ὅθεν μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθης ἀγωνισάμενος.

Ωράθης οἶκος Μάρτυς, καθαρὸς τῆς Τριάδος, οἰκοδομία πράξεων θεόδοτε, πανόλβιε ἐνθέων, ἀθλῶν τε λαμπρῶν φαιδρότησι κεκοσμημένος· δι' ὧν ναοὺς δαιμόνων, καὶ ξόανα σοφῆ, θεία τοῦ Παρακλήτου δυναμίει, σαφῶς κατέστρεψας.

Σταλαῖζον ὄρος θείον, γλυκασμὸν ἀνεφαίνης, πηγὴ θουμάτων πέλαγός τε ἐνδοξε, ἐν θέων χαρισμάτων, ρεῖθρον διαυγῆς τοῦ Πνεύματος ψυχᾶς ἀρδεῦον, καὶ κατακλύζον πάθη, καὶ πᾶσι προξενοῦν, Μάρτυς τοῖς σὲ ὑμνοῦσι τὴν ἀγαλλίασιν.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου τέτοκας, τὸν ἀναρχον Λόγον, λαβόντα σάρκα ἐννοῦν τε καὶ ἔμψυχον, Παρθένε Παναγία, ἐκ τῶν καθαρῶν αἱμάτων σου, καὶ τοὺς ἀσάρκους, ἐχθροὺς καταβαλόντα, καὶ σώσαντα ἡμᾶς, πάντας τοὺς ἀληθῆ θεοτόκον ὁμολογοῦντάς σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Α**πορεῖ πᾶσα γλῶσσα, εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν, ἰλιγγίᾳ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος, ὑμνεῖν σε θεοτόκε· ὅμως ἀγαθὴ ὑπάρχουσα τὴν πίστιν δέχου· καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας τὸν ἐνθεον ἡμῶν· σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἶ προστατίς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σὺνήθης, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ΄. Ὁ γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αθλητῆς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτεραῖς ἐπιδείξουσιν ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὀμηγύρεσι συνήφθης, Μεγαλομάρτυς Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ ταῖς σάρκας ῥεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ζίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὦφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἀγάλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζάμενος, καὶ ἱερεῖον ὀλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενον, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην καὶ θαυματίων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Αθλητικὸν συστησάμενος σταδῖον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου, καταισχύνας Δικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. Διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλαις χορευῶν μακάριε, αἴτησαι Χριστὸν, ὅπως ἰλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι, τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. α΄. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπώσαμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῷ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασιάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον,

βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἣ χορευῶν, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζεις, τοῖς αἰτούσῃν εὐρωστίαν, καὶ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλῇ, τῶν ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑψηλίον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι· πύργος ὁ μέγας διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπειρῶν κολάσεων· λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ.

Οπλῷ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλῳ ταθεῖς, σπαραγμούς παμμακάρι ἐκαρτέρησας, ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλήμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Διὸ ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν.. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μήτηρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστον σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς.

Στρατολογία ἀληθεῖ ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανοῦ στρατηγός Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὀπλοῖς γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὦφθης ἀθλητῆς· ὅθεν σε πίστει, αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οί Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου
οἱ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Μέλπω σε δῶρων ἐνθέων ἐπώνυμε.
(ἄνευ τῶν Θεοτοκίων). Ποίημα Θεοφάνους.

Ωδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μαρτύρων περιφανῶς λαμπρότησι, καλλω-
πιζόμενος, καλλοποιῶ παρίστασαι Χρι-
στῷ, παρ' αὐτοῦ καλλυνόμενος, ὡς δωρεῶν ἐ-
πώνυμος, τῶν τοῦ Θεοῦ Μάρτυς Θεόδωρε.

Ενθέοις θωρακισθεὶς Θεόδωρε, ὄπλοις τῆς
πίστεως, τοῦ δυσμενοῦς συνέκοψας στερέ-
ρῶς, ψυχοφθόρου τὰς φαλαγγας, καὶ νικητῆς
γενόμενος, μετὰ Μαρτύρων ἐστεφάνωσαι.

Λαμπρόν σου τὸ τῆς ψυχῆς ἀνάστημα, ἐπι-
δεικνύμενος, τῷ δυσσεβεῖ Θεόφρον βασι-
λεῖ, τῇ σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῇ τῶν ἔργων
χαρίτι, τοῦτον κατήσχυνας Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Ασπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ
θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείλη-
φας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πα-
τρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ωδὴ γ΄. Ἐψφραίνεται ἐπὶ σοί.

Παράταξιν δυσσεβῆ, ὡς στρατηλάτης δυνα-
τὸς ἔτρεψας, καὶ σκολιοῦ δράκοντος, πά-
σας μηχαναὶς ἐξεφαύλισας.

Ως πρόθυμος τὴν ψυχὴν, δι' ἐπινοίας εὐσε-
βοῦς Ἐνδοξε, τῶν δυσσεβῶν ὠλεσας, τὰ
νενοθευμένα σεβάσματα.

Στερόρῳτι λογισμοῦ, τῶν δυσμενῶν ἐπιφο-
ραὶς ἤνεγκας, ζωποιοὺν νέκρωσιν, τοῦ ἀ-
γωνοθέτου μιμούμενος. Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγα-
θῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας ὅθεν
σοι τὸ Χαῖρε κραυγάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ψφραίνεται, ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Χ**ριστέ κράζουσα. Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
• καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἦν σοφίαν καὶ λόγον.

Υπὲρ φύσιν ἀγῶνας διηनुκῶς, ὑπὲρ φύσιν
ἐπάθλων παρὰ Θεοῦ, ἀξίως ἐπέτυχες,
Ἀθλοφόρε πολυάθλε· ὡς οὐδὲν γὰρ θήμενος, τὸ
ἄθεον πρόσταγμα, σεαυτὸν βασάνοις, προθύ-
μως ἐξέδωκας ὅθεν ὑπομείνας, σπαραγμοῦς
καὶ στρεβλώσεις, σταυρόν τε καὶ θάνατον, τῷ
Χριστῷ συνδεδόξασαι, ἀρμοζόντως Θεόδωρε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων

ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν ψυχὴν μου Παρθένε τὴν ταπεινὴν, τὴν
ἐν ζάλῃ τοῦ βίου τῶν πειρασμῶν, νῦν ὡς
ἀκυβέρνητον, ποντουμένην τῷ κλύδωνι, αἵμαρ-
τιῶν τε φόρτῳ, ὄφθεισαν ὑπέραντλον, καὶ εἰς
πυθμένα Ἄδου, πεσεῖν κινδυνεύουσαν, φθάσον
Θεοτόκε, τῇ θερμῇ σου πρεσβείᾳ, καὶ σῶσον
παρέχουσα, σὸν λιμένα τὸν εὐδιον, ἵνα πίστει
κραυγάζω σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων δοῦναί μοι τὴν ἄφεςιν· σὲ γὰρ
ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Ωδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ετραυματίσας τὸν ὄφιν τῷ τραυματοῦσθαι,
καὶ καρτεραῖς ἐνστάσεσι, Μάρτυς ἀνε-
δείχθης, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Δαπανώμενος τὰς σάρκας πολλαῖς αἰκίαις,
τὸν λογισμὸν ἀκλόνητον, ἔσωσας Τρισμά-
καρ, μέλπων προθυμότατα, τῷ σὲ δυναμώσαν-
τι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ωραιώθης τοῖς παθήμασι τῷ Δεσπότου, σοῦ
τὰ σεπτὰ παθήματα, Πάισοφε συναΐψας,
καὶ καταξιούμενος, αὐτῆ τῆς λαμπρότητος, καὶ
τῆς ποθουμένης φαιδρότητος.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως ἐκύησας ὡς Παρθένε, καὶ με-
τὰ τόκον ὡφθης παρθενεύουσα παλιν·
ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα,
πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ωδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ραντίσματι σαρκὸς, τῶν αἱμάτων ἀπέπαν-
σας, δαιμόνιον ἐπ' ὀλέθρῳ, προσαγόμενον
λύθρον, ἀήττητε Θεόδωρε.

Ω γνώμης εὐσεβοῦς! ὡς γενναίου φρονήμα-
τος! ὡς πίστεως θερμοτάτης, τοῦ σεπτοῦ
Ἀθλοφόρου, δι' ἧς Θεοῦ ἐπέτυχε!

Νοῦν ἔχων τῷ φωτὶ τοῦ Θεοῦ ἐλλαμπόμε-
νον, τὸν πρόμαχον τῆς κακίας, ἀπημαύ-
ρωσας ὄφιν, πανένδοξε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον.

Σε ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμε-
θα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας Θεόνυμφε κερκήμεθα.

Ωδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ενίκας, προθυμῶς συντόνω τοὺς ἄφρονας,
ἐπὶ σταυροῦ ἠπλωμένος, καὶ τοῖς ἡλοῖς
Μάκαρ ἐμπεπαρμένος, εἰκονίζων, τὸ σωτήριον
πάθος τοῦ κτίσαντος.

Νομίμως, ἐναθλοῦντι Χριστός σοι ὀπτάνεται, ἐν τῇ φρουρᾷ κεικλισμένῳ, ἐπαλείφων οἷα ἀγωνοθέτης, πρὸς ἀγῶνας, πρὸς ἐχθροῦ τὰ παλαιίσματα Ἐνδοξε.

Θυσίαν, καθαρὰν καὶ ἀγίαν καὶ ἄμωμον, τῷ δια σέ ἐκυσίως, ἑαυτὸν θυσίαν προσαγαγόντι, προσηγάγου, σεαυτὸν ἀθλοφόρε Θεόδωρε.

Θεοτοκίον

Ωμα, τῶν ἀπάντων θαυμάτων καινότερον! ὅτι Παρθένος ἐν μήτρᾳ, τὸν τὰ σύμπαντα περιέχοντα, ἀπειράνδρος, συλλαβῆσα οὐκ ἔστενοχώρησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρη
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦγος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε, σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τῶν ὕμνων τοῖς στεφάνοις πιστοῖ, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον γὰρ Θεοῦ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψει ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνίκησας Βελίαν ἀθλοῖς σεπτοῖς, ὀμβρίζει ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα· σὺν τούτοις δὲ πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Η'. τῆ αὐτῆ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

Νικερὸν με Θεόδωρον ἡ πατρίς δέχου,

Ὁ ν ζῶντα πλετεῖ Μαρτύρων πατρίς πόλος.

Ὁ λβιον ὀγδοάτη Θεοδώρου σῶμα κομίσθη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Λικινίου, ἐν Εὐχαῖτοις μὲν γεννῶς, καὶ τὸ γένος ἐκείθεν ἔλκων, ἐν Ἡρακλείᾳ δὲ τῇ κατὰ Πόντων κειμένη τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὠραῖος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα, καὶ τὴν ψυχὴν ὠραιότερος, λόγῳ καὶ γνώσει καὶ τῇ λοιπῇ σοφίᾳ κεκοσμημένος· ὄθεν καὶ τινες αὐτὸν, Βρυοῤῥήταρα ἀνηγόρευον. Οὗτος, διὰ πάντων τῶν κολαστηρίων ὀργάνων, διελθὼν τὸ μὲν μακάριον αὐτοῦ σῶμα τῇ γῆ καταλελοιπῶς, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῷ τῶν ἰαμάτων ἐκδύζει ρεῖθρα· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ

πνεῦμα ἐν οὐρανοῖς αὐλίζεται· οὐ τινος τιμίῳ καὶ ἀγίου σώματος τὴν μετακομιδὴν ἑορτάζομεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, τελεῖται ἡ Σύναξις τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῷ Σωσθeneίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Νικάνδρου καὶ Μαρκιανοῦ.

Οὗτοι, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ἐπὶ Μαξίμου τοῦ Ἡγεμόνος ἐξητάσθησαν, καὶ φρουρᾷ ὑπεβλήθησαν. Μετὰ τοῦτο δὲ πάλιν, ἀναγκασθέντες ἀρνῆσαι τὸν Χριστὸν, καὶ μὴ πειθέντες, ξίονται ὄνυξι σιδηροῖς, καὶ ἐπὶ ξύλοις ὀρθοῖς μετεωρίζονται, καὶ κατακεντῶνται σιδήροις, καὶ πυρὶ καταφλέγονται· καὶ κατενεχθέντες, ἐπ' ἀνδράκων πυρὸς ἐφαπλοῦνται, καὶ ράβδοις ἀνωθεν τύπτονται· καὶ ὀξύμη ταῖς πληγαῖς ἐπιχυθέντες, ὀστράκοις ὀξείσι συντρίβονται, καὶ λίθοις τὰ στόματα καὶ τὰς ὄψεις συνθλάωνται, καὶ τὰς γλώσσας μαχαίρᾳ ἐκτίμνονται, καὶ τέλος τὸν διὰ ξίφους δέχονται θάνατον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Καλλιόπης.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, ὡρᾶ σώματος καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα. Συσχεθεῖσα οὖν, ἀναγκάζεται ἀποστῆναι τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀγάπης καὶ πίστεως. Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης ἀντείχετο, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τοὺς μασθοὺς κόπτεται, οὗς Ἄγγελος ἐπιστάς ὑγιεῖς ἀπέδειξεν. Ἐἶτα ἐπ' ὀστράκου κεκομμένου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ τὰς καταφλεθθείσας σάρκας ἅλατι ἐπιπάσσειται, καὶ τριχίνοις ὑφάσμασι κατατρίβεται. Εἰθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀποτίμνεται, εἰς δόξαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι.

Εν τῇ καμίνῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων Μάρτυς ἔνδοξε, ὕλην ἀσεβείας ἐφλεξας, καὶ πυρσὸς, εὐσεβείας ψάλλον γέγονας· Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ο'ς στρατηγέτης, ὡς νουνεχῆς καὶ νηφάλιος ἔργῳ, βασιλεῖα ἄφρονα δυσσεβῆ, ἐξεφαίλισας καὶ ἔδειξας, τούτον ἀνίσχυρον, ἐνίσχυθεις τῷ σθένει τοῦ Πνεύματος.

Νόμος ἠττάται, τῶν ἐγκωμίων τῷ μεγέθει σου· σὺ γὰρ, φανοτάταις ἔλαμψας ἀστραπαῖς, μαρτυρίου τῷ Δεσπότη σου, βοῶν Θεόδωρε· Εὐλογητὸν τὸ κράτος σου Δέσποτα.

Θεοτοκίον.

Τὸ τοῦ Ὑψίστου, ἡγιασμένον θεῖον σκῆνωμα χαῖρε· διὰ σοῦ γὰρ δέδοται ἡ χαρὰ, Θεοτόκε τοῖς κραυγαζούσιν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις Παναμίωμε.

ᾠδὴ η'. Χ εἶρας ἐκπετάσας Δανιὴλ.

Εν σοὶ πεπαθὼς τῷ δι' ἐμέ, σταυρὸν καὶ θάνατον, καθυπομείναντι, σταυρῷ ἀνῆρτημαι Δέσποτα, καὶ τιτρώσσομαι τοξέυμασι, καὶ χαλεπαῖς προσομιλῶ αἰκίαις Κύριε, ἀνεβόας, Μάρτυς ἀθλῶν γενναίῳφρον Θεόδωρε.

Προσήγαγες θυμα καθαρὸν, σαυτὸν τῷ Κτίστη σου, χαίρων Θεόδωρε, καὶ προσεχώρησας ἔνδοξε, βασιλείαν πρὸς οὐράνιον, μετὰ Μαρτύρων ἱερῶν κραυγάζων πάντοτε· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ως κρίνον, ὡς ῥόδον νοπτὸν, ὀδμαῖς τῶν ἄθλων σου εὐδιδάξεις ἡμᾶς, διώκων χάριτι πάντοθεν, τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἡμῶν, καὶ παρορμῶν ἀναβοᾶν εὐωδιστατὴ ψυχῇ· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη ἐν πάσαις γενεαῖς, Παρθένη ἄχραντε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ· σὺ τῆς Θεότητος γέγονας, ἐνδαιήτημα πανάμωμε, μὴ φλογισθεῖσα τῷ πυρὶ τοῦ ἀπροσίτου φωτός· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσθεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νῦν τῶν μακαρίων τοῖς δήμοις, καὶ τῶν Μαρτύρων ταῖς χορείαις, ὡς ἠγλαῖσμένος τοῖς ἄθλοις, συναγελάζων καὶ συνηδόμενος, σεφρορῶν παρίσασαι, τῷ ποθιμένῳ σοι Θεόδωρε.

Υψος πρὸς οὐράνιον ἦρθης, τῶν ἐπὶ γῆς καταφρανήσας, καὶ τοῦ ποθιμένου σε τέλους, κατηξιώθης αὐτὸ τὸ ἔσχατον, τῶν ὀρεκτῶν Θεόδωρε, κατεληφῶς ἐπαγαλλόμενος.

Μόνον σε ἀθάνατον Λόγον, σαρκὶ παθόντα καὶ θανέντα, Μάρτυς ὁ Θεόφρων ποθήσας, ἀθανασίας τῆς σῆς ἐπέτυχεν, ἐν οὐρανοῖς σκηνοῦμενας, Κτίστα τῶν ἄλων παντοδύναμε.

Θεοτοκίον.

Σαρκὶ ἐπιδημήσας θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα λόγῳ, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην, ἀγκωτέραν πάντων εὐράμενος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Μητροπαρθένε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου ἄσθ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός συναψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Ταῖς παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν, καὶ δαιμόνων τὰ θράση, εἰς τέλος κατηδάφισας, καὶ τὸ στέφος ἐδέξω, Θεόδωρε μακάριε, ἐκ χειρὸς τοῦ Κτίστου σου, ὡς Μάρτυς τῆς ἀληθείας· δια-

σώζεις δὲ πάντας, ἐκ παντοίων θλιβερῶν, παγίδων τοῦ ἀλλοτρίου.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Γεραίρουσι τὸν τόκον σου, Ἀσωμάτων αἱ τάξεις· χαρᾶς γὰρ τὰ ἐπίγεια, σὺ πεπλήρωσας μόνη· διό σε τὴν πανάμωμον, οἱ πιστοὶ δοξάζοντες, ἐν ὑμνοῖς δοξολογοῦμεν· φῶς γὰρ σὺ τοῖς ἐν σκότει, ἐξανατέλλων ὡς ὄρθρος, ἀνέτειλας τῆς ἡμέρας.

Εἰ βούλει, εἰπέ εἰς τοὺς Αἴνους ἐκ τῶν Στιχηρῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ· εἰδ' οὐ, εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Αγιοσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, ἀπεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστός γάρ σου σοφὴ τὴν μνήμην ἐδόξασε· ἐν ἧ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὡδὴ γ' καὶ δ'.

Ὁ Ἀπόστολος:

Τίεκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι.

Ζήτει Ὀκτωβρίου ΚΣ'.

Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίου Κ'.

Κοινωνικόν: Εἰς ἡμνηόστυνον αἰώνιον.

Τῆ Θ. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φρυκτωρίαις τοῦ Πνεύματος, ἐλλαμφθεῖς τὴν θαύνοισαν, φωτοβόλος ἥλιος ἐρηματίας, ὡς περ ἀκτίνας τὰ δόγματα, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἐφαπλῶν καὶ τῶν πιστῶν, καταυγάζων πληρώματα, Παμμακάριστε, καὶ διώκων τὸ σκότος Θεοφόρε, τῶν αἰρέσεων δυναίμει, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος.

Εὐφραδία τῶν λόγων σου, ἱερώτατε Κύριλλε, Ἐκκλησία ἅπασα ὠραίζεται, καὶ εὐσεβῶς καλλωπίζεται (*), ὠραίοις ἐν κάλλεσι, καὶ

(*) Ἐν χειρογράφῳ κίται: ἀγαλλομένη τοῖς δόγμασι, ὠραίοις ὡς κάλλεσι....

τιμᾶ σου ἱερῶς, τὴν ἀγίαν μετάνοιαν, παναοίδιμε, ἱερέων τὸ κλέος, τῶν Πατέρων, κορυφαῖε τῆς Συνόδου, τῆς παναγίας ὑπέρμαχε.

Τοῖς πυρίνοις σου δάγμασι, τῶν αἱρέσεων ἅπασα, φρυγανώδης φλέγεται ὕλη πάνσοφε· τῶν νοσημάτων τοῖς βάθεσι, βυθίζεται εὐαγευμα, ἀπειθούτων δυσσεβῶν, ἱερώτατε Κύριλλε· τοῖς διδάγμασι, καλλωπίζεται μάκαρ καθ' ἑκάστην, τῶν πιστῶν ἡ Ἐκκλησία, μεγαλοφώνως τιμῶσά σε.

Δ' ὄξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Πιεπτωκότων ἀνόρθωσις, θεθνεῶτων ἀνάστασις, σὺ εδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τῷ Θεῷ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν Δεῖαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σῆ, σαρκικῶν ὑποστάσεων ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τὴς ἐν πίστει Παναγία, εὐκρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οὗς εἶώρας Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιῶν τὴς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'. Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῷ Ἁγίου ὁ παρῶν εἴη ἡ Ἀκροστιχίς:

Θεωρῶν Κύριλλος ἐνθέων λύρα. Θεοφάνους.
(ἀνευ τῶν Θεοτοκίων)

Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Θέσθεν τὴν φωτοδοτὴν Κύριλλε, χάριν δεξάμενος, καὶ τηλαυγῆς φωστῆρ ἀναδειχθεῖς, λογικαῖς ἀπαστραΐψαις ἡμῖν, μαρμαρυγαῖς τὴν μνήμην σου, ὅπως ἀξίως ἀνυμνήσωμεν.

Επλήσθης τῆς δαδευχίας Κύριλλε, τοῦ Δείου Πνεύματος, τῶν ἐντολῶν ὡς φύλαξ τοῦ Χριστοῦ, καὶ παθῶν καθηράμενος, τῆς ὑπερθέου γέγονας, ὄντως Τριάδος ἐνδιαίτημα.

Οὗς ζήλου καὶ παρρησίας ἔμπλεως, Κύριλλε ἐνδοξε, ταῖς θεομάχους πάσας ἀψευδῶς, γλωσσαλγίας διέλυσας, τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ὀρθοδοξίας προϊστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ιάσω τὴν συντριβὴν Πανάμωμε, τῆς ἀνθρωπότητος, τὸν ποιητὴν τεκοῦσα τοῦ παντός,

τὸν ἡμᾶς ἀνορθώσαντα, καταρράγενας πτωματι, τῶν προπατόρων θεονύμφευτε.

Ὡδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ρωννύμενος ἐν Χριστῷ, ταῖς μηχαναῖς τοῦ σκολιοῦ δράκοντος, γνώμη στερῶν Κύριλλε, ὡς ἴστον ἀράχνης διέλυσας.

Ιλὺν παθῶν ἐκ ψυχῆς, ἐξετινάξω καθελὼν Κύριλλε, πᾶν λογισμῶν ὑψωμα, κατὰ τοῦ Χριστοῦ ἐπαίρομενον.

Οὗς εὐστοχος ἀθλητῆς, Πάτερ ἐξέκλινας εὐφρῶς ἅπασαν, τὴν τῆς σαρκὸς εὐπάθειαν, ὡς ἐπιβλαβὴ καὶ ἐπίβουλον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μόνην ἐν γυναίξιν, εὐλογημένην ὡς Θεοῦ σκηνῶμα, πανευπρεπὲς ἅπαντες, ἐν ἀγαλλιάσει δοξάσωμεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Τὴν σοφίαν τὴν Δεῖαν πεπλουτηκῶς, ἐξηρεῦξω δογμάτων Πάτερ πηγαῖς, πλυνούσας αἱρέσεων, δυσωδέστατον βόρβορον, καὶ πιστῶν καρδίας, ἀρδευσῆς ἐν χάριτι, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ταῖς αὐλακὰς Κύριλλε, ἥδη μεθυσκούσας· διὰ τοῦτό σε πιστεῖ, τιμῶντες τὴν μνήμην σου, ἐκτελοῦμεν θεόπνευστε, Ἱεράρχα πανεύμημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πτόθω, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλαῖς ἔσχεσ, τὸν πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντα ἐκτρέφοντα. Ὅθεν δυσωπῶ σε Παναγία Παρθένε, ρυσθῆναι πταισμάτων μου, ὅταν μελλῶ παρίστασθαι, πρό προσώπῳ τοῦ Κτίστη μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἶμῶν καὶ ποικίλων καὶ λυτρωτῆν, ἡ αἶμνα θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-

σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα Παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Νεικηκότα τὰ πάθη τὰ ψυχοφθόρα, καὶ λογισμῶ κρατήσαντα, σαρκὸς θεοφόρε, Κύριλλε ἰδὼν ὁ Χριστὸς, τῆς θείας σε πρόεδρον, Πάτερ Ἐκκλησίας καθίστησιν.

Κληρονομήσας ὡς γόνος ἡγαπημένος, τὴν πατρικὴν τοῦ Μάρκου, ἀρετὴν καὶ τοῦ θρόνου, γέγονας διάδοχος, τοῦ θεῖου τοῖς ἔχουσιν, Εὐαγγελιστοῦ παρεπόμενος.

Υπὸ Χριστῆ μὲν ὡς πρόβατον ἐποιμάνθη, ὡς δὲ ποιμὴν ἐποίμανας, τὸ ποιμνιον Πάτερ, λόγοις ψυχοτρόφοις σου, ὡς πόαις καὶ ἄνθεσι, δαψιλῶς ἐκτρέφων τῇ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον ἐκ σοῦ Παρθένε, θεοπρεπῶς ἐγέννησας, καὶ μένεις Παρθένος· ὅθεν ἀσιγήτως φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγαῖζομεν.

ᾠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ρεῦμα ὄντως σφοδρὸν, πλημμυροῦντος χειμαρρῶ ὁ σὸς, ὧ Κύριλλε ἐμιμεῖται, λόγος, τῶν κακοδόξων, ἐκτρέπων μηχανήματα.

Ισως τὴν βδελυράν, τοῦ Ἀρείου διαίρεσιν, ὧ Κύριλλε μιανὰν τε, Σαβελλίου ἐκ βάθρων, συναλοιοφὴν καθήρηκας.

Λόγους πλουτοποιούς, ὡς χρυσὸν καταλέλοιπας, ὧ Κύριλλε θεσαυροῦς δὲ, ὑπὲρ λίθους τιμίους, τοὺς σοὺς τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Τίς δύναται τὸ σὸν, ἐρμηνεύσαι μυστήριον, Πανάμωμε; τὸν γὰρ κτίσει, μὴ χωροῦμενον πάση, ἐν μήτρᾳ σου ἐχώρησας.

ᾠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Λαβίδι, Σεραφίμ τῷ Προφήτῃ τὸν ἄνθρακα· τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ δὲ, ταῖς χερσὶ προσνέμεις ἱερομύστα, τὸ ἐκ θεοῦ, πυρὸς ἡνδρακωμένον καθάρσιον.

Ομόρους, ὡς Σαμψὼν ἀλλοφύλους οὐκ ἔδραυσας, τὰ δὲ ἀλλόκοτα πάντα, τῶν ἑτεροδόξων διδάγματα, καὶ τὸ κράτος, τοῖς ὀρθοδόξοις δέδωκας Κύριλλε.

Συνόδου, θεολέκτου σαφῶς προηγούμενος, τὸ δυσασεβὲς Νεστορίου, χριστομάχον θράσος Πάτερ καθεῖλες, ζήλω πνέων, ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς Θεομήτορος.

Θεοτοκίον.

Ολὴν σε, περιστεράν τελείαν καὶ πάγκαλον, καὶ τηλαυγὲς εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλαῶν ἄνθος ὧ Θεομήτορ, ὁ Νυμφίος, ὁ νοητὸς ἐν σοὶ κατεσκηνώσεν.

Ὁ Εἰουός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. β'. ἰ ἡν ὑπὲρ ἡμῶν.

Αβυσσον ἡμῖν, δογμάτων θεολογίας, ἐβλυσας σαφῶς, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τὰς αἱρέσεις κατακλύζουσας μακάριε, καὶ τὸ ποιμνιον ἀλώβητον, τρικυμίας διασωζουσας τῶν περάτων καὶ γὰρ Ὅσιε, ὑπάρχεις καθηγητῆς, ὡς τὰ θεῖα σαφῶν.

Συναξάριον.

Τῇ Θ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχοι.

Κυρίλλον ὑμῶν τοῦ Κυρίου μου φίλον,
Καὶ Κυρίας πρόμαχον Ἀειπαρθένου.

Εὐρατο τυμβοχοῆν ἕνατον Κύριλλος ἐς ἡμᾶρ.
Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι.

Εν τῷ Σιναιῷ, ἀκρωτηρίῳ παλαί γνόφον εἰσδύς, νόμον εἶλε μάκαρ Κύριλλε ὁ Μωσῆς, ἀναιροῦντα τὸν τοῦ γραύματος· σὺ δὲ ἀνέπτυσας, τὸ κεκρυμμένον βάθος τοῦ Πνεύματος.

Νομοθεσίας, δι' αἰνιγμάτων ὡς νηπίαις τὸ πρὶν, Πάτερ δεδομένης κάλυξιν καλυπτά, ὡς περ ῥόδα τὰ νοήματα, σὺ ἀπεκάλυψας, ἐρμηνεύσας τοὺς τύπους σαφέστατα.

Θεοκηρύκων, καὶ θεολήπτων τὰ δυσέφικτα, τεύχη Προφητῶν τῇ χάριτι ἐμπνευσθεῖς, τοῦ ἐκείνου ἐμφορήσαντος, Πνεύματος Κυρίλλε, εἰλικρινῶς ἡμῖν διεσαφίσας.

Εν ἀσυγχύτῳ, ἐνώσει θεῖα καὶ ἀίτητῳ σαφῶς, Πάτερ διαίρεσεις τρεῖς μὲν θεολογῶν, ὑποστάσεις ἕφης Κύριλλε, ἀπαραλλάκτους δὲ, ἐν οὐσίᾳ μιᾷ καὶ Θεότητι.

Θεοτοκίον.

Επι τοῦ θρόνου, τοῦ ἐπηρμένου ὁ καθήμενος, θρόνον ἐπὶ γῆς Παρθένε θεοπρεπῆ,

εὐρηκῶς σε ἀνεπαύσατο. Εὐλογημένη σύ, Θεογενήτορ ἄχραντε Δέσποινα.

Ωδή η'. Χειρας ἐκπετάσας.

Ος κύμα θαλάσσης ἀληθῶς, ἐν σοὶ ἐξέβλυσεν, ἢ τῆς σοφίας πηγὴ· καὶ γὰρ ἀέναναι ἔρρευσαν, ποταμοὶ ἐκ τῆς κοιλίας σου, Πάτερ δογμάτων εὐσεβῶν, καθὼς προεῖπε Χριστός· ὑπερβαίνει ψάμμον γὰρ, τεύχη τὰ σὰ τὰ θεόλεκτα.

Νομεὺς καὶ διδάσκαλος σοφός, τῆς Ἐκκλησίας δειχθεὶς, τὰς δύο Κύριλλε, σαφῶς ἀνέπτυξας Ὅσιε, Διαθήκας καὶ ὡς ἄγκυραν, καὶ πατρικὸν κλῆρον τοὺς σοὺς, ἔχουσα λόγους βοᾶ· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Λόγου σαρκωθέντος δι' ἡμᾶς, τοῦ παντεχνήμονος, σύ τὴν ἀπόρρητον, διδάσκεις ἔνωσιν Κύριλλε, ἀδιαίρετον ἀσύγχυτον, τὰς ἐφ' ἑκάτερον ρόπαις, ἴσως ἐκκλίνας βοᾶς· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Κυρίως γεννήσασα Θεόν, κυρίως Πάναγνε, Μήτηρ ἐδείχθης Θεοῦ, ἐπαληθεύσασα φέρουσα, καταλλήλως τῷ γεννήματι, Θεωνυμίαν οἱ πισοὶ, ὅθεν δοξάζομεν, Θεοτόκον σέ· Θεοφρόνως πανάμωμε Δέσποινα. Ὁ Εἰρμός.

Χειρας ἐκπετάσας Δανιηλ, λεόντων χάσματα, ἐν λαίκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δυναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ωδή θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Υψῶμα Χριστοῦ κατεπαρθὲν τῆς γνώσεως, καὶ τῆς τούτου Θεομήτορος, Κύριλλε ἄπαν κατὰ κράτος, καθεῖλες Νεστορίου τὸ ἄθεον, Υἱῶν δυάδα ὡσαύτως καὶ σύγχυσιν, τῶν Ἀκεφαίων τὴν τῶν φύσεων.

Ρῶσει τῶν φρενῶν καὶ φωτισμῷ τῆς χάριτος, τὴν Τριάδα ὁμοούσιον, τὸν τε Υἱὸν σεσαρκωμένον, Θεὸν θεολογήσας Μακάριε, ὄφθεις τε Θεοτόκου ὑπέρμαχος, ἐν ταῖς ὑψίστοις νῦν δεδοῦξασαι.

Ανωθεν ἡμᾶς τοὺς ὑμνηταῖς αἰοῖδιμε, ἐποπτεύοις Πάτερ Ἰλεως, Ἄνακτι νίκας σταυροφόρῳ, βραβεύων καὶ ὑψῶν ταῖς πρεσβείαις σου, τὸ κέρας ὀρθοδόξων φωτίζων τε, τοὺς τὴν σὴν μῆμην μεγαλύνοντας.

Θεοτοκίον.

Ανθρακα τὸν νοητὸν Ἀγνὴ πανάμωμε, Ἡσαΐας ἐν τεθείαται, φέρεις ἀγκάλαις Θεο-

μήτορ, μορφῇ τῇ ἡμετέρα ἐνούμενον, καὶ κόσμῳ τὴν σωτηρίαν βραβεύοντα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σύ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθοῦ, καὶ Ἀπόλυσις.

=====

Τῆ Ι. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν δυαῖς, Ἀθλητῶν πλουτήσασα, ἀνδρειοτάτως ἐνήθλησε, θεῖος Ἀλεξάνδρος, σὺν τῇ Ἀντωνίνῃ, βάσασα πολύπλοκα, ὁμοῦ διὰ Χριστοῦ ὑπομείναντες· ὧ νῦν πρεσβεύουσι, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Διπλοῦν στέφος εἴληφας σαφῶς, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, ἀγνείας τε καὶ ἀθλήσεως, ἐξ Ἰστροῦ νικήσασα, τὰς μηχανουργίας, καὶ πρὸ τῆς ἀθλήσεως, καὶ πάλιν ἐν καιρῷ τῶν ἀγώνων σου· Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εν ξύλῳ ὑψόμενοι σοφοὶ, χεῖράς τε κοπτόμενοι, καὶ ταῖς λαμπάσι φλεγόμενοι, καὶ σπαθιζόμενοι, καὶ ἐν κατωτάτῳ, λαίκῳ συγχωννύμενοι, καὶ τέλος ἐν αὐτῷ τὸ μακάριον, ὑποδεχόμενοι, Ἀθληφόροι ἀξιάγαστοι, τὸν τῶν ὄλων, Θεὸν οὐκ ἠρήσασθε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πανάγιον τέμενος Θεοῦ, οὐρανῶν πλατύτερον, καὶ Χερουβὶμ ἀγιώτερον, Θεοχαρίτωτε, Παναγία Κόρη, τὸν νοῦν με χαρίτωσον, καὶ φώτισον καρδίας τὰ ὄμματα, παρεχομένη μοι, εὐπροσδέκτοις μεσιτεῖαις σου, τῶν πταισμάτων, τὴν ἄφεισιν δέομαι.

(*) Ἀντὶ τῆς τῶν Μαρτύρων τούτων Ἀκολουθίας, τὸ Χερουβικὸν ἔχει τὴν τῆ Ἁγίας Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, ἐπισκόπου Προύσης, τοῦ ἀναφερομένου μόνον ἐν τῷ Συνάξαριστῇ. Ὁ δὲ εἰς αὐτὸν Κανὼν ἐστὶν Ἀρσενίου Ποίημα, φέρων Ἀκροστιχίδα: Αἶνος Τιμοθέῳ λόγων Ἀρσενίου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σφαγὴν σου τὴν ἀδικὸν Χριστέ, ἡ Παρθένος βλέπουσα, ὀδυρομένη ἐβόα σοι· Τέκνον γλυκύτατον, πῶς ἀδίκως θνήσκεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὃ πᾶσαν γῆν κρεμάσας τοῖς ὕδασι; Μὴ λίπης μόνην με, Εὐεργέτα πολυέλεε, τὴν Μητέρα καὶ δούλην σου δέομαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἦμνοις ἐπαινῶ τὴν καλὴν ξυνωρίδα. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος α'. Σοῦ ἡ τροπαιοῦχος.

Ἦμνοις ἐπαινέσαι τὴν ὑμῶν, προθυμουμένω πανήγυριν Μάρτυρες, φῶς μοι χορηγήσατε, τὸν σκοτασμόν σκεδάζοντες τῆς ἀγνοίας μου, ὡς τῷ ἀνεσπέρῳ, φωτὶ αἰεὶ παριστάμενοι.

Μόνα δι' αἰῶνος· Ἀθληταί, τὰ διαμέμοντα πίστει ποθήσαντες, πάντα παρεδράμετε, τὰ ὄρατὰ καὶ πρὸς ποινὰς καὶ μάλιστα, γνώμη στερρότάτη, περιφανῶς ἐχωρήσατε.

Νόμιμον ἀνύοντες σεπτοί, τῆ μαρτυρίᾳ ἀγῶνα τὸν Κύριον, εἶχετε συλλήπτορα, τῶν ἀλγεῖνῶν ὑμᾶς ἐπικυφίζοντα, καὶ κατὰ τυράννων, ἀνδρείους ἀπεργαζόμενον.

Θεοτοκίον.

Οδημιουργήσας ὡς Θεός, ταῖς ἀοράτους Δυναμίεις βουλήματι, ἔσχεν ὡς αἰτίαν σε, τῆς πρὸς ἡμᾶς Παρθένε ἀναπλάσεως. Τοῦτον οὖν δυσώπει, τὸν κόσμον σῶσαι Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ μόνος εἰδώς.

Ἰδεῖν Ἀντωνίνα τὸν Χριστόν, ποθοῦσα καλλιπάριθε, τὸ θεῖον τούτου πάθος ἐζήλωσας· ῥαπίσματα γὰρ ὡς αὐτὸς ἤνεγκας, ἐναπορράπιζουσα, τὰ ζοφώδη πρόσωπα, τῶν ἀσάρκων δαιμόνων πανεύφημε.

Στερρόως ἀντετάξω τῷ ἐχθρῷ, μαστίζεσθαι σε Πάνσεμνε, προστεταχότι γνώμης στρεβλότητι· φρουρὰν οἰκεῖν δὲ καταδικάζει σε, φρουρουμένην ἀνωθεν, προσταγαῖς τοῦ Κτίστου σου, ὑφ' ἀγίων Ἀγγέλων θεώμενος.

Εὐχαῖς σου βρονταὶ καὶ ἀστραπαὶ, ἐξ ὕψους κατεφέροντο, καὶ φῶς ὠράθη μέγα θεόθυμπε, φωνή τε θεῖα λαμπρῶς γεγένηται, σὲ παραθαύρυνουσα, Ἀντωνίνα πάνσεμνε, καὶ τρυφῇ λογικῇ ἐνισχύουσα. Θεοτοκίον.

Παρθένος κηύσασα Θεόν, ὠράθη μετὰ γέννησιν, καὶ σοῦ τὸ θεῖον Ἀχραντε πρό-

σωπον, χοροὶ παρθένων νῦν λιτανεύουσι· μεθ' ὧν ἡμῖν αἴτησαι, ἰλασμόν καὶ ἔλεος, καὶ δεινῶν παντελῆ ἀπολύτρωσιν.

Ὁ Εἰρμός.

Ο μόνος εἰδώς τῆς τῶν βροτῶν, οὐσίας τὴν ἀσθένειαν, καὶ συμπαθῶς αὐτὴν μορφωσάμενος, περίζωσόν με ἐξ ὕψους δύναμιν, τοῦ βοᾶν σοι Ἅγιος, ὁ ναὸς ὁ ἐμφυχος, τῆς ἀφράστου σου δόξης Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Ἦν τάφον σου Σωτήρ.

Δυαὶς ἡ θαυμαστή, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, ἐνέγκασα στερρόως, τὴν πυρὰν τῶν βασιάνων, ἐν δόξῃ παρίσταται, τῇ Τριάδι πρεσβεύσασα, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, τοῖς τὴν ἐνδοξον, αὐτῆς γεραίρουσι μνήμην, δοθῆναι ἐν πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, θῆναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίβη τοῖς πίσει καὶ πόθῳ, αἰεὶ σε δοξαῖσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλου ὀρώσασα, θρηνησάσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ'. Ὅρος σε τῇ χάριτι.

Αῖθεται εἰς πάντα τὸν κόσμον ἡ ἄθλησις, καὶ τὰ παλαίσματα ὑμῶν, Μεγαλομάρτυρες Χριστέ, δι' ὧν ἐτροπώσασθε, ταῖς τοῦ ἐχθροῦ πικραῖς δυνάμεις ἐν χάριτι, καὶ νικηταὶ κατ' αὐτοῦ ἀπεφάνθητε.

Ἰστησι παγίδας κατὰ σοῦ ὁ παμπόνηρος· ἐν ἀνδρικῷ δὲ λογισμῷ, καὶ στολισμῷ τὰς προσταγαῖς, αὐτοῦ ἀπηχρείωσας, καὶ παντελῶς αὐτὸν Σεμνὴ κατηδάφισας, θεῖα χειρὶ σκεπτομένη θεόσοφε.

Νόησιν καὶ σύνεσιν Χριστός σοι χαρίζεται, καὶ ἐκ χειρὸς τῶν δυσσεβῶν, ἄσπιλον ἀμωμον τηρεῖ, καὶ λύτρον ἐκπέμπει σοι, τὸν ἱερὸν ὦ Ἀντωνίνα Ἀλέξανδρον, καθάπερ θεῖον ἐξ ὕψους Ἀρχάγγελον.

Θεοτοκίον.

Ως ἔχουσα Πανύμνηνε ἰσχύν σε καὶ στήριγμα, ἡ Ἀντωνίνα καρτερεῖ, τὰ δυσαχθῆ καὶ θλιβερά, καὶ ῥίπτει τὸν τύραννον, καὶ συμπατεῖ ποσὶν ὠραίοις τῇ χάριτι, τοῦ ἐκ νηδύος σου Λόγου ἐκλάμπαντος.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ φωτίσας τῇ ἐλλάμψει.

Τεινόμενος, ἐπὶ ξύλου καὶ κατατενόμενος, Ἀλέξανδρε, καὶ σφοδραῖς ἀλγηδόσι κυκλύμενος, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινες, σῶζειν δυνάμενον τὸ ἔμμα, τῆς διανοίας πανεύφημε.

Νεκρούμενοι, ἐν γυμνώσει σωμάτων οἱ Μάρτυρες, ἐδέξαντο, ἀφθαρσίας στολὴν καὶ ἀθάνατον, δόξαν ἐκκληρώσαντο, ἀντὶ προσκαιροῦ ἀτιμίας ὄθεν αἰεὶ μακαρίζονται.

Θεοτοκίον.

Κατάβαλε, τοὺς αἰεὶ πολεμῆντάς με δαίμονας, καὶ ἄπρακτον, τὴν βουλὴν αὐτῶν ποίησον ἄχραντε, ἄτρωτόν με σῶζουσα, τῆς προσδοκίας τέτων Κόρη, ὅπως αἰεὶ μακαρίζω σε.

ᾠδὴ ς΄. Ἐκύκλωσεν ἡμᾶς.

Αῶνας ἀνδρικοὺς καὶ πλήρεις θαύματος, ἐνθέως διανύοντες, μυριάδας Αἰθιοπῶν νοσητῶν, Μάρτυρες Κυρίου ἐτροπώσασθε, καὶ τοῖς χοροῖς, τῶν Ἀσωμάτων νῦν συνευφραίνεσθε.

Λαμπόμενοι φωτὶ τῷ θείῳ Μάρτυρες, ἀγνείας ὠραιότητι, ὠμοιώθητε αὐλοῖς λειτουργοῖς, τὸν ἀγαθοδότην θεραπεύσαντες, καὶ πρὸς αὐτόν, στεφανηφόροι μεταχωρήσαντες.

Ηγάλλεσθε φρουρᾷ ὁμοῦ τυγχάνοντες, φωτὸς ὑμῖν ἀστράψαντος, καὶ φωνῆς ἐπενεχθείσης ἐκ Θεοῦ, θάρσος ἐντιθείσης ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, πανευκλεεῖς, στεφανηφόροι Μεγαλομάρτυρες.

Θεοτοκίον.

Νενέκρωμαι ψυχὴν ταῖς παραβάσεσιν ἐπίσκεψαί με ζώωσον, ἢ ζωὴν ἀποκυήσασα Χριστόν, ὃν οἱ εὐκλεεῖς Μεγαλομάρτυρες, πάντων Θεὸν, Παρθενομήτορ καθωμολόγησαν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**κύκλωσεν ἡμᾶς ἐσχάτη ἄβυσσος, οὐκ ἔστιν ὁ ρυόμενος ἔλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαγῆς· σῶσον τὸν λαόν σου ὁ Θεὸς ἡμῶν· σὺ γὰρ ἰσχύς, τῶν ἀσθενούντων καὶ ἐπανόρθωσις.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψεν, ἢ ἀξιεπαίνος μνήμη, ἣν πιστοὶ τελέσωμεν, καὶ ἀνυμνήσωμεν πιστῶς, ἐν ἐπιγνώσει κραυγάζοντες· Σὺ τῶν Μαρτύρων Χριστέ τὸ κραταίωμα.

Συναξάριον.

Τῇ Ι΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀλεξάνδρου καὶ Ἀντωνίνης.

Σίγνο.

5

Στίχοι.

Ἐύρατο Ἀλέξανδρος ἄμ' Ἀντωνίνῃ,
τῶν βόθρον ἀκάτιον εἰς τρυφὴν φέρον.

Τῇ δεκάτῃ μόρον Ἀντωνίνα ἐμπυρόπισσον.

Οἱ οὗτοι ὑπῆρχον ἀπὸ κώμης Καρδάμω, ἢ Κροδάμων. Ἡ μὲν ἐν Ἁγία Ἀντωνίνα σεμνῶς καὶ ὁσίως τὸν βίον διάγουσα ἐτύχχανε. Συλληφθεῖσα δὲ ὑπὸ Φήστου, καὶ μὴ πεισθεῖσα ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, μηδὲ λατρεῦσαι τοῖς δαίμοσιν, ἐν οἰκίματι πορνικῶ ἀποτίθεται. Ἐπὶ τρισὶ δὲ ἡμέραις ἀποσίτου διαμεινάσης αὐτῆς, παρίσταται φῶς ἐν νυκτὶ, καὶ βροντῆς καταβράγεις, αἱ τοῦ οἰκήματος θύραι ἐβράγισαν, καὶ φωνὴ πρὸς αὐτὴν οὐρανόθεν γέγομε, προτροπομένη ἀναστῆναι καὶ τροφῆς μεταλαβεῖν. Αἰτήσασα δὲ καὶ φαγοῦσα, ἐξῆλθεν αὐτῆς παραστῆναι τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ πεισθεῖσα τοῖς εἰδωλοῖς θύσαι, περνίξεται καὶ σπαθίζεται, καὶ πάλιν ἐπὶ πορνικὸν ἀπάγεται οἰκημα· ἐν ᾧ, δι' ἀποκαλύψεως Ἀγγέλου, ὁ Ἀλέξανδρος εἰσελθὼν, καὶ διὰ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, (ἦν γὰρ ὡσεὶ χρόνων εἰκοσιοκτῶ,) δόξας ἐπὶ πρᾶξιν ἔσμενον παραγενοσθαι, λαθὼν, τὴν μὲν Ἁγίαν τοῦ δώματος ὑπεξήγαγε, τῷ χλανιδίῳ τὴν αὐτῆς καλύψας κεφαλὴν, αὐτὸς δὲ ἐκείσε διέμεινε.

Μετ' ὀλίγον δὲ φανερῶ γενομένου τῆ πράγματος, στρατιωτῶν τινῶν εἰς τὸ ἐνυβρῆσαι τὴν Ἁγίαν παραγενομένων, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ὁ Ἀλέξανδρος. Καὶ πρῶτον μὲν σπαθίζεται, εἶτα, συσχεθίσης καὶ τῆς Ἁγίας, ἀμφότεροι τὰ ἄκρα τῶν ποδῶν καὶ χειρῶν ἀποτέμνονται, καὶ ἔτι, ἐν βόθρῳ πυρὸς, ὅλον τὸ σῶμα πίσση ἐπιχρισθέντες ὑγρᾷ, ἐξωθοῦνται καὶ ἀπορρίπτονται· καὶ ἐν τῷ τῷ μακαρίῳ τέλος δέχονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ Μαξιμίῳ, διακειμένη ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐνθα κατάκεινται τὰ τίμια αὐτῶν λείψανα, ἐξ ὧν καὶ πολλῶν θαυμάτων ἰάσεις ἀναπηγάζουσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Τιμοθέου, Ἐπισκόπου Προύσης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Ἰουλιανῷ τοῦ παραβάτου, τὴν λαχεῦσαν αὐτῷ Ἐκκλησίαν ἰθύνων καλῶς, καὶ τὸν ἐν αὐτῇ λαὸν ποιμαίνων πνευματικῶς. Βρυῶν δὲ παντοίους θαύμασι, τὸν δράκοντα τὸν μέγαν, ὃς τῇ τῆ ἐμφωλεύοντος ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κακία, φημί δὴ τῆ βροτοκτονεῖ καὶ ἀρχαίῳ δράκοντος, τοὺς τε παριόντας ἀνθρώπους ἀνήρει, καὶ τὰ κτήνη φυσήματι μόνον ἐλυμαίνετο, καὶ ὅλως ἄδατον τὴν μεταξύ τῆς πόλεως Προύσης καὶ τῶν θαυμάτων ὑδάτων ὁδὸν ἐπεδείκνυε· τοῦτον δὲ τὸν δράκοντα ὁ Ἅγιος, τῇ ἐπιβολῇ τοῦ τῶν ἱερῶν ἄρτων καλύμματος, διεῖρήξει καὶ ἐνέκρωσεν. Ἀπετμήθη δὲ τὴν κεφαλὴν, Ἰουλιανῷ τῷ παραβάτου μαθόντος περὶ τῶν θαυμάτων, ὧν ἐτίλει, καὶ ἀποστείλαντος καὶ ἀνελόντος αὐτόν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτῷ Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐνδον τοῦ εὐαγοῦς Ξενῶνος ἐν τῷ Δευτέρῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κανίδου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, Θεοδοῦτου καὶ Θεοφανοῦς υἱός, τὰς οἰκίσεις ποιούμενων ἐν τῇ τῶν Καππαδοκῶν χώρα, εὐλαβῶν ὄντων καὶ σεφιλῶν. Λέγεται δὲ τὴν μητέρα αὐτοῦ παντοίας τροφῆς ἀπέχεσθαι παχυτέρας, καθ' ὃν καιρὸν τοῦτον ἐν γαστρὶ ἔφερε· τεχθέντα δὲ, ἀπέχεσθαι τῆς ἀριστερᾶς θηλῆς παντελῶς· εἰδὲ ποτὶ θαψιλοτέρας τροφῆς ἐνεφορήθη ἢ μήτηρ, οὐδὲ τῆς δεξιᾶς θηλῆς ἤπτετο ὅλως. Βαπτισθεὶς ἐν καὶ ἀπογαλακτισθεὶς, καὶ τὰ τῆς πρώτης ἡλικίας παραμειψάμενος, χαίρειν πᾶσιν εἰπὼν, τὸ ὄρος καταλαμβάνει

Καὶ μικρὸν ἄντρον ὑπέσειθῶν, ἐν αὐτῷ ἑαυτὸν ἐγκαθεύρ-
ξας, τῇ προσευχῇ καὶ τῇ νηστείᾳ σχολάζων, καὶ ἅπαξ
τῆς ἐβδομάδος βραχυτάτων ὤμων λαχάνων ἀνευ ἄλλων ἀ-
πογευόμενος, διήρκεσε χρόνους τρεῖς καὶ ἐβδομήκοντα. Ἐ-
πει δὲ πάνυ ἦν κατάφορος ὁ τόπος ὕδασι, καὶ τὸ ἄντρον
ὑπὸ πολλῆς νοτίδος πολιαρκούμενον, διεφθάρησαν αἱ τρί-
χες τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, καὶ τοῦ πώγωνος. Οὕτως οὖν
διαρκέσας ὁ μακάριος ἐπὶ πολὺ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοφάνους,
καὶ Πανσέμνης.

Ο ἴσιος Θεοφάνης τῆς Ἀντιοχείων πόλεως ἦν, ἐξ ἀπί-
στων καὶ ἡσυχαστῶν γεννηθεὶς γονέων. Γυναικί δὲ
συζευχθεὶς, καὶ τρεῖς ἔτη συνῶν, ἐκείνης ἐξ ἀνθρώπων γε-
γονυίας, αὐτὸς προσελθὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, τὸ
Ἅγιον Βάπτισμα δέχεται· καὶ πλησίον τῆς πόλεως στε-
νώτατον κελίον οἰκοδομήσας, καθεῖρξεν ἑαυτὸν, διὰ πάν-
των καθαιρόμενος, ἃ πρὸς τελείωσιν καὶ τὴν ἄκραν ἀρε-
τὴν συντελεῖ.

Μαθῶν δὲ περὶ δημοσίας τινὸς πόρνης, Πανσέμνης
οὕτω καλουμένης, ὅτι πολλοῖς αἰτία ἀπωλείας καθίσταται,
εὐξάμενος καὶ παραθεὶς ἑαυτὸν τῷ Θεῷ, πρὸς ἐκείνην πα-
ρηγένετο· καὶ τοσαῦτα διεξῆλθεν αὐτῇ καὶ τοιαῦτα, οἷα
εἰκὸς πόρνην καὶ ἀκόλαστον πεῖσαι, ἃ μετέρχεται κατα-
λιπεῖν, καὶ σῶφρονι καὶ κοσμίῳ βίῳ ταύτην ἐκδοῦναι.
Ἐφ' ὧν φωτισθεῖσα τὴν διάνοιαν, καὶ εἰς κατάνυξιν ἐλ-
θοῦσα, τὸ Δεῖον Βάπτισμα δέχεται, καὶ καλῶς τὰ καθ'
αὐτῆν διαθεῖσα, τῷ μακαρίῳ Θεοφάνει ἠκολούθησεν· ὅς
τῇ κελίῳ, ἣ αὐτῇ ὠκοδόμησε, ταύτην κατακλίσας, παν-
τοίας ἀρετῆς ἐργάτην εἰργάσατο· ἥτις τοσοῦτον Θεῷ εὐη-
ρίστησεν, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοῖα νοσή-
ματα θεραπεύειν. Ἐπιβιώσασα δὲ ἑνιαυτὸν ἕνα, καὶ μῆ-
νας δύο, ἅμα τῷ ὁσίῳ Θεοφάνει, πρὸς Κύριον μεθίσταται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Ἀπόλλω-
νος Ἐπισκόπου· καὶ Ἀλεξίου Ἐπισκόπου Βι-
θυνίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Σε νοσητὴν Θεοτόκε.

Ξενοπρεπῶς, χεῖρας ἀφαιρέμενοι, ταῖς αἰρο-
μένας πρὸς τὸν Θεόν, τὸν τῶν ὄλων Κί-
ριον, ἔχαιρον οἱ Μάρτυρες, δύναμιν δεχόμενοι,
ἐξ οὐρανοῦ καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν
Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Υπομονῇ, ἀνυποίστων Μάρτυρες, κολαστη-
ρίων ἀληθῶς, λαμπρυνόμενοι ὡς χρυσὸς,
κόσμος ὠραιότατος, ὠφθητε κραυγάζοντες· Ὁ
αἰνετὸς τῶν Πατέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεανικῶς, ξυλῶ ἀναρτώμενοι, καὶ σπαθιζά-
μενοι δεινῶς, οὐκ ἠσθάνεσθε ἀληθῶς, πό-
νων τῶν κολάσεων, ἄνωθεν δεχόμενοι, τὴν ἀρ-
ρώγην καὶ κραυγάζοντες· Ὁ αἰνετὸς τῶν Πα-
τέρων, Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Θεοτοκίον.

Οσπερ τῆς τρεῖς, Παῖδας οὐ κατέφλεξε, καί-
μιμος ἢ χαλδαϊκῆ, οὕτως Ἀχραντε σὴν κη-
δὴν, πῦρ τὸ τῆς Θεότητος, ἀφλεκτον ἐτήρησεν·

ἀλλὰ βοῶ σοι· Κατάφλεξον, ὕλην πικρὰν τῶν
παθῶν μου, Ἄγνη ὅπως δοξάζω σε.

ᾠδὴ η'. Ἐν καμίνῳ Παῖδες.

Ρήτορεύει πάνσοφος δυάς, ἐνώπιον ἀνόμων,
τὴν σάρκωσιν τοῦ ὀφθέντος, δι' ἡμᾶς ἐπὶ
τῆς γῆς, Λόγου ὑπὲρ ἔννοιαν, καὶ βασιάνων πα-
σαν πείραν ὑποσᾶσα, Μαρτύρων ταῖς ἀγέλαις,
νῦν συναριθμεῖται, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γερεῖα ὡς περ ἱερά, ὀπτόμενοι λαμπάσι, τὸ
ὄμμα πρὸς τὸν Θεόν, σῶζειν δυνάμενον ὑ-
μᾶς, ἐτείνατε Μάρτυρες, μελωδοῦντες· Πάντα
τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
ψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δεδεμένοι Μάρτυρες σοφοί, καὶ πίσση κε-
χρισμένοι, ἐν βόθρῳ πυρακτωθέντι, ὑπε-
βλήθητε ὁμοῦ, ἐνθέως κραυγάζοντες· Εὐλογεῖ-
τε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α'πειράνδρως τέτοκας Θεοῦ, ἡμῖν ὁμοιωθέν-
τα, Παρθένη· ὃν ἐκδυσώπει, παναμώμητε
αἰεὶ, σῶσαι τῆς κραυγάζοντας· Εὐλογεῖτε, πάν-
τα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν καμίνῳ παῖδες Ἰσραὴλ, ὡς ἐν χωνευ-
• τηρίῳ, τῷ κάλλει τῆς εὐσεβείας, καθα-
• ρώτερον χρυσοῦ, ἀπέστιλβον λέγοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
• αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου.

Ινα στέφος ἀμαράντινον, καὶ φωταυγῆ πα-
σταῖδα καὶ ὄλβον ἄσυλον, Μάρτυρες Χριστοῦ,
ἐν οὐρανοῖς ἀπολάβητε, ἐν καμίνῳ καὶ λάικῳ
ἐβλήθητε, ἐν τούτῳ μακαρίως, τελειωθέντες ἀ-
ξιάγαστοι.

Οσπερ προσφοραὶ ὀλόκληροι, τῷ Βασιλεῖ
τῶν ὄλων ἀνεκομίσθητε, Μάρτυρες Χρι-
στοῦ, διὰ πυρὸς τελειούμενοι, καὶ λαμπρᾷ ὀ-
μηγύρει συνήθητε, τῶν ἄνω στρατευμάτων·
μεθ' ὧν ὑμᾶς αἰεὶ γεραίρομεν.

Σῶμα καὶ ψυχὴν προσήξατε, θυσίαν ὄντως
Χριστῷ τυθέντι ὡς πρόβατον, καὶ σκηναῖς πρω-
τοτόκων εὐφραίνεσθε, Ἀλέξανδρε θεόφρον, καὶ
Ἀντωνίνα ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Φῶς μοι τῷ κειμένῳ Πάναγνε, ἐν ἀμελείας
σκότει νῦν ἐξανάτειλον, τὰ τυφλοῦντά

μου, τὸν λογισμόν νέφη λύουσα, καὶ εἰρήνην βαθεῖαν πανάμωμε, αἰεὶ ἐργαζομένη, ἐν τῇ ψυχῇ μου τοῦ δοξάζειν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• Τύπον τῆς ἀγνῆς λοχείας σου, πυρπολου-
• μένη Βάτος ἔδειξεν ἀφλεκτός· καὶ νῦν
• καθ' ἡμῶν, τῶν πειρασμῶν ἀγριαίνουσαν,
• κατασβέσαι αἰτούμεν τὴν κάμινον, ἵνα σε
• Θεοτόκε, ἀκαταπαύστως μεγαλύνωμεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Τοῦ Ἀγίου Βαρθολομαίου.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Τῇ σαγήνῃ τῆς γλώττης σου, θεωρήτην Ἀπόστολε, ἐκ βυθῆ ἀνήγαγες ματαιότητος, καὶ χαλεπῆς ἀθεότητος, τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, καὶ προσήγαγες Χριστῷ, τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, τῷ τοιαύτην σοι, δεδωκότι τὴν χάριν, ὡς ἐνθέῳ, μαθητῇ καὶ μυστολέκτῃ, Βαρθολομαῖε Ἀπόστολε.

Ὁ τῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὡς ἀκτῖνα ἐνδοξε ἐξαπέστειλεν, εἰς τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, συντόνως ἐλαύνουσαν, ἀθείας τὴν ἀγλύν, καὶ φωτίζουσαν ἅπαντας, τοὺς καθευδοντας, ἐν νυκτὶ ἀγνωσίας, οὓς εἰργάσω, τῆς ἡμέρας κληρονόμους, Βαρθολομαῖε Θεόσοφε.

Καθυπεῖκων τοῖς νεύμασιν, οὗ τῷ νεύματι ἅπαντα, καθυπεῖκει τοῦτάν τε ἐκμιμούμενος, ὡς ἀληθείας διδάσκαλον, θανάτου ποτήριον, διὰ πάθους σταυρικοῦ, ἀγαλλόμενος ἔπιες, καὶ παρίστασαι, ἐφετῶν ἀκροτάτῳ Ἀποστόλοις, καὶ Ἀγγέλοις συγχορευῶν, Βαρθολομαῖε αἰοῖδιμε.

Τοῦ Ἀγίου Βαρνάβα.

Ἦχος ὁ αὐτός. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ἐἴληφας Ἀπόστολε, κατὰ δαιμόνων ἀήτητον, ἐξουσίαν καὶ δύναμιν, Χριστῷ ἐν ὀνόματι, τὰς ἀρχὰς τοῦ σκότους, τούτων ἀπελαύνειν· καὶ διεληλυθας τὴν γῆν, καταλαμπρύνων καθάπερ ἥλιος· καὶ Ῥώμην τὴν αἰοῖδιμον, κατα-

λαβῶν πρῶτος ἐνδοξε, τοῦ Χριστοῦ ἀνεκκήρυξας, τὴν σωτήριον ἔλευσιν.

Πρῶτην ἀγαθότητα, καὶ φυσικὴν καὶ ὑπέρθεον, πολιτείαν μιμούμενος, ἀνὴρ ἐρημίτισας, ἀγαθὸς Βαρνάβα, κατὰ μετυσίαν, καὶ παρακλήσεως Υἱός, διαφερόντως ὀνομαζόμενος, τῶν τρόπων σου χρηστότητι, καὶ τῇ τοῦ νοῦ καθαρότητι, τοὺς πιστοὺς παρεκάλεσας, ἐπιμένειν τῇ χάριτι.

Ὁργανον εὐάρμοστον, τῇ θεϊκῇ κυβερνώμενον, ἐνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, Βαρνάβα γενόμενος, τῶν Ἐθνῶν τὴν κλήσιν, σὺ κατεπιστεύθης, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν Χριστοῦ, μεταρρυθμιζῶν λόγοις καὶ πράξεσι, καὶ πάντα κατεφώτισας, ὁμολογεῖν ἀληθέστατα, Ἰησοῦ τὴν θεότητα, τοῦ Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ παμφαεῖς τῆς Ἐκκλησίας ἀστέρους, ὕμνοις ἐγκωμίων τιμῶμεν, Βαρθολομαῖον καὶ Βαρνάβαν, τοὺς τῶν πιστῶν διδασκάλους, καὶ μύστας τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. Οὗτοι γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομῆ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃ τῇ Θεοτόκῳ δράμῃ πρόσπεσαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Εἰς πᾶσαν ἐξέδραμε τὴν γῆν, ὑμῶν ὁ σωτήριος, φθόγγος θεόπται Ἀπόστολοι, καὶ κατεφώτισε, ψυχὰς πλανωμένας, καὶ Χριστῷ προσήγαγε, βροτοὺς πεφωτισμένους τῇ χάριτι· διὸ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Φωστῆρες ὑπέρλαμπροι Χριστοῦ, σκευὴ καὶ θάρωτατα, αἴγλην τοῦ Πνεύματος Πάνσοφοι, πίστει χωρήσαντα, Ἐκκλησίας στύλοι, οὐρανοὶ περιδόξοι, τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ διηγούμενοι, αὐτῷ πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχος. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ἐθνη προσηγάγετε Χριστῷ, τῷ Θεῷ Μακάριοι, λελυτρωμένα τῷ αἵματι, τοῦ εὐδοκησαντος, ἐπὶ γῆς τεχθῆναι, καὶ Σταυρὸν καὶ θά-

νατον, θελήσει ὑπομείναντος ἔνδοξοι· ὧ νῦν
πρεσβεύσατε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν,
τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δ ὄξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμά Μοναχοῦ.

Ην διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, αἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδῶλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν θείαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἰλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δ ἔσποινα πρόσδεξαι.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Δ ὄξα. καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς
Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων ὁ παρών.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Ο προγνώστης πάντων καὶ Θεός, τὸ τῆς
διανοίας σου, θεοειδὲς καθορῶν ἐξελέξα-
το, καὶ σὲ συνηρίθμησε, τῇ χορείᾳ Βαρθολο-
μαῖε πανεύφημε, τῇ τῶν Ἀποστόλων, χάριτι
λαμπρύνας τὴν καρδίαν σου.

Αρετῶν εἰς ὕψος ἀναβαῖς, γλῶσσαν τὴν πυ-
ρίπνοον, πυροειδῶς μερισθεῖσαν ἐπλούτη-
σας ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολος, παρουσία τοῦ
Παρακλήτου Πανάριστε, τὴν τῆς ἀσεβείας ὕ-
λην, δαπανῶσαν καὶ κουφότητα.

Κανὼν τοῦ ἁγίου Βαρνάβα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς·
Ῥδὴ δὴν πλέκω σοι Βαρνάβα θεηγόρε· (ἀνευ τῶν
Θεοτοκίων). Ὁ αὐτός.

Ως ἀνὴρ ὑπάρχων ἀγαθός, καὶ τῆς παρα-
κλήσεως, υἱὸς φανείς τῆς ψυχῆς μου τὴν
κάκωσιν, καὶ τῆς ἀμαρτίας μου, τὴν ψυχόλε-
θρον ἀθυμίαν ἀπέλασον· ὅπως εὐφροσύνης,
ἐμπλεως γενόμενος ὑμνήσω σε.

Δεδεγμένος μάκαρ τὸ σεπτόν, φέγγος τοῦ
βλαστήσαντος, ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Ἰουδα
πανόλθιε, Χριστοῦ τοῦ παντάνακτος, ἐκ Δευ-
τιδος συγγενείας ὀρμώμενος, τῆς ἱερωσύνης,
νόμου τε μετάθεσιν ἐκήρυξας.

Η λαμπρά σου πάνσοφε ζωὴ, πρώτης ἀγα-
θότητος, καὶ φυσικῆς μετουσίας παρέδει-
ξεν, ἀγαθὸν σε δεύτερον, ταῖς ἐκεῖθεν ἀγαθινό-
μενον χάρισιν, ἔνδοξε Βαρνάβα, γέννημα τῆς
θείας παρακλήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεανίδων θείων ὁ χορὸς, ἐνθεαστικώτατα, ἐν
γυναϊξί σὲ καλὴν ἀσματίζουσι, Θεοτόκα
Δέσποινα, καλλοναῖς ὠραῖζομένην Θεότητος· τὸν
καλλοποιὸν γὰρ Λόγον, ὑπὲρ Λόγον ἀπεκύησας.
Ῥδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ω πηγὴ προεληλυθας, σωτηρίου νάματος,
Βαρθολομαῖε πάντιμε, καὶ πολύχουν τὸν
καρπὸν ἠνεγκας, ἐθνῶν τὴν σωτηρίαν ἀξιάγαγε.

Τῷ ἁλατι τῆς χάριτος, τῶν εἰδῶλων ἔπαυσας,
τὴν σηπεδόνα Πάισοφε, τῷ νοσίμῳ λόγῳ τῆς
πίστεως, τὰς καρδίας ἠδύνων τῶν τιμώντων σε.
Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Νεφέλη τὸν ἐκούσιον, ἡμῖν ὄμβρον φέρουσα,
ἐκ τῶν πηγῶν τῆς χάριτος, καθωράθης
Βαρνάβα ἔνδοξε, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάρρουν
ποταμίζουσα.

Ποικίλαις δαδουχούμενον, λαμπηδόσι βλέπε-
σα, ἡ πανσθενὴς τοῦ Πνεύματος ἐξουσία,
τῶν μυστηρίων Χριστοῦ λειτουργὸν ἀφορίζει,
σὲ Πανσεβάσμιε.

Λαμπόμενοι τῇ χάριτι, τοῦ Σταυροῦ σου
Δέσποτα, οἱ εὐκλεῖς Ἀπόστολοι, σοὶ
τὰ ἔθνη πίστει προσάγουσιν, ὁ Βαρνάβας καὶ
Παῦλος οἱ θεόφρονες.

Θεοτοκίον.

Ε'φάνης καθαρότητι, ὡσεὶ κρίνον Δέσποινα,
τῶν ἀκανθῶν ἐκλάμψασα, λαμπηδόσι τῆς
παρθενίας σε, ἐν μέσῳ Θεοτόκε πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ
» τῶν ἐθνῶν στεριεύουσα, Ἐκκλησία τῇ
» παρουσίᾳ σου, ἐν ἣ ἑστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως οὐρανὸς περικαλλῆς διηγήσω, Βαρθολο-
μαῖε ἐπὶ γῆς θείαν δόξαν, τῆς τοῦ Θεοῦ
σαρκώσεως πανεύφημε, φαίνων ὡσπερ ἥλιος,
ταῖς ἐν ζόφῳ καρδίας, λύων τὴν σκοτόμαιναν,
τῶν κακίστων δαιμόνων· ἀλλὰ εὐχαῖς σου φωτί-
σον ἡμᾶς, σὲ τὴν φωσφόρον τελῆντας πανήγυριν.
Ἦ Βαρνάβα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀ ὑλῶν ποιμενικῶν.

Τοῦ νόμου τὴν σκιάν, σὺ λιπὼν ὡς ἐχέφρων,
τῇ χάριτι φοιτᾶς, θεοφόρε Βαρνάβα, κα-
τὰ πόλιν καὶ χώραν, τοῦ σταυρωθέντος φέρων
τὸ ὄνομα· θαύμασι καὶ σημείοις, τοὺς ἀπει-
θεῖντας πρὸς τὴν ἀλήθειαν, καθοδηγήσας ὡφθεις
ἐν Χριστῷ, τοῦ κόσμου παρακλήσις.

Θεοτοκίον. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τὸν ἀπερίληπτον Θεὸν Υἱὸν καὶ Λόγον, ἀ-
νερμηνεύτως ὑπὲρ νοῦν ἐκ σοῦ τεχθέντα,

Θεοτόκε ἰκέτευε σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ εἰλικρινῆ, βραβεῦσαι, καὶ τῶν πταισμάτων δοῦναι ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους διόρθωσιν, καὶ βασιλείας οὐρανῶν, δι' ἄκραν ἀγάπην, ἀξιώσασαί τοὺς δούλους σου.

Ῥδὴ δ'. Ἐ λήλυθας ἐκ Παρθένου.

Κατήρησας, τῷ Σταυρῷ τοῦ Κυρίου φραζάμενος, δαιμόνων τὸ φρύαγμα, Βαρθολομαῖε πανάριστε, τούτων τὴν ψυχολεθρον, ἀπάτην ἀποδιώξας τῷ κηρύγματι.

Φῶς τοῦ Κόσμου, τὸ τῆς δόξης τῆς Δείας ἀπαύγασμα, Χριστὸς σε ἀνέδειξε, Βαρθολομαῖε θεόληπτε· πᾶσαν γὰρ κατηύγασας, θεογνωσίᾳ τὴν κτίσιν παμμακάριστε.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ε'πόμενος, προσταγαῖς τοῦ Δεσπότη Ἀπόστολε, Βαρνάβα πανεύφημε, τοῖς πενομένοις διένειμας, ὅλην σου τὴν ὑπαρξιν, καὶ χριστοκήρυξ ἐγένου μεγαλόφωνος.

Κατέλαβες, ἀρετῶν λαμπροτάτην ἀκρότητα, καὶ Παῦλον εὐραίμενος, τὸν θεηγόρον Ἀπόστολον, πᾶσι κατηγγείλατε, τοῦ μυστηρίου τὸ βάθος, τὸ ἀπόρρητον.

Ω'ς ἥλιος, διατρέχων τοῦ κόσμου τὰ πέρατα, Βαρνάβα πανένδοξε, ἀκτινοβολοῖς ἐλλάμψεσι, Παῦλῳ ἐφεπόμενος, καταλαμπρύνεις τῷ λόγῳ τῷ τῆς χάριτος.

Συμμέτοχος τῶν παθῶν τοῦ Σωτῆρος γεγόμενος, Βαρνάβα πανεύφημε, ἐν ἕρανίοις σκηνώμασι, τούτῳ συνδεδόξασαι, τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐφροσύνης ἐμφορούμενος.

Θεοτοκίον.

Η' τῆς Εὐας, Θεομητορ κατὰρα τῷ τόκῳ σου, λέλυται πανάμωμε· σεσαρκωμένον γὰρ τέτοκας, Λόγον τὸν αἰδιον, τὸν εὐλογίας τὸν κόσμον στεφανώσαντα.

Ῥδὴ ε'. Μισίτης Θεοῦ.

Α'κτίστῳ φωτὶ, δι' ἡμᾶς ἐν κτίσματι φανέντι Χριστῷ, πρωτουργῶς ὠμίλησας, τούτῳ συγγινόμενος Ἀπόστολε, καὶ ταῖς Δείαις ἀκτίσι, ταῖς παρ' αὐτοῦ λαμπόμενος.

Ω'ς δρόσος Θεοῦ, ταῖς ἀνθρώποις ἴαμα κομίζουσα, ἐν τῷ κόσμῳ πέφηνας, ὡς Βαρθολομαῖε παμμακάριστε, καὶ γῆν τῆς ἀσεβείας, προφητικῶς κατέστρεψας.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ο' νόμου σκιάν, ὑπερβάς καὶ χάριτι λαμπόμενος, τῶν ἐθνῶν τὸ πλήρωμα, εὐαγγελιζόμενος ἐφώτισεν, ὁ θεόφρων Βαρνάβας, τῷ τοῦ Χριστοῦ κηρύγματι.

Ι'σχὺν κραταιάν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀπόστολε, σαφῶς περικείμενος, πονηρίας πνεύματα κατέβαλες, τῆς αὐτῶν κακουργίας, τὸν κόσμον λυτρῶσάμενος.

Βοῶντος φωνῆ, ἐν ἐρήμοις ἔθνεσιν ἐγένου σοφὴ, τῆς Δείας σαρκώσεως, τὸ ὑπὲρ κατάληψιν μυστήριον, ἀναγγέλλων τοῖς πᾶσι, Βαρνάβα παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Ι'δοὺ ἐν γαστρὶ, Θεοτόκε πάναγνε Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ λόγον ἔσχηκας, ὡς περ Ἡσαΐας προηγόρευσεν, ὑπὲρ φύσιν δὲ τοῦτον, Θεογεννήτορ τέτοκας.

Ῥδὴ ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τῶν θαυμάτων τὴν χάριν δεξάμενος, καὶ τῶν ἰαμάτων πληθήσας ἐνέργειαν, Βαρθολομαῖε πάνσοφε, τῶν ἐθνῶν τὰς ἀγέλας ἐζώγησας.

Η' πυρίνη σε γλῶσσα Πανεύφημε, πᾶσαν τὴν ἀπάτην ὡς χόρτον κατέφλεξε, τῶν δὲ πιστῶν ἐλάμπρυνε, τὰς καρδίας τῷ Δείῳ κηρύγματι.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Α'νατείλας τῷ κόσμῳ Χριστέ ὁ Θεός, τῆς δικαιοσύνης ὁ ἥλιος Δέσποτα, ὡς περ ἀκτῖνας λάμποντας τὸν Βαρνάβαν καὶ Παῦλον ἐξήστραψας.

Ρ'ίζοτόμος ἀξίην γεγένησαι, τὴν ὑλομανήσασαν ἀπάτην τέμνουσα, τοῖς ὑπὲρ λόγον θαύμασι, τεθηγμένη Βαρνάβα θεσπέσιε.

Νομοθέτης ἐδείχθης τῆς χάριτος, ὡς τῆς παλαιᾶς διαθήκης τὰ σύμβολα, πρὸς ἀληθείας, ἐμφασιν, μεταπλάττων Βαρνάβα θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸν ὁ ταύσας βουλήματι, οὐρανὸν ἐπίγειον ἄλλον ἀνέδειξε, σὲ Θεομητορ ἄχραντε, καὶ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ἐπέφανεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐ πεφάνης σήμερον.

Ω'φθης μέγας ἥλιος τῇ Ἐκκλησίᾳ, διδασκάλων λάμψεσι, καὶ θαυμασιῶν φοβερῶν, φωταγωγῶν τοὺς τιμῶντάς σε, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Ὁ Οἶκος.

Ε'μνήθης, τοῦ Λόγου μαθητὰ, τοὺς λόγους τοὺς ἁγίους, καὶ τοὺς παλαι ἀλογίᾳ δεινῶς καθυπαχθέντας πᾶντα εἰργάσω τοῦ φωτός. Ἦπλωσας εἰς βᾶθη ἀγνωσίας τὰ σεπτὰ καὶ ἱερά σου δίκτυα, καὶ ἔλαβες τὰ ἔθνη ὑπὲρ

κοα. Τὰς κεχερωμένους ἀπάτη διανοίας ἐνώσας τῷ θεῷ ἀρότρῳ. Ἐξήρανας τὸν φλογμὸν τῆς πολυθείας, δροσισμῷ σου τῆς φαιδρᾶς θεγορίας, υἱοὺς Θεοῦ τοὺς πρὶν ὀργῆς τέκνα ἐργασάμενος, Βαρθολομαῖε Κυρίου Ἀπόστολε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων Βαρθολομαίου καὶ Βαρνάβα.

Στίχοι.

Καὶ σὸς μαθητῆς, Χριστέ, Βαρθολομαῖος,
Μιμούμενος σέ, σταυρικὸν φέρει πάθος.

Ἵπὲρ λίθον σάιπφειρον, ὡς Γραφή λέγει,
Τοὺς συντρίβοντας εἶχε Βαρνάβας λίθους.

Ἐνδεκάτη σταύρωσαν ἐρίφρονα Βαρθολομαῖον.

Τούτων ὁ μὲν Ἅγιος Βαρθολομαῖος εἰς ἣν τῶν δώδεκα μαθητῶν. Ὁς, Ἰουδαῖοις τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι κηρύξας, καὶ τὸ κατὰ Ματθαῖον αὐτοῖς παραδοὺς Εὐαγγέλιον, σταυρῷ παραδοθεὶς ἐν Ἀθανουπόλει, τελειοῦται ἐνδόξως· καὶ ἐν μοιβιδίῳ λάρνακι τεθεὶς, τῇ θαλάσῃ ἐναπορρίπτεται. Ἵπὸ δὲ θείας προνοίας, μέχρι Σικελίας, ἐν Λιπάροι τῇ νήσῳ κοιμηθεὶς, καὶ φανερωθεὶς, ἐκεῖ θάπτεται, πολλῶν θαυμάτων, ὡς ἱκτινος πηγῆς, ἐκ τῆς ἀγίας καὶ τιμίας αὐτοῦ σοροῦ ἀναδιδόμενων, καὶ πᾶσι τοῖς πιστῶς προσερχομένοις ταχεῖαν διδόντων τὴν ἴασιν, καὶ πρὸς τὰ οἰκεία μετ' εὐφροσύνης καὶ θυμηδίας ἐπανίεναι ποιοῦντων.

Ὁ δὲ γε Βαρνάβας, ὃς καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς τῶν Ἀποστόλων πράξεσιν ἀναγέγραπται, εἰς τῶν ἑβδομήκοντα ὑπάρχων, συνέκδημος Παύλου χειροτονεῖται, (ἐρμηνεύεται τοῦτο τὸ ὄνομα, Ἵπὸς παρακλήσεως,) ἐκ φυλῆς μὲν Λευὶ ὀρμώμενος, κατὰ τὴν Κύπρον δὲ νῆσον γεννηθεὶς καὶ τραφεὶς. Οὗτος πρῶτον ἐν Ἱερουσαλὴμ, εἶτα καὶ ἐν Ρώμῃ καὶ Ἀλεξανδρείᾳ, ἐκήρυξε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ἀπελθὼν ἐν Κύπρῳ, ὑπό τε Ἰουδαίων καὶ Ἑλλήνων λίθοις κτείνεται, καὶ πυρὶ παραδίδοται. Ὁν Μάρκος ὁ Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγελιστὴς συγκομίσας, ἔθετο ἐν σπηλαίῳ, καὶ ἐκπλεύσας εἰς Ἐφεσον πρὸς Παῦλον, ἀνήγγειλε αὐτῷ τὴν τελείωσιν Βαρνάβα· ἐκλαυσε δὲ αὐτὸν Μάρκος ἐπὶ πολὺ. Οὗτος λέγεται τεθάρθαι ἅμα τῷ ὑπ' αὐτοῦ γραφέντι κατὰ Μάρκον Εὐαγγελίῳ, τῷ καὶ ἐσῴζον ἐυρεθῆντι μετὰ τοῦ ἀποστολικοῦ σώματος. Ὅθεν καὶ προνόμιον ἔλαβον οἱ πιστοὶ, μὴ ὑποκείσθαι τινὶ τῶν ἄλλων Ἐπισκόπων ταύτην τὴν νῆσον, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου Ἐπισκόπου χειροτονεῖσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Συναξὶς τελεῖται τῇ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ ἐν τῷ Ἄδειν.

Στίχ. Ἦσας Γαβριὴλ πρὶν τὸ Χαῖρε τῇ Κόρῃ.

Ἄδεις δὲ καὶ νῦν Ἄξιον σέ ὑμνεῖν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Τὸ μέγα μυστήριον Βαρθολομαῖε, τῆς θείας σαρκώσεως, τῷ κόσμῳ ἐφανέρωσας, τὸ

πᾶσιν ἀχώρητον καὶ ἀκατάληπτον, μόνοις δὲ χωρούμενον πιστοῖς, ἀνερμηνεύτως καὶ πιστευόμενον.

Ὡς λίθος πανάγιος Βαρθολομαῖε, ἀγνώως κυλιόμενος τῆς πλάνης τὸ ὄχυρωμα, εὐτόνως κατέσρεψας· τῆς Ἐκκλησίας δὲ, ἀρρήκτος θεμέλιος φανείς, διαφυλάττεις ταύτην ἀκράδαντον. Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ἀγίως τὸν Ἅγιον τὸν ἐν Ἀγίοις, ἐπαναπαυόμενον, Βαρνάβα ἐκήρυξας, Υἱὸν τὸν συνάναρχον, Πατρὶ καὶ σύνθρονον, ἄνθρωπον γενόμενον ἡμῖν, τὴν σωτηρίαν πραγματευόμενον.

Βολίδες ἀστράπτουσαι, τὸ θεῖον φέγγος, Βαρνάβας ὁ πάντιμος, καὶ Παῦλος ὁ θεόληπτος, ὡς φῶς ἐξεπορευθήσαν, καταλαμπρύνοντες λόγῳ, τῷ τῆς χάριτος ἔθνῳν, τὴν παγκληρίαν οἱ χρηστοκλήρυκες.

Ἀγιάλλεται σήμερον, ἡ θρεψαμένη, εὐώδες θυμίαμα, κυπρίζοντα τῆς πίστεως, Χριστῷ σε βλαστήσασα Θεομακάριστε, ἦν περ ἀμειβόμενος, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας, ῥῦσαι πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον.

Ἰθύνοῦσα Πάναγνε τὸν ἐμὸν βίον, πρὸς τὸν ἴσον πανεύδιον, λιμένα καθοδήγησον, Θεὸν ἡκυήσασα, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, τὸν πᾶσι παρέχοντα πιστοῖς, τὴν ἀφθαρσίαν τῆς ἀγαθότητος.

Ὡδὴ η'. Κάμνος ποτέ, πυρός.

Μέγα καὶ μικρὸν, πολὺ τε καὶ ὀλίγον, τὸ τοῦ Σωτῆρος Εὐαγγέλιον, πανσόφως ἐδάδαξας, τὰ μεγάλα καὶ παραδόξα, συντετηγμένοις ῥήμασι, πᾶσι διασημαῖνον, Βαρθολομαῖε θεόσοφε.

Ὡς περ ποταμὸς, Σιών ἐξωρμημένος, τῆς Ἐκκλησίας τὰ συστήματα, ποτιζὼν Πανόλβιε, τὸν χειμάρρουν τῆς θείας τρυφῆς, ἐξέπιες φανότατα, κράζων· Ὑπερυψοῦτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Θάλασσαν ἔθνῳν, ταραττεῖν σου τοὺς ἴππους, ὡς εὐεργέτης ἐπεβίβασας, Βαρνάβαν τὸν ἔνδοξον, καὶ τὸν Παῦλον τὸν θεσπέσιον, τὴν πλάνην τὴν πολύθεον, δόγμασι ζωοδότα, τῆς εὐσεβείας ἐλαύνοντας.

Ἐθου ὡς Θεός, Παρακλήτε τὸ Πνεῦμα, τὸ παντουργὸν ἐν Ἐκκλησίᾳ σου, φωστῆρας ἐκλάμποντας, τὴν σὴν δύναμιν κηρύττοντας, Υἱοῦ τε καὶ Γεννητοῦς, κράζοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ηστραψας παιδρῶς, ὡς ἥλιος ἐν κόσμῳ, τῷ νοητῷ προσομιλήσας σαφῶς, ἠλίῳ θεόληπτε, ποιωθείς γὰρ τῇ λαμπρότητι, φῶς δευτερον γεγένησαι, ἅπασιν ἀναφαίνων, τοῦ μυστηρίου τὴν δύναμιν.

Γὴν ταῖς διδαχαῖς, τὴν σύμπασαν φωτίσας, τῆς ὑπὲρ νοῦν μακαριότητος, ἀξίως τετύχηκας, οὐρανίοις ἐν σκηνώμασι, Βαρνάβα πανσεβάσμιε, στέφανον εὐπρεπείας, πρὸς τῷ Δεσπότου δεξάμενος.

Θεοτοκίον.

Γὴν τὴν ἀράν, τὴν πρώτην ἀφανίσης, καὶ τῷ θανάτῳ τὸ κατάκριμα, τῆς πάλαι προμήτορος, ἐκ Παρθένου Θεομήτορος, Λόγε Θεῷ γεγέννησαι, πᾶσι δεδωρημένος, ἀθανασίαν ἀνώλεθρον.

Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτέ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐνεργείας διεμέριζε, τῷ θείῳ προστάγματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς δὲ πιστοὺς δροσίζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ΄. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Τοῦ Λόγου γενόμενος, αὐτόπτης καὶ διάκονος, μαθητῆς τε καὶ κήρυξ θεοπτικώτατος, ἔνθα νῦν ὑπάρχει ὁ Λόγος, σὺ κατοικεῖν, ὄντως ἠξιώθης, ὡς αὐτὸς ὑπέσχετο, ἀψευδῶς ὁ ὑπεράγαθος.

Ὁς νῦν παριστάμενος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, καὶ ἐκεῖθεν ἀκτίσι περιλαμπόμενος, ὡς Βαρθολομαῖε θεόφρον, τοὺς ὑμνηταῖς, τοὺς σοὺς ἐποπτεύοις, παθῶν ἐκλυτρούμενος, καὶ ποικίλων περιστάσεων.

Τοῦ Βαρνάβα, ὁ αὐτός.

Ὁί φῶς χρηματίσαντες, δι' ἀρετῆς Ἀπόστολοι, καὶ φωτὶ τῷ μεγάλῳ νῦν παριστάμενοι, κόσμῳ τὴν εἰρήνην βραβεύειν, καὶ τὴν ὑμῶν, σῶζειν Ἐκκλησίαν, ἣν περ συνεστήσαθε, τὸν Δεσπότην ἱκετεύσατε.

Ρήτορων δεινότητα, σοφίας σου πυρσεύμασι, θεοφάντορ Βαρνάβα, σαφῶς κατέσβεσας, τῶν ἀπαυγασμάτων τῶν θείων, ὡς τὴν πηγὴν ἔνδον κεκτημένος· διὸ τὴν πανίερον, ἑορτὴν σου μεγαλύνομεν.

Εἴν πιστεῖ τὴν μνήμην σου, τελοῦντες νῦν Ἀπόστολε, πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότη σὲ προβαλλόμεθα, λύσιν ἐξαιτοῦντες πταισμάτων, διὰ τῆς σῆς λαβεῖν μεσιτείας, Βαρνάβα πανέντιμε, θεοκλήρυξ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Ὁς ὀρθρος εὐρέθης πρωϊνός, ἐν τῇ τοῦ βίου νυκτί, παρθενίας ἀκτίσι περιαστραπτου-

σα· τὴν ἀνατολὴν γὰρ ἡλίου, τοῦ νοητοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡμῖν ἐφανέρωσας, Θεομήτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Α**νάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκητίσθητε.

Βαρθολομαῖος σήμερον, Βαρνάβας ὁ θεόληπτος, ἐν τῇ σεπτῇ αὐτῶν μνήμῃ, νῦν παρ' ἡμῶν κατὰ χρέος, λαμπρῶς ἀνευφημείσθωσαν, ὡς τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολοι, καὶ Μαθηταὶ πρεσβεύοντες, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τελούντων, τὴν ἑορτὴν αὐτῶν μνήμην.

Θεοτοκίον.

Μαρία καθαρώτατον, χρυσοῦν θυμιατήριον, τῆς ἀχωρήτου Τριάδος, δοχεῖον γεγενημένη, ἐν ᾧ Πατὴρ ἠυδόκησεν, ὁ δὲ Υἱὸς ἐσκήνωσε, καὶ Πνεῦμα τὸ πανάγιον, ἐπισκιάσαν σοὶ Κόρη, ἀνέδειξε Θεοτόκον.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ὁτῆς δόξης σε ἥλιος, Ἰησοῦς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς τῷ κόσμῳ ἅπαντα τὰ πληρώματα, ὡς περ ἀκτίνα πολύφωτον, θεόφρον Ἀπόστολε, ἐπαφῆκε τὴν ἀγλύν, τῆς κακίας ἐλαύνουσαν, καὶ φωτίζουσαν, σκοτισθείσας καρδίας ἀγνωσίας, καὶ παθῶν ἐπικρατεία, Βαρθολομαῖε πανόλβιε.

Καθαρόν ἐνδαιίτημα, τῆς Τριάδος γεγένησαι ἀρετῶν λαμπρότητι φαιδρυνόμενος· καὶ ἐν καρδίᾳ δεχόμενος, Βαρνάβα τὴν ἔλλαμψιν, παρ' αὐτῆς τὸν φωτισμόν, τοῦ ἡλίου φαιδρότερον, ἐν τοῖς πέρασι, τηλαυγῶς ἐπιπέμπεις καὶ φωτίζεις τοὺς ἐν σκότει καθημένους, τῆς ἀγνωσίας θεόληπτε.

Ὁς νεφέλαι Μακάριοι, ἐπὶ πάντα τὰ πέρατα, ὑετὸν ἐρράνατε τὸν ἑράνιον, καὶ ταῖς ψυχαῖς κατηρδεύσατε, πιστῶν θείᾳ χάριτι, ἀποπνίξαντες δεινά, ἀθείας ζιζάνια, καὶ τελέσαντες, ταῖς ψυχαῖς καρποφόρους τῶν ἀνθρώπων· διὰ τοῦτο ἐν αἰνέσει, ὑμᾶς τιμῶμεν Ἀπόστολοι.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναΐδιος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφορα κλήματα, ὑμεῖς ἐστὲ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες· ὃν εἰ

πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον· Βαρβολομαῖε θεόληπτε, καὶ Βαρνάβα υἱὲ παρακλήσεως, ἐκτενωῶς πρεσβεύσατε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσεισον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρραγῆ προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ὡδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος:

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους, ἐσχάτους ἀπέδειξεν.

Ζῆτει Κυριακῇ Δεκάτῃ.

Εὐαγγέλιον, ζῆτει Ὀκτωβρίου ΙΗ'.

Κοινωνικόν: Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, ἐν ἐρημίᾳ με νῦν, τῶν παθῶν αὐλιζόμενον, εἰς ὁδὸν εὐθειᾶν με, ἀρετῶν χειραγώγησον, πρὸς μετανοίας, τρίβον πρεσβείαις σου, πρὸς θελημάτων, Θεοῦ ἐκπλήρωσιν, πρὸς ἀδαπάνητον τῶν καλῶν ἀπόλαυσιν, ὅπως τὸ σὸν, χαίρων παναοίδιμε, τελῶ μνημόσυνον.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τὸν παγετὸν τῆς νυκτὸς, καὶ ἡμέρας τὸν καύσωνα, τῇ ἐλπίδι Ὁσίου, τῶν μελλόντων ὑπέμεινας· τὰ ἐπιγῆς σου, μέλη νεκρώσας γάρ, τῆς οὐρανίου, ζωῆς ἐπέτυχες, ἔνδον γενόμενος, τῆς πασταδος Ἁγίου περιχαρῶς, κάλλος τὸ ἀμήχανον, ὄρων τοῦ Κτίστου σου.

Πάτερ θεόφρον Ὀνούφριε, τῆς κοσμικῆς σε αὐτὸν, ἀποστήσας συγχύσεως, πρὸς τὴν ὑπερκόσμιον, ἀννηέχτης ἀκρότητα, αὐτὴν ποθήσας, τῶν ἀγαθῶν τὴν πηγὴν, αὐτὸ τὸ ὄντως ἐφετὸν ἐφθασας· οὐ ταῖς ἐλλάμψεσι, μάκαρ πυρσευόμενος ἀμαρτιῶν, ζόφου ταῖς πρεσβείαις σου, ἡμᾶς ἐξάρπασον (*).

(* Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἕτερα Προσόμοια τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ· καὶ Κανόνα, οὕτως ἀκροστιχίζοντα: Ἄλλον σε Πέτρον εἰκότως σέβω μακάρι· Ἰωσήφ.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Οσίου Πατέρα, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· διὸ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, εὔρες μισθὸν τῶν καμάτων σου· τῶν δαιμόνων ὠλεσας τὰς φαλαγγας, τῶν Ἀγγέλων ἐφθασας τὰ τάγματα, ὧν τὸν βίον ἀμέμπτως ἐζήλωσας. Παρρησίαν ἔχων πρὸς Κύριον, ἐκτενωῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεογύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγος ὡς εἶδε σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον!

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκρατεῖαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἀγίων Ὀνούφριε.

Στίχ. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστὸς, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν καὶ νῦν ἡμᾶς ρύσασθαι, ἐκ κινδύνων δυσώπησον.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος.

Πᾶσαν ἠδυσπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν αἰδιαδόχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν μοναστῶν τὰ πλήθη, τὸν καθηγητὴν σε τιμῶμεν Ὀνούφριε· διὰ σοῦ γὰρ τὴν τρίβον, τὴν ὄντως εὐθειᾶν πορεύεσθαι ἐγνωμεν. Μακάριος εἶ, τῷ Χριστῷ δουλεύσας, καὶ ἐχθρῶ θριαμβεύσας τὴν δύναμιν, Ἀγγέλων συνέμιλε, Ὁσίων συμμετοχὴ καὶ Δικαίων· μεθ' ὧν πρέσβευε τῷ Κυρίῳ, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψασα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὄδυρομένη γοερῶς, Οἱ μοι! ἀνεβόα προθενότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπεδῶκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνωῶσαι ἐκ σὲ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄.

Τῆς ἐρήμου πολίτης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχης, καὶ τὸ Ἅγιον Ἔτος, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς: Ὀνούφριον τὸν αἶνον ἐξάδω πόθω.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὀλον Χριστὸν, εἰσοικισάμενος ἐνδοξε, καὶ κόσμου παρωσάμενος, δόξαν τὴν ἄστατον, τῆς αὐτοῦ ἀπολαύεις, Ὀνούφριε ἀξίως, χαρᾶς αἰοίδιμε.

Νόμω Χριστοῦ, ἐμμελετήσας Θεσπέσιε, δένδρον ζωῆς κατακαρπον, ἀρεταῖς δέδειξαι, προβαλλόμενος χάριν, τῶν θείων ἰαμάτων, τοῖς κατορθώμασιν. Θεοτοκίον.

Ὀἶκος Ἀγνή, ὃ τῆς σοφίας ἐγνώρισαι ἐκ τῶν αἱμάτων σάρκα γὰρ, τῶν σῶν ἀγνῶν λαβῶν, καὶ Σταυρῷ ὀμιλήσας, Θεὸς τῆς ἀπαθείας, ἡμῖν μετέδωκεν.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Υπῆλθες τὸν Χριστοῦ ζυγὸν Ὀνούφριε, ἐρήμοις ἀβάτοις σὺ καταμόνας, ὀμιλεῖν ἐπιποθῶν αὐτῷ, καὶ τοῦ κάλλους τρυφᾶν, δόξης τῆς θείας αὐτοῦ.

Φωτίσας σεαυτὸν φωτὶ τῆς γνώσεως, καὶ γνόφον σκεδάσας τῶν παθημάτων, ἐν πλαξὶ ταῖς τῆς καρδίας σου, ἀπαθείας τὸν νόμον Πάτερ εἴληφας. Θεοτοκίον.

Ρᾶνίδι συμπαθῶς τῇ τῆς πρεσβείας σου, τὴν φλόγα κατάσβεςον τῆς ψυχῆς μου, Θεοτόκε ἀειπάρθενε, συμπαθείας πηγὴν μοι ἐπαρδεύουσα. Ὁ Εἰρμός.

• Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὃ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εμάκρυνας Ὅσιε, καὶ ἐν ἐρήμοις σαφῶς, ἐνύλισθης τὸν Κύριον, ρυόμενόν σε δεινῶν,

αἰεὶ ἐκδεχόμενος ὅθεν εὐαρεστήσας, τῷ Δεσπότη παμμάκαρ, εἴληφας τὴν ἀγήρω, οὐρανῶν βασιλείαν ἐν ἣ νῦν αὐλιζόμενος, μνήσθητι τῶν τιμῶντων σε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν ἐν πάθει, τῶν γηγενῶν τὴν θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας ὅθεν σε καταχρέος, μακαρίζομεν πάντες, Παρθένε δεδοξασμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υψούμενος ὑψώσας, τοὺς πεπτωκότας ποτὲ, ἐμὲ δὲ κατέβαλες, τῇ ἀνυψώσει τῇ σῆ, ὡς φῶς τῶν ὀμμάτων μου. Δέχου Υἱὲ τὸ πάθος, δι' ἡμᾶς ἐκουσίως φέρε Σταυρὸν, τοὺς Ἠ'λους, καὶ τὸν Σπύγγον, τὴν Δόγχην, δι' ὧν τῆς ἀπαθείας, τὴν χάριν ἐβράβευσας.

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ιδρυμένος ἀκλόνητος, παρὰ Χριστῆ δαιμόνων τρικυμίας, ὡς ἀφρόν Ὀνούφριε διαλέλυκας. Ὅς ἀδάμας τοῖς θάλπεσι, καὶ τοῖς κρυμοῖς στερρῶς ἐγκαρτερήσας, τῶν δαιμόνων ἐλύσας τὰ παλαιίσματα.

Θεοτοκίον.

Τῆς ψυχῆς μου τὴν κίκωσιν, τοῦ σοῦ Υἱοῦ τῇ λάμπει Θεοτόκε, ἀφελούσα σύναψον σωτηρίᾳ με.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ὀλοκαυτώσας τὸν νοῦν, τῷ δι' ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον, διὰ Σταυροῦ κεκαρτερηκότι, ἀξίως κοινωνός, καὶ συγκληρονόμος τῆς δόξης γεγένησαι.

Ναὸν εἰργάσω σαυτὸν, ὀλοαμπῇ ταῖς ἀρεταῖς Ὅσιε, διαφανεῖς βολίδας ἐνθέους, ἀστράπτων τηλαυγῶς, θείων θαυμασίων παμμάκαρ Ὀνούφριε. Θεοτοκίον.

Αγαθοδότην Χριστὸν, Θεοκυήτρια ἀγνή τέξασα, τὸν πονηραῖς παθῶν τρικυμίας, κλονούμενόν με νῦν, τῇ σῆ εὐσπλαγχνίᾳ Παρθένε θεράπευσον.

ᾠδὴ ς΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ιθυνώμενος αὔραις τοῦ Πνεύματος, ὄρμῳ γαληνῷ προσεπέλασας Ὅσιε, τὸ βάρος παρωσάμενος, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία Ὀνούφριε.

Νεύσει θείᾳ θεούμενος γεγονός, ἄγγελος ἐπίγειος τὴν Ἰωάννου γὰρ, καὶ Ἡλιοῦ ἐζήλωσας, πολιτείαν παμμάκαρ Ὀνούφριε.

Θεοτοκίον.

Ὀδυνώμενος πάθεισιν Ἀχραντε, καὶ συμποδιζόμενος τοῖς παραπτώμασιν, ἢ τὴν χα-

ράν κυήσασα, τῶν κακῶν μοι λύσιν παράσχου
δέομαι.

Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐ-
• πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
• ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Πίστιν Χριστοῦ.

Φῶς νοητὸν καὶ οὐράνιον, ἔνδον λαβὼν ἐν
καρδίᾳ σου, τῆς ἀκηράτου Τριάδος δο-
χεῖον ὠφθῆς Ὀνούφριε· καὶ νῦν μετὰ Ἀγγέλων
ἠρίθμησαι, κραυγαῶν Ἀλληλοῦϊα.

Ὁ Οἶκος.

Ω ἀγάπη, τὸ φῶς τὸ ὑπέρλαμπρον! ὦ πα-
σῶν ἀρετῶν τὸ κεφάλαιον! ἡ αἰεὶ τὰ οὐ-
ράνια τάγματα εὐφροσύνης πληροῦσα καὶ χά-
ριτος· ἡ ἐνοικήσασα τοῖς ἀγίοις, Πατριάρχαις
Προφήταις καὶ Ἀποστόλοις ὧν ταῖς εὐχαῖς καὶ
ἡμῖν ἐνοίκησον, ἵνα σὺν αὐτοῖς μελωδῶμεν τῷ
Θεῷ· Ἀλληλοῦϊα.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Ὀνούφριου τοῦ Αἰγυπτίου.

Στίχοι.

Καὶ τὴν ἐνός χιτῶνος ἐντολήν, Πάτερ,
Ἵπερβέβηκας, γυμντεύσας εἰς τέλος,

Δωδεκάτη ἀχίτωνα Ὀνούφριον ἐκ βίβη ἦραν.

Οὗτος ἦν ἐξ Αἰγύπτου, ἐν κοινοβίῳ κειμένῳ ἐν Ἐρμου-
πόλει Θεσῶν. Καὶ ἀκούσας Ἡλιοῦ καὶ Ἰωάννου τοῦ
Προδρόμου τὸν βίον, ἐξῆλθε τοῦ κοινοβίου, καὶ τὴν ἔρη-
μον ᾤκησεν ἐπὶ ἐξήκοντα ἔτη, ἀνθρωπὸν μὴ ἐωρακῶς τὸ
σύνολον. Ὁν εὗρεν ὁ μέγας Παφνούτιος, εἰς τὰ ἐνδότερα
τῆς ἐρήμου χωρήσας τοῦ εὐλογηθῆναι ὑπὸ ἀγίων Ἀνδρῶν.
Ἐπτακαίδεκα οὖν ἡμέρας διηनुκῶς, καὶ τὸν τόπον, ἔνθα
ἦν ὁ Ἅγιος, καταλαβὼν, καὶ πλησίον αὐτοῦ γεγονῶς, πα-
ρεκάλεσε τὸ, τε ὄνομα αὐτοῦ εἰπεῖν, καὶ πάντα τὰ περὶ αὐ-
τοῦ ἐξηγήσασθαι. Ἄ καὶ μαθὼν, ὕστερον τοῖς ἐν τῇ ἀ-
σκήσει μοναχοῖς ἀνήγγειλεν, οὐ μόνον περὶ αὐτοῦ τοῦ Θεο-
φόρου Πατρὸς Ὀνούφριου, ἀλλὰ καὶ περὶ ἑτέρων, οὓς δια-
δεύων εὗρε παρὰ τὴν ἔρημον.

Τότε δὲ, ἐν τῷ παρεῖναι αὐτὸν, τοῦ Ὁσίου πρὸς Κύ-
ριον ἐκδημήσαντος, διελὼν τὸ ἑαυτοῦ τριβῶνιον εἰς δύο
μέρη, τὸ ἐν ἐπέβαλε τῷ Ἁγίῳ λειψάνῳ, (καὶ γὰρ γυμνὸν
ἦν, θριξὶ μόναις λευκαῖς σκεπόμενον) τὸ δὲ ἕτερον εἰς
τὴν ἑαυτοῦ ἐπικαλυψίν παρακατέσχε. Θάπτει οὖν τὸ Ἄ-
γιον λειψάνον ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ, καὶ παραχρῆμα ἡ καλύ-
βη κατέπεσε, καὶ ὁ φοινῆξ ἐξηραύθη, καὶ τὸ ὕδωρ ἀπέ-
σχε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σὺναξις ἐν τῷ Ἀγιοτάτῳ αὐ-
τοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Ἁγίου Ἀλυπίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ.

Στίχ. Καὶ σοὶ προτείνει δεξιᾶν Χριστὸς Πέτρε,
Σωθέντι γυμνῷ ἐκ θαλάσσης τοῦ βίου.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Ἀντωνίνης.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Νικαίας τῆς κατὰ Βιθυνίαν, κατὰ
τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ, καὶ Μαξιμιανοῦ, καὶ Πρι-
σκιλλιανοῦ Ἄρχοντος· πρὸς ὃν ἀχθεῖσα, διὰ τὴν εἰς Χρι-
στὸν ὁμολογίαν, τύπεται μάλιστα κατὰ μαζῶν. Καὶ τότε
μὲν τίθεται ἐν φυλακῇ· αὐθις δὲ ἀχθεῖσα, ἀναρτᾶται ἐν
ξύλῳ, καὶ τὰς πλευρὰς κατακαίεται, καὶ ἐπὶ πυρακτωθεί-
σης ἐσχάρας τίθεται, καὶ διαπαίρεται σουβλαῖς πεπυρακτω-
μέναις τὰς χεῖρας, ἐξ ὧν εὐωδία, ὡς περ ἐκ Στύρακος,
ἀπέπεμπετο. Διατηρηθεῖσα δὲ ὁμοίως καὶ τοὺς ἀστραγάλους
ὀβελίσκοις ἐκκαυθεῖσιν, ἀπήχθη πάλιν ἐν τῇ φρουρᾷ· καὶ
ἐν δυοῖ χρόνοις ἐν αὐτῇ ταλαιπωρεῖν ἑαθεῖσα, αὐθις ἐξά-
γεται· καὶ ἐν θαλάσῃ ῥιφείσα, βαρυτάτον λίθον κατὰ
τοῦ αὐχένος περιδεθείσα, ἀπεδόθη τῇ γῆ ἀδραβῆς. Συλλη-
φθεῖσα δὲ, καὶ προσαχθεῖσα τῷ Ἄρχοντι, λίθοις βληθῆναι
κελεύεται· εἴθ' οὕτω τὴν κεφαλὴν ἀπομηθῆναι, καὶ οὕτω
τὸν τοῦ μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου
τοῦ Στρατιώτου καὶ τῶν Ὁσίων Ζήνωνος καὶ
Τρυφυλλίου Ἐπισκόπου· καὶ τοῦ Ὁσίου Ἰου-
λιανοῦ τοῦ ἐν τοῖς Δαγάτου (ἢ Δαγάζου).

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Εἰκόνας χρυστῆς.

Νεώσας ψυχὴν, τῷ ἀρότρῳ προσευχῆς Πά-
τερ Ὀνούφριε, καὶ κατασπεύρας τὴν ἐγ-
κράτειαν, στάχυν ἀγνείας ἐθέρισας· ἡ συνδια-
τώμενος μάκαρ, σὺν Ἀγγέλοις ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εμάκρυνας μὲν, σεαυτὸν ἐκ κοσμικῆς διαί-
της Ὁσιε, ἐν ἐρημίαις δ' αὐλιζόμενος, ἄρ-
τον οὐράνιον εἴληφας· εἶχες γὰρ Χριστὸν σιτο-
δότην, ὃ γεγηθῶς ἀνεκραύγαζες· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ξενίζει βροτοὺς, καὶ αὐλοὺς Πάναγνε τῆς
Ξσῆς λοχείας, θεῖον μυστήριον· μόνη γάρ,
ἀνευ σπορᾶς Λόγον τέτοκας, σάρκα γεγονότα
δι' οἶκτον, ὃ σωθέντες κραυγαῶμεν· Εὐλογη-
μένη, ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σαφῶς, πυρσευόμενος
τὸν νοῦν φωστήρος δίκην, θεωριῶν ἀκτι-
νας, καὶ ἰαμάτων αὐγᾶς, ἀστράπτεις παμμά-
καρ Ὀνούφριε, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς
τοὺς αἰῶνας.

Δυνάμει θεῖα εὐσθενῆς, γνωριζόμενος αἰεὶ
δαιμόνων θράσος, καθελὼν τῶν ἀλόγων,
ζῶν τὴν φύσιν σαφῶς, κραυγαῶν ὑπέταξας
Ὁσιε· Σὲ ὑπερυψῆμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ωσπερ νεφέλη φωτεινὴ, τὸν ὑπέρθεον Χρι-
στὸν ἥλιον φέρεις, ἐν ἀγκαλαῖς σου Μη-

τερ· δι' οὗ τὸν ζόφον παθῶν, ψυχῆς μου λαμπρύνασα αὐγασον, τῷ τῆς ἀπαθείας, φωτὶ Θεογεννητορ.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
» τοῖς παισὶ συγκαταβάλλοντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Πυρὶ Θεοῦ τῆς ἀγάπης, ἠδοναὶς καταφλέ-
ξας σαρκός, καὶ ὠραίσας τὴν ψυχὴν, οἷα
ἀστὴρ Πάτερ ἔλαμψας, ἐν ἐρήμῳ, φωτίζων τὴν
πᾶσαν οἰκουμένην ἐμφανῶς, τοῦ σοῦ βίου ἀ-
κτίσι, καὶ φέγγει τῶν ἰάσεων.

Ὁλος Θεῷ κεκραμένος, δι' ἀγάπης τρισμά-
καρ, μετέσχε βασιλείας τῆς αὐτοῦ· καὶ
τῆς τρυφῆς τὴν ἀπόλαυσιν, καὶ ζωῆς τὸν χει-
μαρρῶν, καὶ τῶν ἐορταζόντων τὸν χορὸν, καὶ
χαρὰν τὴν ἀγήρω, ἀπέειληφας Ὀνούφριε.

Θεὸν εὐΐλατον ἔχων, σῆς ἀσκήσεως πόνοις,
ἰδρωσί τε καμάτων νῦν τῶν σῶν, τοῦτον
ἡμῖν ἐξευμένισαι, τοῖς ὑμνοῦσί σε πᾶσι, λυτρού-
μενος σοφὴ ἐκ συμφορῶν, καὶ παθῶν καὶ ὀδυ-
νης, Ὀνούφριε αἰοῖδιμε.

Θεότοκίον.

Ὡς προστασίαν σε μόνην, καὶ ἰσχὺν Θεοτό-
κε, καὶ τεῖχος καὶ προπύργιον στεράδον,
ἔχων τροπέμαι ἐχθρῶν προσβολαῖς, καὶ παθῶν
ἐπικλύσεις· ἐν σοὶ γὰρ τὰς ἐλπίδας μου αἰεὶ,
ἀνεθέμην τῇ μόνῃ, φθορᾶς ἀπαλλαττούση με.

Ὁ Εἰρμός.

» Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σο-
» φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
» βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
» αἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.
Ἐξαποσειλάριον. Τῶν μαθητῶν ὁρώντων σε.

Ὁ ὑψηλός σου βίος τοῖς μονοτρόποις, κακῶν
θεοσεβείας τελειοτάτης· σὺ γὰρ λογισμῷ
ἐνζυμωμένος, ἐν ζυγῷ διακρίσεως, ποιεῖς Ὀνού-
φριε τούτους, εὐπαρακλητῶς ὁδεύειν.

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Ἡμεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς
Θεὸν σε ἔχομεν προστασίαν· ἐκτεινον τὴν
χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ δραῦσον τοὺς ἐχ-
θροὺς ἡμῶν· σοὶς ἐξαπάστειλον δούλοις, βοή-
θειαν ἐξ Ἀγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια
γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. δ'. ᾠδὴ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Ὀνούφριε, τοῦ Ἡλιοῦ μιμη-
τῆς, χρηματίσας ἐν πνεύματι, μετανά-
στης γέγονας, τῆς τοῦ κόσμου συγχύσεως,
σαρκὸς ὀρέξεις ἀπαρνησάμενος, καὶ ἐν ἐρήμῳ
συναυλιζόμενος, χαίρων μακάριε, τὴν ψυχὴν
ἐπτέρωσας, πρὸς οὐρανόν, ἔνθα τὸ πολίτευμα,
σαφῶς ἐκέκτησο.

Ὅσπερ Πάτερ Ὀνούφριε, ἱερωτέραν ψυχὴν,
θεοφρόνως κτησάμενος, πειρασμοὺς ὑ-
πήνεγκας, θεία πίσει ῥωννύμενος, καὶ δι' ἀγά-
πης Θεῷ ἐνήμενος, τῇ τῶν πραέων γῆ κατεσκή-
νωσας, ὠραίζόμενος, ἀρετῶν λαμπρότησιν· ὅθεν
τὴν σὴν, μνήμην εὐφραίνόμενοι, πανηγυρίζομεν.

Πάτερ παμμακάριε Ὀνούφριε, ταῖς ὑπὲρ νῦν δω-
ρεαῖς, οὐρανόθεν δεξαίμενος, εὐσεβῶς μετέ-
δωκας, τοῖς ποθέσι τρισόλβιε, τῆς σῆς ἀσκήσεως
τὰ γνωρίσματα, εὐλογημένης φωνῆς ἀκήκοας,
ἔνδον γενόμενος, τῆ νυμφῶνος ἔνθα νῦν, περιπο-
λεῖς, θρόνῳ τοῦ Παντάνακτος, ἀξιοθαύμαστε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἐζήτησας Θεοφόρε, τοῦ θεωρεῖν τοῦ Κυρίου
τὴν τερπνότητα, καὶ μόνος αὐτῷ μόνῳ,
προσομιλεῖν ἐπεπόθησας. Ὅθεν κόσμον κατέ-
λιπες φυγαδεύων, καὶ διαιτώμενος ἐν ἐρήμοις
καὶ ὄρεσι· καὶ τὸν Χριστὸν ἐνδεδυμένος, χιτῶνος
οὐκ ἐφρόντιζες, τῆς ἀφθαρσίας χιτῶνα σεαυτῷ
ἐμπορευόμενος· μεθ' ἧ εἰσῆλθες εἰς τὸν οὐράνιον
νυμφῶνα, αἰωνίως ἀγαλλόμενος, Ὀνούφριε Ὅσιε.
Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα με.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες,
καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τῆς Ἀγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης (*).

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα· ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Νύμφην ἀδιάφθορον, καλλωπισθεῖσαν ἐν
Πνεύματι, τῷ Ἀγίῳ γινώσκοντες, τελοῦμεν
τὴν μνήμην σου, τὴν φωτεινοτάτην, Μάρτυς ἀ-
δληφόρε, καὶ προσκυνοῦμεν εὐσεβῶς, τὴν τῶν
λειψάνων ἀγίαν λάρινακα, τὴν ῥῶσιν ἀρυόμενοι,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ ἑτέραν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγίου
Τριφυλλίου, Ἐπισκόπου Λευκωσίας τῆς Κύπρου.

τὴν τῶν παθῶν ἡμῶν πάντοτε, Ἀκυλίνα πανεὐφήμη, οἱ πιστῶς σε γεραίροντες.

Εῤωτι πανεὐφήμη, κεκρατημένη τοῦ Κτίστου σου, τὰ ἐκείνου παθήματα, σαρκὶ ἐξεικόνισας πᾶσαν τρικυμίαν, πόνων ἐνεγκοῦσα, καὶ νῦν οἰκεῖς τοὺς οὐρανοὺς, ἄπονον δόξαν καὶ στέφος φέρουσα, ἀμάραντον καὶ βλέπουσα, ἃ θεωροῦσι γηθόμενα, τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγματα, Ἀκυλίνα θεόπνευστε.

Προΐκα προσεηγήνοχας, τῶν σῶν μελῶν τὰ λακίσματα, τῷ νυμφίῳ σου πάνσεμνε· διὸ τῶν θαλάμων σε, τῶν φωτεινοτάτων, αὐτὸς ἀξιώσας, καταλαμπρύνει τῷ φωτὶ, τῆς θείας δόξης ὁ ὑπερουσίος· ὃ παρεστῶσα χαίρουσα, ὑπὲρ ἡμῶν καθικέτευε, τῶν πιστῶς ἐκτελούντων νῦν, Ἀκυλίνα τὴν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία Θεόνυμφε, τῆς ταλαιπώρου καρδίας μου, ἀποπλύνουσα βόρβορον, ρείθρω τοῦ ἐλέους σου, ξήρανον πελάγη, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, καὶ πρὸς μετάνοιαν ἀγνή, τὸν ἀδιόρθωτον ἐγκαθόρμισόν· λεμένα εὐσπλαγχνίας γὰρ, ὡς τετοκυῖα πανάμωμε, ἐπὶ σοὶ τὴν ἐλπίδα μὲ, ἀνατίθημι πάντα γενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγαζούσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθος ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλάμπας ὡς Παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἄμετραν, νῦν Ὑῖὲ συγκατάθασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῆς Ἀγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δέχου τὸν ὕμνον καλλιπαις Ἀκυλίνα. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Δεδοξασμένη Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σε, ἐν ἔρανοῖς ἀληθῶς, χαίρουσα παρίστασαι· διὸ σε ἐπὶ γῆς τοὺς εὐσεβῶς γεραίροντας, εὐχαῖς σου ἀντιδόξασον Σεμνή, καὶ σοῦ μετόχους ποιήσον, τῷ Κυρίῳ φαλλοντας· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Εἰσεποιήσω τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος, τὴν σὴν ψυχὴν καθαρὰν, Ἐνδόξε τελέσασσα, καὶ στίγμασι σαρκὸς ὠραιότατη πέφηνας· διὸ σε ὁ νυμφίος τῶν ψυχῶν, ἀγνή τελείως ἄμωμον, ὄλην χρηματίσασαν, ἠρόσατο πανεὐφήμη.

Χειμῶνος πλάνης τῆς γῆς τὰ πληρώματα, πληροῦντος παλαι δεινῶς, πλήρης οὔσα Πνεύματος, ὡς Μάρτυς ἀπλανῆς Κυρίου παντοκράτορος, ἐπέφθασας τὸ ἔαρ τῆς ζωῆς, καὶ νίκης ἥρας τρόπαιον, Ἀκυλίνα ἔνδοξε, θεόφρον ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Οτῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ συννοούμενος, ὑπέδου μήτραν τὴν σὴν, ἄνθρωπος γενόμενος, καὶ ἔσωσεν ἡμᾶς, κακία ὑποκύψαντας, καὶ πλάνη δουλωθέντας τοῦ ἐχθροῦ, Μαρία Θεονύμφευτε· διὰ τοῦτο πιστεῖ σε, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Υφανας ἐν χάριτι, καταστολὴν φωτὸς ἔνδοξε, αἵματι σῶ, ταύτην Ἀκυλίνα, ἱερῶς ἐπιχρώσασα.

Τέτρωςαι τῷ ἔρωτι, τῷ θεῖκῳ σαφῶς Πάινεμνε· ὅθεν στερεῶς, τρώσεις τε καὶ πόνους, χαλεποὺς ἐκαρτέρησας.

Ολῆν σε ἠγίασεν, ὁ λυτρωτὴς σεμνὴ Κύριος, ὀλοσχερῶς, τοῦτον Ἀκυλίνα, ἐκ ψυχῆς ἀγαπήσασαν.

Θεοτοκίον.

Νύμφην σε ἀνύμφευτον, καὶ καθαρὸν Ἀγνή σκηνώμα, τοῦ Ποιητοῦ, καὶ ἀγιωτέραν, Χερουβὶμ ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός:

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» Σὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Αρετῶν πυρσευθεῖσα θεῖῳ φωτὶ, Ἀθλητῶν ἔκοσμήθης πανευκλεῶς, σεμνὴ διαδήματι, καὶ ὠραία ἐν κάλλει, γεγονυῖα πίστει, τῷ πάντων δεσπότη, ἐνυμφεύθης ὄντως, ἀμίαντος ἄφθορος· ὅθεν οὐρανίων, ἠξιώθης θαλάμων, καλῶς ἐναθλήσασα, καὶ τὸν δόλιον κτείναςα. Ἀκυλίνα θεόσοφε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πίστει, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένη Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δεόμεναι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξά, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἴμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἦνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μὲ σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότητος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θρωοῦσα ἐπὶ Σταυροῦ, ἠλαλάζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ἐἰσακήκοα Κύριε.

Υπερήφανον δράκοντα, σὺ δὲ ἀσθενείας σαρκὸς κατέβαλες, ἀριστεύσασα λαμπρότητα, καὶ τυράννων θράσος ἀφανίσασα.

Μαρτυρίου λαμπρότησι, καὶ τῆς παρθενίας θείοις ἐν κάλλεσιν, Ἀκυλίνα ἐχηματίσασ, τοῦ Δεσπότης νύμφη περιδέξιος.

Νικηρωθὲν τὸ σαρκίον σου, ταῖς πολυειδέσι σφρέβλαις Θεόπνευστε, τὴν ζωὴν σοι προεξένησε, τὴν εἰς τοὺς αἰῶνας διαμένουσαν.

Οἰκρονοὶ τῶν αἱμάτων σου, τῆς πολυθείας τὸ πῦρ κατέσβεσαν, τῶν θαυματῶν δὲ τὰ ρεύματα, τῶν βροτῶν ἐκπλύνει τὰ νοσήματα.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῶ ἀμελείας με, ὕπνος ἀμαρτίας Κόρη κατέλαβε, τῇ ἀγρύπνῳ ἰκεσίᾳ σου, διανάστησόν με πρὸς μετάνοιαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Κυμαינוμένης ὡσπερ, ἀγριαίνουσας θαλάσσης τῆς πλάνης ποτε, ὠφθης κυβερνωμένη, Μάρτυς Ἀκυλίνα Χριστοῦ δεξιᾷ.

Αποσκοποῦσα Μάρτυς, πρὸς τὰ βραβεῖα ὑπέστης στερόροτατα, σπαραγμοὺς τῶν μελῶν σου, καὶ τὸν βιαιότατον θάνατον.

Λαμπροφανῆς ὠράθης, τοῖς πολεμίοις αὐτοὺς καταπλήττισα, τῷ ὠραίῳ σου κάλλει, καὶ τῷ τῆς ψυχῆς ἀναστήματι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, προγονικῆς καταδίκης τῷ τόκῳ σου, Χαῖρέ σοι προσφωνούμεν, Κεχαριτωμένη πανύμνητε.

ᾠδὴ ς'. Τὸν Ἰωαννᾶν ἐν τῷ κήτει.

Ιγνηλατεῖν τῷ Χριστοῦ τὰ ἐνδοξά, ἐπόθησας παθήματα, Παρθένε καὶ ἀνδρειοφρόνως, ὑπέστης τοὺς αἰκισμοὺς, καὶ σπαραγμοὺς τοῦ ἀγνοῦ σου σώματος.

Πολυειδῆς πόνθς ἐκαρτέρησας, πυρός τε κατεφρόνησας· παρθένε ὅθεν Ἀκυλίνα, καὶ

ταῖς ὀδύνας ἡμῶν, διαπαντὸς κουφίζοις πρεσβείαις σου.

Αποσκοπῶν ἀνωθεν ἐθαύμασε, χορὸς Ἀγγέλων ἐνδοξε, Παρθένε τὴν ὑπομονὴν σου, ὅπως ἀσάρκους ἐχθροὺς, μετὰ σαρκὸς ἐνίκησας ἐν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ινα Θεὸς ὁ ἀνθρώπος γένηται, Θεὸς ὠράθη ἀνθρώποις, Παρθένε ἐκ τῶν σῶν λαγόνων, ἀνερμηνεύτως τεχθεῖς, καὶ ὅπερ ἦν μείνας ἀναλοῖωτος.

Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Ἰωαννᾶν ἐν τῷ κήτει Κύριε, μονώτατον κατώκισας· ἐμὲ δὲ τὸν πεπεδημένον, ἐν ἄρκυσι τοῦ ἐχθροῦ, ὡς ἐκ φθορᾶς ἐκείνον διάσωσον.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ραντισμοῖς αἱμάτων σθ, καθηγητισμένην παρθένε, καὶ Μαρτύρων ζέμμασι, σὲ Ἀκυλίνα στεφθεῖσαν, δέδωκε, τοῖς ἐν ἀνάγκαις τῶν νοσημάτων, ἴασιν, καὶ σωτηρίαν ὁ σὸς νυμφίος, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει, Χριστὸς ὁ βρύων ζωὴν αἰώνιον.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΓ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀκυλίνης.

Στίχοι.

Τὸν παστὸν εὐτρέπιζε λαμπρὸν, Νυμφίε· Ἀκυλίνα σοι τέμνεται Νύμφη νέα.

Ἀμφὶ τρίτην δεκάτην κεφαλὴν τμήθη Ἀκυλίνα.

Αὕτη ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ Βύβλου πόλεως τῆς Παλαιστίνης, θυγάτηρ περιφανοῦς ἀνδρός τινος, ὀνόματι Εὐτελμίου. Ἐβαπτίσθη δὲ ὑπὸ Εὐθαλίου Ἐπισκόπου. Πενταετῆς δὲ καὶ δέκα γενομένη, τὰς συντρόφους καὶ ὁμηλικὰς κόρας πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐχειραγῶγει, καὶ ἀπέχεσθαι τῶν εἰδώλων ἐδίδασκεν. Ὅθεν διαβάλλεται τῷ ἀνθυπάτῳ Οὐλοσιανῷ παρὰ Νικοδήμου τινός. Καὶ ἀχθεῖσα εἰς ἐρώτησιν, ὁμολογεῖ τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ. Διὸ τύπτεται, καὶ σουβλαῖς σιδηραῖς πυρωθείσαις, τὰς ἀκοὰς διελαύνεται ἐπὶ τοσούτον, ὡς καὶ αἱμάτων ρύσιν ἐκ τῶν μυκτῆρων γενέσθαι, καὶ ἔλην τὴν κεφαλὴν ἐνδοθεν πυρωθῆναι. Εἶτα λαβοῦσα τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ τμηθεῖσα τὴν κεφαλὴν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Ἀγιωτάτῳ αὐτῆς Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φιλοξένου.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἀννης, καὶ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἰωάννου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Σώματος πάσχοντος θεόφρον, ἢ ἐφρόντισας σκοποῦσα ταῖς ἐκεῖθεν, ἀντιδόσεις σαφῶς, καὶ δόξαν Ἀκυλίνα, καὶ τοῦ Θεοῦ τερπνότητα, καὶ τὴν θεῖαν εὐφροσύνην.

Ασπίλον φέρουσα τὸ σῶμα, τὴν καρδίαν τε Κυρίῳ ἠνωμένην, πρὸ βημάτων Ἀγνή, δικαστικῶν παρέστης, ἀσυνετοῦντα τύραννον, διελέγχουσα θεόφρον.

Κόσμου ἠλλάξω φθειρομένου, ὑπερκόσμιον ζωὴν μὴ φθειρομένην, καὶ προσκαίρου τρυφῆς, τὴν μένουσαν Παρθένη, τοῦ σαρκικοῦ μνηστῆρός τε, τὸν ἀθάνατον νυμφίον.

Τριαδικόν.

Υμνοῖς τὴν θεῖαν Μοναρχίαν, τρισσομένην μὲν προσώποις παραδόξως, τῇ δὲ φύσει ἀπλήν, ὑπάρχουσαν τιμῶμεν, ἀναβοῶντες Κύριε, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Οἱ θεορρήμονες Παῖδες.

Λεαμπρυσμένη τῷ φέγγει τῷ τῆς ἀγνείας, καὶ ταῖς βαφαῖς τῶν αἱμάτων, διηθισμένη παρίστασαι, Ἀκυλίνα παρθένη, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ιερωτάτη θυσία προσηνέχθης, καὶ προσφορά λαμπροτάτη, καὶ ὡς εὐῶδες θυμίαμα, θεόφρον Ἐκυλίνα, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Νόσους ἀνθρώπων θεραπεύει, καὶ ἀπελαύνει δαιμόνων, λῶθην τὸ ἅγιον σῶμα σὺ, Ἀκυλίνα ἐν τάφῳ, πανένδοξε κείμενον. Θεοτοκίον.

Αδιάφθόρως τὸν Λόγον ὑπὲρ λόγον, καταφθορᾶς ἡμᾶς πάσης, ἀπολυτροῦμενον τέτοκας· διὰ τῆτό σε πάντες, Παρθένη δοξάζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν πλάνῃ, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· εὐλογεῖτε Κυρίου, τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Κρίῳ προσπαγέντι, Σῶτερ ἢ Παρθένος, συνισταυρώθη σοι γνώμη ἀθλήσασα, καὶ τὴν τοῦ δράκοντος κάραν, καταπατήσασα.

Οραῖόν σου τὸ κάλλος, καὶ ὑπερφερῆς σου, ἢ τῆς ψυχῆς ἀπεφάνθη εὐγένεια, θεοειδῆς Ἀκυλίνα, ἀξιοθαύμαστε.

Συνοῦσα ταῖς χορείαις, ταῖς τῶν Ἀσωμάτων, καὶ τῶν Μαρτύρων τοῖς δήμοις πανεύφημε, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν τῶν ὄλων Θεὸν ἰκέτευσ.

Η ἐνδοξός σου μνήμη, πάντας συγκαλεῖται, περιχαρῶς Ἀκυλίνα ὑμῆσαι σου, τοὺς εὐκλεεῖς Μάρτυς πάνους, καὶ τὰ παλαισμάτα.

Θεοτοκίον.

Φωνήν σοι τοῦ Ἀγγέλου, Πάναγνε βοῶμεν· Χαῖρε ἀνθρώπων ἀπάντων διάσωμα, καὶ πανενδόξων Μαρτύρων, θεῖον στεφάνωμα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι Παρθένη ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἐλισσαίου· καὶ τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια ἀμφοτέρων.

Στιχηρὰ τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡς τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε· σὺ γὰρ καθάρας τὸν νοῦν, ἡδυνῶν τῶν τοῦ σώματος, ὑπεδέξω ἐνδοξε, ταῖς αὐγὰς ταῖς τοῦ Πνεύματος, τοῖς ἐφεξῆς τε, πᾶσι μετέδωκας, καὶ ὅλος ὦφθης, φωτοειδέστατος· ὅθεν ἐσκήνωσας, πρὸς τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφημούντων σε.

Σὲ Ἐλισσαῖε μακάριε, ὁ ζηλωτῆς Ἡλιοῦ, ἐν διπλῷ τῷ χαρίσματι, καταλαμπρυνόμενον, καταλείψας αἰθέριος, ἀρματηλάτης, ὄντως ἐδείκνυτο· οὐ τῇ μιμήσει, ρεῖθρα ποτάμια, χάριτι ἔστησας, καὶ διήλθες ἐνδοξε, περιχαρῶς, καταγλαϊζόμενος, καὶ μεγαλύνων Χριστόν.

Παλαι πιστῇ Σωμανίτιδι, παιῖδα χαρίζη εὐχῆς, ὃν θανόντα ἐξήγειρας, ὡς Προφήτης ἐνθεός, ἱερῶς θαυμαζόμενος· ἀλσί δὲ πάλιν, ὕδατα ἄγωνα, σαφῶς μετάγεις εἰς γονιμότητα· θαύματα ἄπειρα, ἐκτελεῖς τῇ χάριτι τοῦ παντηγῆ, Πνεύματος μακάριε· ὅθεν ὑμνῆμέν σε.

Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Αληθείας ἐδραῖωμα, καὶ τῆς πίστεως ἔρεισμα, καὶ δογμάτων πρόβολον σὲ γινώσκομεν, τῆς εὐσεβείας συνήγορον, ἀγνείας τε σκήνωμα, καὶ δοχεῖον ἐκλεκτόν, εὐωδίας τοῦ Πνεύματος, καὶ παμμέγιστον, θησαυρὸν διδασκ-

μάτων καὶ κρηπίδα, τοῦ Χριστοῦ τῆς Ἐκκλησίας, ἱεροφάντα Μεθόδιε.

Αὐτοκίνητον ὄργανον, ταῖς πνοαῖς ὑπηχούμενον, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος ἐχηματίσας· τῇ πυριφθόγγῳ γὰρ γλώττη σου, τὰ θεῖα ἐβρόντησας, καὶ κατέφλεξας ἐχθρῶν, δυσσεβῶν τὰ ζιζάνια, τῶν μὴ χρώμασιν, ὑλικοῖς προσκυνούντων τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ ἡμῶν τὸ εἶδος, καὶ τῆς ἀχράντου Μητρὸς αὐτοῦ.

Γερέων ἐν τάγμασιν, Ἀσκητῶν ὁμηγύρεσι, καὶ χοροῖς Μαρτύρων σὺ καταλέλεξαι, ὑπὲρ Χριστοῦ μέχρις αἵματος, στερόνως ἀνθιστάμενος, παρανόμου δικαστοῦ, διελέγχων ἀπόνοιαν, καὶ προσάγματι ἀσεβῆ βασιλέως ἐν μνημείῳ, καθειρχθεὶς Πάτερ θεόφρον, διετηρήθης ἀλώβητος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ, τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης οὐδέποτε χωρίζη, καὶ ἐκάστω ἀσθενοῦντι αἰεὶ παρίστασαι· ἐν τοῖς ὑψίστοις λειτουργῶν, τὴν οἰκουμένην εὐλογεῖς, πανταχοῦ δοξαζόμενος. Αἴτησαι ἰλασμόν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀγνή, Παρθένε θεο-νύμφευτε, ἠξιώθης, ὅτι ἔτεκες σαρκί, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτετόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου. Εἴτα τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος δ'. Ποῖημα Φωτίου Πατριάρχου. Στίχος. Τίμιος ἐναντίον Κυρίου.

Εὐφροσύνας σήμερον, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐσολίζεται, ἀγαλλομένη καὶ κράζουσα· Ἐλαμπρύνθη μου τὸ κάλλος, ὑπὲρ πᾶσαν πόλιν· ἰδοὺ γὰρ τῶν Ἀρχιερέων τὸ μέγα κειμήλιον, ὁ ἔνδοξος Μεθόδιος, τὴν πορείαν πρὸς οὐρανὸν ἐποιήσατο. Δεῦτε οὖν φιλέορτοι, τῶν ὀρθοδόξων τὸ σύστημα, χοροστατήσαντες περὶ τὴν θεῖαν λάρνακα, ἱαμάτων πλημμύραν λαβόντες παρ' αὐτῆς, ἰκετεύσωμεν αἰτήσασθαι Χριστὸν τὸν Θεόν, τοῦ ῥυθθῆναι τὴν οἰκουμένην, ἀπό πάσης αἵρέσεως. Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραιμόνας, καὶ παμφαεῖς φωστῆρας τῆς οἰκουμένης, ἐν ὕμνοις τιμῆσωμεν πιστοί, Ἠλίαν καὶ Ἐλισσαῖον, καὶ Χριστῷ ἐκβοήσωμεν μελωδικῶς· Εὐσπλαγγνε

Κύριε, παράσχῃ τῷ λαῷ σου, ἰκεσίαις τῶν Προφητῶν σου ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὰ οὐράνια ὑμνεῖ σε, κεχαριτωμένη Μητὴρ ἀνύμφευτε· καὶ ἡμεῖς δοξολογοῦμεν, τὴν ἀνεξιχνίαστόν σου γέννησιν. Θεοτόκε πρέσβευε, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Οἱ Μάρτυρές σου.

Ἡ δάμαλις ἢ ἄσπιλος τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερώς· Οἶμοι! ἀνεβόα ποθεινότατον τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θελών με ἀτεκνωῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ο ἔνσαρκος Ἄγγελος, τῶν Προφητῶν ἡ κρηπίς, ὁ δεύτερος Πρόδρομος, τῆς παρουσίας Χριστοῦ, Ἠλίας ὁ ἔνδοξος, ἀνωθεν καταπέμψας, Ἐλισσαίῳ τὴν χάριν, νόσους ἀποδιώκει, καὶ λεπρούς καθαρίζει· διὸ καὶ τοῖς τιμῶσιν αὐτὸν, βρῖει ἰάματα.

Δόξα, τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ. δ'.

Ο ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, Ἀρχιερέων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Μεθόδιε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροσιχίς: Χαῖρε Προφήτα τοῦ Θεοῦ πανόλβιε.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Χαίροις ὦ Ἐλισσαῖε, ἐπιδεδειγμένος τὴν ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς πολιτείαν, ἐν σαρκὶ τε βιώσας ὡς ἄριστος.

Ἄϋλόν σου τὸ ὄμμα, τῆς ψυχῆς Προφήτα φυλαξάμενος, τῇ τῷ Πνεύματος αἴγλῃ, προρᾶν ἠξιώθης τὰ μέλλοντα.

Ἰᾶμα τοῖς νοσοῦσι, καὶ πλημμελημάτων καθαρτήριον, ἐκ Θεοῦ Ἐλισσαῖε, τοῖς γνησίως ὕμνοῦσί σε αἴτησαι. Θεοτοκίον.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ἐκ τῆς Παρθένου εὐδοκήσαντι, σαρκωθῆναι ἀσπόρως, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν καὶ λύτρωσιν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
 Ἀρχιερεῖα Θεοῖο, Μεθόδιον ἄσμασι μελπῶ. (*)
 Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν.

Αφ' ἀρπαγῆς, καὶ προνομῆς καὶ δουλείας
 με, τῆς ἀμαρτίας λύτρωσαι, καὶ πρὸς
 μετάνοιαν, ποδηγήσας Οἰκτίρμον, προνόμεισον
 ἀξίως ἐν τῇ ἀγάπῃ σου.

Ρεῖθρον ζωῆς, ἔχων σοφὴν τὴν καρδίαν σου,
 τῇ Ἐκκλησίᾳ γέγονας ὡς ποταμὸς Θεοῦ,
 πληρωθεὶς διδαγμάτων, καὶ ταύτης καταρδεύ-
 σας Πάτερ τὸ πρόσωπον.

Χαλιναγῶν, σὺ τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα,
 τῆς ἐγκρατείας ἔρωτι μετεστοιχείωσας,
 τῆς σαρκὸς τὸ ὑλῶδες, πρὸς τὴν τῆς ἀπαθείας
 Πάτερ ἀκρώρειαν. Θεοτοκίον.

Γδοῦ φησὶν, ὁ Ἡσαΐας Παρθένε ἀγνή, βουλής
 μεγάλης Ἄγγελον ἐν τῇ νηδυῖ σου, συλλα-
 βούσα ἀσπόρως, καὶ τέτοκας καὶ σώζῃ μετὰ
 τὸν τόκον ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ρῆσει Δεσπνεύστῳ σε, χρηματισθεὶς σαφῶς
 ἔχρισεν, Ἐλισσαΐε, ἐνδοξε Προφήτην, Ἡ-
 λίου ὁ Δεσπείσιος.

Εὔρε τὴν ἀνάπαυσιν, καὶ ἐνεσκήνωσεν ἀφθο-
 νος, χάρις ἐν σοί, Πνεύματος Ἁγίου, Ἐλισ-
 σαΐε αἰοίδιμε.

Πόνοις σὲ νεώσαντα, τὴν τῆς ψυχῆς εὐρῶν
 Παῦλακα, προφητικὴν, χάριν ὁ Δεσπότης,
 Ἐλισσαΐε ἐνέσπειρεν.

Θεοτοκίον.

Σὲ πάντες κεκτήμεθα, καταφυγὴν καὶ τεῖ-
 χος ἡμῶν, Χριστιανοί, σὲ δοξολογοῦμεν,
 ἀσιγήτως ἀνύμφευτε.

Τοῦ Ἱεράρχου. Στερέωσον ἡμᾶς.

Θερμότητι φρενῶν καὶ ζήλω πίστεως, Πα-
 τέρων σὺ γέγονας κορυφαῖος, τῶν Ἐ-
 βραίων τε τὴν ἐνστασιν, ὡς ὑπάρχουσιν Ἄ-
 δου πύλην ἔθραυσας.

Οβίος ἱερός ὁ λόγος ἐνθεος, ἡ πρᾶξις τῷ
 λόγῳ δεδοξασμένη, ἀναβάσεις ἐν καρδίᾳ
 σου, ἀληθοῦς Δεωρίας ἐθησαύρισεν.

(*) Τῆς Ἀκροστιχίδος ταύτης μόλις φαίνονται ἴχνη τινὰ ἐν
 τοῖς Τροπαρίοις· καθότι ἐλλείπουσι μὲν τὰ ὑπ' αὐτῆς ἀπαι-
 τούμενα, ἕτερα δὲ ἀντ' ἐκείνων τίθενται, καὶ μάλιστα ἐν τοῖς
 Θεοτοκίοις, ἀπὸ τῆς γ' μέχρι τῆς δ'. Ὡδῆς, μηδεμίαν σχέσιν
 ἔχοντα πρὸς τὴν Ἀκροστιχίδα: Τινὰ δὲ ἐξ αὐτῶν καὶ κακό-
 ζηλα εἰσὶ, καὶ πρὸς τὸν ῥυθμὸν βεδικασμένα — Σημειῶσαι δὲ,
 ὅτι τὸ Χειρόγραφον ἀντὶ τοῦ παρόντος, ἔχει ἕτερον Κανόνα,
 ἀκροστιχιστὸν μὲν, ἀρμονικώτερον ὁμῶς. Ὁμοίως καὶ εἰς τὸν
 Προφήτην Ἐλισσαΐον, ἕτερον, ποίημα Ἰωάν. τοῦ Δαμασκηνοῦ
 ἐπιγραφόμενον καὶ ἐκεῖνον, μετ' Ἀκροστιχίδος: Ἄδω γεγηθῶς
 τὴν Ἐλισσαΐου χάριν (ἀνεῦ τῶν Θεοτοκίων).

Θεοτοκίον.

Οξένος τοκετὸς ἢ ξένη προῶδος, ἐν μήτρᾳ
 ξενίζεται τῆς Παρθένου, καὶ τὴν φύσιν ὀ-
 λισθήσασαν, εἰς φθορὰν ἐξ ἀπάτης ἀνεσήσατο.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νε-
 » κρώσας τὴν ἀμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
 » σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
 » ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Εὔσεβειας δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν, κατα-
 ἔγασας ἤλασας, τὴν τῶν αἱρέσεων ἀχλὺν,
 ἱεροφάντα Μεθόδιε, πᾶσι κηρύττων Χριστὸν εἰ-
 κονίζεσθαι.

Κάθισμα τοῦ Προφήτου, Ἦχος α'.

Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Προβλέπει Δεικῆ, Ἡλίου σε ὁ μέγας, σοφὴν
 Ἐλισσαΐε, φοιτητὴν ἐπισπᾶται, Προφήτην
 δεικνύων σε, ἐλλαμπόμενον Πνεύματι· ὅθεν σῆ-
 μερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἐορτάζομεν,
 εὔσεβοφρόνως τιμώντες, σὺν τούτῳ σε ἐνδοξε.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου, Ἦχος δ'.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμαίων, καὶ
 Δαυμάτων λάμπησι, φωταγωγεῖς διὰ παν-
 τὸς, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα,
 παμμακάρι Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Τὰς ἀχράντους χειράς σου, Παρθενομήτορ,
 ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεπορθότας
 ἐπὶ σέ, καὶ τῷ Υἱῷ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι
 παράσχου, Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ριζοτόμον ἀνεδειξε, πάσης σε κακίας Πνεῦ-
 μα τὸ Ἅγιον, φυτοκόμον Ἐλισσαΐε δὲ, ἀ-
 ρετῆς ἀπάσης, παμμακάριστε.

Οπρὸς προγνώστης τοῦ μέλλοντος, καὶ καλῶν
 ὡς ὄντα τὰ μὴ ὑπάρξαντα, Ἐλισσαΐε σέ
 ἐπάξιον, πρσιδῶς Προφήτα προωρίσατο.

Ηκουλούθει τῷ βίῳ σου, ἡ τῶν ἀρετῶν Προ-
 φήτα ὁμήγυρις· ὅθεν νῦν πανηγυρίζουσιν,
 οἱ λαοὶ καὶ δῆμοι ἐν τῇ μνήμῃ σου.

Θεοτοκίον.

Τὸν Θεὸν ὃν ἐκύησας, ἀχραντε Παρθένε τοῦ-
 τον δυσώπησον, τοῖς ἰκέταις σου δωρήσα-
 σθαι, τῶν πλημμελημάτων τὴν συγχώρησιν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὑμῶ σε ἀκοῇ γὰρ Κύριε.

Ιδρῶσι, τοὺς ἀγῶνας ἐσπειρᾶς, ἐν τῇ χώρᾳ
 τῆς μετανοίας, καὶ Δερίσας ἄσταχυν Μεθό-

νιε, τῆς ἀπαθείας ἐν γῆ, τῶν πραέων κατεσκήνωσας, καὶ σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις ἐορτάζεις αἰεί.

Ο ῥθρίσας, προσευχαῖς συνέλαβες, θεῖον φόβον ἐν τῇ γαστρὶ σου, καὶ τέτοκας Πνεύματι τῇ ποιμνῇ σου, δογμάτων ὄρους, διῶν τὰς αἰρέσεις ἀποφράττουσα, εἰς γῆν ὀρθοδοξίας ἐμπλατύνεται.

Α νάψας, τὴν σαυτοῦ προαίρεσιν, τῷ ἐλαίῳ τῆς εὐποιΐας, ἀνύστακτος γέγονας, τοῖς πένησι λαμπὰς Παμμακάρι· διὸ τοῦ νυμφῶνός σοι τὴν εἴσοδον, Χριστὸς σὺν ταῖς παρθένοις προεξένησεν.

Θεοτοκίον.

Α σπόρως, χωρηθεὶς Πανάμωμε, θεῖος Λόγος ἐν τῇ γαστρὶ σου, προέρχεται σύμμορφος, ἀτρέπτως τοῦ βροτείου γένους· διὸ καὶ τῆς πλάσεως ἀνάπλασιν, δι' οἴκτον θειοτέραν προεξένησεν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἐ. φῶτισον ἡμᾶς.

Τ ῖς τὰς πρακτικὰς, ἀρετὰς σου διηγῆσεται; τὰς ἀναβάσεις δὲ τοῦ Πνεύματος, τίς καταγγεῖλαι Προφήτα, Θεοῦ δυνήσεται;

Α βυσσον εὐρῶν, Ἐλισσαῖε χαρισμάτων Θεοῦ, τοῖς προσιοῦσί σοι ἐπήγασας, προρρήσεις θείας, ἰάσεις ψυχῆς καὶ σώματος.

Τ άφος τὰ τῶν σῶν, ἀρετῶν οὐκ ἐπεκάλυψεν, Ἐλισσαῖε νῦν κατορθώματα, ἀλλ' ὑπὸ πάντων ὑμνούμενα καταγγέλλεται.

Θεοτοκίον.

Δ υσώπησον αἰεὶ, τὸν Υἱόν σου καὶ Θεὸν ἡμῶν, ἀπειρόγαμε Μαρία ἀγνή, τοῦ κατὰ πέμψαι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Ρ ἄβδω τῇ τῆς πίστεως, τὰ τῶν αἰρέσεων σοβεῖς θήρατρα, καὶ τῷ δεσμῷ συζευξας τὴν ποιμνῆν, τῆς θείας ἀγάπης, ἐλπίδι καὶ πίστει φυλάττεται ἀκλόνητον.

Α ᾠσεισάμενος, τῇ ἐγκρατεῖα τὴν τρυφὴν ἔθρεψας, σοῦ τὴν ψυχὴν ὀψώνιον ἔχων, συντόνους προσευχὰς, μελέτην τε θεῖαν, ὑψοῦσαν ταπεινώσιν.

Σ ὑ τὸν χιτῶνα σοφέ, τῆς Ἐκκλησίας πρακτικῶς ὕφανας, ἐν ᾧ Χριστοῦ σεπτὸν χαρακτῆρα, στηλώσας τῇ πίστει, τῆς ὀρθοδοξίας ἐτράνωσας δόγματα.

Θεοτοκίον.

Σ ἐ προσασίαν Ἄγνη, καὶ τῆς ἐλπίδος ἀσφαλῆ ἄγκυραν, καὶ συνοχὴν καὶ σκέπην καὶ τειχος, κεκτῆμεθα πάντες, καὶ πρὸς βασιλείαν εἰσάγουσαν γέφυραν.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ε'. Ἰλασθητί μοι Σωτήρ. Ὄνοῦς σου εἰλικρινῆς, ὁ λόγος σου διειδέσαστος· πηγῆς γὰρ ἐκ καθαρᾶς, ἀθόλωτοι βρύουσι, Προφήτα μακάριε, προχοαὶ ὑδάτων, θριαμβεῦσαί σου τὰ κρύφια.

Υ πέστης μὴ χωρισθεῖς, τοῦ διδασκάλου Πανεύφημε· καὶ ξένην ἑωρακῶς, πορείαν ποιούμενον, ὑψώθης τῷ ἔρωτι, Ἐλισσαῖε μάκαρ, συμμετέωρος γεγόμενος.

Θ ροῇ μὲν Ἐλισσαῖε, ὀρώμενος τὸν διδάσκαλον, τεθρίππῳ τῶν ἀρετῶν, πυρίνῳ τῷ ἄρματι, καὶ ἵπποις αἰρόμενον· ἀλλ' ἐδέξω κληρον, μηλωτὴν σὺν τοῖς χαρίσμασιν.

Θεοτοκίον.

Ρ ὕσθειμεν τῶν δεινῶν, πταισμάτων ταῖς ἱκεσίαις σου, Θεογεννητορ ἀγνή, καὶ τύχοιμεν πάναγνε, τῆς θείας ἐλλάμψεως, τοῦ ἐκ σοῦ ἀφράστως, σαρκωθέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ι ερεῖον καὶ θύτης γεγόμενος, ἔσπεισας σαυτὸν τῷ Θεῷ διὰ πίστεως, καὶ συντηρεῖς ἐν ἅπασι, τῆς λατρείας αὐτῷ τὴν τελείωσιν.

Ν ὦν εἰς αὔλον δόξαν ἀπάρας ἐκ γῆς, τὴν ὑλομανοῦσαν τοῖς πάθεσιν Ὅσιε, τῇ ἐμμελεῖ καθάρσει σου, τῆς πρεσβείας ψυχὴν μου θεράπευσον.

Α ποξέσας τὸν ὄγκον τῆ γραμμάτος, τῇ τῶν ἀνοημάτων σου θεῖα λαμπρότητι, τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, ὄξυγράφος Μεθόδιε κάλαμος.

Θεοτοκίον.

Α ᾠπορία καλύπτει τὸν τόκον σε· ξένως γὰρ Παρθένε θηλάζεις τὸν ἄποσον, καὶ γαλουχεῖς τὸν αὔλον, καὶ ἀγκάλαις συνέχεις τὸν κτίσαντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ἂν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Δ ιπλῆν τὴν χάριν εἰληφῶς παρὰ τοῦ Πνεύματος, Προφήτης ὠφθης θαυμασὸς πᾶσι τοῖς πέρασιν, τοὺς ὑμνητὰς σε λυτρούμενος ἐκ κινδύνων, καὶ δωρούμενος τὴν χάριν τῶν θαυμάτων σου, τοῖς προσρέχουσιν ἐν ταύτῃ μετὰ πίστεως, καὶ βοῶσί σοι· Χαίροις Προφήτα θεσπέστε.

Ὁ Οἶκος.

Η λιος καταλάμψας ὁ τῆς δικαιοσύνης ἐν τῇ πεφωτισμένῃ ψυχῇ σου, ἀπεδίωξε πᾶσαν ἀχλὺν ἀμαρτίας ἐξ αὐτῆς, καὶ Θεοῦ ἔδειξε

Προφήτην σε φαιδρότατον ἐντεῦθεν καὶ ἡμεῖς
κράζομεν οὕτως·

Χαῖρε, Θεοῦ ὁ μηδὲν προτιμήσας· χαῖρε, βωῶν
κατασφάξας τὰ ζεύγη.

Χαῖρε, ὁ καταλείψας τὸν βίον σου ἅπαντα·
χαῖρε, ὁ πλουτήσας τὸν πλῆτον τὸν ἄσυλον.

Χαῖρε, ὅτι ἠκολούθησας τῷ καλέσαντι Θεῷ·
χαῖρε, ὅτι νῦν ἀπειλήσας παρ' αὐτοῦ τὰς
δωρεάς.

Χαῖρε, ὅτι τὴν μηλωτὴν Ἠλιὲ ἐκομίσω· χαῖρε,
ὅτι ἐν τάχει διασχίζεις τὸ ὕδωρ.

Χαῖρε, περῶν ἀβρόχως τὰ ὕδατα· χαῖρε, ψυ-
χῶν πολλῶν ὁ ἐπίκουρος.

Χαῖρε, μαθῶν τὴν ἀπόκρυφον γνῶσιν· χαῖρε,
θανῶν καὶ ὡς ζῶν ἐποπτεύων.

Χαίροις, Προφῆτα Θεσπέσις.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Προ-
φήτου Ἐλισσαίου.

Στίχοι.

Ἥλιαν ἵπποι· τὸν δὲ διπλοῦν Ἥλιαν,
εἰς οὐρανοὺς ἀνήγον ὡς ἵπποι Νόες.

Ἰώτμον Ἐλισσαῖος δεκάτη λάχεν ἠδὲ τε-
τάρτη.

Οὗτος ἦν υἱὸς Σαφαὶ, ἐξ Ἀελμουῦ, ἐκ τῆς γῆς Ρου-
βὶμ. Καὶ ἐπὶ τούτῳ γέγονε τέρας· ὅτι, ἤνικα ἐτέχθη
ἐν Γαλιλαίᾳ, ἢ δάμαλις ἢ χρυσῆ, ἢ ἐκεῖ προσκυνουμέ-
νη, ὄξυ ἐβόησεν, ὥστε ἀκουσθῆναι ἐν Ἱερουσαλήμ. Εἶτα
δὲ ὁ Ἱερεὺς διὰ τῶν δῆλων, ὅτι Προφήτης ἐτέχθη ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ σήμερον, ὃς καθελὶ τὰ γλυπτὰ, καὶ συντρίψει
τὰ χωνευτά. Πολλὰ δὲ τεράστια ἐποίησεν ὁ Θεὸς διὰ χει-
ρὸς Ἐλισσαίου τοῦ Προφήτου. Θανῶν δὲ, ἐτάφη ἐν Σα-
μαρείᾳ ἐν Σεβαστουπόλει. Οὗτος προεφήτευσεν περὶ τῆς
τοῦ Κυρίου παρουσίας, καὶ τὰ ὕδατα Ἱεριχῶ, ἀτεκνοῦντα
καὶ ἀλμυρὰ ὄντα, ἰάσατο. Τὰ δὲ λέγει Κύριος, εἴ-
πων, ἱ α μ α ι τὰ ὕ δ α τ α τ α ὕ τ α· καὶ ἰάθησαν. Ἄλ-
λά καὶ νεκροὺς ἤγειρε· καὶ λεπρὸν ὄντα Νεεμάν τὸν Σύ-
ρον ἐκαθάρισε τῆς λέπρας· καὶ Γιεζή, τὸν ἑαυτοῦ ὑπηρέ-
την, λεπρὸν ἐποίησε γενέσθαι, διὰ τὴν φιλαργυρίαν αὐτοῦ,
καὶ τὴν παρακοήν· καὶ νεκρὸς ὢν, νεκρὸν ἤγειρε· καὶ
τὰ Ἰορδάνεια ρεῖθρα, τῇ τοῦ Ἡλιοῦ μηλωτῇ πατάξας,
διέρρηξεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Μεθοδίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Στίχ. Μεθόδιον φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας,

Τὸ τῆς τελευτῆς σβεννύει στυγνὸν νέφος.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, τὴν πλάνην τῶν αἰρέσεων, καὶ εἰκο-
νομάχων, σοφαῖς ἀποδείξει καὶ γραφικαῖς ῥήσεσι,
παντοίως ἀνατρέψας καὶ καθελὼν, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πί-
στιν ταῖς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις βραβεύσας, καὶ πολλάς
κακώσεις παθῶν ὑπὸ τῶν αἰρετικῶν, ἐν τῷ προσκυνεῖν
τὰς Ἁγίας καὶ σεπτὰς Εἰκόνας, ἀνεπαύσατο αἰωνίως,

λύτρωσιν τῶν ἀνιαρῶν ἡμῖν ἐξαιτούμενος. Τελεῖται δὲ ἡ
αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ Ἁγιωτάτῳ οἴκῳ, ἐν ᾧ τὸ τίμιον
αὐτοῦ κατακείται λείψανον, τῷ ὄντι ἐνδον τῶν Ἁγίων καὶ
Πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν μεγάλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυ-
ρος Κυρίλλου, Ἐπισκόπου Γορτύνης τῆς Κρη-
τῶν νήσου.

Στίχ. Εἰ καὶ γέρων Κύριλλος ἦν ὁ Γορτύνης,
ἠβῶσαν εἶχε πρὸς ξίφος τὴν καρδίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Προφήτου. Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἐίληφας μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἐν τῷ Πνεύματι
διπλᾶ τῆ διδασκαλίου, καὶ ἐν τούτῳ θεο-
φορούμενος ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνάς.

Ὅλον τὸν βίον ἐκαρπώσω, καὶ τὴν ἄφθονον
χάριν τῆ διδασκαλίου, παρθενίας δειχθεὶς
κειμηλίον καὶ μέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἰῶδωρ διήλθες Ἰορδάνου, ὁ ἐπάταξας μνη-
στῆεις τοῦ διδασκάλου, καὶ διέβης ἀνήκμοις
ἔχγεσι κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις πανάμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν
σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνή λυ-
τρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποιναν,
ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Εἰκόνας χρυσῆς.

Σοφίας κρατῆρ, ἀνεδείχθη ἀρεταῖς σοφῆ πλη-
ρούμενος, καὶ συγκαλέσας τῷ κηρύγματι,
τῆς ὑψηλῆς πολιτείας σου, ἴθυνας τὴν ποιμνὴν
θεόφρον, καὶ σὺν αὐτῇ Πάτερ ἔκραζες· Εὐλο-
γητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μονὰς τὰς ἐκεῖ, καὶ τὰς λήξεις ἐν τιμῇ Πά-
τερ προέφθασας, καὶ συναγάλλῃ τῷ Κυ-
ρίῳ σου, καὶ συνευφραίνῃ καὶ γέγηθας· Ὄθεν σε
τιμῶμεν παμμάκαρ, τῷ δοξάζοντι κράζοντες·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄνδρεία φρενῶν, ἐζωσμένος τὴν ὄσφυν Πά-
τερ Μεθόδιε, καὶ διὰ βίου στολισάμενος,
τὴν ἀμπεχόνην τῆς πίστεως, ἐν τῇ εὐωχίᾳ τῆς
ἄνω, βασιλείας εἰσέδραμες, Εὐλογητὸς εἶ ἐκ-
βοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Θεοτοκίον.

Ἀπάτωρ ἐκ σοῦ, ὁ ἀμήτωρ ἐκ Πατρὸς Ἁ-
γνή προέρχεται, καὶ τῆς ἀγνείας σου τὰ
σήμαντρα, διατηρήσας ἀλώθητα, ἔδειξεν ἀλό-
χευτον τόκον, καὶ παρθενίαν ἀμόλυντον· και-
νοτομοῦνται γὰρ ἐν σοί, νόμοι τῆς φύσεως.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ ἡ. Τὸν ἐν ὄρει, ἀγίῳ.
Αῶλας Δεῖον, ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ, Ἐλισσαῖε
 ὑπῆρξας Δεοφόρε, καὶ ἐν ἀλσὶ ἰάσω νά-
 ματα ἄτεκνα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε,
 βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέων παιδῶν, τὴν ἀτακτον κακίαν, ἀνασέλ-
 λων θηροῖς τοῖς αἰμοβόροις, Ἐλισσαῖε Προ-
 φῆτα βορὰν δέδωκας, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερ-
 υψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λελουμένος, Ναιμάν, δι' Ἐλισσαίου, καὶ τῆς
 λέπρας πλυθείς ἐν Ἰορδάνῃ, τὴν τοῦ Βα-
 πτίσματος ἐδήλου Δεῖαν καθάρσιν, Κύριον ὑ-
 μνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Τὸν ἐν κόλποις Πατρός ἀκαταλήπτου, καὶ
 ἀγκαλαῖς Μητρὸς ἀπειρηγάμῃ, ἀνερμηνεύ-
 τως ἐμφανισθέντα ἅπασι, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ
 ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σὺ ἐν τῷ αἴκῳ τοῦ Θεοῦ, ὡς κατάκαρπος
 Σοφὴ δειχθεὶς ἐλαία, εὐποιᾶς ἐλαίῳ καὶ
 ἐγκρατείας τρυφῇ, πενήτων καρδίας ἐλίπανας,
 καὶ φαιδρὰν ἀνῆψας, τῇ σῆ ψυχῇ λαμπάδα.

Ιεραρχίας τὴν στολὴν, τῷ τῶν ἔργων σου φω-
 τὶ λαμπρῖνας ὥφθης, σωφροσύνης κλειδοῦ-
 χος, τῆς ἐγκρατείας τρυφῇ, τῆς ὄντως προσευ-
 χῆς διδάσκαλος, καὶ τῆς μετανοίας ὁδὸς καὶ
 νόμος βίου.

Μεταμελείας ὁ καιρὸς, μετανοίας τὸν καρ-
 πὸν προβάλλεται σοι, καὶ συκῆς τῆς ἀ-
 κάρπου, τὴν ἐκτομὴν ἀπειλεῖ· ψυχῇ μου τὴν
 ἀρὰν πτοήθητι, θρέψον δὲ Χριστὸν ἀρετῶν τῇ
 εὐκαρπία.

Θεοτοκίον:

Μὴ ἐπιλάβῃ τῆς φωνῆς, προστασία φοδερὰ
 τῶν ἰκετῶν σου, ἀλλ' ἐκ πάσης ὀδύνης,
 ταῖς μεσιτεῖαις ταῖς σαῖς, καὶ πάσης ἀπειλῆς
 ἐξάρπασον· κάμπτει γὰρ ἡ σῆ μητρικὴ Θεὸν
 πρεσβεία.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
 » τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
 » γα εἰς ὄροσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε
 » τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάν-
 » τας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Προφήτου. Ὡδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Βῶσαν κατακτεῖρας, καὶ ὀδυνωμένην, τὴν
 Σωμανίτιν τὸν παῖδα ἀνέστησας, μετὰ
 τὴν στείρωσιν λύσας, μάκαρ τὴν νέκρωσιν.

Ιθύνητο ὁ βίος, λόγῳ ἀληθείας· ἐδυναμοῦτο
 ὁ λόγος δὲ Πνεύματι, δι' ἐναρέτου σου βίου,
 Προφῆτα ἐνδοξε.

Ε'ν λήξει πανολβίῳ, μάκαρ Ἐλισσαῖε, ἀνα-
 παυόμενος νῦν καθικέτευε, τῆς τῶν ψυχῶν
 σωτηρίας, ἀξιωθῆναι ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Ε'νήγησας ἀφράστως, Δέσποτα Σωτῆρ μου,
 καθ' ἑκατέρας τῶν δύο σου φύσεων, ἀυ-
 τεξουσίῳ Δελήσει, τὴν σωτηρίαν μου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ε'ναπεμάραντας Πάτερ, μεθοδείας καὶ βέλη,
 πυρὶ τῆς ἐγκρατείας τοῦ ἐχθροῦ, καὶ τῆς
 ἀγνείας τῷ ἄνθρακι, τῆς σαρκὸς τὴν ὑλώδη,
 μανίαν πυρπολήσας ἀληθῶς τῆς ἐκεῖ φωταυ-
 γίας. Μεθόδιε ἠξίωσαι.

Λειποτακτήσας οὐδόλως, ἀσθενεῖα σαρκὸς
 σου, τοῖς Δείοις ἐνετρύφας δαψιλῶς· οὐδὲ
 τὸ γῆρας προέκρινας, τὴν καθέδραν προβλέ-
 πων, ὡς ἔφη Δανιὴλ τοῦ Παλαιοῦ, ἀλλ' ὑπερεῖ-
 δες Πάτερ, ἐν κόποις τὴν ἀσθενεῖαν.

Πατριαρχῶν ἐν χορείᾳ, αὐλιζόμενος μέλ-
 πεις, τὸ ἄσμα τῶν Ἀγγέλων σὺν αὐτοῖς,
 Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, ὁ Πατὴρ ὁ γεννήτωρ,
 Υἱὸς ὁ γεννηθεὶς, καὶ τὸ Πνεῦμα, προῖόν ἀμε-
 ρίστως. Τριάς Ἁγία δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Νύμφη καὶ Μήτηρ Παρθένη, τῶν Ἀγγέλων
 τὰ πλήθη, τὸν σὸν καθικετεύουσιν Υἱόν·
 δέξαι καὶ ἐλπίς τῶν πιστῶν, καὶ εἰρήνην
 τῷ κόσμῳ, νίκας τῷ φιλοχρίστῳ Βασιλεῖ, καὶ
 ἡμῖν σωτηρίαν, τοῖς σὲ ὑμνοῦσι βράβεισον.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
 » φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
 » βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
 » Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ
 » πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ε'ξ ἀροτῆρος ὥφθης, προφήτης ὡς Ἐλισσαῖε·
 καὶ Ἡλιοῦ δεδεγμένος, τὴν μηλωτὴν καὶ
 τὸ αὐτοῦ, πνεῦμα δισσωῶς ἐπεσπάσω· καὶ σὺν
 αὐτῷ σε τιμῶμεν.

Ἔτερον τοῦ Ἱεράρχου. Τῶν μαθητῶν.

Ω'ς ἥλιος ἀνίσχων ἐκ τῆς ἑσπέρης, ἔδυσ εἰς τὰ
 ἑσπέρια τῇ ἀθλήσει· νῦν δὲ κατεφώτισας
 τὸν κόσμον, σοῖς πάνσοφῃ διδάγμασι. Πάτερ
 Μεθόδιε Δεοφόρε, διὸ ἡμῶν ὑπερέυχου.

Θεοτοκίον.

Η'μεῖς ἐν σοὶ καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς
 Θεὸν σὲ ἔχομεν προστασίαν· ἔκτεινον
 τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς
 ἐχθροὺς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοή-
 θειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Φωτίου Πατριάρχου.

Αστὴρ ἀνέτειλεν εὐσεβείας, ἀπὸ δυσμῶν ἡλίου τοῦ φαινομένου, ὁ μέγας ἐν Ἱεράρχαις Μεθόδιος· καὶ τὴν ἀχλὺν διατμήσας τῶν κακοδόξων, κατέπαυσεν εἰς τὴν ὄντως ἀνατολήν, τοῦ τῆς δικαιοσύνης ἡλίου, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καί κεισε ταῖς ἀσωμάτοις συναυλιζόμενος χορείαις, καὶ πρὸς τῷ θρόνῳ παρεσῶς τῆς Τριάδος, ὡς Ὅσιος, ὡς Μάρτυς, ὡς Ἱερεὺς, ὡς Πατριάρχης, πράξει καὶ θεωρία, ἡμῖν αἰτεῖται τοῖς ἐν πίστει τελοῦσι, τὴν ἱεράν αὐτοῦ μνήμην, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἰριήμερος ἀνέστης.

Μετάνοιαν οὐ κέκτησαι, ψυχὴ ἀμετανόητε· τί βραδύνεις; τοῦ θανάτου ἡ τομὴ, ἐγγίζει καὶ τὸ τέλος, ἐφέστηκεν ὡς κλέπτῃς· τῇ Θεοτόκῳ δράμε πρόσπεςον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ορῶσά σε σταυρούμενον, Χριστέ ἢ σὲ κηύσασα, ἀνεβόα· τί τὸ ξένον ὃ ὄρω, μυσηρίον Υἱέμου; πῶς ἐπὶ ξύλου θνήσκεις, σαρκὶ κρεμάμενος ζωῆς χορηγέ;

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἀμώς.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Εὔρεν, ἢ τοῦ Πνεύματος αὐγὴ, τῆς σῆς διανοίας Προφήτα, τὴν καθαρότητα, στίλβουσαν ὡς ἔσοπτρον, διαφανέστατον· καὶ τὸν κόσμον κατηύγασε, τῆς θεωγνωσίας, φέγγος ἀπαστραψάσα, καὶ προτυπώσασα, θείων μυστηρίων εἰκόνας, χάριν τε τὴν πᾶσιν ἀνθρώποις, μέλλουσαν δοθήσεσθαι θεσπέσιε.

Στόμα, χρηματίσας τοῦ Θεοῦ, τοὺς τῆς ἀσεβείας ἐργάτας, σαφῶς διηλεγξας, δίκην ἀναπόδραστον, αὐτοῖς καὶ ἄφυκτον, ἀπαρτήσας Πανόλβιε, τῆς δικαιοσύνης, δόγμασιν ἐπόμμενος, καὶ θείοις κρίμασιν· ὅθεν τῶν σοφῶν σε ῥημάτων, βλέποντες τὴν ἐκβασιν μάκαρ, ὕμνοις ἐπαξίοις εὐφημοῦμέν σε.

Μύστης, τῶν ἀρρήτων τοῦ Θεοῦ, γέγονας κριμάτων Προφήτα, θεομακάριστε· ἔθνη

γὰρ ἐφώτισας, καὶ κατελάμπρυνας, καὶ Τριάδα ἐκήρυξας, Ἀμῶς θεωγῶρε· ὅθεν σε τὴν ἐνδοξον, μνήμην γεραίρομεν. Ρῦσαι ἀπὸ πάσης ἀνάγκης, πάντας τοὺς πιστῶς εὐφημοῦντας, καὶ πανηγυρίζοντάς σε ἐνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Υδωρ, ὡς τεκοῦσα τῆς ζωῆς, τῆς ἀθανασίας τὸ νέκταρ, Χριστὸν τὸν Κύριον, πότισόν με Πάναγνε, ὕδωρ ἀφέσεως, καὶ τὸν νοῦν μου χαρίτωσον, νοήμασι θείοις, ὅπως τὰ σωτήρια, πράττω προσταγμάτα· ἵνα σωτηρίας πρὸς ὄρμον, διὰ τῆς αὐτῶν ἐργασίας, φθάσω καὶ δοξάζω σε τὴν ἄχραντον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τῆ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἀχραντε, ἔξενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα· Οἶμοι! τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις, πάντας θέλων ρύσασθαι, τοὺς ἐξ Ἀδαμ γηγενεῖς! Ὅθεν Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Προφήτου σου Ἀμῶς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προφήτου ὃ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Ἀμῶς σε μέλπω τὸν Προφήτην τὸν μέγαν.

Ὡ δὴ α΄. Ἦχος βαρὺς. Τῷ ἐκτινάξαντι.

Ανακαθάρας μου τὸν νοῦν, τοῦ τῶν παθῶν ἀχλυώδους λογισμοῦ, τὸν Προφήτην σου Ἀμῶς, Δέσποτα μέλπειν καταύγασον.

Μυσταγωγός ἀναδειχθεῖς, τῶν ὑπὲρ νοῦν μυστηρίων τοῦ Θεοῦ, ἠξιώθης προοραῖν, Ἐνδοξε τὰ γενησόμενα.

Ὡς ἀκηλίδωτον Θεοῦ, καὶ καθαρὸν οἰκητήριον φανεῖς, τὴν τοῦ Πνεύματος Ἀμῶς, εἴληφας θείαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Σὺ τὴν πεσοῦσαν τοῦ Ἀδαμ, προφητικῶς ἐξανάστησας σκηνή, τὸν Σωτῆρα καὶ Θεόν, Ἀχραντε κυφορήσασα.

Ὡ δὴ γ΄. Ἐστερεώθη τῇ πίστει.

Σὺ παρανόμους ἐλέγχων, Ἀμῶς τὴν τοῦ Κυρίου, δικαιοσύνην ἐδείκνυς, βῶν θεοφάντορ· Ἅγιος εἶ Κύριε, ὃ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ετέθης στύλος Προφήτα, τῆς καινῆς διαθήκης, ἀνέχων ταύτης τὴν στέγην, καὶ πίστες κραυγάζων· Ἅγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ πνεῦμά μου.

Μεμνημένος τὰ Δεῖα, Προφήτα Δεηγόρε,
Ἄμως ἐνθέως φωτίζων, λαούς ἐμελώ-
δεις· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.
Θεοτοκίον.

Ε'στερεώθην τὸν Δεῖον, τόκον ἐπεγνωκῶς
σου, καὶ προσασίαν Παρθένε, πλουτῶ σε
κραυγάζων· Ἄγιος εἶ Κύριε, ὁ σῶζων τὰς ψυχὰς
ἡμῶν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'στερεώθη τῇ πίστει, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλη-
» **Ε**σία· καὶ γὰρ ἀπαύτως ἐν ὕμνοις, βοᾷ
» μελωδοῦσα· Ἄγιος εἶ Κύριε, καὶ σὲ ὕμνεῖ τὸ
» πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον ὄργανον, τοῦ Παρακλήτου, ἐχηματί-
σας, ταῖς τούτου μάκαρ, διηνεκῆσι προαῖς
ὑπηχούμενον· ἀναφωνεῖς γὰρ ἀδήλων τὴν δήλω-
σιν, καὶ καταυγάζεις τοὺς πίσει προσρέχοντας,
Ἄμως ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν αἰτούμενος,
δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως, οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμε-
νος, ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρω-
πήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Παρθένον Μη-
τέρα σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμε,
μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῖς ἰκέτευε, δωρήσα-
σθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η'άμιαντος ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος
Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ δεασαμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστή-
σαντα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραυγάζεν·
Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσα-
σθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

Ῥδὴ δ'. Ἀκήκοα τὴν ἀκοήν σου.

Λατρεύοντα κωφοῖς εἰδῶλοις, τὸν λαὸν τοῦ
Ἰσραὴλ ἤλεγξας· ὄθεν αἰχμαλῶτον γενέ-
σθαι, τοῦτον ἔφησ Ἀξιάγαστε.

Προφήτην σε τὸν πρὶν ποιμένα, ἔδειξεν ὁ
Θεὸς ἀναλαβὼν, ἱεροφάντορ Ἄμως· διό σε
πάντες πίστει μακαρίζομεν.

Ω'ς ἔσοπτρον τὰς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, δε-
δεγμένος ἀστραπαῖς, τὰς φωτοβόλους Ἄ-
μως, πᾶσι προφαίνεις, χαίρων τὴν εὐσέβειαν.

Τὴν ἀμειπτόν σου πολιτείαν Ἐνδοξε, δεα-
σάμενος Θεὸς, κήρυκα δόξης αὐτοῦ προ-
βάλλεται σε, Δείας τε σαρκώσεως.

Θεοτοκίον.

Ο' Λόγος σοὶ κατασκηνώσας Ἀχραντε, τὴν
οὐσίαν τὴν ἐμὴν, ἀνεμορφώσατο διαπε-
σαῦσαν, ταῖς πρὶν παραβάσεσιν.

Ῥδὴ ε'. Πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Νενεκρωμένους, τρυφῆς βολίσι μάκαρ ὠνεῖ-
δισας, ὡς λογιζομένους, πεπηγῆναι τὰ ῥε-
στά, τὰ τρεπτὴν κεκτημένα, καὶ φθειρομένην
τὴν ἀπόλαυσιν.

Πλουσιωτάταις, φωτοχυσίαις περιχεόμενος,
ῶφθης θεωρόρημον, καὶ συνόμιλος Θεοῦ,
διαγγέλλων τοῖς πᾶσι, τῆς ἀσεβείας τὰ ἐπίχειρα.

Ρ'υσθῆναι πάντας, τοὺς σὲ ἱμνοῦντας Μάκαρ
δυσώπησον, τῶν δελεασμάτων, καὶ τῶν
βρόχων τοῦ ἐχθροῦ, καὶ φωτὶ λαμπρυνθῆναι,
τῆς οὐρανόθεν προφητείας σου. Θεοτοκίον.

Οἱ Θεοτόκον, ὁμολογοῦντές σε Μητροπάρθε-
νε, τῆς ἀδιαδόχου, βασιλείας καὶ τρυφῆς,
διὰ σοῦ Θεομητορ, ἐπιτυχεῖν ἀξιοθείημεν.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Ἰωάνης, ἐκ κοιλίας.

Φωτιστικαῖς, ἀληθείας ἀκτίσιν ἐκλάμπων,
ἐρράπισας τὸν τοῦ ψεύδους προφήτην, εὐ-
τόνως διελέγχων, καὶ προλέγων τὴν αὐτοῦ ἐξο-
λόθρευσιν.

Η'μαύρωσας, τῆς ἀπάτης τὴν φλόγα Προ-
φήτα, ὡς ἥλιος εὐσεβείας τὴν αἴγλην,
τοῖς πᾶσιν ἀνατέλλων, ὡς τοῦ Πνεύματος αὐ-
γὴν εἰσδεξάμενος. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀχραντον, παρθενομένην ὕμνῳ σου Παρθένε,
τὸν ἀφθαρτον καὶ σεβάσιμον τόκον, τιμῶ
σου Παναγία, δι' οὗ σέσωσμαι φθορᾶς καὶ νε-
κρώσεως. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**' Ἰωάνης, ἐκ κοιλίας Ἄδου ἐβόα· Ἀνά-
» γαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου· ἡμεῖς
» δέ σοι βοῶμεν· Παντοδύναμε Σωτήρ ἐλέησον
» ἡμᾶς.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Προφήτου Ἄμως.

Στίχοι.

Ἄμως, ὁ συκαμίνα κνίζων αἰπόλος.

Ἐδεμ τρυγᾷ τὰ δένδρα κνίζων οὐκέτι.

Πέμπτη ἐκ βιότοιου Ἄμως δεκάτη τε ἀπέπτῃ.

Οὗτος ἦν πατὴρ Ἡσαίου τοῦ Προφήτου (*), καὶ ἐγεν-
νήθη ἐν Θεκουῖ, ἐν γῆ Ζαβουλῶν, καὶ προεφῆτευσεν
ἔτη πεντήκοντα. Ἀρσειᾶς δὲ ὁ ἱερεὺς Βαιθὴλ, συγχῶς
αὐτὸν τυμπανίσας, ἐνήδρευεν αὐτὸν καὶ ἐλοιδορεῖ. Εἰς τί-
λος δὲ ἀνεῖλεν αὐτὸν ὁ υἱὸς Ἀρσειοῦ, ῥοπαλῶ πλήξας αὐ-
τὸν κατὰ τοῦ κροτάφου, ὅτι ἤλεγχε περὶ τῆς ἐνέδρας τῶν
δαμάλεων τῶν χρυσῶν. Ἦλθε δὲ ἔτι ἐμπνέων εἰς τὴν
γῆν αὐτοῦ, καὶ μετὰ δύο ἡμέρας ἐκοιμήθη, καὶ ἐτάφη μετὰ
τῶν πατέρων αὐτοῦ. Τὸ δὲ Ἄμως, ἐρμηνεύεται καρτερός.

(*) Περὶ τοῦ τίς ἐστὶν ὁ Προφήτης οὗτος Ἄμως, δεῖ ἐν τῇ
III. Ὁρολογίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Δουλαῖ.

Στίχ. Δουλαῖς, ξοάνοις δουλικὸν μὴ δούς σέβας,
"Ἦνεγκε σαρκὸς, ὡς Θεοῦ δοῦλος, ξέσεις.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ζεφυρίου Πραιτωριάδος, Ἐπαρχίας τῆς Κιλικίας· διὰ δὲ τὸ τὸν Χριστὸν σέβειν καὶ προσκυνεῖν, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Μάξιμον, καὶ τύπτεται ράβδοις. Διεξιθῶν δὲ τὰ κατὰ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὴν Δάφνην, ὅτι ἐρασθεῖς, αὐτῆς καὶ καταδιώξας, οὐκ ἐπίτευχε τῆς ἐπιθυμίας, ἐξεκατέαστο εἰς πλείονα θυμὸν τὸν Ἡγεμόνα καὶ ὀργήν. Ὅθεν πάλιν τύπτεται κατὰ τῆς γαστρὸς ὑπίτιος· καὶ ἐν ἐσχάρᾳ πυρὸς ἐπιτεθείς, καὶ αὐθις ἐν ἑτέρᾳ ἐξετάσει ἀχθεῖς, εἰλαίῳ τὴν κεφαλὴν διαβρέχεται, καὶ ἀνθρακας πυρὸς ἐπ' αὐτὴν ἐπιχέεται, καὶ ὄξει καὶ ὀστράκῳ κατατρίβεται, καὶ σίνηπι κατὰ τῶν μυκτῆρων ἐγγέεται, καὶ σιδήροις τὰ νῶτα χαράσσεται, καὶ τὰς σιαγόνας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται.

Ἐρωτηθεὶς δὲ παρὰ τοῦ Ἡγεμόνος παρὶ τοῦ Χριστοῦ, πῶς ἐν σαρκὶ Θεὸς νομίζεται, πᾶσαν τὴν καθ' ἡμᾶς οἰκονομίαν ἐν ἐπιτόμῳ διηγήσατο. Ἀχθεῖς δὲ εἰς τρίτην ἐξετάσειν, καὶ τῶν εἰδωλοθύτων ἀναγκαζόμενος ἀπογεύσασθαι, ὡς ἐκὼν οὐχ ὑπήκουσεν, ἀλλὰ τὴν ἐπενεχθεῖσαν βίᾳ σπονδῆν τῷ αὐτοῦ στόματι ἀπέπτυσεν, ἀναρτηθεὶς ξέεται ἐπὶ τσοῦτον, ὡς τε τὰς μὲν παρειὰς αὐτῷ καὶ τὰ ὀστέα τῶν σαρκῶν γυμνωθῆναι, τὰ δὲ ἔγκατα προελθεῖν. Εἶτα ἐλασθεῖς ἕως εἰκοστοῦ μιλίᾳ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέδωκεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νερσῆ· καὶ ἡ σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, πέραν ἐν τοῖς Μαρανακίᾳ. Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ Ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς.

Ἡν προηγόρευσας Δεῖαν σωτηρίαν, ἐφανερῶθῃ, Ἀμῶς Προφῆτα Δαυμάσιε, φωτισμοῖς εὐσεβείας λάμπουσα κόσμῳ· Εὐλογητὸς εἰ κρᾶζοντι, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νευρωμένος τῇ Δεῖᾳ δυναστείᾳ, τοῖς ἀντιθέοις, ἐχθροῖς ἀναλωτος γέγονας, καρτερῶς ὡς ἀδάμας μείνας κραυγάζων, Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἀκατάληπτον τόκον τῆς Παρθένου, δοξολογοῦμεν, δι' οὗ θανάτῳ ἐρρύσθημεν, δι' αὐτοῦ γεννηθέντες εἰς ἀφθαρσίαν, Εὐλογητὸς εἰ κρᾶζοντες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Ολος ἀνέδραμες εἰς αἰθέριον ὕψος, καὶ ἐμυήθης τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν, καὶ γέγονας μνηστῆς τῆς τοῦ Λόγου, σαρκώσεως Ἀμῶς· διό σε ἀνυμνεύμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Νοὸς ὀξύτητι τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην, κατανοεῖν ὡς ἐφικτὸν ἤξιωθης, μυῶντά σε τῶν ἀρρήτων τὴν γνῶσιν κραυγάζων εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μακαριότητος καὶ χαρᾶς ἀνεκφράστου, καὶ βασιλείας οὐρανῶν ὡς προφήτης, ἐπέτυχες ἑρανίων ἐπόπτα, κραυγάζων εὐσεβῶς Λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Εν δύο φύσει τῆς Τριάδος, τὸν ἕνα Θεοπρεπῶς ἄνευ σποράς Θεομήτορ, ἐγέννησας τὸν Σωτῆρα τοῦ κόσμου· διό σε οἱ πιστοὶ, πόθῳ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
• **Ε**ὐλογοῦσιν οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, καὶ
• φρίττωσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ῥδὴ θ'. Πανύμνητε τῶν οὐρανῶν.

Γενόμενος προφητικῆς ἐκφαντορίας, Θεοκίνητος γλῶσσα, τὰ θεῖα φθεγγόμενος, πᾶσιν ἀναγγέλλεις Ἀμῶς, τὴν θεῖαν εὐσπλαγχνίαν· Διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Ανέκφραστος τῶν Προφητῶν ἡ εὐδοξία· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐν τούτοις κατοικῆσαν, τῆς φωτοχυσίας αὐτοῦ, ἀνέδειξε μετόχους, ἐξ ὧν πάντες οἱ πιστοὶ φωτιζόμεθα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως καὶ φθορᾶς μου τοὺς χιτῶνας, περιεῖλες Παρθένε, σωτήριον χιτῶνα, τὸν σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ανύμνητε τῶν ἑρανῶν ὑψηλότερα, εἰ, τὸν
• **Α**ναρχον Λόγον ἀσπόρως συλλαβοῦσα,
• καὶ σεσαρκωμένον Θεόν, τεκοῦσα τοῖς ἀνθρώποις. Διὸ πάντες σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 15'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Εἴχων πολιτείαν ἰσαγγελον, ἀποχῆ τῶν ἡδονῶν, σκεῦος ἐδείχθης τοῦ Θεοῦ· διὰ τοῦτο σὲ σοφέ, Ἀρχιερέα τοῦ λαοῦ, τὸ Θεῖον ἀρμαζόντως προχειρίζεται, καὶ στύλον, καὶ ἐδραῖωμα τῆς πίσεως, Τύχων δεικνύει θεάπνευ-

στε, ὀρθοδοξίας ἐφ' ὕδατα, ποιμαίνοντα, σοῦ τὴν ποιμνὴν ἱερώτατε.

Θείας πεπλησμένοι συνέσεως, ποιμνὴς ὠφθης λογικῆς, ταύτην ἐκτρέφων λογικῶς, ἐπὶ χλόην ἀληθῶν, δογμάτων πάνσοφου ποιμνῆ· διό σου τὴν ἀγίαν νῦν πανήγυριν, τιμῶμεν τὸν δοξάσαντά σε Κύριον, μεγαλοφώνως δοξαζόντες. Τύχων θεόφρον πανόλβιε, ἰκέτευε, τῆ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θαύμασι Θεός σε ἐδόξασεν, ὁ δοξαζὼν τοὺς αὐτόν, Πάτερ δοξαζόντας πιστῶς· ἐν καιρῷ γὰρ τῆς σεπτῆς, καὶ θείας μνήμης σου σοφῆ, ὁράται, βότρυς πέπειρος γενόμενος, ὑμνούντων, τῶν παρόντων τὰ παραδόξα· ἐξ οὗ οἱ πιστεῖ μετέχοντες, ἀγιασμόν καὶ ὠφέλειαν, εἰσδέχονται, ἐπαξίως σε γεραίροντες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου, Θεοτόκε ἀειπαρθένε ἀνύμφευτε ἀγνή, οὐ λαμβάνει τὴν ταχεῖαν, τῶν κακῶν ἀπαλλαγὴν; εὐρίσκει, βοηθόν σε ἀκαταίσχυντον, προστάτιν τε καὶ πύργον ἀρράγέστατον. Θεογεννητορ πανάμωμε, Χριστιανῶν ἢ ἀντίληψις, μεσίτευσον, τοῦ σωθῆναι τοὺς τιμῶντάς σε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἢ ἀμνάς ὡς ἐώρακε, τὸν Υἱὸν τὸν ἑαυτῆς, καθηλωμένον ἐν Σταυρῷ, ἐτιπρώσκετο τῆς λύπης, τῇ ῥομφαίᾳ τὴν ψυχὴν, τὰ σπλάγγνα ἐδονεῖτο θρήνου πλέκυσσα, καὶ λύπης τὴν καρδίαν ἐνεπίμπλατο. Οἴμοι! Υἱέ μου γλυκύτατε, πῶς ταῦτα πάσχεις μακρόθυμε; Δοξαζῶ σου, τὸ μακρόθυμον φιλόφρονε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆ Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς:

Τῷ θαυματουργῷ προσλαλήσω ποιμένι.

Ἰωσήφ. (*)

Ἐδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Τριστάτας κραταιούς.

Τῷ θρόνῳ τοῦ Θεοῦ, παρεστῶς στεφηφόρος, ὡς βιώσας ἐπὶ γῆς, ὀσίως καὶ φωτὶ, ἀνεσπέρῳ λαμπόμενος, φώτισόν μου τὴν καρδίαν, καὶ τὸν νῦν ἀνυμνήσαί σου, τὸν ἰσάγγελον βίον Μακάριε.

(*) Καὶ ἐνταῦθα τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα πρὸς τὸ, Ἀρματηλάτην Φαραῶ, τοῦ Θεοφάνους ποίημα, οὗ ἢ Ἀκροστιχίς; Θεοῦ τύχοιμι σαῖς δεήσεσιν Τύχων. Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Οραῖθης εὐκλεοῦς, μακαρίας τε ῥίζης, ἐκβλαστάνων ἱερώς, ὡς κλάδος ἀληθῶς, εὐκαρπίας πληρούμενος, πίσεώς τε καὶ ἐλπίδος, καὶ ἀγάπης καὶ χάριτος, παραδόξων θαυμαμάτων Θεόπνευστε.

Θυσίαν σεαυτὸν, καθαρὰν καὶ τελείαν, τῷ τυθέντι δι' ἡμᾶς, προσήγαγες Χριστῷ, τὰ ψυχὴν ἀποκτείνοντα, πάθη ἐναπονεκρώσας, διαπόνων ἀσκήσεως, ἐπιμόνου τε Πάτερ δεήσεως. Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας ἡμᾶς, ἀπωλείας εἰς βάθη, πεπτωκότας τὸν Χριστὸν, κηύσασα Ἀγνή, ἐξ ἀχράντων λαγόνων σου· τοῦτον οὖν ὡς παρρησίαν, κερτημένη ἰκέτευε, λυτρωθῆναι κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἐδὴ γ'. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Υπὸ κακίας, ἐκτεμῶν τῆς καρδίας σου πρόρριζον, τῇ δρεπάνῃ τῶν εὐχῶν, ὡς γῆ κατάκαρπος Ὅσιε, στάχυν ἐγεώργησας, ἐκατοστεύοντα.

Μόνα ποθήσας, τὰ πρὸς θείαν ζωὴν ὁδηγοῦντά σε, τρίβους Πάτερ δεξιᾶς, ἀνεπιστρόφως διώδευσας, ἔχων ὁδηγοῦσάν σε, χάριν τοῦ Πνεύματος.

Αγίων βίης, ἐμιμήσω θεόφρον ὡς Ἅγιος, καὶ ἀπάθειαν ψυχῆς, ἐκθήσω Τύχων θεόπνευστε, οἶκος θείου Πνεύματος, ἀποδεικνύμενος. Θεοτοκίον.

Τὸν τῆς Τριάδος, ἀπεκύησας ἕνα Πανάμωμε, ἀναπλάττοντα ἡμᾶς, τῆς συντριβέντας τὸ πρότερον, κακία τοῦ ὄψεως, τοῦ πολεμήτορος. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τῆ Πατρὸς,
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν ἄγιος, πλὴν σου φιλόφρονε.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Ἐν ὠραιότητι.

Τῷ θείῳ μύρῳ σε, ἔχρισεν Ὅσιε, Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, Ἀρχιερέα σαφῶς, λαὸν ποιμάναντα καλῶς, ἐν πάσῃ ὀσιότητι· ὅθεν σε καὶ θαύμασιν, ἱερώς κατεκόσμησε· νόσους γὰρ ἐκάστοτε, θεραπεύεις τῶν πίστει σου, τοῦ ζῶντος προσιόντων λειψάνοις, Τύχων ἀειμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὴν νεκρωθεῖσάν μου, ψυχὴν τοῖς πάθεσι, ζώωσον Πάναγνε, μόνη πανάμωμε, ὡς παρρησίαν μητρικὴν, πρὸς τὸν Υἱὸν σου ἔχουσα· σὺ γὰρ μόνη ἔτεκες, ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, Λόγον τὸν συνάναρχον, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύ-

ματι, ζωνὴν καὶ ἀφθαρσίαν τῷ κόσμῳ, διδόντα αἰεὶ καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐπονείδισον, οἰκτίρμον θάνατον, διὰ σταυρώσεως, ἐκὼν ὑπέμεινας· ὃν τεκοῦσά σε Χριστέ, ὀρώσα ἐτιρώσκειτο, σπλάγγνα κοπτομένη τε, μητρικῶς ἐπώδυρετο. Ἡς ταῖς παρακλήσεσι, διὰ σπλάγγνα ἐλέησθη, οἰκτείρησον καὶ σῶσον τὸν κόσμον, ὁ αἴρων τὴν τούτου ἀμαρτίαν.

ᾠδὴ δ'. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Τὸν ἐνάρετόν σου βίον, τὰ περιδόξα θαύματα, τὴν βεβαίαν πίστιν, τὴν ὑπομονὴν τὴν πραότητα, οἱ εὐσεβεῖς καθορῶντες ἱερέα σε, καὶ ποιμένα σαφῶς προχειρίζονται Ὅσιε.

Οὐκ ἠλάττωται ὁ σῖτος, ἐνδεέσι διδόμενος, τῇ χειρὶ σου Μάικαρ, μᾶλλον δὲ πλειόνως ηὐλόγηται, τῶν κενωθέντων δοχείων θεία χάριτι, πληρουμένων σαφῶς παναοίδιμε.

Υ'πανοίγων τὴν καρδίαν, συμπαθῶς Τύχων ἐνδοξε, πενομένοις πλοῦτος, καὶ περιβολὴ γυμνητεύουσι, τῶν ὀρφανῶν τε προστάτης ἐχηματίσας, θεραπεύων ἐν τούτοις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ρ'αθυμία συσθεθέντα, καὶ παθῶν ἀμαυρότητι, ὄλον σκοτισθέντα, καὶ τῇ ἀμαρτίᾳ δουλεύσαντα, τὸν ἀναμάρτητον Λόγον ἢ κηύσασα, φωταγωγήσον, καὶ πρὸς ζωνὴν χειραγωγήσον.

ᾠδὴ ε'. Ἀσεβεῖς οὐκ ὄψονται.

Γεωργός ὡς ἄριστος, ἐνέωσας ψυχὰς, χερσῶν θείσας Πάτερ σοφέ, καὶ ὡς σπόρον ἄριστον, ἐνθεῖς τὸν λόγον σου, γεωργεῖν οὐράνια, παρεσκεύασας νοήματα.

Ω'ς τοῦ θείου Πνεύματος, δοχεῖον γεγωνῶς, τῶν πνευμάτων τῶν πονηρῶν, Ἱεράρχα πέφυκας φυγαδευτήριον, καὶ παθῶν καθάρσιον καὶ νοσοῦντων ἰατήριον.

Ποταμός πληρούμενος, ναμάτων μυστικῶν, ἐγνωρίσθης Ἱεουργέ, καὶ πηγὰς ἐξήρνας, παθῶν ἐν χάριτι, καὶ ψυχὰς κατήρδευσας, βλαστανούσας τὴν εὐσέβειαν. Θεοτοκίον.

Ρ'υομένη φάνηθι, ἐχθρῶν ἐπαγωγῆς, καὶ βαρβάρων ἐπιδρομῆς, τοὺς σοὺς δούλους Ἀχραντε, τοὺς κεκτημένους σε, κραταιὰν ἀντίληψιν, καὶ πρεσβειὰν ἀκαταίσχυτον.

ᾠδὴ ε'. Ἠλθον εἰς τὰ βάθη.

Οὐκ ἔσεισε Πάτερ τῆς ψυχῆς σου, ὁ πονηρὸς τὸν οἶκον· ἐν τῇ πέτρᾳ γὰρ τῆς ἀληθείας, ὡς ἀληθῶς ἴστασο θρόνονε, θείῳ σθένει κρατυνόμενος.

Σοφία Θεοῦ κεκοσμημένος, καὶ ἀρετῶν εἰς ὕψος, Ἱερώτατε φθίσας καθεῖλες, τοῦ πονηροῦ ταῖς ἐπάρσεις χάριτι, τὴν καρδίαν ταπεινούμενος.

Λειμῶν εὐάνθης Τύχων ὠράθης, τῶν ἀρετῶν τὰ ἄνθη, τῶν θαυμάτων τε τὴν εὐωδίαν, πᾶσι πιστοῖς Ἱεράρχα ὅσιε, θεοκρίτως προβαλλόμενος. Θεοτοκίον.

Α'γία Παρθένε τὴν ψυχὴν μου, ἣν ὁ ἐχθρὸς ἀδολίως, κατεσπίλωσε τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὴ δυσωπῶ ἀγάθυνον, καὶ φωτί σου καταλάμπρυνον. Ὁ Εἰρμός.

» Ἠλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» Ἡ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀμαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγε, τὴν ζωνὴν μου ὡς φιλόνητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΣ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τύχωνος, Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

Στίχοι.

Βλάβην ὀλοθρευόντος ἐκφυγῶν Τύχων,
Ζωῆς τυχῶν γέγηθε τῆς ἀνωλέθρου.

Ἐκτη καὶ δεκάτη κατερύκτικε γαῖα Τύχωνα.

Οὗτος, εὐσεβεῖς καὶ φιλοχρίστους ἔχων γονεῖς, ἀφιερωθεὶς τῷ Θεῷ παρ' αὐτῶν, καὶ τὰ ἱερά μεμαθηκῶς γράμματα, καὶ ταῖς γραφαῖς ἱκανῶς ἐμμελετήσας, πρῶτον μὲν ὑπαναγινώσκειν τῷ λαῷ ἐτάχθη λόγια καὶ διδάγματα· ἔπειτα δὲ διὰ τὴν ἐν πᾶσιν αὐτοῦ ἀξίότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου καθαρὸν τε καὶ ἀνεπίληπτον, παρὰ Μνημονίου, τοῦ Ἀγιοτάτου Ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος, χειροτονεῖται Διάκονος. Ἐκείνου δὲ τὸν βίον ἀπολιπόντος, αὐτὸς εἰς τὸν τῆς ἐπισκοπῆς ἀνάγεται θρόνον παρὰ τοῦ μεγάλου Ἐπιφανίου. Ἐπιστρέψας δὲ πολλοὺς ἀπὸ τῆς τῶν εἰδώλων πλάνης καὶ ματαιότητος πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν πίστιν, καὶ πολλοὺς ναοὺς τῶν εἰδώλων καθελὼν καὶ ἀνατρέψας, καὶ θείους ναοὺς ἀνεγείρας, καὶ ἀναθήμασι θείοις κατακοσμήσας, καὶ τούτους καθαγιασας, πρὸς Κύριον μετετέθη, θαυματουργίας πολλὰς ἔτι τε τῷ βίῳ καὶ μετὰ τὴν τελευταίαν ἐργασάμενος· ὡν ἐν ἡ δύο, δείγμα τῆς ἀρετῆς τοῦ ἀνδρός, ἐκθέσθαι ἐπάξιον.

Ἐτι γὰρ ἐν ἀρχῇ τοῦ βίου, παρὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς ἄρτους πρὸς τὸ διαπωλῆσαι ἐν τῇ ἀγορᾷ εἰληφώς, (τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ τὸ ἐπιτήδευμα·) τοὺς ἄρτους αὐτοὺς τοῖς ἐνδεέσι παρέιχε. Μαθόντος δὲ τοῦτο τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ χαλεπῶς φέροντος, ὠνειδίετο παρ' αὐτῶν· αὐτὸς δὲ τῷ Θεῷ τῆς ἄρτους ἔφη δανείζειν, καὶ γραμματεῖον παρ' αὐτοῦ κατέχειν τῆς ἀπολήψεως. Καὶ εὐθὺς τῶν λόγων ἐναργῶς περιίσταται, ἢ ἀπόδειξις, τῶν σιτώνων πλήρων εὐρεθέντων μᾶλλον, ἢ ὅτε τὴν συγκομιδὴν τοῦ σίτου, πρὸ τῆς ὀψοῦς ἐξαγωγῆς, ὁ πατὴρ ἐποίησατο. Καὶ τοῦτο μὲν τοσοῦτον ἦν· ὁμοῦς ἔχει λόγιον τινα τὸ καὶ ἐτίρους τοιοῦτον πεποιτημέναι, καὶ ὡς ἂν τὸ τῆς εὐποιίας εἶη θαφιλίς, τοῦ Θεοῦ τὸν σῖτον ἐπιμετροῦντος καὶ ἐπιβάλλοντος. Ἐκεῖνο

δὲ περιφανῶς εἰς δόξαν αὐτοῦ, καὶ αἰτίαν ἢ σύγκρισιν μὴ δεχόμενον.

Κληματίδα γὰρ ξηρὰν τῇ γῆ παραθείς, εὐθέως ριζωθῆναι, εἶτα καὶ βλαστῆσαι πρὸ καιροῦ· ποῦ γὰρ κατὰ τὴν ἐκκαιδεκάτην τοῦ Ἰουνίου μηνός, ἐν ἣ ἢ τοῦ Ἁγίου μηνὴ τελεῖται, ὠριμος βότρυς; Ἡ δὲ, τίως τῷ καιρῷ προσφόρους ἔχουσα τοὺς καρπούς, τῆς Δείας ὑμνωδίας καὶ λειτουργίας ἀρχομένης, περκάζοντας ἀποδείκνυσι. Τελειωμένης δὲ τῆς ἱεράς Δυσίας, πεπαιρούς καὶ τελειόφρους καὶ εὐχαρίστους ἀποδείκνυσι πρὸς μετάληψιν, εἰς δόξαν Πατρὸς, καὶ Υἱοῦ, καὶ ἁγίου Πνεύματος.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Νέοι τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι.

Λόγοις Δείοις κατηρδεύθη, ἄμπελος, ὡς ἀληθῆς, Τύχων ἡ καρδία σου, καὶ καρποφορήσασα βότρυν, Θεογνωσίας ἔβλυσε, γλυκασμὸν ἰαμάτων ἡμῶν.

Ἦνθησας καθάπερ ῥόδον, ἔλαμψας ὥσπερ ἄσπῆρ, ἔφανας ὡς ἥλιος Πάτερ, τοὺς βουώντας φωτίζων· Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στέφανος χαρίτων Πάτερ, σοῦ τῇ Δείᾳ κορυφῇ, ἐτέθη ὡς γέγραπται, νίκην κατ' ἐχθρῶν ἀραμένου, καὶ μελωδοῦντος· Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠφθη σου τὸ θαῦμα μέγα, Τύχων πάτερ θαυμαστέ, χρόνοις λαμπρυνόμενον· ἄμπελος γὰρ σοῦ ἐν τῇ μηνίᾳ, περκάζει βότρυν φέροντα, γλυκασμὸν εὐφροσύνης πιστοῖς.

Θεοτοκίον.

Πάντων ὠφθῆς ἀσωμάτων, οἷα Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ὄντως ὑπερέχουσα· ὄν ἐκδυσωπούσα Παρθένε, ὑπέρτερόν μὴ δεῖξον, τὸν λογισμὸν σαρκικῶν ἡδονῶν.

ᾠδὴ η'. Αὐτρωτὰ τοῦ παντός.

Οὐδαμῶς ἡδοναῖς ἀπενύσταξας· ἐγρηγόρως δὲ μᾶλλον παρεδραμες, νύκτα τοῦ βίου Ὅσιε· καὶ κοιμήσας τὰ πάθη σαρκός, πρὸς φέγγος ἀπαθείας, ἐνθέως κατήντησας.

Γατρεῖον παθῶν ἀναδεδεικται, ἡ σορὸς τῶν ἁγίων λειψάνων σου, ἦν περ κυκλοῦντες μέλομεν, ἱερώτατε Τύχων· Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Μεγαλύνεις Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐπακούσας φωνῆς πρὸς τὰ ἄνω σε, περιφανῶς βασιλεία, παναοίδιμε Πάτερ προσκαλουμένης, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως βιώσαντα.

Εγνωρίσθη σοι Πάτερ ἡ ἔξοδος, ἡ τοῦ βίου· Θεὸς γὰρ ὁ δίκαιος, δικαιοσύνη λάμπωντα, τοῖς δικαίοις σε πᾶσι, Τύχων συνάπτει ὑπὲρ πάντων αὐτὸν ἱκετεύοντα.

Νηπιῶδες ἐξέκλινας φρόνημα, ἐκ παιδός, καὶ τελείοις νοήμασι, τὸν παλαιὸν κατέβαλες εὐρέτην τῆς κακίας, Τύχων κραυγάζων· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Γερεῖς καὶ λαοὶ εὐφημοῦσί σε, παντευλόγητε Κόρη πανάμωμε, τὴν εὐλογίαις ἅπαντας, στεφανώσασαν πίστει τοὺς μελωδοῦντας· Εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**υτρωτὰ τοῦ παντός παντοδύναμε, τοὺς
» ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκαταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν·
» Πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Εὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Γδοῦσαι τὸν δρόμον τὸν καλὸν τέλεσαντι, καὶ τὴν πίστιν νῦν τηρήσαντι, Πάτερ θεόφρον ἱεράρχα, ἐράνια ἠνοιχθη σηνκώματα, καὶ τόπος φωταυγῆς σε ἐδέξατο, ἀγκωσύνη διαλάμποντα.

Ὡς μύστης ὡς Δεῖος ἱερεὺς ὡς ἄριστος, ποιμενάρχης ὡς ἐδραῖωμα, τῆς Ἐκκλησίας ὡς θαυματῶν, Παμμακάαρ αὐτουργὸς μακαρίσαι, καὶ δήμοις ἱεροῖς συνηρίθμησαι, πάντων ἁγίων ἀγαλλόμενος.

Σήμερον ἡ μηνίᾳ σου ἡμῶν ἀνέτειλε, τοῦ ἡλίου στήλαυγέσερον, φέγγει ἐνθέων χαρισμάτων, φωτίζουσα πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ σκότος τῶν παθῶν ἐκδιώκουσα, Τύχων θεόφρον ἱερώτατε.

Ἡ Κύπρος τὸ σῶμά σου σοφὸ τὸ ἅγιον, ἰαμάτων κρήνην κέκτηται· πᾶσα δὲ πόλις τε καὶ χώρα, κηρύττει σε τὸν βίον, τὰ θαύματα, καὶ τὴν πρὸς τὸν Δεσπότην οἰκείωσιν, Τύχων παμμακάαρ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Φωτὸς οἰκητήριον ἡ σὴ πανάμωμε, Παναγία μήτρα γέγονεν, ᾧ φωτιζόμενοι τῷ σκότει, λυτρέμεθα τῆς πλάνης ὑμνοῦντές σε, καὶ πόθῳ ἀληθεῖ μακαρίζοντες, μόνη ἀνθρώπων ἐπανόρθωσις. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐὰ μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν
» κατάραν εἰσώκισατο· σὺ δὲ Παρθένε
» Θεοτόκε, τῷ τῆς κωφορίας βλαστήματι, τῷ
» κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τῷ Ὁρθρῳ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ ΙΖ΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Ἑρμείου, Φήλικος, καὶ Περεγρίνου· καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαβὲλ, καὶ Ἰσμαήλ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Τοῦ Ἀγίου Ἰσαύρου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Πόνοις συντριβόμενοι, καὶ κακουχίαις στενούμενοι, καὶ εἰρκτῇ συγκλειόμενοι, ξίφεσι κοπτόμενοι, καὶ βιαιοτάτῳ, θνήσκοντες θανάτῳ, οὐκ ἀπρηνήσασθε Χριστὸν, οὐ τοῖς ξοάνοις σέβας ἐνείματε· διὸ καὶ ἤξιώθητε, τῆς οὐρανόθεν λαμπρότητος, δυσωποῦντες τὸν Κύριον, ὑπὲρ πάντων Μακάριοι.

Ἰσαυρος ὁ ἐνδοξος, καὶ ὁ ἐσρρός Ἰννοκέντιος, καὶ ὁ θεῖος Βασίλειος, Φήλιξ ὁ θαυμασίος, ὁ κλεινὸς Ἑρμείας, καὶ ὁ Περεγρίνος, οἱ οὐρανῶσαντες τὴν γῆν, ταῖς τῶν θαυματῶν θεῖαις λαμπρότησι, πιστῶς μακαρίζεσθωσαν, ὡς τοῦ Κυρίου θεράποντες, καὶ τὰ πάθη διώκοντες, τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάντοτε.

Κρήνη ἀναβλύζουσα, τῶν ἰαμάτων χαρίσματα, ἢ σορός ὑμῶν δεδεικται, ἐξ ἧς ἀρυόμεθα, τῶν παθῶν ὑγείαν, καὶ τὸν νοσημάτων, τὴν παντελῆ ἀπαλλαγὴν, ἀνευφημοῦντες ὑμᾶς ἐκάστοτε, σεπτοὶ Μεγαλομάρτυρες, τῶν Ἀσωμάτων ἐφάμιλλοι, τοῦ Κυρίου θεράποντες, πρεσβευταὶ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τῶν Ἀγίων Μανουὴλ καὶ τῶν σὺν αὐτῷ (*).

Ἦχος ὁ αὐτός. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ὡς ἀστέρες πολύφωτοι, Ἀθλοφόροι πανεύφημοι, θεῖαις λαμπρότησι καταυγάζετε, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, δαιμόνων σκοτόμαιναν, καὶ παθῶν φθοροποιῶν, καὶ κινδύνων ἐξαιρόντες· ὅθεν σήμερον, τὴν φαιδρὰν καὶ φωσφόρον καὶ ἀγίαν, συνελθόντες ἐκτελοῦμεν, ὑμῶν πανήγυριν ἐνδοξοί.

Μανουὴλ ὁ θαυμασίος, καὶ Σαβὲλ ὁ μακάριος, Ἰσραὴλ ὁ πάνσοφος μελωδήμασιν,

(* Τῶν Μαρτύρων τούτων μόνον τὰ Προσόμοια μετὰ τοῦ Δοξαστικοῦ ἔχει τὸ Χειρόγραφον· ὁμοίως καὶ ἕτερον Δοξαστικὸν τῶν αὐτῶν εἰς τὸν Στίχον· καὶ ἐφεξῆς τὸν εἰς τούτους μόνους Κανόνα, ποίημα τοῦ Ἀγίου Γερμανοῦ. Ὁ δὲ ἐνταῦθα Κανὼν, καὶ τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια ἐλλείπουσι διόλου.

ἱερωτάτοις τιμάσθωσαν, Τριαῖδα τὴν ἀκτιστον, ἐναντίον τῶν ἐχθρῶν, ἱερώς προκηρύξαντες, καὶ πολυθεον, ἀποσβέσαντες πλάνην, τῶν αἱμάτων, ταῖς προσχύσεσι καὶ δόξαν, ἀπειληφότες ἀμάραντον.

Βασιλέα παράνομον, παρανόμως προσταττοντα, ὑποκύπτειν σέβας τε νέμειν ἄλογον, θεοῖς ἀψύχοις μακάριοι, ἐμφρόνως ἠσχύνατε, Μανουὴλ καὶ Ἰσραὴλ, καὶ Σαβὲλ μεγαλώνυμοι· καὶ ἀθλήσαντες, καρτερῶς καὶ νομίμως τοὺς στεφάνους, ἀνεπλέξασθε τῆς νίκης, ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβεύοντες.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Εὐκρινῶς ποθήσαντές σε Λόγε Θεοῦ, οἱ ἐνδοξοὶ Μάρτυρες, τὸ πυρσολατρεῖν εἰσάνατες, λιπόντες καὶ τὴν τῶν Χαλδαίων χθόνα, τῷ σῶ φωτὶ κατηυγασθήσαν· θωρακισθέντες δὲ ὄπλοις τῆς πίστεως, ἠσχυναν Ἰουλιανὸν τὸν τύραννον, Μανουὴλ ὁ ἐνδοξος, καὶ Σαβὲλ ὁ αἰμίμηστος, καὶ Ἰσραὴλ ὁ τρισόλβιος, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι ὑμνοῦντές σε, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τῆ παραδόξῃ θαύματος.

Χαίροις οἰκουμένης καύχημα. Χαῖρε Κυρίου ναέ. Χαῖρε ὄρος κατάσκιον. Χαῖρε καταφύγιον. Χαῖρε λυχνία χρυσῆ. Χαῖρε τὸ κλέος, τῶν ὀρθοδόξων σεμνῆ. Χαῖρε Μαρία, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ. Χαῖρε Παράδεισε. Χαῖρε θεῖα τράπεζα. Χαῖρε σκηνή. Χαῖρε στάμνε πάγχρυσε. Χαῖρε ἡ πάντων χαρά.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὶ τὸ ὀρώμενον θέαμα, ὃ τοῖς ἐμοῖς ὀφθαλμοῖς, καθοράται ὡς Δέσποτα; Ὁ συνέχων ἅπασαν, κτίσιν ξύλῳ ἀνήρησαι, καὶ θανατοῦσαι, ὃ πᾶσι νέμων ζῶν; Ἡ Θεοτόκος, κλαίσα ἔλεγεν, ὅτε ἐώρακεν, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον τὸν ἐξ αὐτῆς, ἀρρήτως ἐκλάμψαντα, Θεὸν καὶ ἀνδρῶπον.

Ἀπολυτίκιον. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Ἰσαυρε Μάρτυς, εὐμενῆς, φάνηθί μοι.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γρηγορίου, ἐλλείποντος τῆ πρώτῃ Ρ, δια τῶν Ὠδῶν τὸ ὀκταῖριθμον.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδοεύσας.

Ἰλέωσαι Μάρτυς τὸν εὐμενῆ, Θεὸν καὶ Σωτῆρα, ἐλεῆσαι με καὶ δέωθῆς, ἐπηρείας μάκαρ

ρύσασθαί με, τὸν προσφυγόντα πιστῶς ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Στενούμενος πταίσμασι χαλεποῖς, καὶ πλήθει κινδύνων, πιεζόμενος ἐκβοῶ Ἰσαυρε θεόφρον πρόστηθί μου, τῆς συνεχούσης ἀνάγκης καὶ λύτρωσαι.

Αθλήσας νομίμως ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀνύστακτος φύλαξ, ἐχαρίσθης πόλει τῇ σῇ· γενῆ δὲ καὶ σκέπη καὶ προσταΐτης, τῶν προσφυγόντων σοι ἐνδοξε Ἰσαυρε. Θεοτοκίον.

Γυμνὸν ἀρετῶν με καταστολῆς, εὐρῶν ὁ Βελίαρ, βέλει ἔτρωσεν ἡδονῶν· ἢ τὸν ἱατρὸν Θεὸν τεκουῖσα, τὰ τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον τραύματα.

ᾠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ανωθεν τοῖς δούλοις σου, τὴν σὴν βοήθειαν δώρησαι, σώζων ἡμᾶς, πάσης ἐπηρείας, καὶ κινδύνων καὶ θλίψεων.

Ρεῖθρα τῶν ἰάσεων, ἢ σὴ σορὸς ἀναβρύουσα, παντοδαπά, παύει τῶν ἀνθρώπων, ἀρρώστηματα Ἰσαυρε.

Τίμιος γεγένησαι, τὸ τοῦ Χριστοῦ τιμῶν ὄνομα· διὸ βοῶ· Λύτρωσαι με πάσης, ἀτιμίας πρεσβείαις σου. Θεοτοκίον.

Ηνωται ὁ Κτίστης μου, ὑπερφυῶς ἐν σοὶ Δέσποινα, ὅλον ἐμέ, θέλων ἀναπλάσαι, διὰ σοῦ ὡς νυδόκησεν.

Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
» σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θεῖον φρόνημα, ἀνεὶλημμένοι, ὡς ὑπέρμαχοι τοῦ Δυρράχιου, καὶ τοῦ Χριστοῦ ὀπλιταὶ στερρόψυχοι, Ἀπολλωνίου τὸ θράσος καθεύετε, καὶ Τριποντίου τὸ σέβας ἡσχύνετε. νίκης ἔπαθλα, φαιδρῶς ἐκ Θεοῦ δεξαίμενοι, δωρεῖσθε τοῖς πιστοῖς παθῶν ἰάματα.

Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σικνηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγνε, Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγελου ὑπεράρασα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ρερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρσεν, πρεσβειῶν σου ἐνθέοις ναμάσι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ημίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθεῖσα ἐκραύγαζεν·

Οἶμοι! τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ρύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον!

ᾠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Υψωθείς ἀπονοία μου, ὀλισθήσας πάθει κατακείμενος· ἐγειρόν με κατακείμενον ἐν βυθῷ θεόφρον ἀπογνωσεως.

Σὲ Πανένδοξε κέκτημαι, ἀσφαλῆ φρυγόν μου καὶ καταφύγιον· πρόστηθί μου μὴ παρίδης με, ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως καὶ σώσόν με.

Εν ὀδύνῃ καρδίας μου, τὸν ἐμὸν προσταΐτην σε τὸν θερμότατον, δυσωπῶ· Μὴ καταλίπῃς με, ἐχθρῶν ἐπηρείαις ἀπολλύμενον.

Θεοτοκίον.

Γηγενῶν ἀκαταίσχυντε, σκέπη καὶ βοήθεια σύ μου πρόστηθι, καὶ παντοίας με ἐξέρπασσον, συμφορᾶς Παρθένε τὸν οἰκέτην σου.

ᾠδὴ ε'. Ἰνα τί με ἀπώσω.

Υἰὸς ὠφθῆς ἡμέρας, ἔχων ἐν καρδίᾳ σου λάμπρον φῶς ἄδυτον, δι' οὗ σκοτομήνη, τῆς ἀπάτης μειοῦται καὶ ἅπασι, δαδουχεῖται γνῶσις, θείου φωτός· διὸ βοῶ σοὶ· Φώτισόν με τὸν γνώμη τυφλώττοντα.

Μὴ παρίδης με Μάρτυς, πίστει σοὶ προστρέχοντα, μηδὲ ἀπώσῃ με· γλώσση γὰρ δολία, κατ' ἐμοῦ οἱ μισοῦντές με φθέγγονται, πολεμοῦντες μάτην, τοῦ ἀπολέσαι τὸν σὸν δούλον· ἀλλὰ πρόφθασον σώσόν με Ἄγιε.

Εν νυκτὶ καὶ ἡμέρᾳ, σὲ ἐπικαλοῦμαι τὸν μέγαν προσταΐτην μου, ἐν παντί με τόπω καὶ καιρῷ διαφυλάξον Ἄγιε, ἀπὸ πάσης βλάβης, καὶ ἐπηρείας ἐναντίων, τὸν εἰς σὲ τὴν ἐλπίδα μου θέμενον. Θεοτοκίον.

Ολον ἐμέ μορφοῦται, ἐκ σοῦ Ἀπειρογάμε Θεός ὁ πλάστης μου· ὃν αἰεὶ δυσώπει, οἰκτειρῆσαι λαὸν ἀμαρτάνοντα, διασῶσαι κόσμον, δαιμονικῆς ἀπάσης βλάβης, τὸν εἰς σὲ θεοτόκῃ ἐλπίζοντα.

ᾠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ντὸς μου ταῖς ἐκτροπαῖς θεραπεύσας, καὶ καρδίας μου τὰ πάθη θεόφρον, σωματικῶν, αἰγληδόνων με ρύσαι, καὶ ἐπηρείας ἀπάσης καὶ θλίψεως. καὶ δεῖξόν με ταῖς σαῖς λιταῖς, τοῦ ἐχθροῦ τῶν παγίδων ὑπέρτερον.

Ηγίασε σὲ ἀθλήσαντα Μάρτυς, ὁ πανάγιος Θεός ὃν δυσώπει, ἀγιασμόν, τοῖς σοῖς δούλοις ἐκπέμψαι, καὶ φωτισμὸν καὶ πταισμάτων τὴν λύτρωσιν· προσταΐτης γὰρ παρὰ Θεοῦ, ἐχαρίσθης ἡμῖν ἀκαταίσχυντος.

Συνεῖναι με τὸν πολλά σε ποθοῦντα, πολυπόθητε εὐδόκησον Μάρτυς, σὲ δυσωπῶ, τὸν

καλόν μου προστάτην, καὶ πίστει κράζω σοι Ἄγιε Ἰσαυρ: Γενήθητί μοι βοηθός, καὶ παντοίας ἀνάγκης με λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Ράνισι τῆς σωστικῆς σου πρεσβείας, κατασβέσασα παθῶν μου τὴν φλόγα, τὰς τοῦ νοός, ἐκτροπαίς σαῖς πρεσβείαις, ὑπεραγία Παρθένε Δεράπευσον, καὶ κόπασον τὸ χυλὸν, τῶν παθῶν μου κλυδώνιον πάναγνε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης: Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς ἀθλήσεως τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰσαύρου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Φήλικος, Ἑρμείου, καὶ Περεγρίνου.

Στίχοι.

Τμηθεὶς Ἰσαυρος σὺν συναθλῶν πενταδί,
Σαύρας νοητῆς καρδίαν τέμνει μέσον.

Ο Ἄγιος Ἰσαυρος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ Βασιλείος καὶ Ἰννοκεντίος, ὠρμητο ἐξ Ἀθηνῶν. Ἀπαναστάντες δὲ τῆς πατρίδος, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ τῆς Ἀπολλωνίας γενόμενοι, Φήλικι καὶ Περεγρίνῳ καὶ Ἑρμείᾳ περιτυγχάνουσιν· οὗς καὶ ἐδίδαξεν ὁ Ἄγιος Ἰσαυρος μὴ πρὸς τὰ παρόντα ἐπιποιεῖσθαι· οἱ δὲ ἔργοις τοῦ αὐτοῦ λόγους ἐπιβδαίωσαν. Ἀποστρεφόμενοι γὰρ τὴν τῶν συγγενῶν ὁμιλίαν, ἀπίστων ὄντων, πρὸς αὐτῶν Τριποντίῳ τῷ Ἐπάρχῳ διαβάλλονται· οὗς καὶ συλλαβῶν, καὶ τοῦ Χριστοῦ ἀποστήσαι μὴ δυνηθεὶς, ἔφιει τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἰσαυρος δὲ ὁ τοῦ Χριστοῦ διάκονος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, Ἀπολλωνίῳ τῷ υἱῷ τοῦ Ἐπάρχου ἐκδίδονται. Ἐφ' οὗ πυρὶ καὶ ὕδατι δοκιμασθέντες, καὶ ἐν τῷ παραδόξῳ ἐκ τούτων ρυσθῆναι, πολλοὺς πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν μεταθέντες πίστιν, ὧν ἦσαν καὶ οἱ πρῶτοι τῆς πόλεως, Ρούφος καὶ Ρουφίνος οἱ ἀδελφοί, τελευταῖον τὴν ἀπόφασιν δεξάμενοι, τέμνονται τὰς κεφαλὰς.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μανουὴλ, Σαβὴλ, καὶ Ἰσμαὴλ.

Στίχ. Σαβὴλ, Μανουὴλ, Ἰσμαὴλ, Πέρσαι γένος·
Τὸ δ' ἀξίωμα, Μάρτυρες διὰ ξίφους.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ κασιγνήτους τρεῖς
ταίμε χαλκός.

Οὔτοι ὑπῆρχον ἐκ Περσίδος, ἀποσταλντες παρὰ τοῦ Βασιλέως Περσῶν Βαλτάνου (ἢ Βαλάνου), καὶ τὰ πρὸς εἰρήνην πρεσβεύοντες, κατὰ τοὺς χρόνους Ἰουλιανοῦ τοῦ Παραβάτου. Ὄν θύοντα τοῖς εἰδώλοις πέραν ἐν Χαλκηδόνι θιασαίμενοι, καὶ πολλοὺς τῆ αὐτοῦ πλάνῃ καθυπαγομένους, αὐτοὶ ὑπάρχοντες θεοσεβεῖς, καὶ τῷ Χριστῷ λατρεύοντες, ὠλοφύροντο, καὶ τὸν Χριστὸν καθικέτευον διαφραχθῆναι αὐτοὺς τῇ πίστι τῇ εἰς αὐτὸν, καὶ μὴ κοινῶν ἤσασθαι τῇ πλάνῃ τῶν εἰδωλολατρῶν. Γνωσίντες δὲ, καὶ

ἀχθέντες τῷ δυσσεβεῖ Ἰουλιανῷ, τύπτονται, καὶ ἤλοις περονῶνται τοὺς ἀστραγάλους, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς μασχάλας καταφλέγονται. Καὶ ταῦτα μὲν κοινῇ· ἰδίᾳ δὲ ὁ Ἄγιος Μανουὴλ, ὑποσχέσεις δεξάμενος παρὰ τοῦ μιαινοῦ βασιλέως Ἰουλιανοῦ καὶ παραινεῖσαι, καὶ μὴ πισθεὶς θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰδώλοις, καθηλοῦνται τὴν κεφαλὴν καὶ ἀμφοτέρω τῶ νῶτα, καὶ καλάμοις εἰληθεῖς κατασφίγγεται, καὶ ἑτέροις ὀξείσι κατακεντάται βίλεσι· καὶ οὕτως ἅμα τοῖς δυσὶν ἀδελφοῖς αὐτοῦ Σαβὴλ καὶ Ἰσμαὴλ, ἐν τῷ πρὸς Θράκην τείχει, τῷ ἐπιλεγμένῳ Κωνσταντίνου, ἐν τόπῳ κρημνῶδει ἀπαχθέντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ρουφιαναῖς.

Ο πατὴρ ὑπῆρχε Φρυγία, καὶ γονεῖς θεοσεβεῖς, ἐπὶ τῶν χρόνων Ὀνωρίου καὶ Ἀρκαδίου τῶν Βασιλέων. Γράμματα δὲ ἱκανὰ παιδευθεὶς, καὶ τὸν ὀκτωκαιδέκατον χρόνον πληρώσας, πάντα καταλιπὼν, τὸν μονῆρῃ βίῳ ὑπέδω. Καὶ πάσῃ ἀρετῇ κοσμηθεὶς, τὴν τοῦ Πρεσβυτέρου χειροτονίαν δέχεται. Καὶ πληρώσας τὸν ὀγδοηκοστὸν χρόνον, μακαρίως ἀνεπαύσατο. Ὅποσα δὲ δι' αὐτοῦ θαύματα τελοῦνται, ἀδύνατον γράψαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὤδη ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Φωτὶ ἀστραπτόμενος, τῷ τρισηλίῳ ἔνδοξε Ἰσαυρε, Ἰννοκέντιε Δεῖε, Φήλιξ Ἑρμεία καὶ Περεγρίνε σοφῆ, σὺν Βασιλείῳ θαυματῶν λαμπρότησι, καταφωτίσατε τοὺς εὐφημοῦντας ὑμᾶς.

Αστέρες πολύφωτοι, ζόφον τῆς πλάνης αμειοῦντες ὠφθητε, ἀθλοφόροι Κυρίου· διὸ ψυχὴν μου γνώμη τυφλώττουσαν, θεογνωσίας φωτὶ καταλάμψατε, τῆς ἀγνωσίας ἀχλὺν ἀποδιώκοντες.

Νοσοῦσαν ἀνίατα, τὴν ταπεινὴν μου ψυχὴν ἰάσασθε, τὰ τοῦ σώματος πάθη, Μάρτυρες Δεῖοι ἐξαφανίσατε, ὦ Περεγρίνε Ἰσαυρε Βασιλείε, Φήλιξ Ἑρμεία κλεινῆ καὶ Ἰννοκέντιε. Θεοτοκίον.

Ισχύς μου καὶ ὕμνησις, καὶ σωτηρία Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας, Παρθενομητορ διὰ χρησότητα, ἐκ τῆς ἀρχαίας ἡμᾶς λυτρωσάμενος, προγονικῆς ἀπειλῆς καὶ ἀποφάσεως.

Ὤδη η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ηγλαῖσμένος κάλλεσι, μαρτυρίου Θεόληπτε, καὶ κεκοσμημένος, τοῖς ἐξ ἄθλων στίγμασι, πορφύραν ἐξ αἵματος, ἐνδεδυμένος τῆς σῆς σφαγῆς, καὶ ἱερωσύνης, καλλυνόμενος δόξῃ, παρέστης τῷ Κυρίῳ, ὃν αἰεὶ ἐκδυσώπει, κοσμήσαι σωτηρίου, ἡμᾶς περιβολαίῳ.

Θανατωθεὶς ὁ δειλαῖος, ἠδονῶν τῷ ἐκπτώματι, ἔρριμμα εἰς γῆν, θέαμα θρήνων ἀξίον· πανένδοξε Ἰσαυρε, νῦν ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλε-

ψον· δείξον ἐν ἐμοί, τὴν τῶν θαυματίων σου χάριν· βροτῶν ἰδέτω γένος, ὅτι σὺ μὴ προστάτης, καὶ σῶζεις ἐκ θανάτου, τοὺς σοὺς ἀχρεῖς δούλους.

Γερωσύνη πρότερον, κοσμηθεὶς ἱερώτατε, καὶ διακονήσας, εὐλαβῶς εἰς ὑστερον, αὐθαίρετον γέγονας, σὺ ἱερεῖον ἄμωμον, ἱερουργηθεὶς, Χριστῷ διὰ μαρτυρίου· διὸ κάμου τὸν ὕμνον, ὡς θυμίαμα Μάρτυς, προσκόμισον τῷ Κτίστῃ, καὶ σῶσόν με λιταῖς σου. Θεοτοκίον.

Ο τῶν φωστήρων κάλλεσιν, οὐρανὸν καλωπίσας Θεός, ἄλλον οὐρανὸν σε, Θεοτόκε ἔδειξεν· ἐκ σὲ γὰρ ὡς ἥλιος, ἐξανατείλας πᾶσαν τὴν γῆν, τῆς θεογνωσίας, κατελάμπρυνε φέγγει· διὸ οὐδεὶς προστρέχων, ἐν σοὶ κατησχυμμένος, πορεύεται τῶν θείων, μὴ τυχῶν δωρεῶν σου.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Λυτρωτῇ
» ἀνεβόα· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ωδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μεγάλων χαρισμάτων ἀξιωθείς, ἐκ Θεοῦ παναιοῖδιμε Ἰσαυρε, ἀποσοβεῖς, δαίμονας καὶ νόσους παντοδαπάς, καὶ πειρασμοὺς καὶ θάνατον, πᾶσι τὰ αἰτήματα χορηγῶν· διὸ κάμοι παράσχου, εἰρήνην καὶ ὑγείαν, καὶ τῶν πταισμάτων ἀπολύτρωσιν.

Ο θείος καὶ σεβάσμιός σου ναὸς, τὸ πολυτιμον ἅγιον Σῶμά σου, ὡς θησαυρὸν, ἐχῶν ἀναφαίρετον τοὺς πιστοὺς, κατακλιουτίζει πάντοτε, ταῖς τῶν χαρισμάτων διανομαῖς· διὸ καὶ γὰρ τῶν θείων, τύχοιμι δωρεῶν σου, ὁ προσφυγῶν τῷ θείῳ τάφῳ σου.

Γδοῦ Μάρτυς Κυρίου καλῶς καμῶν, τὸν μισθὸν ἐκομίσω τῶν πόνων σου. Πρόστηθι σὺν, πάντοτε Θεόφρον τοῦ σοῦ λαοῦ, τὴν σὴν πατρίδα φύλαττε, σῶζε τοὺς προστρέχοντάς σοι πιστῶς, καὶ βράβευσον εἰρήνην, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ, κάμου τοῦ σοῦ οἰκέτου μέμνησο.

Θεοτοκίον.

Υπέρφωτε νεφέλη Μήτηρ Θεοῦ, τοὺς ἡμῖν πολεμοῦντας πολέμησον, τῇ κραταιᾷ, καὶ παντοδυναμῷ σου δεξιᾷ, τοῖς ἐν ἀνάγκαις πρόστηθι, τῶν ἀδικουμένων ἀντιλαβοῦ, πταισμάτων λυτρουμένη, ταῖς σαῖς ἰκετηρίαις· ὅσα γὰρ θελεῖς πάντα δύνασαι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διὸ
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; τῆς Ἑλλάδος προσηγορίαν, ὡς ὠρμημένον ἀπ' αὐτῆς· τῆς Φοινίκης καθαρόν, ὡς τεθυμένον ἐν αὐτῇ· φωστήρα, ὡς ἐν σκότει ἐξαστράψαντα· γενναῖον, ὡς ἀήττητον τοῖς πλῆττουςι. Πολύτροπός σου ἡ εὐκλεία, Λεόντιε παμμακάρισε. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ἀθλοφόρε προσεῖπωμεν; στρατικώτην τοῦ Χριστοῦ, ὡς καθαιρέτην τῶν ἐχθρῶν βασιλέα τῶν παθῶν, ὡς εὐσεβείας ἀθλητὴν τροφέα, τῶν πεινῶντων ὡς φιλόπτωχον· δικαίων, ἐραστήν ὡς οὐρανόφρονα. Ποικίλα σου τὰ παθήματα, λαμπρότερα τὰ παλαίσματα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τίς σε οὐ θαυμάσει Λεόντιε; ὅτι ἔνοικον λαβῶν, τῆς ἀληθείας τὴν πηγὴν, ποταμὸς εὐεργεσίας, ἀναβλύζεις τοῖς πιστοῖς, καὶ πᾶσιν, ἀναργύρως ἀνεπίφθονα, προσφέρεις, τοῖς διψῶσι τὰ δωρήματα, εὐφραίνεις δὲ τοὺς μετέχοντας, ὑδάτων τῶν τῆς χρηστότητος. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν οὐδόλωσ, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάσα, καὶ τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι καὶ βόησον. Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ διαλίπης πρεσβεύουσα, ῥύσθηναί με, τῶν παγίδων τοῦ αἰχμαλωτιστοῦ.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α ῥνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλωμένον, ἐκουσίως σταυρικῶς, ἀνεβόα μη-

τρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ. Υἱέ μου, τί τὸ ξένον τῆτο θῆαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρόθυμε, βροτοῖς παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν Θεέ μου συγκατάβασιν (*).

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ ἀκόλουθος, οὔ ἢ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Νίκη Θεός σοι καὶ γέρας Λεόντιε.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἄσομαί σοι Κύριε.

Νόμοις ἐγκωμίων ἢ ἀρετῆ σου, οὐχ ὑποπίπτει τοῦ Χριστοῦ, θεράπον Λεόντιε· αὐτὸς γάρ σοι ἐγκωμίον, καὶ ὄλβος ἀναφαίρετος.

Γέμενος μάκαρ τῶν ὑπὲρ φύσιν, τὴν ἀκηλίδωτον ψυχὴν, παρθένῳ τῷ σώματι, κοσμήσας πρὸς τὴν ἀνοδὸν, εὐσταλῆ κατεσκεύασας.

Κράτος ἀπηνέγκω κατὰ τῆς πλάνης, τῆ εἰς τοὺς Μάρτυρας τιμῆ, γεραίρων ὁσίως, αἰοῖδιμε Λεόντιε, τὸν αἰεὶ σοι ποθοῦμενον.

Θεοτοκίον.

Πῶς σε μακαρίσωμεν Θεοτόκε, τὴν ὑπερτέραν οὐρανοῦ, καὶ πάσης τῆς κτίσεως; Υἱὸν γάρ ἐγέννησας, τὸν πλάστην καὶ Θεὸν ἡμῶν.

ᾠδὴ γ΄. Ἰόξον δυνατῶν ἠσθένησε.

Ἡθὸς εὐσταθὲς καὶ φρόνημα, χάριν τε θεοθεν κεκτημένος Λεόντιε, ἀνεδείχθης τῆς ἀληθείας, ἀθλητῆς καὶ Μάρτυς ἄριστος.

Θέσθε τὰς ψυχὰς τῷ ζῶντι Θεῷ, τοῖς συστρατιώταις ἀνεφώνεις Λεόντιε, Βασιλεῖ τε τῷ αἰωνίως, διαμένοντι στρατεύεσθε.

Ερρεῖ εὐσεβείας ῥήματα, ἢ μελισταγῆς καὶ φιλόθεος γλωσσά σου, τοῖς δὲ δούλοις τῆς ἀσεβείας, βλασφημεῖν ἐνδιδεβάλλετο.

Θεοτοκίον.

Χαίροις Μήτηρ ἀπειρόγαμε, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, καὶ τεκοῦσα σεσαρκωμένον, ὡς Θεὸν ὁμῶ καὶ ἄνθρωπον.

Ἄσθμὸς.

» **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιεζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἔστερειώθη, ἐν Κυρίῳ ἢ καρδίᾳ μου.

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξασικὰ τοῦ Ἁγίου Λεοντίου, τὸ μὲν μετὰ τὰ ἀνωτέρω Προσόμια, εἰς Ἦχον α΄, τὸ δὲ ἐν τοῖς Ἀποστιχίς, εἰς Ἦχον δ΄.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σταυρὸν ὡσπερ θώρακα, ἀναλαβόμενος, πρὸς πάλιν ἐχώρησας, τῶν ἀοράτων ἐχθρῶν, γενναίως τε ἠθλήσας· ὄθεν ἐξαφανίσας, τὴν αὐτῶν δυναστείαν, ἔπαθλον ἐκομίσω, τῶν θουμάτων τὴν χάριν, πρεσβεύων τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς, Μάρτυς Λεόντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εχθροῖς ἀντιτάχθητι, τοῖς πολεμοῦσιν ἡμῖν· δεινῶς γὰρ ἐπέθεντο, τῇ κληρονομίᾳ τῇ σῆ, πανάχραντε Δέσποινα· ὄλεσον σαῖς πρεσβείαις, τῶν βαρβάρων τὰ θράση· γνώτωσαν τὴν ἰσχύν σου, φιλοπόλεμα ἔθνη· τῷ νεύματί σου τούτους πάντας ἀφανίσον. Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἐβλεψας ἐκσιῶς, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Τοὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου.

Οτῷ θυμῷ τῷ δεσιδαίμονι ὑπόσπονδος, σὲ τὸν πόθῳ τῷ θείῳ πληρούμενον Χριστοῦ, ἀνηλεῶς ἠκίζετο, Μάρτυς ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Συνεκροτεῖτο παρρησία σοι Λεόντιε, ὑπὲρ τῆς ἀληθείας κινδυνεύοντι· μεθ' ἧς τομῆς καὶ καύσεως, πάσης κατετόλμας αἰοῖδιμε.

Σὲ σαγηνεύειν καὶ ζωγραῖν πρὸς τὴν ἀλήθειαν, θαρσαλέως ἀντέφης, ὡς μακαριστὸν τὸν ἀπειλῶντα ἠγῆμαι, Μάρτυς Ἀθλοφόρε Λεόντιε.

Θεοτοκίον.

Χερσβικῶν ταγματῶν ὑπερέχουσα, καὶ Θεὸν ἐν ἀγκαλαῖς ἐποχούμενον, μετὰ σαρκὸς βαστάσασα, χαῖρε Θεοτόκε πανύμνητε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ κτησαίμενος ἡμᾶς.

Γερεῖον πρὸς σφαγὴν, ἐταιμότατον ἀχθεῖς, Λεόντιε πανένδοξε, τυραννικοῦ πρὸ βήματος, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀυθαιρέτως παράστασο.

Καθελεῖν σου τὸ στερρόν, ἐπειράτο τῆς ψυχῆς, τῆς πλάνης ὁ ὑπεύθυνος, τὸν σταυρωθέντα Κύριον, ὡσπερ κακοῦργον βροτὸν λοιδορούμενος.

Απολέσθωσαν θεοὶ, οἱ τὴν γῆν καὶ ἔρανόν, σαφῶς μὴ τεκτηνάμενοι· ὁ σταυρωθεὶς ἀπάντων γάρ, Δημιουργός ἐστι Μάρτυς ἀντέλεγε.

Θεοτοκίον.

Ἡ Θεὸν ὑπερφυῶς, συλλαβοῦσα ἐν γαστρὶ, Παρθενομήτωρ ἄχραντε, τὴν σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν, τοῖς Θεοτόκον σε ὕμνας δοξαζοῦσιν.

ᾠδὴ ε΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Γλαρὸς μὲν, τοῖς προστρέχουσι πίστει Λεόντιε, καὶ τὸν λόγον, ἠρτυμένος τῷ θείῳ σου ὄλατι, ἰταμώτατος δὲ τοῖς ἐχθροῖς τοῦ Χριστοῦ ἀνεδείκνυσθ.

Γεγηθῶς μὲν, ὁ πιστὸς σου θραύπων Λεόντιος, ἀπεδίδου, τὸ μαρτύριον τῆς βασιλείας σου· ἀλλ' οὐκ ἔφερον, οἱ ἐχθροί σου Χριστέ τὴν ἀλήθειαν.

Εξήπτοντο, τῷ θυμῷ ὡσπερ θῆρες οἱ ἄνομοι, καὶ τὰς χεῖρας, ἐπέτιθον ὡς ἀρνίῳ τῷ Μάρτυρι, ἐπειγόμενοι, διασπᾶν ἀφειδῶς τὸν ἀήττητον. Θεοτοκίον.

Δεόμεθα, ὑπὲρ τῶν ἰκετῶν σου ἀλόχευτε, Θεοτόκε, τὸν ἐκ σου σαρκωθέντα δυσώπησον· ὅτι σὲ καὶ μόνην, προστασίαν ἡμῶν ἐπιστάμεθα. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος. Ἐκ φθορᾶς με ρύσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν Δυνάμεων.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος.

Τῶν τυράννων ἠλεγξας, τὰς πονηρὰς ἐπινοίας, καὶ Ἑλλήνων ἠσχυνας, τὴν ἀθεώτατον πλάνην· νύφρανας τὰς τῶν Ἀγγέλων χοροστασίας· ἴασιν τῶν νοσημάτων πιστοῖς παρέρχεις· διὰ τοῦτο σου τὴν μνήμην, τιμῶμεν πόθῳ, σοφὲ Λεόντιε.

Συναξάριον.

Τῆς ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Λεοντίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Ὑπατίου, καὶ Θεοδούλου.

Στίχοι.

Ἄκμων τὸ σῶμα τοῦ Λεοντίου τάχα,

Ἄκμων σιδηροῦς, πρὸς σφύρας τὰς αἰκίας.

Ὁγδοάτη δεκάτη πληγῆσι Λεόντιος ἐκπνεῖ.

Οὗτος τὴν μὲν γέννησιν ἔσχεν ἐξ Ἑλλάδος· μεγεθεὶ δὲ σώματος συναυξηθεῖσαν ἔχων ἀλκὴν καὶ ῥώμην, τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις ἐτάχθη. Ἐν δὲ τῷ πολεμείν, καὶ τοῖς ἐναντίοις ἐμπλέκεσθαι, ἀνδρείος φανείς, καὶ πολλάκις τρόπαια εἴσας, δόξαν δὲ καὶ σύνησιν ἔχων, καὶ λογισμὸν ἔμφρονα, τῆ στρατηγικῆ σοφῆ, καὶ τοῖς παρασήμοις κατεκοσμήθη. Διατριβῶν δὲ ἐν Τριπόλει τῆ κατὰ τὴν Ἀφρικὴν, ταῖς βασιλικαῖς σιτήσεσι καὶ φιλοφροσύναις ἐδεξιοῦτο τοὺς πένητας, καὶ γνησιῶς καὶ εἰλικρινῶς ἐλάτρευε τῷ Θεῷ.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ ἡγεμὼν τῆς Φοινίκης Ἀδριανός, ὃς ἦν κατὰ τοὺς καιροὺς Οὐσεπσιανοῦ, ἀποσέλλει πρὸς αὐτὸν Ὑπάτιον Τριβούνον, μεθ' ἑτέρων δύο στρατιωτῶν, ὧν ὁ ἕτερος Θεόδουλος ἐκαλεῖτο. Ἐν δὲ τῷ πορεύεσθαι, πυρετῷ λαύρῳ ὁ Ὑπάτιος συσχεθεὶς, ἀνωθεν ἐνεχθείσης

φωνῆς, Ἀγγέλουτε ἐπιφανέντος αὐτῷ, ἤκουσεν. Εἰ μέλει τῆς νόσου ἀπαλλαγῆσεσθαι, τρίτον ἐπικαλέσασθαι εἰς βοήθειαν τὸν τοῦ Λεοντίου Θεόν. Τῆς δὲ φωνῆς ταύτης ἐν αἰσθήσει καὶ ὁ Θεόδουλος γέγυκε.

Καὶ δὴ τυχὼν τῆς ἰάσεως ὁ Τριβούνος, ἐπεὶ κατέλαβε τὸν Ἅγιον ἅμα τοῖς σὺν αὐτῷ, τὸ μὲν πρῶτον, Λεόντιον ἀγνοῶν, ὃς τις ἐστὶ, παρ' αὐτοῦ ἐξενίσθη. Ἐπιζητοῦντι δὲ αὐτὸν, καὶ λέγουσι κατὰ προσποιήσιν, ὅτι ἐστὶ φίλος αὐτοῦ τε καὶ τῶν Θεῶν, ὁ Ἅγιος εἶπεν, αὐτὸν μὲν εἶναι τὸν ζητούμενον Λεόντιον, εἶναι δὲ τοῦ Χριστοῦ δούλον, τοὺς δὲ λεγομένους Θεοὺς ἀποθελύττεσθαι. Ἀκούσαντα δὲ ταῦτα τὸν Τριβούνον καὶ τὸν Θεόδουλον, προσπεσὲν τῷ Ἁγίῳ, καὶ αἰτεῖσθαι παρ' αὐτοῦ τὴν χάριν τῆς ἐν Χριστῷ οἰκειώσεως. Εὐχαρίμενος δὲ τῷ Ἁγίῳ ὑπὲρ αὐτῶν, ἐξ οὐρανοῦ νεφέλην ὕδατος λέγεται ἐλθεῖν, καὶ φωτίσαι αὐτούς, καὶ λευκάς ἐνδύσαι σολάς· ἐφ' ᾧ τοὺς ἀπίστους ταραχθέντας, μνηύσαι πάντα τῷ ἡγεμόνι Ἀδριανῷ.

Ὁ δὲ τῆς παρασησάμενος, ἐπεὶ νοθετῶν ἀποσηναί τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως οὐκ ἔπεισε, τὸν μὲν Ἅγιον Ὑπάτιον ἀναρτηθῆναι καὶ ξέεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὸν Ἅγιον Θεόδουλον σπαθίζεσθαι, καὶ οὕτω τὰς κεφαλὰς ἐκ τμηθῆναι. Ὁ δὲ Μεγαλομάρτυς Λεόντιος, πρῶτα μὲν τυπτεται βάλκλοις· εἶτα, ταῖς παρακλήσεσι τοῦ τυράννου καὶ κολακείαις μὴ προσχῶν, ἀλλὰ καταγελάσας αὐτὸν, τυπτεται σφοδρῶς. Μετὰ ταῦτα κρεμασθεὶς, ἐπὶ πολὺ ξέεται, καὶ λίθῳ τῷ τραχήλῳ βαρυνθεὶς, καὶ τυπτομένος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Αἰθερίου.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ. Διαβληθεὶς οὖν, παρίστη Ἐλευσίῳ τῷ ἄρχοντι, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, τείνεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ τριβέλοισι σιδηροῖς πυρωθεὶς τὰς μασχάλας διακαίεται, καὶ κατὰ τὸν νῶτον καὶ τὰ στέρνα καὶ τοῖς μυκτῆρσιν ἐγκίνους εἰσδέχεται, καὶ ἐν χαλκῷ τάπητι πυρωθέντι ἀπλοῦται, καὶ ἐκ τούτων πάντων Ἀγγέλου ἐπιστάσις λυτροῦται, εἰδ' οὕτω τὴν κεφαλὴν τέμνεται.

Ταῖς αὐτῶν ὁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁδισώσας ἐν πυρὶ.

• **Ρ**ωμαλεότητι φρενῶν, ὡσπερ οἱ αἰχμάλωτοι
• **Π**αῖδες, σὺν τῇ φλογὶ τῶν πειρασμῶν, καὶ
« τὴν πλάνην ἐπάτει Λεόντιος, ἀναμέλπων σοι
• **Κ**ύριε. Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Α΄ προσπαθεία τῆς σαρκός, ἐπιλεησμένος εὐτόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡς ἀήττητος Μάρτυς ὑπέφερες, μελωδῶν σου τῷ κτίσαντι· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Σοφία πόθῳ τε Χριστῷ, φύσεως βιαίως κρατήσας, τῆς ἐπικήρου βιοτῆς, ζωφόρον προέκρινας θάνατον, ἀναμέλπων Λεόντιε· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τριαδικόν.

Λίγον καὶ Πνεῦμα σὺν Πατρὶ, μίαν τρισυπόστατον, φύσιν, θεολογῶν ὁ ἀκλινης, καὶ ἀήττητος Μάρτυς ἐκραύγαζεν. Ὑπερύμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀλοχεύτως ἐν γαστρὶ, καὶ ὑπερφυῶς, δεξαμένην, τὸν ἀναλλοίωτον Θεόν, εὐσπλαγχνίᾳ βροτοῖς ὀμιλήσαντα, εὐσεβῶς ἀνυμνήσωμεν, ὡς μητέρα γενομένην τοῦ πάντων Κτίστου.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα.

Εἴφερε σαρκὸς πληγὰς ὁ Μάρτυς, καὶ τὸν ἀσώματον ἐχθρόν, σφοδρότερον ἤνία, μέλπων· Ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθιον τὸν νοῦν πρὸς τὸν Δεσπότην, ἐν ταῖς βολαῖς τῶν ἀκανθῶν, ἀνέτεινας τῷ πόθῳ, Μάρτυς, Ὑπερυψοῦτε, βῶν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νίκη σοι Χριστὸς ὑπάρχει Μάρτυς, ὃν ταῖς αἰκίαις τῆς σαρκὸς, ἐδέξασας κραυγῶν· Πάντες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ἐκ τῆς Ἀγνῆς τεχθέντα Λόγον, καὶ δωρησάμενον ζωὴν, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν τῷ Σταυρῷ προσηλωθέντα, καὶ ἀποδείξαντα ἡμῖν, ὄπλον εἰς σωτηρίαν,
» Παῖδες ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ τόκος σου ἄφθορος.

Τριάδος Δεράπιων ἀνεδείχθης, λατρεύσας Λεόντιε ἀμέμπτως, ὧ καὶ πᾶν γόνυ κάμπτει, οὐρανίων ἐπιγείων καταχθονίων· ὃν ἀνυμνοῦντες, ὡς Σωτῆρα μεγαλύνομεν.

Ιδεῖν ἐφίεμενος αὐλῶς, προσώπῳ ἀνακεκαλυμμένῳ, τοῦ Κυρίου τὴν δόξαν, ταῖς ἀρχαῖς ἀπεξεδύσω καὶ ἐξουσίας, μίαν κηρυξάς, Τρισυπόστατον Θεότητα.

Εὐφράνθη τῇ σῆ ὁμολογίᾳ, καὶ σὲ ὡμολόγησεν ἀξίως, τοῦ Πατρὸς ἐναντίον, ὁ Σωτήρ· ὃν ἐξιλέωσαι ἀθλοφόρε, πᾶσι τοῖς πίστει, μεγαλύνουσι τὴν μνήμην σου. Θεοτοκίον.

Φανεῖσα τῶν Ἀγγέλων ἀνωτέρα, ὡς πάντων τεκοῦσα τὸν Σωτῆρα, Παναγία Παρθένε, σῶσον οἰκτείρησον λαὸν ἡμαρτηκότα, καὶ τῇ σκέπῃ τῶν πτερυγῶν σου προστρέχοντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη, Θεὸς ἐκ λαγόνων σου προῆλθε, σαρκοφόρος ὡς ὠφθη ἐπὶ γῆς, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη· σὲ Θεοτόκε, διὸ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰούδα.

Εἰς τὸν ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηραὶ προσόμοια,

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ιούδα μακάριε Χριστοῦ, Μαθητῆς γεγένησαι, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ ἡμῶν, ὑφ' οὗ ὡς πρόβατον, μέσον λύκων ὄντως, ἀπεστάλης λόγῳ σου, τὴν τούτων μεταπλάττων δυσσέβειαν, πρὸς τὴν εὐσέβειαν, καὶ τὴν ἔνθεον ἐπίγνωσιν, τῆς Τριάδος· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Ιούδα Δαυμάσιε βολίς, ἀνεστάλης πλήττουσα, καὶ παντελῶς ἀφανίζουσα, δαιμόνων φάλαγγας, καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνων, πληγωθέντας χάριτι, τοῦ μόνου Θεραπεύων Θεοῦ ἡμῶν· ὃν νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Ιούδα Δεόπνευστε ἀκτίς, τοῦ ἡλίου γέγονας, τοῦ ἐκ Παρθένου ἐκλάμψαντος, καὶ κατεφώτισας, εὐσεβῶν καρδίας, καὶ τὸν ἐπικείμενον, τῇ κτίσει σκοτασμόν ἀπεδίωξας· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ιούδα, οἱ ἀδελφοί σου σὲ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων, ἐξ αἰδίου ἀναλάμψαντος τοῦ Γεννήτορος, καὶ ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀφράστως σαρκωθέντος, ἐκ τῆς Ἁγίας Παρθένου, καὶ ἐνανθρωπήσαντος· ὃν Ἀπόστολες ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τῶν πταισμάτων ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνώδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Ἀπολυτικ. Ἦχος γ'. Ἀπόστολε Ἅγιε Ἰούδα.

Εἰς τὸν ὀρθρον.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἀποστόλου ὁ ἀκόλουθος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέλπειν Ἰούδα τὸν Δεόπτην σπουδάζω.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. α΄. Ἱππὸν καὶ ἀναβάτην.

Μύστα τῶν οὐρανίων, Ἰουδα πάνσοφε, μαθητὰ τοῦ Σωτῆρος, καὶ κοινωνὸς τῆς ζωῆς, τὴν γλῶσσάν μου κίνησον, καὶ τὸν λόγον ἴθυνον, πρὸς τοὺς ὕμνους σου παμμακάριστε.

Ελκων τὸν τοῦ Σωτῆρος, ζυγὸν Ἀπόστολε, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ νεουργῶν τῇ χάριτι, τὸν σπόρον κατέβαλες, καὶ πολύχην ἤνεγκας, τῷ καλέσαντι παμμακάριστε.

Λόγον τὸν σαρκωθέντα, εὐρῶν διδάσκαλον, καὶ ταῖς τούτου Θεόπτα, μαρμαρυγαῖς πυρούμενος, ἐγένου φῶς δεύτρον, ταῖς τοῦ πρώτου λάμπησι, συμμορφούμενος ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Πίστις ἠγείσθω μόνη, καὶ μὴ ἀπόδειξις, τῶν ὑπὲρ νοῦν θαυμαμάτων, Θεογεννητορ πάναγνε· τὸν γὰρ ἀκατάληπτον, Θεὸν Λόγον τέτοκας, ἐνδυσάμενον τὸ ἀνθρώπινον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Επήρηθη τῶν Μαθητῶν, Χριστοῦ ἡ εὐπρέπεια, ὑπεράνω πάσης μεγαλειότητος· οὗτοι γὰρ γεγονάσιν αὐτοῦ, φίλοι τε καὶ οἰκείοι, καὶ συμφυλέται καὶ συνέστιοι, καὶ τῶν μυστηρίων ἐκφάντορες.

Ἰουδα οἱ ἀδελφοί σου σέ ἐπαινέσουσιν, ἀδελφὸν φανέντα καὶ νομιζόμενον, τοῦ φανερωθέντος ἐν σαρκί, Λόγου τοῦ πρὸ αἰώνων συναϊδίου ἀναλάμψαντός ἐκ τοῦ αἰδίου Γεννήτορος.

Νεκρώσας τὰ ἐπὶ γῆς σε μέλη συνώκησας, τῇ ζωῇ τῶν ὅλων Χριστῷ Πανόλθιε, καὶ τῆς ζωηφόρου βιοτῆς, πάση τῇ οἰκουμένῃ, καταγγελεύς σὺ ἐχρημάτισας, ῥήματα ζωῆς προϊέμενος.

Θεοτοκίον.

Ἰδὲ σὺ ὑπὲρ πάσας Ἀγνή κεχαρίτωσαι, ὑπερέβης πάσας τῇ ἀγιότητι, πάσας ὑπερήρας καὶ πασῶν, ὡφθης ὑψηλοτέρα, τῶν οὐρανίων σαφῶς δυνάμεων, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ χρηματίσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προστάξει σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχέτως βρῖθουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστὲ πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σε στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόνηρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Τοῦ τεχθέντος Δεσπότης καὶ ἀδελφοῦ, χρηματίσαντος πάντων τῶν ἐκλεκτῶν, Ἰουδα μακάριε, ἀδελφὸς ἐχρημάτισας, καὶ ὑπ' αὐτοῦ Ἀπόστολος, εἰς πάντα τὰ πέρατα, ἀπεσταλὴς πανεύφημε, τὸν λόγον τῆς πίστεως, πᾶσι κα-

τασπεύρων, καὶ φωτίζων τοὺς σκότει, ἀγνοίας δουλεύοντας, πονηρῷ κοσμοκράτορι. Διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πειρασμοῖς πολυπλόκοις περιπεσῶν, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, τῷ σαλῶ συνέχομαι, τῶν ἀμέτρων πταισμάτων μου· καὶ ὡς ἔχων ἀντίληψιν, καὶ σκέπην σε Ἄχραντε, τῷ λιμένι προστρέχω, τῆς σῆς ἀγαθότητος. Ὄθεν Παναγία, τὸν ἐκ σῆ σαρκωθέντα, ἀσπόρως ἐκέτευε, ὑπὲρ πάντων τῶν δούλων σου τῶν ἀπαύστως ὑμνήντων σε, πρεσβεύεσσα αὐτῷ ἐκτενῶς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου ἄχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Τὴν θεῖαν ἐννοήσας σου.

Ο μέγας τοῦ Κυρίου Ἀπόστολος, τῆς ἐμφανείας τοῦ Θεοῦ, ἠξιωμένος ἠγάπηται, καὶ τῆς αὐτοῦ θεωρίας, τὴν αἴγλην καὶ τὸ κάλλος θεάεται.

Υπάρχων χαρισμάτων ἀνάπλεως, καὶ δωρεῶν τῶν ἐκ Θεοῦ, δωρημένων Ἀπόστολε, πρὸς σωτηρίας λιμένα, τοὺς σὲ ὑμνολογοῦντας ὀδήγησον.

Δυναμίει ἀήττητῷ τοῦ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Λειτουργε, τῶν ἀπορρήτων φραξάμενος, τῆς πονηρίας διώκεις, πνεύματα τῷ λόγῳ τῆς χάριτος.

Θεοτοκίον.

Αφράστως συλλαβῆσα πανάμωμε, τὸν Ποιητὴν σε καὶ Θεὸν, δυσώπει σῶσαι κινδύνων ἡμᾶς, καὶ ψυχικὴν σωτηρίαν, βραβεῦσαι τοῖς ὑμνοῦσί σε Δέσποινα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Νόμου παρωσάμενος, τὰ προσκιάσματα, τὸν χαρακτῆρα τῆς ἀληθείας, τηλαυγῶς ἐκήρυξας, αὐτὴν κερτημένος, ὀδηγὸν τὴν ἀλήθειαν.

Τὸ τοῦ νόμου πρόσταγμα, πληρῶν Ἀπόστο-
λε, τὰ ἔθνη πάντα ταῖς διδασκαλίαις σου,
μαθητεύων ἕδραμες, καὶ ταῦτα βαπτίζων,
Τριάδος ἐπικλήσεσιν.

Ομβρος ὡς οὐράνιος, ὡς δρόσος ἄνωθεν, ὁ
Θεὸς φθόγγος σου Θεοκλήρυξ, τὸν αὐχμὸν
διέλυσε, τῆς πολυθείας, ἐνὸς Θεοῦ κηρύγματι.
Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὰ πάθη μου, Θεογεννήτρια, καὶ
τὴν ψυχὴν μου τὴν νεκρωθεῖσαν, ἀμαρ-
τίας δῆγματι, ἀνάστησον Μήτηρ, τῆς ὄντως
ἀναστάσεως.

ᾠδὴ ε'. Μαινομένην κλύδωνι.

Θεωρίας δόγματι, πολιτείας πράξει φαι-
δραῖς, τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολε λαμπόμε-
νος, τοὺς ἐν βυθῶ τῆς ἀγνωσίας ἐφώτισας.

Επιστελεῖς ἅπασι, τοῖς ἀνθρώποις τὴν φω-
τισικὴν, καὶ δογμάτων ἔμπλεων τῷ Πνεύ-
ματος, ἐπιστολὴν Ἱεροφάντα Θεσπέσιε.

Οθεόπτης φθέγγεται, οὐρανός τις ὡς περ
λογικὸς, τοῦ Θεοῦ τὴν δόξαν δηγούμενος,
τοῦ δι' ἡμᾶς σαρκί φανέντος τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Παναγία Δέσποινα, Θεοτόκε ρύσαι με φθο-
ραῖς, καὶ παθῶν τὸν τάραχον κατεύνασον,
ἢ τὴν πηγὴν τῆς ἀπαθείας κυήσασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**αινομένην κλύδωνι, ψυχοφθόρω Δέσπο-
» **Μ**τα Χριστέ, τῶν παθῶν τὴν θαλάσσαν
» κατεύνασον, καὶ ἐκ φθοραῖς ἀνάγαγέ με ὡς
» εὐσπλαγχνος.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικὸς.

Ε'κ ρίζης εὐκλεοῦς, Θεοδώρητον κλημα, ἀ-
νέτειλας ἡμῖν, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, Ἀ-
πόστολε Θεαδελφε, τοῦ Χριστοῦ κήρυξ πάνσο-
φε, τρέφων ἅπαντα, κόσμον καρποῖς σου τῶν
λόγων, τὴν ὀρθόδοξον, πίστιν Κυρίου διδάσκων,
ὡς μύστης τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Ἀποστόλου Ἰούδα.

Στίχοι.

Καὶ συγγενεῖα, καὶ χορῶ αὐχεῖν ἔχεις
Χριστοῦ μαθητῶν, ὦ Ἰούδα, καὶ πάθει,

Ἐννεακαιδεκάτῃ βελέεσιν Ἰούδας θνήσκει.

Οὗτος, ἐν μὲν τῷ κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς
Ἐπράξεσιν, Ἰούδας Ἰακώβου ἐπωνομάζεται· παρὰ δὲ
Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ, Θαδδαῖος, καὶ Λεβθαῖος, ἀδελφὸς
κατὰ σάρκα χρηματίζων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-

στοῦ, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, ἀδελφὸς δὲ γνήσιος
Γακώβου τοῦ Ἀδελφοθεοῦ, ὁ καὶ τὴν φωτιστικὴν καὶ δογ-
ματικὴν ἔμπλεων τοῦ Πνεύματος ἅπασιν ἐπιστεῖλας ἐπι-
στολήν.

Οὗτος, παρ' αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ
Εὐαγγελίου ἀποσταλεῖς, καὶ ὡς ἀδελφὸς καὶ μυσταγωγὸς,
πυρῶν ταῖς αὐτοῦ λαμπρότησιν ὡς ἄνθραξ, πᾶσαν πλά-
νην κατέφλεξε, καὶ τοὺς πιστοὺς κατεφώτισεν· ἔλκων γὰρ
τὸν ζυγὸν τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὴν αὐλακα τέμνων, καὶ
σπείρας τὸν σπόρον τῆς εὐσεβείας εἰς πᾶσαν τὴν οἰκου-
μένην, πολὺν ἔνεγκε τὸν καρπὸν. Διὸ τῆ τε μέσῃ τῶν
ποταμῶν, (τῇ Μεσοποταμίᾳ δηλ.) καὶ τὰ ὄμορα ἔθνη κα-
ταφώτισας τῷ λόγῳ, καὶ κηρύξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῇ Ἐ-
δεσσηνῶν πόλει ἐνδημήσας, καὶ πρὸς Αὐγαρον τὸν Το-
πάρχην πορευθεὶς τοῦ θεραπεῦσαι αὐτὸν (*), ὕστερον κα-
τέλαθεν ἐν Ἀραρᾷ τῇ πόλει· καὶ ὑπὸ τῶν ἀπίστων ἀναρ-
τηθεὶς, καὶ τοξευθεὶς, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ παρέθετο.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ζωσίμου.

Στίχ. Ψυχὴν ὑπὲρ σοῦ Ζώσιμος Θεὸς φιλάτην,
εἶφει θανῶν, ζῆ ψυχικὴν ζωὴν, Λόγε.

Οὗτος ὑπῆρχε στρατιώτης ἐπὶ Τραϊανῶ τοῦ βασιλέως,
ἐξ Ἀπολλωνιάδος τῆς ἐν Σωζοπόλει, ἡγεμονεύοντος
τῆς ἐν Πισιδείᾳ Ἀντιοχείας Δοματιανοῦ. Ῥίψας δὲ αὐ-
τοῦ τὰ ὄπλα, καὶ προσφυγὼν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ,
τοῦ ἐν Χριστῷ κατηξιώθη Βαπτίσματος. Ὅθεν ἀχθεὶς
πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ ἑαυτὸν εἶναι Χριστιανὸν ὁμολο-
γήσας, ἐπὶ κραββάτῳ χαλκῷ πυρῶντι ἐπιτίθεται, ἐκ τεσ-
σάρων ταθεῖς. Μεταβληθέντος οὖν τοῦ πυρός εἰς δρόσον,
πολλοὶ τῶν παρόντων, καταπλαγέντες τὸ θαῦμα, προσῆλθον
τῷ Χριστῷ· ὁ δὲ Ἅγιος Ζώσιμος, κρηπίσι καθηλωθεὶς,
καὶ πῶλοις προσδεθεὶς, συνδραμεῖν ἠναγκάσθη τῷ Ἡγε-
μόνι, ἐπὶ τὴν Κανανιτῶν πόλιν ἐλαύνοντι, ἐπὶ τρισὶν ἡ-
μέραις ἄσιτος διαμένων. Θεόθεν δὲ δύο παίδων ἐπιφα-
νέντων αὐτῷ, καὶ τοῦ μὲν ἄρτον, τοῦ δὲ ἐν ἀγγεῖῳ ὕδωρ
κομίζοντος, εὐχαριστήσας τῷ Θεῷ, τούτων μετέλαθεν. Ἀ-
χθεὶς δὲ εἰς ἐξέτασιν, πάλιν κρμασθεὶς ξίεται, καὶ λαμ-
πάσι πυρός κατακαίεται, καὶ σιδήροις ὀξείσι κατακινεῖται
τὸν νῶτον, καὶ ξυρῶ τέμνεται τὰ νεῦρα, καὶ τὰ ὀσᾶ
συντρίβεται σιδηραῖς σφαίραις· καὶ οὕτω τὸν αὐχένα τμη-
θεὶς, τὸν τοῦ Μαρτυρίου κομίζεται στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ζήνωνος.

Οὗτος, ἀποταξάμενος τὸν κόσμον, καὶ μαθητεύσας τῷ
μεγάλῳ γέροντι Σιλουανῷ, διὰ τῆς ὑπερβαλλούσης
αὐτῷ ὑπακοῆς, καὶ ἄκρας ἀσκήσεως, καὶ ἀκτημοσύνης,
γένετο σημειοφόρος· καὶ γὰρ πολλοὺς ἐξ ἀνθρώπων ἀπύ-
λασε δαίμονας. Οὕτως ὁσίων βιώσας τοῖς ἀγγελικοῖς
ἀγωνίσμασιν, ἐπὶ χρόνοις δυοῖ καὶ ἐξήκοντα, πρὸς Κύ-
ριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Τὸν Θεοειδέστατον, μεθέξει Θεότητος, γενό-
μενον ἅπαντες, Ἰουδαν ὑμνήσωμεν, ἐνθέςως
μελωδοῦντες· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Η πνευματοκίνητος, καὶ Θεόπνους γλώσ-
σά σου, τὸν κόσμον ἐπέστρεψε, Χριστοῦ

(*) Περὶ τοῦ Θαδδαίου, τοῦ θεραπεύσαντος τὸν Τοπάρχην
Αὐγαρον, ὅρα ἐν τῷ Μ. Ὁβολογίῳ, Αὐγούστου 21.

τῷ κηρύγματι, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέμει σοι οὐράνιον, κληρουχίαν Κύριος, καὶ θρόνον ὑπέρλαμπρον, ἐν ᾧ καθεδούμενος, ἐνθέως μελωδήσεις· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Στόματι καὶ γνώμῃ σε, Θεοτόκον ἅπαντες, κηρύττομεν πάνταγνε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, ᾧ πάντες μελωδοῦμεν· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ ἡ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Πλουτον τῶν ἐθνῶν, καὶ βασιλείων γέρας, εὐκλείας ἀπειλήσας, βοῶν Ἀπόστολε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ολὴν τὴν αὐγὴν, τοῦ Παρακλήτου Μάκαρ, ἐδέξω φοιτήσασαν, κραυγαῖζων ἐνδοξε· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Υμνοῖς οἱ πιστοὶ, τὴν σοὶ δοθεῖσαν αἴγλην, Ἰουδα γεραίρομεν, προθύμως ψάλλοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Δεῦτε καλλονὴν, τοῦ Ἰακώβ ὑμνώμεν, Μαρίαν τὴν ἄχραντον, συμφώνως κράζοντες· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ, ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
» καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἡσαΐα χόρευε.

Α'παστράπτων Ἐνδοξε, φωτοχύτῳ Πνεύματος αὐγῇ, θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, τῶν ὑπερφυῶν, τοῖς πᾶσιν ἀπέπεμπες, ὡς μαθητῆς τοῦ Ἐμμανουὴλ· ὃν μεγαλύνοντες, σὲ θεόπτα μακαρίζομεν.

Σὺν Ἀγγέλων τάξεσι, παρεστῶτες οἱ θεοειδεῖς, αὐτόπται καὶ θεωροὶ, τοῦ μονογενοῦς, τοῦ σάρκα πτωχεύσαντος, ὑπὲρ ἡμῶν, τοῦτον ἐκτενῶς, νῦν ἱκετεύσατε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ο'ς τεκοῦσα Πάναγνε, τῶν κτισμάτων τὸν Δημιουργόν, κατὰ παντός γεννητοῦ, φέρεις τὴν ἀρχὴν, ἀσύγκριτον ἔχουσα, ὑπεροχὴν καὶ ὑπερφερῆ· ὅθεν τὸν τόκον σου, προσκυνῶντες σὲ δοξάζομεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**'σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος ἔσχεν ἐν γαστρὶ,
» καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουὴλ, Θεόν

» τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολὴ ὄνομα αὐτῷ· ὃν
» μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου,
Ἐπισκόπου Πατάρων.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκὰς σημείωσιν.

Μέθοδον ἡ μνήμη σου, ἡμῖν σωτήριον φέρουσα, Ἱεράρχα Μεθόδιε, λαμπρῶς ἐπεδήμησεν· ἐν αὐτῇ διό σε, ἀνυμνολογοῦμεν, ἀνακηρύττοντες τοὺς σοὺς, παιδρὺς ἀγῶνας καὶ τὰ παλαίσματα, δι' ὧν τὸν πολυμήχανον, καὶ πονηρὸν κατεπάλαισας, καὶ τῆς νίκης διάδημα, ἀνεπλέξω γηθόμενος.

Λόγοις κατεφώτισας, τῆς Ἐκκλησίας τὸ πλῆρωμα, Θεοφάντορ Μεθόδιε· ἀθλῶν δὲ λαμπρότητι, τῆς πολυθείας, ἐμείωσας ζόφον, κα' μεταβέβηκας πρὸς φῶς, ἱεροφάντα νῦν τὸ ἀνέσπερον· διό σου τὴν πανέορτον, καὶ φωτοφόρον πανήγυριν, ἑορτάζομεν σήμερον, εὐσεβεῖα λαμπόμενοι.

Αἶμασιν ἐπέχρωσας, τὴν ἱεράν διπλοῖδα σου, Θεοφάντορ Μεθόδιε, μεθ' ἧς εἰς τὰ ἅγια, τῶν ἀγίων μάκαρ, ἐχώρησας χαίρων, καὶ κατοπτεῦεις τηλαυγῶς, τὴν τῆς Τριάδος θείαν λαμπρότητα, μνούμενος τρανότερον, τὰ ὑπὲρ νοῦν καὶ διάνοιαν, καὶ θεούμενός ἄριστα, Ἱεράρχα πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως παλάτιον, δυσωπῶ πολυῦμνητε· τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος οἰκέτης σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνητον, ἐκλαίει βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀταποδίδωσιν ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς,

καὶ σπεύδει με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι ἔνδοξε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῆς ἀρετῆς μέθοδόν με, πανόλβιε μύσα, δίδαξον.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρὺς. Νεύσει σε πρὸς γεώδη.

Τρίβου συντοκωτάτης, πρὸς τὸν Θεόν με φερούσης, δεικνύων τὴν μέθοδον, Ἱερομύστα δίδαξον, ὅπως τῆς ἀτελευτήτου, τύχοιμι ζωῆς, ταῖς πρεσβείαις σου πάνσοφε.

Ἡστραψας φωτοφόρος, ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, διτταῖς λαμπρυνόμενος, Ἱεροφάντα χάρισιν· ὅθεν διπλοῖς σε στεφάνοις, ἱεροπρεπῶς ὁ Χριστὸς ἐστεφάνωσεν.

Στέφει τοῦ μαρτυρίου, ἱερωσύνης τε μύρω, Παιμμακάρι κοσμούμενος, δι' ἀμφοτέρων ἡστραψας· ὅθεν τῆς ἀληθεστάτης, καὶ Διοειδοῦς κληρουχίας τετύχηκας.

Ἄμωμος ὡς Δυσία, καὶ ἱερά τῷ Δεσπότῃ, καὶ ζῶσα καὶ ἔμφυχος, ἱερουργήτης ἔνδοξε· ὅθεν Δυσιαστηρίῳ, τῷ ἐν οὐρανοῖς προσεδέχθη Μεθόδιε.

Θεοτοκίον.

Ρύστην βροτείου γένους, καὶ λυτρωτὴν καὶ σωτῆρα, Χριστὸν ἡμῖν τέτοκας, Παρθενομήτορ ἄχραυτε· ὅθεν σαφῶς σε εἰδότες, πρόξενον ζωῆς αἰωνίου δοξάζομεν.

ᾠδὴ γ'. Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς.

Ἐπιπολάζουσαν ἰδῶν, τὴν τοῦ Ἄδριγένους ἀπάτην, ὡς ὑπάρχων ἄριστος ποιμὴν, τῷ Δείῳ πυρὶ συντόμως ἐφλεξας, πᾶσαν ἐκείνου τὴν ἀχλὺν, τὴν ἀπαστραίπτουσαν αἴγλην, ἄψας τῆς σοφίας σου Θεόληπτε.

Τῆς παρθενίας τὸ σεπτὸν, καὶ τῆς ἀγνείας τὸ κάλλος, διαί πείρας Ἐνδοξε μαθὼν, σοφίᾳ τῇ σῇ καὶ λόγων χάριτι, πᾶσι τὴν τούτων καλλονὴν, ὑποδεικνύεις Δεόφραν, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν φαιδρότητα.

Ἡ τῶν σῶν λόγων ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, καὶ δογματίων εὐσημος φθογάγη, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν Ὅσιε, πάντα καλοῦσα τοὺς πιστῆς, πρὸς μετουσίαν παμμακάρι, τῶν ἐπουρανίων ἀπολαύσεων.

Στερεωτέρας ἐδωδῆς, πνευματικῶν συμποσίων, οἱ πλησθέντες Πάνσοφε τῶν σῶν, τὴν

ὄντως τρυφὴν ἐκείθεν τρέφονται, τὴν διαμένουσαν αἰεὶ, συμφυομένην ἀρρέυστως, καὶ συναυξήμενην τοῖς μετέχουσι. Θεοτοκίον.

Μετὰ τοῦ Δείῳ Γαβριὴλ, εὐλογημένη, τὸ Χαῖρε, σοὶ Παρθένε κράζομεν αἰεὶ· χαρᾶς γὰρ ἡμῖν αἰτία γέγονας, καὶ εὐφροσύνης ἀληθοῦς, τὸν Λυτρωτὴν καὶ Σωτῆρα, πάντων μετὰ σώματος κηύσασα. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχαῖς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυναμῶ σε λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτῆρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ Δείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερεώσον.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Θυσιαστήριον τερπνὸν τὴν καρδίαν, ἀποτελέσας ἐν αὐτῷ ἀναιμάκτους, ἱερουργέ προσήγαγες Δυσίας Θεῷ· ἀθλήσας δὲ στερότατα, καὶ τυθεῖς προσηνέχθης, Δυσία ὦ Μεθόδιε, δὲ ἡμᾶς τῷ τυθέντι· ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε αἰεὶ, πάντων σωθῆναι, τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντας σε.

Θεοτοκίον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἀμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ, καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες, ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πληθοῦς πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην, ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ παναμώμητος ἀμνάς καὶ Παρθένος, ὃν ἀπεκύησεν Υἱὸν ἠπλωμένον, ἐπὶ Σταυροῦ ὡς ἐβλεψεν ὀδύνας τὴν ψυχὴν, καιρίας κατεπλήττετο, καὶ ἐβόα θρηναῖσα· Ποῦ σου, τέκνον φίλτατον, δωρεῶν καὶ θαυματίων, μνήμη ὧν ἀπῆλαυσεν, ὁ ἀχάριστος δῆμος; ἀλλ' εἰς τὸ σῶσαι γένος τῶν βροτιῶν, ταῦτα νῦν πάσχεις. Ὑμῶ σου τὸ εὐσπλαγχνον.

ᾠδὴ δ'. Ὁ πατρικὸς κόλπος.

Εἰς ἀρετῶν σὺ περικωπὴν, μαρτυρικῶς τελειωθείς διέδραμες, μεγαλόδωρον ἀντίδοσιν, τῆς ἱερουργίας σου, κομισάμενος Παμμακάριστε.

Θρόνον λαχὼν ἱεραρχικόν, (ἱερωτάτην γὰρ ζωὴν ἐπέκτησο·) τὴν ὀρθόδοξον ἐκήρυξας, πίστιν Πανσεβάσμιε, καὶ ἐδίδαξας σοῦ τὸ ποιμνιον.

Ὁ γλυκασμὸς ὁ ψυχωφελῆς, τῶν σῶν δογματίων ὡς πηγὴ προέρχεται, τοὺς μετέχοντας εὐφραίνουσα, καὶ καταγλυκαίνουσα τὰ τῆς ψυχῆς ἡμῶν αἰσθητήρια.

Διαφανὲς ὡς ἔσοπτρον Θεοῦ, Δείας ἐμφάσεις ἀπλανῶς δεχόμενος, ἀναδέδειξαι Μεθόδιε· δι' εὐτονωτέρας γὰρ, σεαυτὸν σπουδῆς ἀπεστίλβωσας. Θεοτοκίον.

Ο πατρικούς κόλπους μὴ λιπών, καὶ ἐκ Παρθένου σαρκωθείς, Χριστὸς ὁ Θεός, διαφυλάξον τὴν ποιμνὴν σου, τῆς οἰκονομίας σου προσκυνοῦσαν τὰ Δεῖα σύμβολα.

Ῥδὴ ε'. Κύριε ὁ Θεός μου.

Νέκρωσιν ζωηφόρον, ἐνεδύσω Πάτερ πρὸ τελευτῆς σου, καὶ ξίφει τμνόμενος, τῷ τοῦ μαρτυρίου σου, πρὸς ζωὴν ἀπειροπλασίως, μετετέθης ἐνδοξε κρείττονα.

Μύστα τῶν ἀπορρήτων, κοινωνὲ τῆς ἄνω χοροστασίας, τοὺς πόθῳ τιμῶντάς σε, σῶσον παναοίδιμε, πειρασμῶν δεινῶν τὰς ἐφόδους, διαλύων ταῖς ἰκεσίαις σου.

Εχῶν πρὸς τὸν Δεσπότην, παρρήσιαν Πάτερ, οὐ καὶ τὸ πάθος, προθύμως ἐζήλωσας, διὰ τῶν ἀγώνων σε, τοῖς πιστοῖς τὴν Δείαν εἰρήνην, καὶ γαλήνην αἴτησαι πάνσοφε.

Πρῶτον ἱεουργήσας, τὸν ἄμνον Θεοῦ τὸν τὰς ἀμαρτίας, τοῦ κόσμου καθαίροντα, ὕστερον θυόμενος, λογικὴ καὶ ζῶσα θυσία, προσηνήχθης τούτῳ Μεθόδιε. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, τὴν ἐμὴν ψυχὴν τὴν ἐσκοτισμένην, δοχεῖον ὑπάρξασα, τῆ ἀκαταλήπτου φωτός, καὶ ναὸς τῆς Δείας ἀκτίνος, τῷ φωτί σου λάμπρυνον δέομαι.

Ῥδὴ ς'. Ναυτιῶν τῷ σάλῳ.

Νυσταγμὸν βλεφάροις, καὶ τοῖς ὀφθαλμοῖς δέ σου ὕπνον, Παμμακάρο οὐκ ἔδωκας ἕως πάντων, τῶν παθημάτων σεαυτὸν ἠλευθέρωσας, καὶ χωρητικὸν ναὸν εἰργάσω, τῆς ἀκτινοβόλου ἀστραπῆς τοῦ Πνεύματος.

Ολικῶς τῇ Δείᾳ, καὶ θεοειδεῖ λαμπηδόνι, θεόφρον ἐνούμενος τῆς ἐνθέου, ἱερωσύνης κανὼν ἐχημάτισας, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν μεσίτης ὄφθης, πάσης Ἐκκλησίας τῶν πιστῶν Μεθόδιε.

Λαμπροτάτῳ βίῳ, ἢ φωτιστικῇ συνελθούσα, τῶν ὄντων καταλήψις Θεορρήμον, φῶτος λαμπτήρα τῷ κόσμῳ σε ἔδειξε, τὴν αἰρετικὴν ἀδολεσχίαν, καὶ τῆς ἀθείας τὴν ἀχλὺν διώκοντα. Θεοτοκίον.

Βασιλίδα πάντων, σὲ τῶν γεγονότων εἰδότες, Θεὸν ὡς γεννήσασαν, Θεομητορ τὸν ἐκ μὴ ὄντων, τὰ πάντα ποιήσαντα, τὴν χαρμονικὴν ὑμνολογίαν, μετὰ τοῦ Ἀγγέλου Γαβριὴλ σοὶ κράζομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**αυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιωτικῶν μελημάτων,
» συμπλοαῖς ποντούμενον ἀμαρτίαις,
» καὶ ψυχρόφθῳ θηρὶ προσριπτούμενον, ὡς ὁ
» Ἰωνᾶς Χριστέ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου
» με βυθοῦ ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ Κ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μεθοδίου, Ἐπισκόπου Πατάρων.

Στίχοι.

Μέθοδον Μεθόδιος βίου πρὸς βίον,
Μεθεῖς ὀδεύει, οὐ μέθοδος οὐ πέλει.

Εἰκάδι ἀρχιθύτην Μεθόδιον ἄορ κατέπεφθεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐκ παίδων ἑαυτὸν τῷ Θεῷ ἀναθείς, σκοτεινὸς Δεῖον καὶ δοχεῖον Δεῖου Πνεύματος γέγονεν. Ὄθεν καὶ ὑπὸ τῆς Δείας χάριτος τὴν ἱερωσύνην ψήφῳ Θεοῦ λαβὼν, καλῶς καὶ θεοφιλῶς ἐποίμανε τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ ποιμνίον, λόγοις προσηνήσει καταφωτίσας τὸ τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα. Διὸ καὶ τὴν Ὀριγένους πλάνην ἐπικολάζουσαν ἰδὼν, ὡς ἄριστος ποιμὴν, πυρὶ Δεῖῳ ταύτην κατέφλεξε, πᾶσαν τὴν ἀχλὺν καὶ σκοτόρμαιναν ἐκμειώσας, σοφία λόγων καὶ Δεῖα χάριτι. Ἡ δὲ τῶν λόγων αὐτοῦ ἀστραπή, καὶ ἡ τῆς γνώσεως σάλπιγξ, εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξεληλύθεν. Ὄθεν μὴ φέρων ὁ ἐχθρὸς τὴν παρρησίαν καὶ ἔνστασιν τοῦ μεγάλου, ὀπλιζέει τοὺς ἑαυτοῦ ὑπουργοὺς πρὸς τὴν τούτου ἀναίρεσιν. Ὁ δὲ, πρὸ τῆς μαρτυρίας νέκρωσιν ζωηφόρον ἐνδυσάμενος, ξίφει τὴν κεφαλὴν τμηθεὶς, πρὸς τὴν κρείττονα ζωὴν μετετέθη· πρῶτον μὲν ἱεουργῶν τὸν ἄμνον τοῦ Θεοῦ, ὕστερον δὲ θυόμενος, προσήχθη τῷ Χριστῷ θυσία ζῶσα· ὅθεν καὶ διπλοῖς στεφάνοις κατακοσμήθη ὁ γενναῖος πρόμαχος τῆς ἀληθείας· καὶ αἵμασι μαρτυρικῶς τὸ τέλος ἀπνευγάμενος, ἀνεπαύσατο αἰωνίως.

Οὗτος ὁ Δεῖος τῷ ὄντι τοῦ Θεοῦ Ἱερέυς τε καὶ Μάρτυς κατέλιπεν ἡμῖν συγγράμματα τῆς αὐτοῦ φιλοπονίας, πάσης γνώσεως καὶ ὠφελείας τυγχάνοντα. Ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων σαφίστατα προεισπίσει, καὶ προηγόρευεν εὐκρινέστατα, περὶ τε τῶν βασιλείων ἐναλλαγῆς, καὶ μεταβολῆς, καὶ μεταποιήσεως, καὶ ἰθῶν ἐκδρομῆς, καὶ χωρῶν καὶ τόπων ἱρημώσεως καὶ ἀφανισμοῦ· περὶ τε ὀρθοδόξων καὶ αἰρετικῶν βασιλείων, καὶ περὶ τῆς συντελείας τοῦ κόσμου, καὶ περὶ τοῦ Ἀντιχρίστου καὶ τῆς αὐτοῦ βασιλείας, καὶ τοῦ ἀφανισμοῦ καὶ πανωλεθρίας πάσης σαρκὸς ἀνθρωπίνης. Ταῦτα πάντα σαφίστατα ὁ Δεῖος οὗτος προεισπίσει. Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γερωμένος Θεόφρον, καὶ Μαρτύρων τῆς ἀληθείας, φαιδρῶς ἐκλάμπων ἐν αἵματι, σὺν αὐτοῖς τῷ Δεσπότη μελπεῖς ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἐστηριγμένος τῇ πίστει, τῶν εἰδώλων ἔσθες φλόγα, ῥοαῖς ἀγίων αἱμάτων σε, διὰ τῆς μαρτυρίας οὕτω κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμνημένοι τὰ Θεῖα, θεωρία τῆ ἀνωτάτω, τὸν νοῦν πανσόφως ἐτραίνωσας, τοῖς πιστῶς μελωδοῦσι συνανακραζῶν· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Υμνολογίαις δοξάζει, τὸν σὸν τόκον πᾶσα κτίσις, Θεὸν Παρθένη γινώσκουσα, καὶ σεπτῶς προσκυνοῦσα τούτῳ κραυγάζει· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ ἡ. Τὸν μόνον ἀναρχον.

Σε τὸν ἀόρατον, ὡς ὄρων ἐκαρτέρει, τοὺς τῶν τυράννων αἰκισμοὺς ὁ Θεόφρων, καὶ στέφανον ἀνεδήσατο μέλπων· Ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὴν ἀδιάδοχον, τοῦ Χριστοῦ βασιλείαν, εἰλικρινῶς ἐπιποθῶν Ἱεράρχα, τὴν ταύτην σοὶ προξενούσαν ὀδεύεις τρίβον, κραυγάζων τῷ Χριστῷ· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Απειροπλάσιον, ὁ Χριστὸς σοὶ παρέσχε, τῶν ἁσῶν καμάτων τὸν μισθὸν Θεοφόρε, διάνοιαν ὑπερβαίνοντα πᾶσαν, ὑμνοῦντι εὐσεβῶς, αὐτοῦ τὴν βασιλείαν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Δογματῶν πέλαγος, καὶ πυξίον δογματῶν, καὶ θεωρίας ὑψηλὸν θησαυρόν σε, γινώσκωμεν καὶ αἰσθήσεως θρόνον, ὑμνοῦντες εὐσεβῶς· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ικέτης Πάναγνε, σοὶ προσέρχομαι πίστει, τῆ συλλαβούσῃ τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην. Νῦν σῶσόν με διωγμῶν καὶ κινδύνων, ὑμνοῦντα εὐσεβῶς, Θεὸν τὸν σαρκωθέντα, ἐκ σοῦ ἀνερμητύτως.

Ἐπίρμος.

» **Τ**ὸν μόνον ἀναρχον, Βασιλέα τῆς δόξης, ὃν
» **Ε**ὐλογοῦσιν ἕρανῶν αἱ Δυναμίεις, καὶ φρίττουσι τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ὑμνεῖτε ἱερεῖς,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Μήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος.

Διαπαντὸς τὸν Χριστὸν ἰκέτευε, θεομακάριστε Πάτερ, τῶν αἰρέσεων παῦσαι, τὰ καθ' ἡμῶν μηχανουργήματα, καὶ τὸν νῦν ζόφον ἐκ μέσου ποιῆσαι· ὡς γὰρ Ἱεράρχης, δυνατὸς πρέσβυς πέφηνας.

Απὸ τῆς γῆς πρὸς τὴν ἐπουράνιον, διαγωγὴν μετετέτης, λειτουργίας γέρας, τοῦτο λαβὼν, καὶ τῆς ἀθλήσεως, ἐνθα ζωῆς ἀκηράτου μετέχων, συνδιαιωμίζειν τῷ Χριστῷ κατηξίωσαι.

Εὐλου ζωῆς τὸν καρπὸν ἐτρύγησας, τῆς ἀθανάτου Παμμακάρ, τῆς ζωῆς τῶν ἀν-

θρώπων, τὸν ἀρχηγὸν ἐμπορευσάμενος· οὐ τῆς χαρᾶς ἀπολαύων πλουσίως, ὑπὲρ τῶν ὑμνοῦντων σε, πιστῶς ἐκδυσώπησον.

Ολον τὸν νοῦν ἀνατείνων Ὅσιε, διὰ χρηστότητος βίου, τῆς Χριστοῦ θεωρίας, καὶ τῆς τερπνῆς ἀγαλλιάσεως, κατηξιώθης ὡς Ἱερομάρτυς, ὡς ὑφηγητῆς τῆς εὐσεβείας καὶ πρόμαχος.

Θεοτοκίον.

Νόμου καινοῦ κιβωτὸν καλοῦμέν σε, καὶ θεοχάρακτον πλάκα, ἐν ἧ ὁ Λόγος ἐγράφη, ὁ τοῦ Θεοῦ βροτὸς γενόμενος, διὰ τὸ σῶσαι τὸν κόσμον ἐκ πλάνης, κεχαριτωμένη Θεοτόκε παύμνητε.

Ἐπίρμος.

» **Μ**ήτηρ Θεοῦ καὶ Παρθένος τεκοῦσα, καὶ
» **Π**αρθενεύουσα πάλιν, οὐχὶ φύσεως ἔργον, ἀλλὰ Θεοῦ συγκαταβάσεως· ὅθεν ὡς
» μόνην τῶν θείων θαυμαμάτων, καταξιοθεῖσάιν
» σε αἰεὶ μεγαλύνομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ Ταρσεύς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Φωταυγῆ σε ὡς ἥλιον, τὰ τοῦ κόσμου πληρώματα, νοσταῖς λαμπρότησι καταυγάζοντα, καὶ ἀθείας ἐξείροντα, τὴν νύκτα μακάριε, Μάρτυς Ἰουλιανέ, ἐγνωκότες τὴν μνήμην σου, ἐορτάζωμεν, τὴν φωσφόρον καὶ θείαν· καὶ τὴν κόνιν, τῶν λειψάνων προσκυνοῦμεν, ῥῶσιν ψυχῶν ἀρῶμενοι.

Καὶ τυπτόμενος μάλιστα, καὶ δεινῶς πτερυζόμενος, καὶ φρουρᾷ Μακάριε καθειργνύμενος, τόπους ἀμείβων θλιβόμενος, θηροσὺ συγκλειόμενος, καὶ βυθῷ προσομιλῶν, καὶ θαλάσῃ ποντούμενος, καὶ δεξιόμενος, τὸ μακάριον τέλος, οὐκ ἠνήσω, τὸν Δεσπότην τῶν ἀπάντων, κλέος Μαρτύρων πανόλβιε.

Θαλαττίων ἐκ κόλπων σε, πρὸς τῆ χέρσῃ γενόμενον, κυβερνήσει Πνεύματος ὡς ἐώρακε, τὸ ἱερώτατον γύναιον, πιστῶς ὑπεδέξατο, Μάρτυς Ἰουλιανέ, καὶ ταφῇ παραδέ-

δωκε, σοῦ τὸ ἄμωμον, καὶ πολυάθλον σῶμα, τὸ νικῆσαν, διαβόλου τυραννίδα, τῇ συνεργείᾳ τῆς χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν λυτρωθῆναι καὶ κινδύνων, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινῶς σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μητήρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μῆμε μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας (*).

Ἀπολυτίκιον· Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.)
 Ἰουλιανὸν ὕμνοισι Μάρτυρα στέφω.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Γεροῖς εὐφημείσθω, ὕμνοισι Ἀθλητᾶ σου ἡ αἰοιδίμος, καὶ ὑπέρτιμος μνήμη· ἀπροσίτῳ γὰρ δόξῃ δεδοξασται.

Ολισθὸν ἐχ' ὑπέστης, διηγωνισμένος τὸ μαρτύριον, τοῦ Χριστοῦ Στρατιῶτα, ἀσθενείᾳ σαρκὸς μέχρις αἵματος.

Υπὲρ αἴγλην χρυσίου, τοῖς μαρτυρικοῖς ἐναγλαΐζεται, αἰκισμοῖς ἀπαστράπτων καὶ πολύτιμον λίθον ὁ Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Αχραντε Θεοτόκε, ἡ σεσαρκωμένον τὸν αἰδιον, καὶ ὑπέρθεον Λόγον, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ὕμνοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Λίθοις οὐ προστέταγμαί, θεολατρεῖν χειρῶν ἔργοις, Ἰουλιανός, τῷ φρενοβλαβοῦντι, δικαστῇ ἀπεφθέγγετο.

Ἰστασο πρὸ βήματος, τυραννικοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, Ἰουλιανέ, ὡς Κριτῇ τῶν ζώντων, καὶ νεκρῶν παριστάμενος.

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει καὶ δύο Δοξαστικά οὐκ εὐκαταφρόνητα, μετὰ τε τὰ ἀνωτέρω Προσόμοια, καὶ ἐν τοῖς τοῦ Ἀποστίχου, ἀμφότερα εἰς Ἦχον πλ. β΄.

Αφρων οὐ γεγένημα, ὁμολογῶν Θεὸν ἔφη, Ἰουλιανός, ἓνα ἐν Τριάδι, ἀμερίστως ὑμνούμενον.

Θεοτοκίον.

Δὸς ἡμῖν βοήθειαν, ταῖς ἰκεσίαις σου Πάναγνε, ταῖς προσβολαῖς, ἀποκρουομένη, τῶν δεινῶν περιστάσεων.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων
 » **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὕμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα, Ἦχος α΄. Ἰὸν τάφον σου Σωτήρ.

Υδάτων πνιγμονῇ, τὸ μακάριον τέλος, δεξάμενος Σοφῆ, τὸν πολύμορφον ὄφιν, ἐν τέτοις ἐναπέπνιξας, καὶ τὴν νίκην ἀπειλήφας· ὄθεν πόθῳ σου, τὴν ἀξίεπαινον μνήμη, ἐορτάζοντες, ὑπὲρ ἡμῶν σε πρσβεῦειν, Χριστῷ ἰκετεύομεν.

Θεοτοκίον.

Ελπίς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένα, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυναμίεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ αἰεὶ σε δοξάζουσι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμναῖς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὄρωσα, θρηνῆσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλούζουσα· Πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μῃ, συγκατάβασις, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

ᾠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Νιφετώδεσι μᾶστιξιν, Ἰουλιανός τὸ σῶμα προδίδωσιν· ἀνεπαίσθητος τῶν πόνων γὰρ, τοῦ Χριστοῦ τῷ πόθῳ ἐφυλάττετο.

Ουρανίου ὑπέρτιμε, Ἰουλιανέ χλιδῆς ἐφίεμενος, τοῖς διώκταις τὴν ἐπίγειον, ὡς Χριστοῦ θανάτων καταλελοιπας.

Νικητὴν δεισιδαίμονος, πλάνης οὐ σαρκὸς ἡ ῥώμη Πανέντιμε, ἀλλὰ πόθος ὁ ἀήττητος, τῶν Χριστοῦ παθῶν σε ἀπειργάσατο.

Υπὲρέπτης ὡς πτέρυξι, τοὺς τῆς ἀσθεθείας βρόχους στερόρῳτι, καὶ τοῦ Πνεύματος τῇ χάριτι, πρὸς σκηναῖς Μαρτύρων ἐπαγόμενος.

Θεοτοκίον.

Θεοτόκον σε Πάναγνε, οἱ πεφωτισμένοι πάντες κηρύττομεν· τὸν γὰρ ἥλιον ἐκύησας, τῆς δικαιοσύνης ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μιμούμενος ἐν πᾶσι πανεύφημε, τὸν Δεσπότην, ἔστης ἐπὶ βήματος, παρανομούτων κρινόμενος.

Νομίμως ἠγωνίσω καὶ τέθυσαι, τῷ Δεσπότη, ὡς ἀρνίον ἀνακον, χερσὶν ἀνόμων Μακάριε.

Οσίως μαρτυρήσας αἰοίδιμε, ἐπεγνώσθης, Ἰουλιανέ μακάριε, ὑπὸ Θεοῦ παντοκράτορος.
Θεοτοκίον.

Παρθένον μετὰ τόκον ὑμνοῦμέν σε, Θεοτόκε· σὺ γὰρ τὸν Θεὸν Λόγον, σαρκὶ τῷ κόσμῳ ἐκύησας.

Ῥοδὴ ε'. Χιτῶνά μοι παράσχου.

Γκρίω προσπαγέντος σου Χριστέ, ὁ κλεινὸς θραύπων σου, οὐκ ἐπαισχύνεται, ἀλλ' ὡς δόξης κοινωνὸς ἐναβρύνεται.

Σεσίγηται τῆς πλάνης τὰ αἰσχροῦ, θρηγύρων γλώσση δέ, θεῖα μυστήρια, τῶν Μαρτύρων τοῦ Χριστοῦ ἐκκαλύπτεται.

Γάματα παθῶν παντοδαπῶν, καὶ πταισμάτων ἄφεςιν, αἴτησαι ἔνδοξε, Ἀθλητὰ τοῦ Σωτῆρος τοῖς ὑμνοῦσί σε.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος τοῦ Θεοῦ σε τοῖς βροτοῖς, Θεοτόκε ἔδειξεν, οὐράνιον κλίμακα· δια σοῦ γὰρ πρὸς ἡμᾶς καταβέβηκε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ιτῶνά μοι παράσχε φωτεινὸν, ὁ ἀναβαλλόμενος, φῶς ὡς ἱμάτιον, πολυέλεε Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ, τοῦ ἐν Κιλικίᾳ.

Στίχοι.

Φέρων τί χρῆμα σάικος ἄξιον πόλου,
Ἰουλιανόν, βαίλλεται πόντου μέσον.

Σάικῳ Ἰουλιανὸς βυθὸν εἰσέδου εἰκάδι πρώτη.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Ἀναζαρβέων πόλεως, τῆς δευτέρας τῶν Κιλικίων Ἐπαρχίας, υἱὸς τινος Βουλευτοῦ, μητρὸς δὲ Χριστιανῆς. Παρ' ἧς τὴν κατὰ Χριστὸν εὐσέβειαν μεμαθηκώς, καὶ τῆ μελέτῃ τῶν θεῶν γραφῶν σχολιάσας, ἐν τῷ ὀκτωκαιδεκάτῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ ἡλικίας διαβληθεὶς, προσήχθη Μαρκιανῷ τῷ Ἡγεμόνι· καὶ μὴ καταδεχάμενος εὖσαι τοῖς εἰδώλοις, ἐν διαφόροις μέρεσι τοῦ σώματος αἰκίζετο. Εἶτα ἐν τῷ φρουρᾷ τεθείς, καὶ τῆ μητρὶ συμβούλῳ χρησάμενος, ἐμμένειν εἰπούσῃ αὐτῷ, καὶ ἐναποθνήσκειν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, ἐν σάικῳ βληθεὶς, μιστῷ ψάμμου, καὶ ἰρπετῶν ἰσοδύλων, καὶ λοιπῶν ὄφρων, μίσου τοῦ πλάτρου ἀφίεται, καὶ οὕτω τὸν τοῦ Μαρτυρίου στέφανον δέχεται. Τοῦτον καὶ ὁ μέγας Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησεν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀφροδισίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς Κιλικίων χώρας, τὸν Χριστὸν ἀνωθεν σεβόμενος καὶ προσκυνῶν. Συσχεθεὶς δὲ καὶ Διο-

νυσίῳ τῷ Ἀρχοντι προσαχθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν εἶναι Θεὸν ἀληθινὸν ὁμολογήσας, πεπυρωμένοις σιδήροις τὰ νῦτα καταπλέγεται, καὶ εἰς λίθινα μολύβδου πλήρη καχλάζοντα ἐμβάλλεται, καὶ κατὰ κεφαλῆς κρεμάται· καὶ παραδόξως ἐκ πάντων ῥυσθέντι, ἐπιφανῆσα ἐν τῷ θεάτρῳ λίαινα, αὐτῷ ἀπολύεται, καὶ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ φθεγγαμένη, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπάσασα· οἱ καὶ τὸν Χριστὸν παρρησίᾳ κηρύξαντες, τὰς κεφαλὰς ἀπετημήθησαν. Τοῦτο δὲ ὁ τύραννος θρασυμένως, κελύει πέτραν μίσου διαιρεθῆναι, καὶ ἅμα τῇ διαιρίσει τὸ Ἅγιον ἀπλωθῆναι· ἀνωθεν δὲ τοῦ τμήματος ἐπιτεθέντος παρὰ πάντες καὶ πεντήκοντα στρατιωτῶν, παρευθὺς ὁ Ἅγιος τὴν ψυχὴν ἀφίει, τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον ἀνεδήσασα.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τερεντίου, Ἐπισκόπου Ἰκονίου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥοδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Μύρον εὐώδες ἀποστάζει, ἡ αἰοίδιμος καὶ ἔνδοξός σου μνήμη, Στρατιῶτα Χριστοῦ, τοῖς ψάλλουσιν ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αρρητός δόξα περιστέφει, τοὺς πρὸς αἰνεσιν τὴν σὴν συνειλεγμένους, Στρατιῶτα Χριστέ, καὶ ψάλλοντας ἀπαύστως· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ρῆσει τυράννου ἀπειθήσας, οὐκ ἐλάτρευσας Ἄοίδιμε τῇ κτίσει, ἀλλ' ἢ μόνῳ Θεῷ, τῷ ζῶντι ἀναμέλπων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τύφον κατέβαλες τυράννου, στηλιτεύσας τὴν ἀνόμων ἀφροσύνην, καὶ τὴν δόξαν Χριστοῦ, ἐκήρυττες κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαίροις παναίμωμε Παρθένε, ὅτι ἔτεκες Θεὸν σαρκὶ τῷ κόσμῳ, τὸν ἐκ πλάνης ἀγνῆ, λυτρούμενον τοὺς πίστει, σὲ Θεοτόκον Δέσποινα, ἀληθῆ δοξολογοῦντας.

Ῥοδὴ η'. Μουσικῶν ὀργάνων.

Υπεθώπυε μὲν ὁ ἀλάστωρ, καὶ βασιάνεις σε ἐξεκαλεῖτο, πρὸς πλάνην Ἰουλιανέ· αὐτὸς δὲ ἀνεβόας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ρωμαλεωτέρως ὥσπερ λέων, μετὰ τὰς αἰκίας τοῖς τυράννοις, προσβάλλεις Ἰουλιανέ, κραυγάζων νηφαλέως· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αρετῆς ἀπάσης ἔμπνουσ στήλη, ἀσεβείας θριάμβος ὠράθης, ἐν πόλεσι περιαχθεὶς, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σοβαρῆ πυρὸς οὐκ ἀπειλή με, οὐδ' ἀκμή τοῦ
ξίφους ἀποστήσει, τοῦ πλαστοουργήσαντος
Θεοῦ, ἐβόας ἀναμέλπων· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε,
καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω'ς τῶν ὄλων Κύριον τεκῆσα, καὶ Παρθένος
μείνασα Μαρία, καὶ μετὰ τόκον οἱ πιστοί,
ἀξίως ἀνυμνοῦντες, τὸ Χαῖρέ σοι βοῶμεν, καὶ
ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Μ**ουσικῶν ὀργάνων συμφωνούντων, καὶ
» λαῶν ἀπείρων προσκυνούντων, εἰκόνι
» τῇ ἐν Δεηρᾷ, τρεῖς Παῖδες μὴ πεισθέντες,
» τὸν Κύριον ἀνύμνου, καὶ ἐδοξολογοῦν εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Δ'. Τὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως.

Τοῦ τυράννου τύπον κατέβαλες, Χριστοῦ
Στρατιῶτα, καὶ ἀνδρείως ἠγωνίσαι κα-
τὰ κράτος, ἐκνεύρισας τοῦτον· διό σε μακα-
ρίζομεν.

Ε'πληρμένον ὄμμα κατέβαλες, Θεοῦ Στρα-
τιῶτα, ἀσώματου ἀλάστορος, προσπα-
λαίσας μετὰ σαρκὸς ἀνδρείως, Χριστὸν με-
γαλύνων αἰεί.

Φωλεὺς ἐξέφυγες δράκοντος, ἐχθροῦ ἀρχεκά-
κου, θαλαττίου Μακάριε κενεῶσιν, ἐμβε-
βλημένος· ὅθεν σε ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ω'ς καλῶς τοῖς ἄθλοις ἠγωνίσαι, ὑπὲρ τοῦ
Δεσπότη· ὡς ὠραίως κατέστεψαι, δεξιᾷ
δεσποτικῇ! διό σε ἀξίως μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Ο' Μωσῆς ἐν βράτῳ κατείδέ σε, Ἀγνή ἐν τῷ
ὄρει, δεχομένην τὸ ἄστεκτον, τῆς Θεό-
τητος πῦρ ἀφλέκτως· ὅθεν σε πάντες μεγα-
λύνομεν.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν Ἀγνὴν ἐνδόξως τιμήσωμεν, λαοὶ Θεο-
» τόκον· τὴν τὸ πῦρ τῆς Θεότητος, δεξα-
» μένην ἐν γαστρὶ ἀφλέκτως, ἐν ὕμνοις μεγα-
» λύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνθηες,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΒ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου,
Ἐπισκόπου Σαμωσαίων.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τί σε ὀνομάσωμεν Ἐνδοξε; Ἱεράρχην ἀληθῆ,
καὶ ἱερὸν δογματιστὴν· ὀρθοδόξων στη-
ριγμὸν, καὶ Ἐκκλησίας ὀφθαλμὸν· φωστῆρα,
νοητὸν φῶς ἀπαστράπτοντα· Μαρτύρων, εὐ-
κληρίᾳ διαπρέποντα· τῆς ἀληθείας ὑπέρμα-
χον· μέγαν τοῦ ψεύδους κατήγορον. Ἰκέτευε,
τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε Ἱεράρχα προσφθέγξωμαι; ποταμὸν τῆς
νοητῆς, ἐκπορευόμενον Ἐδέμ, καταρδεύον-
τα τὴν γῆν, ἐπιρροαῖς πνευματικαῖς· κρατῆρα,
θεοῦ νάματος πληρούμενον, Ἀρείῃ, τοὺς ὁμό-
φρονας βυθίζοντα· στύλον πυρὸς προηγούμενον,
νέου λαοῦ θεία χάριτι. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τί σε ὀνομάσω Εὐσέβιε; εὐσεβείας ποριστὴν,
καὶ ἀσεβείας μειωτὴν· ἀθλοφόρων καλλο-
νῆν, καὶ ἱερέων χαρμονὴν· δρεπάνην, τὰ ζιζάνια
ἐκτέμνουσαν, τὸν σῖτον, τὸν οὐράνιον συνα-
γουσαν· πηγὴν θαυμάτων ἀένναον, νόσων ἐξαι-
ρουσαν καύσωνα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίνι ὠμοιώθης ταλαίπωρε, πρὸς μετάνοιαν
εὐδόλως, ἀνανεύουσα ψυχῇ, καὶ τὸ πῦρ
μὴ δειλιῶσα, τῶν κακῶν ἐπιμονῇ; Ἀνάπτα, καὶ
τὴν μόνην πρὸς ἀντίληψιν, ταχεῖαν, ἐπικάλεσαι
καὶ βόησον· Τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν, μὴ
διαλίπης πρεσβεύουσα, ρύσθῃναί με, τῶν πα-
γίδων τοῦ ἀλάστορος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αῖνα ἡ ἀμνάς ὡς ἐώρακεν, ἐπὶ ξύλῳ ἠπλω-
μένον, ἐκουσίως σταυρικοῦ, ἀνεβόα μη-
τρικῶς, ὄδυρομένη ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, τί τὸ
ξένον τοῦτο θέαμα; ὁ πᾶσι, τὴν ζωὴν νέμων ὡς
Κύριος, πῶς θανατοῦσαι μακρέθυμε, βροτοῖς
παρέχων ἀνάστασιν; Δοξάζω σου, τὴν πολλὴν
Θεέ μου συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Οἰκτιμήτου, καὶ τοῦ Ἁγίου οὗτος, οὗ ἡ Ἄκροστιχίς:

Τῆς εὐσεβείας τὸν φερώνυμον σέβω. Ἰωσήφ.
Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Τῶ ἀκροτάτῳ φωτὶ ἐλλαμπόμενος, καὶ Ἱερέων χοροῖς, μάκαρ συνταττόμενος, καὶ ταῖς μαρτυρικαῖς εὐκλείαις ἐγκοσμήμενος, τὲς πίστει ἐορτάζοντας τὴν σὴν, Εὐσέβιε μακάριε, μνήμην περιφύλαττε, Χριστὸν ἐξιλεύμενος.

Ἡ ὄδη τῷ πόθῳ Χριστοῦ πυρπολούμενος, ἀπὸ νεότητος σὴν, σάρκα καθυπέταξας, παμμάκαρ τῆς ψυχῆς ταῖς ἱεραῖς δυνάμεσι, καὶ σκευὸς ἱερὸν ἀποδειχθεὶς, λαὸν ἐν ὁσιότητι, Ὅσιν ἐποίμανας, χρισθεὶς μύρω τῆς χάριτος.

Σὲ ποιμενάρχην τὸ Πνεῦμα προβάλλεται, αἰρετιζόντων ἀχλὺν, λόγοις σελασφόροις σου, σκεδάζοντα σοφέ, καὶ προφανῶς δεικνύοντα, τὴν τρίβον τὴν ὀρθὴν, τοῖς ἐν αὐτῇ ὁσίως ἐπιβαίνουνσι, μέγιστε Εὐσέβιε, φωστήρ τῶν καρδιῶν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐλογημένη Θεὸν ἡ κυήσασα, τοὺς εὐλογοῦντάς σε νῦν, Ἀχραντε εὐλόγησον, καὶ πρὸς τὰς ἀγαθὰς εἰσόδους χειραγώγησον, καὶ ἔμπλησον ἐνθέων ἀρετῶν, καὶ ψάλλειν ἐνδυναμώσον. Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Τὸν φόβον σου Κύριε.

Υπὲρ πῆρξας πρᾶος καὶ ἀνεξίκακος, ταπεινόφρων καὶ μέτριος, καὶ ἀγάπης Δείας ἔμπλεως, Μαρτύρων ἐπὶ τέλει, κοσμηθεὶς στεφάνῳ.

Στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος Εὐσέβιε, ἱερώτατε λαμπόμενος, εἰς τὰ Ἁγία ἀνέδραμες, φαιδρῶς τὰ τῶν Ἁγίων, δόξη ἐστεμμένος.

Ελέγχων Ἀρείου τοὺς ὁμόφρονας, διωγμοῦς Μάκαρ ὑπήνεγκας, βιαιότατόν τε θάνατον· διὸ τῆς ἀθανάτου, δόξης ἠξιώθης.

Θεοτοκίον.

Βουλῆσει Πατὸς τὸν Λόγον τέτοκας, ἐπελεύσει Πνεύματος, Παναγία Μητροπάρθενε, Ἀρχιερέων δόξα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν.

Ὁ Εἰρμός.

- **Τ**ὸν φόβον σου Κύριε ἐμφύτευσον, ἐν ταῖς
- **Κ**αρδίαις τῶν δούλων σου, καὶ γενοῦ ἡμῖν
- **Σ**τερέωμα, τῶν σὲ ἐν ἀληθείᾳ, ἐπικαλουμένων.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Φαιδρύννας τὸν βίον σου, τῶν ἀρετῶν καλολογαῖς, Ποιμὴν ἀνηγόρευσαι, καὶ Ἱεράρ-

χης σεπτὸς, παμμάκαρ Εὐσέβιε· αἵματι δὲ Μαρτύρων, σεαυτὸν ὠραῖσας, ἄνω πρὸς ταῖς αὐλούς, μετετέθης χορείας· μεθ' ὧν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Χριστὸν Πατέρα ἰκέτευε.

Θεοτοκίον.

Ελπίς ἀκαταίσχυντε, τῶν πεποιοθῶν εἰς σέ, ἡ μόνη κυήσασα, ὑπερφυῶς ἐν σαρκί, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τοῦτον σὺν τοῖς Ἀγίοις, Ἀποστόλοις δυσώπει, δοῦναι τῇ οἰκουμένῃ, ἰλασμόν καὶ εἰρήνην, καὶ πᾶσιν ἡμῖν πρὸ τέλους, βίου διόρθωσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διηλέθης σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρῆμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων, πᾶσι δωρήσασθαι.

Ὡδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Εἴσησας σοφέ, τῆς πλάνης σπηεδόνα, ἄλατι τῶν σῶν, νοστήμων διδαγμάτων, καὶ τοὺς νοσοῦντας αἰρέσει κακοπιστίας, μάκαρ ὑγείωσας Εὐσέβιε.

Ἰθυνας λαὸν, πρὸς ὄρμον σωτηρίας, Ἀρειανικήν, βυθίσας ἀπιστίαν, τῇ τῶν αἱμάτων πλημμύρᾳ Ποιμὴν καὶ Μάρτυρα, Ἀρχιερέων ἐγκαλλώπισμα.

Αστρον φαιινόν, ἀνέτειλας ἐν κόσμῳ, φέγγει ἱερῶν, δογμάτων καταυγάζων, ταῖς διανοίας Παμμάκαρ τῶν ὀρθοδόξων· ὅθεν πιστῶς σε μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Στόματι Ἀγνῆ, καὶ γλώσση καὶ καρδίᾳ, καὶ ὁμολογῶ, τοῦ Κτίστου σε Μητέρα, καὶ δυσωπῶ σε· Καταύγασον τὴν ψυχὴν μου, ἐσκοτισμένην πλημμελήμασιν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ταῖς διδαχαῖς σου Μάκαρ, τῶν ὀρθοδόξων στηριζων τὸ φρόνημα, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, ταῖς ὑπερορίας ὑπήνεγκας.

Ορθοδοξίας στηλήν, καὶ ἱαμάτων πηγὴν σε γινώσκομεν, πάνσοφε Ἱεράρχα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα.

Νομοθεσίαις Δείαις, τοὺς ἀνομοῦντας στηρίζων ἐν χάριτι, ὑπὸ χειρὸς ἀνόμου, ἄδικον ὑπέμεινας θάνατον.

Θεοτοκίον.

Φωτιστικὴ λυχνία, Θεοκυῆτορ τὸ Δεῖον λαμπάδιον, φέρουσα ἐγνωρίσθης, πάντα καταυγάζον τὰ πέρατα.

ᾠδὴ ε'. Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ.

Ε'κήρυξας, ὁμοούσιον Λόγον, καὶ συνάναρχον Πατρὶ τὸν Σωτῆρα, τῆς βδελυρᾶς, τοῦ Ἀρείου μανίας, ἐξαφανίσας τὸ μάταιον φρόνημα, Εὐσέβιε τῶν εὐσεβῶν, ἀρράγες καὶ στερόν περιτείχισμα.

Ρ'αντίσματι, τῶν σεπτῶν σου αἱμάτων, πορφυρίδα σεαυτῷ ἐπιχρώσας, βασιλικὴν, προσεχώρησας Πάτερ, μετ' εὐφροσύνης εἰς Δεῖα βασιλεία, παρίσασθαι τῷ Βασιλεῖ, τῶν αἰῶνων παμμακάρε Εὐσέβιε.

Ω'ς ῥόδον, ὡς εὐωδέστατον κρίνον, ὡς Παράδεισος Θεοῦ ἀνεδείχτης, μέσον ζωῆς, κεκτημένος τὸ ξύλον, τὸν φυτουργὸν τῶν ἀπάντων καὶ Κύριον, Εὐσέβιε καὶ νῦν ἡμᾶς, εὐωδίας πληροῖς Δεῖου Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Νοήσαντες, Δεηγόροι Προφῆται, μυστηρίου σου τὸ ἄπειρον βάθος, τοῦτο σαφῶς, προεδήλωσαν Κόρη, δι' αἰνιγμάτων καὶ Δείων προρρήσεων· τὸν Λόγον γὰρ τὸν τοῦ Πατρὸς, ὑπὲρ λόγον Ἀγνὴ ἐσωμάτωσας.

Ὁ Εἰρμός.

- » Τὴν δέησιν, ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
- » ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν
- » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ
- » Ἄδῃ προσήγγισ· καὶ δέομαι ὡς Ἰωάνης· Ἐκ
- » φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Εὐσεβίου, Ἐπισκόπου Σαμωσαίων.

Στίχοι.

Κέραμος, Εὐσέβιε Μάρτυς Κυρίου,
Εὐθύς δὲ καὶ στέφανος ἐν τῇ σῇ κάρᾳ.

Εἰκάδι δευτερίῃ κεφαλὴν θλάσαν Εὐσεβίσιον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ Κωνσταντίου τοῦ βασιλέως, ζηλωτῆς διάπυρος τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. Τοσοῦτον δὲ ἦν αὐτῷ ἀνδρεία ψυχῆς, καὶ τῶν παρόντων ὑπεροψία, καὶ διασπουδῆς ἐποίηε, ὅπως τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ ὀρθοδοξίας εἰς ἐπίδοσιν ἔλθοι, καὶ περ τοῦ βασιλέως ἀντιδοξοῦντος, ὡς οὐχ ἕτερός τις. Καί ποτε τοῦ Κωνσταντίου τὴν δεξιὰν αὐτοῦ χεῖρα τεμῆν ἀπειλήσαντος, εἰ μὴ τὸ ὑπὸ τοῦ μεγάλου Μελετίου ψήφισμα, κατέχων αὐτός, πρυτεύνοιτο καὶ προδῶ, ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ἐπανεῖται, ὡς ἡδέως αὐτῶν δεξιόμενος ἐκτομῆν, ἢ τὸ ζητούμενον προδοῦναι, καὶ σὺν αὐτῷ τὴν εὐσέβειαν.

Τοῦτον τὸν Ὅσιον Πατέρα ἡμῶν, μετὰ Κωνσταντίου καὶ Ἰουλιανόν, Οὐάλης τὴν Ἀρειανικὴν κακοπιστίαν νοσῶν, τοῦ θρόνου ἐξήλασε, καὶ διάγειν ὑπερόριον παρὰ τὸν Ἰστρον ποταμὸν καταδικάζει· οὐ μετὰ τὴν τελευταίαν, πρὸς τὴν λαχοῦσαν πόλιν ὁ Ἅγιος ἐπανιών, μετὰ τοὺς πολλοὺς

ἀγῶνας, καὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς νίκας, μαρτυρικῆς ἔτυχε τελευταίης, γυναικὸς κακοδόξου καὶ τὰ Ἀρείου φρονούσης, κέραμον ἀπὸ στέγους τινός ἐπὶ κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου βαλοῦσης· ἦν καὶ συγγνώμης ἠξίωσε, τὸν ἴδιον Δεσπότην, καὶ τὸν Πρωτομάρτυρα μιμησάμενος Στέφανον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ζήνωνος καὶ Ζηνᾶ.

Οὗτοι ὑπῆρχον τῆς Ἀράβων γῆς. Ὁ μὲν Ζήνων στρατιωτῆς τὴν τάξιν ὑπῆρχεν, ὁ δὲ Ζηνᾶς οἰκίτης αὐτοῦ τοῦ Ζήνωνος. Καταλαβόντες δὲ Μάξιμον τὸν ἡγεμόνα, τοῖς εἰδώλοις θύοντα, καὶ ἑαυτοὺς προσαγγείλαντες, καὶ εἰ τινες εἰν φανερωθέντες, τύπτεται βουνεύροις ὁ Ζήνων. Πλησίον δὲ τοῦ βωμοῦ ἰστάμενος, λαξ ἐντείνας κατ' αὐτοῦ, καταστρέφει. Ἐπὶ τούτῳ κρεμασθεὶς, ἀφειδῶς ξέεται, καὶ ὄξει καὶ ἄλατι τὰς πληγὰς κατατρίβεται. Εἶτα τίθεται ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ἀσφαλισθεὶς τοὺς πόδας, κεντήμασι τοῦ ξύλου τέσσαρα· ἐνθα τοῦ Ζηνᾶ εἰσελθόντος, καὶ τὰ δεσμά τούτου καταφιλοῦντος καὶ μακαρίζοντος, ἐγκλείεται καὶ αὐτός, τοῦτο τοῦ Ἡγεμόνος μαθόντος.

Ἐπεὶ δὲ εἰς ἐρώτησιν ἠχθησαν, καὶ τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι οὐκ ἐπίεσθησαν, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ὀβελίσκοις πεπυρωμένοις ὁ Ἅγιος Ζήνων τοῖς στήθεσι καὶ τῇ καρδίᾳ ἐμπίρειται· καὶ ἀμφω ἰμάσι τὰς μασχάλας διαληφθέντες, ἀναρτῶνται ἐπὶ ξύλου, καὶ τοὺς πόδας λίθοις βαρύνονται. Μετὰ ταῦτα ἐν βόθρῳ πυρὸς ἀκοντίζονται, τῆς φλογὸς ἐλαίῳ συχνῶ τρεφομένης. Ἐπεὶ δὲ παραδόξως ἀδλαβεῖς διέμειναν, ξίφει τὰς κεφαλὰς ἀποτέμνονται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν συναξίς ἐν τῷ Ἁγίῳ Μαρτυρίῳ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου ἐν τῷ Κυπαρισσίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Υμνοῖς σχολάζων Ἱεράρχα, καὶ δεήσειςιν, ἐκοίμισας τὰ πάθη, καὶ ἡμῶν τῶν πιζῶν, ἄγρυπνος ὥφθης φύλαξ, τῶν εὐσεβῶς ὑμνήντων σε, καὶ τελούντων σου τὴν μνήμην.

Μάρτυς δειχθεὶς καὶ Ἱεράρχης, τὰ οὐράνια, ἐνθέως ἐκκληρώσω, καὶ τῷ θρόνῳ βῶν, παρίστασαι τοῦ Κτίστου· Εὐλογητός εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ορθρος ἀνέτειλας κηρύττων, τὸν ἐκλαίμψαντα, Πατρός προ ἑωσφόρου, Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, φωστῆρ τῆς Ἐκκλησίας, Ἱεραρχῶν ἀγλαΐσμα, ἀθλοφόρων ὠραιότης.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Παρθένε, τῇ κυήσει σου, καινίζεις παραδόξως, καὶ φθαρέντας ἡμᾶς, κακίστη παραβάσει, ἀναχωνεύεις· ὄθεν σε, κατὰ χρέος εὐφημοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες.

Σὴν Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι δυσώπει, ὡς Ἱεράρχης καὶ Μάρτυς, ἱεροκήρυξ Εὐσέβιε, τὸν Σωτῆρα τῶν ὄλων, εὐρεῖν ἡμᾶς ἔλεος.

Εν ἀγαθῇ συνειδήσει διαπρέπων, καὶ βακτηρία τῶν λόγων, τὸ ἱερόν νέμων ποιμνιον, τῆς αἰρέσεως θῆρας, Παμμακάρε ἀπήλασας.

Βεβαρμένους τῇ μέθῃ τῆς ἀπάτης τοὺς αἰρετίζοντας μάτην, σὺ διελέγχων Εὐσέβιε, ὑπ' αὐτῶν ἀνηρέθης ἀθλήσας, στερότάτα.
Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέρα τῶν θείων ὑψωμάτων, ὑψιστον ἔτεκες Λόγον, τὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἀνυψώσαντα, τὴν πεσῆσαν ἔσιαν, ἀνθρώπων Πανύμνητε.
Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ**ὶ θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες ὑπέψαλλον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ δ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ἰδεῖν κατηξιώθης, Πάτερ τὰ μακρόθεν, τῇ ἱερά σου ψυχῇ ἐλπιζόμενα, καὶ πρὸς ἀνέσπερον φέγγος, χαίρων ἐσκήνωσας.

Ὡραῖος ἀπεφάνθης, ταῖς θηγορίαις, καὶ ἀγαθαῖς ἐργασίαις Εὐσέβιε, καὶ ταῖς παντίμοις τῶν ἄθλων, μάκαρ λαμπρότησιν.

Στησωμέθα χορείαν, ἐν ἀγαλλιάσει, τὸν ἱερόν εὐφημοῦντες Εὐσέβιον, τῆς εὐσεβείας τῷ κάλλει, ἀγλαϊζόμενον.

Ἡ θῆκη σου μυρίζει χάριν ἰαμάτων, ἡ δὲ ἁγία σου μνήμη Εὐσέβιε, καταφωτίζει τὸν Κόσμον ὡς μέγας ἥλιος.
Θεοτοκίον.

Φιλάγαθε Παρθένε, τὴν κεκακωμένην, τῇ ἀμαρτία ψυχὴν μου ἀγάθυνον, ἡ τὸν πανάγαθον Λόγον, σαρκὶ κηύσασα.
Ὁ Εἰρμός.

» **Κ**υρίως Θεοτόκον, σὲ ὁμολογοῦμεν, οἱ διασοῦ σεσωσμένοι Παρθένε ἀγνή, σὺν ἀσωμάτοις χορείαις, σὲ μεγαλύνοντες.

Καὶ τὰ λοιπὰ ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

.....

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ρώμη σε προβαλλεται, ὡσπερ λειμῶν ῥόδον εὖοσμον, Ἀγριππίνα πολυάθλε, πιστῶν τὴν διάνοιαν, κατευωδιάζον, ὀδμαῖς ἐναρέτοις, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀποδιῶκον χάριτι πάντιμε, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα, τῆς Ἐκκλησίας ἐδραῖωμα, τῶν παρθένων τὸ καύχημα, τῶν θαυματῶν τὸ πέλαγος.

Ὁλβον ὡς πολῦτιμον, τῇ Σικελίᾳ σὲ δίδωσιν, ἐν τῇ Ῥώμῃ ἀθλήσασαν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἔνθα γενομένη, αἰοῖδιμε Μάρτυς, τὴν τῶν δαιμόνων πονηρὰν, πληθὺν διώκεις ἐπιστάσια σου· διό σε μακαρίζομεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου σήμερον, ἐορτάζομεν ἄθλησιν, Ἀγριππίνας πολυάθλε.

Εφερον ἐπ' ὤμων σε, Βάσσα καὶ Παῦλα προσταῆξι, τοῦ τὰ σύμπαντα φέροντος, τόπους διαμείβουσαι, καὶ μακρὰ πελάγη, Μάρτυς Ἀγριππίνα, θαυματουργίας φοβεραῖς, ἐπιτελοῦσαν τῇ θείᾳ χάριτι· κατέπαυσας ἐν τόπῳ δὲ, ἐν ᾧ Θεὸς ὠκονόμησε, κεκμηκότων ἀνάπαυσις, γενομένη πανεύφημη.
Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ τὸ καθαρώτατον, τοῦ Βασιλέως, παλατιον, δυσωπῶ πολυύμνητε· Τὸν νοῦν μου καθάρισον, τὸν ἐσπιλωμένον, πάσαις ἀμαρτίαις, καὶ καταγώγιον τερπνόν, τῆς ὑπερθέου Τριάδος ποίησον, ὅπως τὴν μεσιτείαν σου, καὶ τὸ ἀμέτρητον ἔλεος, μεγαλύνω σωζόμενος, ὁ ἀχρεῖος ἰκέτης σου.
Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σὲ ὡς ἐθεάσατο, ἐπὶ Σταυροῦ ἀνυψούμενον, ἡ τεκοῦσα Φιλάνθρωπε, κραυγάζουσα ἔλεγε· Πῶς ἐθελουσίως, πάθους ὑπομένεις, ὁ ἀπαθῶς ἐκ τῆς ἐμῆς, γαστρὸς ἐκλαίμψας ὡς παντοδύναμος, καὶ λύσας τὴν κατάκριτον, φύσιν βροτῶν κατακρίσεως; Ἀνυμνῶ σου τὴν ἀμετρον, νῦν Υἱὲ συγκατάβασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς (ἄνευ τῶν Θεοτοκίων).

Τὴν Χριστονύμφην Ἀγριππίνην αἰνέσω (*).

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος δ'. Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου.

Τῷ φέγγει τῆς χάριτος τῆς ἀστραψάσης σοι ἄνωθεν, τὸν ζόφον ἀπέλασον τῆς ἀγνώσιας μου, καὶ παράσχου μοι, εὐχαῖς σου Ἀγριππίνα, χάριν ἀνυμνήσαί σου, Μάρτυς τὰ θαύματα.

Ἡλίου φαιδρότερον, ὡς ἀληθῶς ἐξανέτειλας, ἐν τῷ στερεώματι τῆς Ἐκκλησίας Χρισθῶ, καὶ κατηύγασας, ἀκτίσι τῶν ἀγώνων, Μάρτυς καὶ θαυμάτων σου, κόσμου τὰ πέρατα.

Νυμφίον ἀθάνατον, τὸν ζωοδότην ποθήσασα, ὡς μνηστρα τὴν ἄθλησιν, τούτῳ προ-

(*) Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκδοσις (1843) ἐπιγράφει τὸν Κανόνα τοῦτον: Θεοφάνους.

σήμενος, καὶ ἀντέλαβες, οὐρανῶν Βασιλείαν, καὶ στέφανον ἄφθαρτον, Μάρτυς αἰοῖδιμε.

Χεῖρὶ τοῦ Δεσπότη σου, κυβερνωμένη διέπλευσας, τὴν ἄστατον θάλασσαν, τῆς ἀσεβείας σεμνή, καὶ προσώρμισας, λιμένι Ἀγριππίνα, τῆς ἀνω λαμπρότητος, θεομακάριστε.

Θεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, ἢ τὸν Σωτῆρα κηύσασα, καὶ τοῦτον ἀγκάλαις σου, θείαις κατέχευσα, κυριώνυμε, διάλυσον τὸν γνόφον, ψυχῆς μου καὶ φώτισον, ταύτην γεραίρειν σε.

ᾠδὴ γ΄. Τόξον δυνατῶν.

Ράβδοις τυπτομένη ἔχαιρες, τίτοις τὰ ὄστα τῆς ἀσεβείας συντρίβουσα, καὶ βοῶσα· τῆς σῆς οὐδέν με, ἀγαπήσεως χωρίσει Χριστέ.

Γνα τῶν ἐχθρῶν τὴν γύμνωσιν, Μάρτυς στηλιτεύσης τοῦ χιτῶνος γεγύμνωσαι· διὰ τοῦτο τῆς ἀφθαρσίας, τὴν στολὴν Χριστός σοι δίδωσιν.

Στόμα τὸ λαλοῦν παράνομα, τῆς εὐνομιότητος κατὰ σοῦ Χριστομάρτυρος, ἐνεφράγη, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Σωτῆρος κηρυττούσης σου.

Τείνας ἐπὶ γῆς τὸ σῶμά σου, ὁ τῆς ἀσεβείας ὑπουργὸς μεματαίωται, τεταμένην πρὸς τὸν Δεσπότην, τὴν διάνοιαν ἐχοῦσης σου.

Θεοτοκίον.

Ρῆσις εὐσεβῆς πεπλήρωται, ἢ τοῦ Ἡσαΐου· Παρθένος γὰρ τέτοκε, σαρκωθέντα τὸν ζωοδότην, καὶ Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**όξον δυνατῶν ἠσθένησε, καὶ οἱ ἀσθενούντες περιζώσαντο δύναμιν· διὰ τοῦτο ἐστερεώθη, ἐν Κυρίῳ ἡ καρδιά μου.

Κάθισμα, ᾠδὴ δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τὸν ὠραιότατον Χριστὸν ἀγαπήσασα, καὶ παρθενία τὴν ψυχὴν ὠραΐσασα, διὰ παντοίων πόνων τε καὶ θλίψεων, τούτῳ κατηγγύησαι, ὡς Παρθένος καὶ Μάρτυς· ὅθεν σε ἠξίωσεν, οὐρανίων θαλάμων, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν αὐτῷ, τῶν σὲ τιμώντων σεμνή παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, αἵμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεντήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-

ροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ; Οἱ μοι! ποθεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ο τὸ θέλημα τῶν τοῦτον, φοβουμένων ποιούμενος, δι' Ἀγγέλου Μάρτυς, λύει σε δεσμῶν καὶ στρεβλώσεων, τὴν διαλύσασαν πᾶσαν τὴν ἀσεβείαν, τῷ δεσμῷ τῆς ἀγάπης Χριστοῦ τοῦ νυμφίου σου.

Νεκρωθεῖσα δι' ἀγάπην, τοῦ νεκρώσαντος ἅπασαν, τὴν ἰσχὺν θανάτου, χάριν ἀναβλύζεις αἰείζων, τοὺς ἐκ παθῶν νεκρωθέντας θεραπεύουσα, Ἀγριππίνα, Μαρτύρων Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Υπερβάσα τῇ ἀγάπῃ, τοῦ νυμφίου σου ἅπαντα, τῆς σαρκὸς τὸν πόθον, ἔφερες στερρόως ἐν τῷ τύπτεσθαι, τὰς ἀλγηδόνας βοῶσα· Οὐ χωρίσει με, τῆς στοργῆς σου Χριστέ, τῶν παθῶν ἢ ἐπίτασις.

Μακαρίας ξυνωρίδος, τῆς Τριάδος τῷ ἔρωτι, ὑπεραθλησάσης, Βάσισης Ἀγριππίνης τε σώφρονος, τίς τὴν ἀνδρίαν ἐξείποι; ὅπως ἔδειξαν, ἀδρανῆ τῶν εἰδώλων ἰσχὺν κραταιότατα.

Θεοτοκίον.

Η Βασίλισσα Παρθένος, διαχρύσω στολίσματι, ὠραΐζομένη, Υἱῷ Βασιλεῖ νῦν παρίσταται, ἢ ἀσυγκρίτως Ἀγγέλου ὑπερέχουσα, τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστέ τῇ δυνάμει σου.

ᾠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Φῶς ἄδυτον τῷ σῶ, ἐνσκηνώσαν σκηνώματι, ἐδείκνυ σε τοῖς ὀρώσιν, ἐν νυκτὶ ὡς ἡμέραν, βολὰς θαυματῶν πέμπουσαν.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τοῦ ποιμένος τοῖς ἴχνησι, βαδίζουσα ἱερεῖον, ὡς περ ἄμωμον τούτῳ, ἐνθέως προσενηνεκται.

Νοῦν ἔχουσα φωτὸς, προφητείας ἀνάπλεων, τὰ μέλλοντα, ὡς παρόντα, ἢ αἰοίδιμος Βάσσα, προλέγειν κατηξίωται. Θεοτοκίον.

Ω Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὴν κἄκωσιν, θεράπευσον ἢ τεκοῦσα, τὸν πανάγαθον Λόγον, τὸν πάντας ἀγαθύνοντα.

ᾠδὴ ε΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Αστράψαν, ἐκ τῆς Ῥώμης ὡς ἄδυτον ἥλιον, ἢ Σικελία τὸ σῶμα, τῆς Ἁγίας Μάρτυρος δεξαμένη, τῆς ζοφώδους, τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος.

Γενναίως, αἱ τρισόλθιοι Ἁγίαι Μάρτυρες, αἱ πρὸ θανάτου θανοῦσαι, ἐν τῇ προσδοκίᾳ

τοῦ μαρτυρίου, νεκρωθέν σου, ζωηφόρον τὸ σῶμα κομίζουσιν.

Ρομφαῖαι, τοῦ ἐχθροῦ ἐπὶ σὲ ἐξησθένησαν· καὶ γὰρ ὡς πόλεις καθεῖλες, ἀθεμελιώτους τούτου τὰ Θράση, Ἀγριππίνα, τῷ μοχλῷ τῶν ἐνδόξων ἀγώνων σου.

Γᾶται, τῇ προσψαύσει αἰμόρρους τοῦ σκήνους σου· λεπροὶ καθαίρονται πίστει· δραπετεύει ἄλλη δὲ πᾶσα νόσος, τῇ προσκλήσει, τοῦ Ἁγίου σου Μάρτυς ὀνόματος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι, τῆ Γαβριὴλ Παρθένε πανάμωμε, νῦν κεχηρημένοι βοῶμεν· Χαῖρε Μήτηρ μόνη εὐλογημένη· Χαῖρε πύλη, δικαιοσύνης ἥλιον ἔχουσα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρεύσαντι αἵματι.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγριππίνης.

Στίχοι.

Πλησθεῖσα δεινῶν τραυματίων ἐκ τυμμάτων,
Πολλῶν μετέσχε στεμμάτων Ἀγριππίνα.

Εἰκάδι θειομένη τριτάτη θάνεν Ἀγριππίνα.

Αὕτη ἡ Ἁγία, γέννημα καὶ θρέμμα τῆς περιδόξου Ῥώμης ἦν, ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, ὥσπερ ἐν λειμῶνι ῥόδον εὖσομον, κατευωδιάζουσα πιστῶν τὰς καρδίας, καὶ τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν ἀποδιώκουσα· παρθενία γὰρ καὶ ἀνδρεία τὴν ψυχὴν ὠραῖσασα, καὶ τῷ Θεῷ νυμφευθεῖσα, Σαρσασάλειως καὶ ἀνδρείως πρὸς τὸ μαρτύριον χωρεῖ· καὶ διὰ τὴν ἔρωτα καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ ἑαυτῆς νυμφίου Χριστοῦ, πολλαῖς βασάνοις ἑαυτὴν ἐκδίδωσι. Ῥάβδοις οὖν τὸ σῶμα τυπτομένη, τὰ ὀσά τῆς ἀσεβείας συνέτριψε· καὶ τοῦ χιτῶνος γυμνωθεῖσα, τοῦ ἐχθροῦ τὴν γύμνωσιν ἐστηλίτευσε· καὶ δεσμοῖς πεδηθεῖσα, καὶ στρέβλαις καθυποδηθεῖσα, διὰ Θεοῦ τε Ἀγγέλου λυθεῖσα, πᾶσαν δυσσεβείαν διέλυσεν. Ὄθεν καὶ ἐν αὐταῖς ταῖς βασάνοις τὴν ἑαυτῆς ψυχὴν τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Βάσσα δὲ καὶ Παῦλα καὶ Ἀγαθονίκη, λάθρα λαβοῦσαι τὸ σῶμα τῆς Μάρτυρος ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως, καὶ τόπον ἐκ τόπου διαμειβουσαι· καὶ μακρὰ πελάγη, τὴν Σικελῶν ἐπαρχίαν καταλαμβάνουσαι, κακεῖσε τοῦτο διαναπαύουσιν. Ἐπεὶ δὲ ἡ Σικελῶν τοῦτο ἐδέξατο, παραντίκα τῆς ζεφώδους τῶν δαιμόνων λυτροῦται δεινότητος. Ἀγαρῆνοι δὲ τολμήσαντες συλῆσαι τὸ φρούριον τοῦ ταύτης ναοῦ, ἀπωλεία παντελεῖ παρεδόθησαν. Ἐκτοτε δὲ καὶ μέχρι τῆς σήμερον, καθαρίζονται προσερχόμενοι πίστει, καὶ λοιπὴ πᾶσα νόσος τῇ ταύτης πρεσβείᾳ δραπετεύει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Ἀριστοκλέους Πρεσβυτέρου, καὶ Δημητρίου Διακόνου, καὶ Ἀθανασίου Ἀναγνώστου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ διασώσας ἐν πυρὶ.

Περιστερὰ οἷα χρυσοῦ, ὄπλῳ τοῦ Σταυροῦ φραττομένη, Ἀγαρῆνους τοὺς ἐν νυκτὶ, τῷ φρουρίῳ τῷ σῶ προσεγγίσαντας, ἐξηφάνισας σώσασα, τοὺς πιστοὺς μισσηφονίας, τῆς τούτων Μάρτυς.

Πολυειδεῖς διὰ Χριστὸν, πόνους ὑπομείναςα Μάρτυς, ἄπονον εὔρες ἐν αὐτῷ, καὶ ἀθάνατον λῆξιν κραυγάζουσα· Ὑπερῦμνητε Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Γερουργὸς ὁ θαυμαστός, καὶ θαυματουργίαις ἐκλάμπων, σοῦ τὰ θαυμάσια ὄρων, Ἀγριππίνα Θεὸν ἐμεγάλυνε, καὶ γηθόμενος ἔψαλλεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Νευρωμένῳ λογισμῷ, σοῦ τὸ ῥωστικὸν παθημάτων, διακομίζουσαι σῶμα, γυναικείας οὐδόλως ἡσθάνοντο, ἀσθενείας κραυγάζουσαι, αἱ παρθένοι τῷ Δεσπότη· Εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Κυφορήσασα Θεὸν, μένεις μετὰ τόκον παρθένος, καὶ γαλucheῖς μητροπρεπῶς, τὸν τροφέα τοῦ κόσμου Πανάμωμε· ὃν ὑμνοῦντες κραυγάζομεν· Ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων εὐλογητὸς εἶ.

Ὡδὴ η'. Παιδας εὐαγεῖς.

Ηνυξ ὡς ἡμέρα καθωράτο, τοῖς φέρουσι Μάρτυς σου τὸ λείψανον· τόπος εὐωδίαστο, ἄπασε δεχόμενος· δαιμονικὴ παράταξις, σφοδρῶς ἠλαύνετο· ἰάσεων ἀπέρρει πλημμύρα, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νυμφίον ἀθάνατον ποθοῦσα, ὀπίσω τῶν μύρων τούτου ἔδραμες, τούτε τὰ παθήματα, Μάρτυς καὶ τὸν θάνατον, ἐκμιμουμένη Ἐνδοξε, καὶ ἀνακραζέουσα· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ανύστακτον ἔχουσα τὴν πίστιν, ἐλαίῳ τε φαιδρυνθεῖσαν τῶν αἱμάτων σου, Μάρτυς τὴν λαμπάδα σου, ἔνδον εἰσελήλυθας, εἰς τὸν νυμφῶνα χαίρουσα, τῆς οὐρανοῦ χαρᾶς, Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶσα, καὶ ὑπερυψοῦτε, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γδεῖν τὴν τερπνότητα Κυρίου, τὸν τούτου ναὸν τε ἐπισκέψασθαι, ποθοῦσα ὡς ἄρματι, αἵματι οἰκείῳ σὺ, ἐποχομένη ψάλλουσα πρὸς τοῦτον ἔφθασας· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ηβάτος τὸ πρὶν προδιετύπου, τὸ ξένον τοῦ τόκου σου μυστήριον, ἄκαυστος τῷ

φλέγεσθαι, μένυσα πανάμωμε· καὶ γὰρ τὸ πῦρ ἐκύησας, τὸ τῆς Θεότητος· καὶ ἀφλεκτος διέμεινας Κόρη· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» Παιδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
» τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
» πούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
» νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλειν σοι· Τὸν Κύριον
» ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
» τὰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Νεύσει τοῦ τὰ πάντα ποιούντος, τοῦ μαρ-
τυρίου πρὸς τὸ πέρας, ἡ Ἀγαθονίκη σὺν
Βάσση, ὁμοῦ καὶ Παῦλα προθύμως σπεύδου-
σαι, ὡς ἀληθῶς κατάλληλον, εὔρον τοῦ πόθου
τὸ συμπέρασμα.

Ἐν ἐπουρανίοις θαλάμοις, κατασηκνωσάσα
Παρθένε, καὶ τῶν ἀθεάτων τὰ κάλλη, κα-
τανουῶσα καὶ ἀπολαύουσα, τῆς τοῦ Θεοῦ λαμ-
πρότητας, τοὺς σέ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Στέφανος ἐτέθη χαρίτων; τῇ κορυφῇ σου Ἀ-
γριππίνα, ὡς τελειώσῃς τὸν δρόμον, καὶ
τηρησάσῃς τὴν πίσιν ἄσυλον· καὶ τῶν Δικαίων
τάγματα, περιχαρῶς σε ὑπεδέξαντο.

Ὡς παρισταμένη τῷ θρόνῳ, ἐν παρρησίᾳ
τοῦ Δεσπότη, μάρτυς Ἀγριππίνα σὺν
πᾶσι, τοῖς ἀπ' αἰῶνος Ἁγίοις αἴτησαι, ἀμαρ-
τιῶν τὴν λύτρωσιν, τοῖς σέ ὑμνοῦσι καλλι-
πάρθενε.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὸν τοῦ παντός δεδραγμένον, μητροπρε-
πῶς ταῖς σαῖς ἀγκάλαις, φέρουσα Παρθένε
Μαρία, χειρὸς με ρῦσαι τοῦ πολεμήτορος, ὅπως
τὴν σὴν σωζόμενος, ἀνευφημῶ μεγαλειότητα.

Ὁ Εἰρμός.

» Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαζεύτου
» σθ Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτήθη, Χρι-
» στὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
» παγαλλόμενοι, σέ Θεοτόκε μεγαλύνομενον.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία,
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Γενεθλίας τῆς τιμῆς καὶ ἐνδόξης Προφή-
του, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Α΄. Ἐὰν τύχη ἡ παρούσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ.

Τῆ Σαββάτῳ Ἑσπέρας. Μετὰ τὸν Προοιμακόν, καὶ τὴν
συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν
Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου ε. Δόξα, τοῦ
Ἁγίου. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Φῶς ἰλα-
ρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα
τοῦ Ἁγίου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ.
Δόξα, καὶ νῦν, τοῦ Ἁγίου. Βλέπει τὴν Ἐλισάβετ.
Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν,
Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα ἢ λιτὴν
τοῦ Ἁγίου, τὸ, Ἀξιόνη ἐστι, κτλ. Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁ-
γίου. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, καὶ τὸν Πολυέλεον,
Καθίσματα Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τοῦ Ἁγίου,
μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοὴ
τοῦ Ἦχου, οἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ καὶ τὸ Προκείμενον. Οἱ
Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ΄. Ὡδὴς,
Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Ἀφ' ἑκτῆς,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ὀκτωῆς. Καταβασίαι. Εὐαγ-
γέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄.
καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυ-
λογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὰ συνήθη. Ἀπόστολος τῆς Κυ-
ριακῆς, Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Κοινωνικόν: Αἰνεῖτε
τὸν Κύριον.

Β΄. Ἐὰν τύχη ἐν ἄλλῃ ὁποιαδήποτε τῆς
Ἑβδομάδος ἡμέρα.

Ψάλλεται ἅπασα ἡ τοῦ Ἁγίου Ἀκολουθία, καθὼς εὐρί-
σκειται τετυπωμένη καθιετῆς.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ΄.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία,
δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ἐκ στειρευούσης γεγέννηται νηδύος, ὁ λύ-
σας τὴν στειρωσιν τῶν καρδιῶν ἡμῶν, καὶ
εὐτεκνίαν ἐν πίστει τε, καὶ ἀληθείᾳ, ψυχαῖς
ἀκάρποις λόγον δωρούμενος ὁ ἐνδόξος Πρόδρο-
μος τῆς παρουσίας Χριστοῦ, φωνὴ τοῦ Λόγου
ἢ εὐσημος, τῆς μετανοίας, ὁ προσημάντωρ ὁ
μεγαλόφωνος, καὶ Παλαιᾶς τε καὶ τῆς Νέας,

Θεῖος μεσίτης σαφῶς γνωριζόμενος, οὐ τὴν γέννησιν πόθῳ, ἐορτάσωμεν γηθόμενοι.

Ο σιτευτὸς νῦν τῆς ἐγκρατείας μόσχος, ἐκ στείρας γεγέννηται, ὑποδεικνύων ἡμῖν, τὸν ἐκ Παρθένου νεάνιδος, ἀμνὸν τεχθέντα, καὶ τὰ τοῦ κόσμου αἴροντα πταισμάτα· τρυγῶν ἢ φιλέρημος, σαφῶς ἐπέφανε, τὸ Θεῖον ἔαρ μηνύουσα, δι' οὐ ἐπαύθη, τῆς ἀθείας χειμῶν βαρύτατος· καὶ τοῦ νυμφίου φίλος γνήσιος, περιφανῶς ἐπεδήμησεν, Ἰωάννης πρεσβεύων, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο κατὰ Θεῖαν τεχθεὶς ἐπαγγελίαν, ὅτε ὁ παμμέγιστος Θεῖος Ἀρχάγγελος, ἐν τῷ ναῷ τῷ γεννήτορι, σοῦ δεομένῳ, εὐηγγελίσαστο τὴν σὴν γέννησιν, τότε ἀπιστήσαντι καὶ ἀντιλέξαντι, τῷ ἱερεῖ καθὼς γέγραπται, τὴν ἀφωνίαν, ὁ Γαβριὴλ ἐπήγαγε καὶ τὴν κώφευσιν, ἄχρι τοῦ τόκου· σὺ δὲ Πρόδρομε, τὸν πατέρα τεχθεὶς τῶν τῆς γλώττης δεσμῶν, ἠλευθέρωσας μάκαρ, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἢ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἢ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ· Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ σρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Τράνωσόν σε λαμπρῶς, τὴν γλῶσσαν Ζαχαρία, Προφήτης τὸ παιδίον, Ὑψίστου ἔσται λέγων, καὶ Θεοῦ Λόγου Πρόδρομος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεός.

Ωφθης ἐκ μητρικῶν, λαγόνων Ἰωάννη, Θεῷ ἡγιασμένος· ἐγήγερται γὰρ μείζων, βρωτῶν οὐδεὶς σου πώποτε.

Στίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης.

Λύεις τὴν τοῦ πατρὸς, Παμμάκαρ ἀφωνίαν, ὡς ἀπαιδίας κλειῖθρα, διέλυσας τεκούσης, τεχθεὶς ἐκ Θεῖας χάριτος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μόνη Χριστιανῶν, ἐλπίς καὶ προστασία, Ἀγνή σὺν τῷ Προδρόμῳ, δυσώπει τὸν Υἱόν σου, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Προφήτα καὶ Πρόδρομε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῶ ΕΣΠΕΡΙΝῶ.

Στιχολογοῦμεν τὴν ἀ. στάσιν τοῦ, Μακαίριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἢ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τὰ ἐξῆς, δευτεροῦντες τὸ ἀ.

Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πατέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡσπερ ἀπιστηθεῖσα πρῶην, τὴν γλῶτταν ἔδησεν, οὕτω φανερωθεῖσαν, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευθερίαν· ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἢ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀπιστίαν κρατημένην, λύει τὴν πατρικὴν, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν, δεσμά τῆς στειρώσεως λύουσα μητρικὰ· ὁ λύχνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἢ αὐγὴ τοῦ ἡλίου τῆς δικαιοσύνης, μνηύει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνάπλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτεσθαι, Ἄγγελος ἐκ στειρωτικῶν ὠδίνων προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ Προφήτου περισσότερος· εἶδει γὰρ Θεῶν πραγμάτων, παραδόξως εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡλικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σποράς σύλληψις. Ὁ ποιῶν Θαυμασία, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Ἀνδρέου Κρήτης. Ὁ αὐτός.

Επέφανε σήμερον ὁ μέγας Πρόδρομος, ἐξ ἀγόνων λαγόνων, τῆς Ἐλισάβετ προελθὼν, ὁ μείζων πάντων τῶν Προφητῶν Προφήτης, οὐ ἕτερος οὐκ ἔστιν, οὐδὲ ἐγήγερται· ὅτι τῷ Προδρόμῳ λύχνῳ, τὸ φῶς ἀκολουθεῖ τὸ ὑπέρλαμπρον, καὶ τῇ φωνῇ ὁ Λόγος, καὶ τῷ νυμφαγωγῷ ὁ νυμφίος, κατασκευάζοντι Κυρίῳ λαὸν περιούσιον, καὶ προκαθαίροντι ἐπὶ τὸ Πνεῦμα διὰ τῆ ὕδατος· τῆ Ζαχαρίῃ ὁ βλαστὸς, καὶ τῆς ἐρήμης τὸ κάλλιστον θρέμμα· τῆς μετανοίας ὁ κήρυξ· ἢ καθαρσις τῶν ἀμπλακημάτων· ὁ τοῖς ἐν Ἄδῃ εὐαγγελιζόμενος, τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν, καὶ πρεσβεύων ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ἀπὸ γαστρὸς ἀνεδείχθη τοῦ Χριστοῦ Ἰωάννη, σκιρτῶν καὶ ἀγαλλόμενος, ἐν τῇ νηδυῖ τῆς μητρὸς, ὁρῶν τὴν Βασιλίδαν ἐλθοῦσαν πρὸς τὴν δούλην, φέρουσαν τὸν ἄχρονον, καὶ ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα,

πρὸς σὲ τὸν ἐκ τῆς στείρας, καὶ τοῦ πρεσβύτου κατ' ἐπαγγελίαν ἀνατείλαντα. Αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Ο τὸν παραδόξου θαύματος· ὁ τῷ λόγῳ τοῦ Ἀγγέλου μὴ πεισθεὶς, λέγοντος· Ὅτι συλλήψεται ἡ Ἐλισάβετ, καὶ τέξεται υἱόν· ὁ λέγων· Πῶς αὕτη τέξεται; ὅτι καὶ γὰρ προέβην, καὶ κείνης τὰ μέλη νενέκρωται· ὁ καταδικασθεὶς σιωπᾶν διὰ τὴν ἀπιστίαν, σήμερον ὁρᾷ τικόμενον τὸ ἐπαγγελθέν· καὶ σιωπῆς λυθεὶς, εὐφροσύνην εἰσοικίζει, Εὐλογητὸς βοῶν Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο, καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός.

Ιωάννη πανεύφημε, καὶ οἰκουμενικῆ Ἀπόστολε, τὸ τῷ Γαβριὴλ εὐαγγέλιον, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα, καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κάλλιστον θρέμμα, καὶ γνήσιε φίλε τοῦ νυμφίου Χριστοῦ, αὐτὸν ἰκέτευε, ἐλεθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Βυζαντιῦ.

Σήμερον τοῦ φωτὸς ὁ λύχνος, προοδοποιεῖται τὴν ἔλευσιν Θεοῦ τῷ Λόγῳ, ὡς ἀστὴρ φαινός. Σήμερον Ζαχαρίας γλώτταν ἐτρέψωσεν, σιωπὴν ἐξασκήσας, Ἀγγέλου προστάξαντος· ἔπρεπε γὰρ οὕτω, τὸν πατέρα τῆς φωνῆς, μὴ σιωπὴν φυλάττειν, προελθοῦσης ἐκ γαστροῦ στερωτικῆς, καὶ παντὸς τῷ κόσμῳ τὴν λύτρωσιν εὐαγγελιζομένης, ἐν παρρησίᾳ πολλῇ.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Η Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Προδρομον τῆς χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ τὸ βρέφος ἠσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος ἦναι τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώσῃ λαὸν ἀπεγνωσμένον. Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

Εἴσοδος. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Σάρα ἡ γυνὴ σου, οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα αὐτῆς Σάρα, ἀλλὰ Σάρρα ἔσται τὸ ὄνομα αὐτῆς. Εὐλογήσω δὲ αὐτήν, καὶ δώσω σοι ἐξ αὐτῆς τέκνον· καὶ εὐλογήσω αὐτό, καὶ ἔσται εἰς ἔθνη, καὶ βασιλεῖς ἐθνῶν ἐξ αὐτῆς ἐξελεύσονται. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐγένετο, καὶ εἶπεν ἐν τῇ διανοίᾳ αὐτοῦ, λέγων·

Εἰ τῷ ἑκατονταετῷ γεννησεται υἱός; καὶ εἰ ἡ Σάρρα ἐννεήκοντα ἐτῶν οὔσα τέξεται; Εἶπε δὲ ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Ναὶ· ἰδὲ Σάρρα ἡ γυνὴ σου τέξεται σοι υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰσαὰκ· καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς αὐτὸν εἰς διαθήκην αἰώνιον. Ἀβραάμ δὲ καὶ Σάρρα πρεσβύτεροι προβεβηκότες ἡμερῶν. Ἐγένετο δὲ Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Οὐπω μὲν μοι γέγονεν ἕως τοῦ νῦν· ὁ δὲ Κύριός μου πρεσβύτερος. Καὶ εἶπε Κύριος ὁ Θεὸς τῷ Ἀβραάμ· Τί ὅτι ἐγένετο Σάρρα ἐν ἑαυτῇ λέγουσα· Ἄραγε ἀληθῶς τέξομαι; ἐγὼ δὲ γεγήρακα. Μὴ ἀδυνατήσῃ παρα τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα; Καὶ Κύριος ἐπεσκέψατο τὴν Σάρραν, καθὰ ἐλάλησε· καὶ συλλαβοῦσα, ἔτεκε τῷ Ἀβραάμ υἱόν εἰς τὸ γῆρας, εἰς τὸν καιρὸν, καθὰ ἐλάλησεν αὐτῷ Κύριος. Περιέτεμε δὲ αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδοῇ, καθὰ ἐντείλατο αὐτῷ Κύριος ὁ Θεός. Καὶ Ἀβραάμ ἦν ἐτῶν ἑκατὸν, ἠνίκα ἐγένετο αὐτῷ Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ. Εἶπε δὲ Σάρρα· Γέλῳτά μοι ἐποίησε Κύριος· ὅς γὰρ ἂν ἀκούσῃ, συγχαρεῖται μοι. Καὶ εἶπε· Τίς ἀναγγελεῖ τῷ Ἀβραάμ, ὅτι θηλαίζει παιδίον Σάρρα, ὅτι ἔτεκε υἱὸν ἐν τῷ γῆρα μὴ; Καὶ νυξήθη τὸ παιδίον, καὶ ἀπεγαλακτίσθη· καὶ ἐποίησεν Ἀβραάμ δοχὴν μεγάλην, ἡ ἡμέρα ἀπεγαλακτίσθη Ἰσαὰκ ὁ υἱὸς αὐτοῦ.

Κριτῶν τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἀνὴρ ἐκ τῆς φυλῆς τοῦ Δάν, καὶ ὄνομα αὐτῷ Μανωὴ· καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ στείρα, καὶ οὐκ ἔτικτε. Καὶ ὤφθη Ἄγγελος Κυρίου πρὸς τὴν γυναῖκα, καὶ εἶπε πρὸς αὐτήν· Ἴδου σὺ στείρα, καὶ οὐ τέτοκας, καὶ συλλήψῃ υἱόν. Καὶ νῦν φυλάξαι δὴ, καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον. Ὅτι ἰδοὺ σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ σίδηρος οὐκ ἀναθήσεται ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὅτι Ναζηραῖον τῷ Θεῷ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ τῆς γαστροῦ. Καὶ ἦλθεν ἡ γυνὴ, καὶ εἶπε τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, λέγουσα· Ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ ἦλθε πρὸς με, καὶ ἡ ὄρασις αὐτοῦ ὡς ὄρασις Ἀγγέλου τοῦ Θεοῦ, ἐπιφανὴς σφόδρα· καὶ εἶπεν· Ἴδου σὺ ἐν γαστρὶ ἔχεις, καὶ τέξῃ υἱόν· καὶ νῦν φυλάξαι, καὶ μὴ πίης οἶνον καὶ σίκερα, καὶ μὴ φάγῃς πᾶν ἀκάθαρτον, ὅτι Ναζηραῖον Θεοῦ ἔσται τὸ παιδάριον ἀπὸ γαστροῦ, ἕως ἡμέρας θανάτου αὐτοῦ. Καὶ ἐδεδήθη Μανωὴ τοῦ Κυρίου, καὶ εἶπεν· Ἐν ἐμοί, Κύριε, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ, ὃν ἀπέστειλας· ἐλθέτω δὴ ἔτι πρὸς ἡμᾶς, καὶ φω-

τισάτω ἡμᾶς, τί ποιήσομεν τῷ παιδαρίῳ τῷ τικτομένῳ. Ἦλθε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς Μανωῆ, καὶ εἶπεν· Ἀπὸ πάντων, ὧν εἶπον πρὸς τὴν γυναῖκά σου, φυλαξάσθω. Ἀπὸ παντός, ὃ ἐκπορεύεται ἐξ ἀμπέλου, οὐ φάγεται· καὶ οἶνον καὶ σίκερα μὴ πιέτω. Καὶ εἶπε Μανωῆ πρὸς τὸν Ἄγγελον Κυρίου· Τί ὄνομά σοι; ἵνα ὅταν ἔλθῃ τὸ ῥῆμά σου, δοξάσωμέν σε. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Ἄγγελος Κυρίου· Ἴνα τί ἐρωτᾷς τὸ ὄνομά μου; καὶ αὐτό ἐστι θουμαστόν. Καὶ οὐ προσέθηκεν ἔτι ὁ Ἄγγελος Κυρίου ὀφθῆναι πρὸς Μανωῆ, καὶ πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. μ'. 1.} **Τ**άδε λέγει Κύριος· Παρακαλεῖτε, παρακαλεῖτε τὸν λαόν μου, λέγει ὁ Θεός. Οἱ Ἱερεῖς λαλήσατε εἰς τὴν καρδίαν Ἱερουσαλήμ· παρακαλέσατε αὐτήν, ὅτι ἐπλήσθη ἡ ταπεινότης αὐτῆς· λέλυται γὰρ αὐτῆς ἡ ἀμαρτία· ὅτι ἐδέξατο ἐκ χειρὸς Κυρίου διπλᾶ τὰ ἀμαρτήματα αὐτῆς. Φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ· Ἐτοιμάσατε τὴν ὁδὸν Κυρίου, εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβους αὐτοῦ. Πᾶσα φάραγξ πληρωθήσεται, καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνός ταπεινωθήσεται· καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθείαν, καὶ αἱ τραχεῖαι εἰς ὁδοὺς λείας· καὶ ὄψεται πᾶσα σὰρξ τὸ σωτήριον τοῦ Θεοῦ. Ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἀνάβηθι ὁ εὐαγγελιζόμενος Σιών ὑψώσον ἐν ἰσχυί τὴν φωνὴν σου, ὁ εὐαγγελιζόμενος Ἱερουσαλήμ· ὑψώσατε, μὴ φοβεῖσθε. Ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός· ἐγὼ ἐπακήσομαι, ὁ Θεός Ἰσραὴλ, καὶ οὐκ ἐγκαταλείψω αὐτούς. Ἀλλὰ ἀνοίξω ἐπὶ τῶν ὀρέων ποταμούς, καὶ ἐν μέσῳ πεδίων πηγὰς· ποιήσω τὴν ἐρημον εἰς ἔλη, καὶ τὴν διψῶσαν γῆν ἐν ὑδραγωγοῖς. Εὐφρανθήτω ὁ οὐρανὸς ἄνωθεν, καὶ αἱ νεφέλαι ῥανάτωσαν δικαιοσύνην· ἀνατειλάτω ἡ γῆ, καὶ βλαστησάτω ἔλεος, καὶ δικαιοσύνην ἀνατειλάτω ἄμα. Φωνὴν εὐφροσύνης ἀναγγεῖλατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς, καὶ ἀκουστὴν γενέσθω τοῦτο. Λέγετε, ὅτι ἐρῶσατο Κύριος τὸν δούλον αὐτοῦ Ἰακώβ. Καὶ εἰάν διψήσωσι δι' ἐρήμου, ἐξάξει αὐτοῖς ὕδωρ ἐκ πέτρας. Εὐφρανθήτη στείρα ἢ οὐ τίκτουσα, ῥῆξον καὶ βόησον ἢ οὐκ ᾠδίνουσα· ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α΄.

Σταλαῖατε τὰ ὄρη γλυκασμόν, καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία σκιρτήσατε· ὅτι ἐτέχθη ἐκ τῆς Ἐλισάβετ, ὁ μέλλων ἐφ' ὑμᾶς αὐλιζεσθαι,

ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ λύσας ἐν τῷ τίκτεσθαι, τοῦ πατρὸς τὴν ἀφωνίαν· διὸ καὶ ἡμεῖς βοῶμεν αὐτῷ· Βαπτιστὰ τοῦ Χριστοῦ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Η Ἰεροσολιμῶν φωνή, τοῦ φωτός ὁ λύχνος, ὁ τοῦ Κυρίου Πρόδρομος, ὁ χριστομαρτύρητος πρῶτος τῶν Προφητῶν, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου πρεσβείας ποιούμενος, ἐξαιρέτως τὴν ποιήμνην σου, ἐκέτευε τοῦ σώζεσθαι ἄτρωτον.

Ὁ αὐτός.

Κήρυξ γέγονας τοῦ ἀμνοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγου, Ἰωάννη Προφήτα καὶ Πρόδρομε· προφητεύεις τὰ μέλλοντα, καὶ προλέγεις τοῖς πέρασιν· Ἰδε ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ αἴρων τοῦ κόσμου τὴν ἀμαρτίαν, καὶ παρέχων τοῖς πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὸν ἐν Προφήταις ὄρον, καὶ ἀρχὴν Ἀποστόλων· τὸν ἐπίγειον ἄγγελον, καὶ οὐράνιον ἄνθρωπον· τὴν φωνὴν τοῦ Λόγου, τὸν στρατιώτην καὶ Πρόδρομον Χριστοῦ· τὸν ἐξ ἐπαγγελίας προσκιρτήσαντα, καὶ προκηρῦξαντα πρὸ τόκου τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, σήμερον ἡ Ἐλισάβετ τίκτει καὶ χαίρει· καὶ θαυμαζέται Ζαχαρίας παρὰ τῆς γερούσιας, τὴν σιωπὴν ὡς κλοιὸν ἀποθέμενος, καὶ ὡς γεννήτωρ τῆς φωνῆς προφητεύει σαφέστατα· Σὺ γὰρ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστη κληθήσῃ, καὶ προπορεύσῃ ὁδὸς ἐτοιμάσαι αὐτῷ. Διὸ Ἄγγελε, Προφήτα, Ἀπόστολε, Στρατιώτα, Πρόδρομε, Βαπτιστὰ, καὶ Κήρυξ τῆς μετανοίας, καὶ ὁδηγὲ τοῦ φωτός, ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ἀπαύστως πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν πιστῶς σουτελέντων τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγῃ προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα. Ἦχος β΄.

Τὸν ἐκ Προφήτου Προφήτην, καὶ τῆς στείρας τὸ βλάστημα· τὸν ἐν γεννητοῖς γυναικῶν ὑπὲρ ἅπαντας, τὸν τῆς ἐρήμου πολίτην, Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον, ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς εὐφημήσωμεν, βῶντες πρὸς αὐτόν· Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος καὶ Πρόδρομε, ὡς ἔχων παρρησίαν, ἐν τῇ σεπτῇ σου γεννήσει, δυσώπησον Χριστὸν, δωρηθῆναι εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Ἦλθεν ἡ φωνὴ τῆς χάριτος τοῦ Λόγου, ὁ τοῦ ἡλίου κήρυξ, γεννηθεὶς σήμερον, ἐκ στείρας τῆς ἀγόνου ἐξ ἐπαγγελίας, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος· λαοὶ ἀγαλλιᾶσθε. Ἦλθεν εὐτρεπίσαι τὴν ὁδὸν ἡμῖν τῆς σωτηρίας· ὃν καὶ σκιρτήσας προσεκύνησεν, ἐν τῇ νηδυῖ ὄντα τῆς μητρὸς, τὸν ἀμνὸν τὸν αἴροντα, τὴν ἀμαρτίαν τῆς κόσμου, καὶ παρέχοντα ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Καὶ σὺ, παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

Ὁ ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀγιασθεὶς, καὶ τῆς προφητείας δεξάμενος τὸ πλήρωμα, σήμερον ἐκ στείρας γεγέννηται, τοῦ Κυρίου τὴν ἔλευσιν κηρύττων τραυῶς· Μετανοεῖτε· ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄. Κασσίας Μοναχῆς.

Ἦσαίου νῦν τοῦ Προφήτου ἡ φωνή, σήμερον ἐν τῇ τοῦ μείζονος Προφητῶν κηύσει Ἰωάννου πεπλήρωται· Ἴδου γὰρ φησὶν ἀποστελῶ τὸν Ἄγγελόν μου πρὸ προσώπου σου, ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδὸν σου. Οὗτος οὖν ὁ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως στρατιώτης προδραμῶν, ὡς ἀληθῶς εὐθείας ἐποίει, ταῖς τρίβους τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἄνθρωπος μὲν τῇ φύσει, Ἄγγελος δὲ τὸν βίον ὑπάρχων· ἀγνεῖαν γὰρ παντελῆ, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος, εἶχε μὲν τὸ κατὰ φύσιν, ἔφυγε δὲ τὸ παρὰ φύσιν, ὑπὲρ φύσιν ἀγωνισάμενος. Αὐτὸν ἅπαντες πιστοὶ, ἐν ἀρεταῖς μιμήμενοι, πρεσβεύειν ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῆσωμεν, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας πρός με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ Βασιλέα βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιώτην· σὺ τὸν νομοδότην, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν Λόγον, καὶ γὰρ τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄.

Προφήτα καὶ Πρόδρομε τῆς παρουσίας Χριστοῦ, ἀξίως εὐφημῆσαι σε οὐκ εὐποροῦμεν ἡμεῖς, οἱ πόθῳ τιμώντές σε· στείρωσις γὰρ τεκούσης, καὶ πατρὸς ἀφωνία, λένονται τῇ ἐνδόξῳ, καὶ σεπτῇ σου γεννήσει, καὶ σάρκωσις Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, κόσμῳ κηρύττεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νῦν ἐβλάστησεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου ὁ βλαστός, καὶ εὐφραίνει νοητῶς, ταῖς διανοίας τῶν πιστῶν, τὸ τῆς ἐρήμου καλλώπισμα, καὶ Προφητῶν ἡ κρηπίς· ὅθεν τῷ Χριστοῦ, ἐδείχθη Πρόδρομος, καὶ Μάρτυς ἀψευδῆς, τῆς παρησίας αὐτοῦ. Πνευματικοῖς ἔν ἄσμασι, συμφώνως τῷ Βαπτιστῇ ἐκβοήσωμεν· Προφήτα Κήρυξ, τῆς ἀληθείας, πρέσβευε τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν Δεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε, βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλαστήσασαν, καὶ μαρτυρῶν ὁ Μήστρω σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκράυγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Μετὰ τὴν β΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Χριστοῦ παρουσίας ἡ ἀπαρχὴ, παραδόξως ἐτέχθη ὡς ἀληθῶς, Ἰωάννη πανεύφημε, τῶν Προφητῶν τὸ κεφάλαιον, καὶ ὡς φωνὴ τοῦ Λόγου, ὑπάρχων ἐκρυσθαίνας· Μετανοεῖτε, ἡγγικεν, οὐρανῶν τὸ Βασιλεῖον· ὅθεν ἐτοιμάσας, τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, τῆς χάριτος Πρόδρομος, ἀνεδείχθη· τοῖς πέρασιν, Βαπτιστῶ καὶ Ἀπόστολε. Πρέσβευε Χριστῶ τῷ Θεῷ, τῶν πεταισμάτων ἄφρασι δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα; μολύννας ὁ ἄθλιος. Οἶμοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστατίς Δερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλός σου.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν μυστικῶς.

Αγαλλιᾶσθω ὁ πατήρ, μήτηρ εὐφραίνου, ὅτι Προφήτην ἐπὶ γῆς, ἔτεκες σήμερον, τὸν Δεόκλητον Πρόδρομον ἐξ ἐπαγγελίας. Ἡ στείρα βρέφος θηλάζει τὸν Βαπτιστῆν, καὶ χαίρει ὁ

Ζαχαρίας τῷ τοκετῷ, λέγων· Γλώσσά μου λέλυται, τῇ σῆ προόδῳ ἐν γῆ, Δύχνε τοῦ μεγάλου φωτός. Ὅντως θάυμα παράδοξον!

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθέν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηπῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἄσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ Ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρα σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγαίειν σοι· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Καὶ σὺ, Παιδίον, Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνέλαβεν Ἐλισάβετ.

Ο' Ν'. Δόξα, Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα, Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς, καὶ πὸ Στιχηρόν.

Ἦχος β'. Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός ἐγιασθεῖς.

Ζῆτει εἰς τὸν Στίχον. Εἶτα οἱ Κανόνες.

Ο' παρῶν, ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, φέρων Ἀκροστιχίδα·

Τῷ Προδρόμου γέγηθα νῦν Γενεθλίῳ (*).

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ριστάτας κραταιούς, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, ἀπαθείας ἐν βυθῷ, ψυχῆς τὸ
» τριμερὲς, καταπόντισον δέομαι· ὅπως σοι ὡς
» ἐν τυμπάνῳ, τῇ νεκρώσει τοῦ σώματος, ἐπι-
» νίκιον ἄσω μελωδῆμα.

Ος ὀρθρὸς εὐπρεπῆς, τοῦ ἡλίου προτρέχων, στερευούσης ὁ βλαστὸς, κηρύττει ἐμφανῶς, τῆς Παρθένου τὸ κῆμα, πάσῃ νῦν τῇ οἰκουμένη, ἀναλάμψειν τοῖς πέρασι, φωτισμὸν εὐσεβείας καὶ χάριτος.

Προφήτης ἀληθῶς, τοῦ Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ Χριστοῦ, βοᾷ σοι τῷ

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐμπεριλαμβάνονται καὶ οἱ Εἰρμοί, πλὴν τοῦ τῆς Ε'. ᾠδῆς: Νῦν ἀναστήσομαι· ἐξ ἐναντίας δὲ ἀποκλείονται τὰ Θεοτοκία, ἅπερ οὐδὲ ἐν τῷ Χειρογράφῳ εὐρίσκονται. Παρατηρητέον ἐνταῦθα τὰς ἀρχαίας, καὶ ἴσως γνησιωτέρας καὶ ἁρθεότερας ἀρχὰς τῶν Εἰρμῶν τῆς Η'. καὶ Θ'. ᾠδῆς, ὧν ὁ μὲν ἀρχεται: Εὐεργέτα Χριστέ· ὁ δὲ τῆς Θ'. Λόγου Θεοῦ· ἐνῷ οἱ Εἰρμοὶ οὗτοι, ὅπου ἀν ἀπαντῶνται τετυπωμένοι, ἀρχονται συνήθως: Ἀυτρωτὰ τῷ παντός· καὶ: Κρυπτὸν θείον. Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ Κανῶνι τούτῳ, πρὶν τῆς παρουσίας ἐκ τοῦ Χειρογράφου διορθώσεως, τὴν αὐτὴν εἶχον ἀρχὴν, φθαρτικὴν τῆς Ἀκροστιχίδας.

Σημειῶσαι προσέτι ὅτι, ἀντὶ τοῦ ἐφεξῆς δευτέρου Κανόνος, τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἕτερον, ποίημα Ἀνδρέου Κρήτης.

υῖῳ, Ἰωάννη πανεύφημε, Πνεύματι ὁ Ζαχαρίας, παναγίῳ φερόμενος, τὴν ὁδὸν ἐτοιμάσαι τοῦ κτίσαντος.

Ρημάτων Γαβριὴλ, Ζαχαρίας ἀκούσας, ἀγγελίας θεικῆς, ἐδείχθη ἀπειθῆς, καὶ σιγὴν κατακρίνεται· λύεται δὲ ἄφνω ταύτης· ἡ φωνὴ γὰρ γεγέννηται, Ἰωάννης τοῦ Λόγου ὁ Πρόδρομος.

Θεοτοκίον.

Η πόλις τοῦ Θεοῦ, τὸ τοῦ παμβασιλείας, Θεοδόχον εὐαγές, κειμήλιον σεπτὸν, Θεοτόκε πανάμωμε, φρούρησον σὴν κληρουχίαν, τὴν αἰεὶ εὐφημοῦσάν σε, καὶ γεραίρουσαν πίσει τὸν τόκον σου.

Ὁ Κανὼν. Ἦχος ὁ αὐτὸς, οὗ ἡ Ἀκροστιχὴς Κοιῆς χαρᾶς Πρόδρομον εὐφημῷ πόθῳ.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

ᾠδὴ α'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Κοσμεῖται τὴν χάριν νῦν, ἡ Ἐκκλησία τοῦ Πνεύματος, καὶ καταφαιδρύνεται καὶ ὠραῖζεται, τὴν γενεθλίον, ἡμέραν τοῦ Προδρόμου, εὐφροσύνως ἄγουσα, καὶ ἀναμέλπουσα.

Ο κήρυξ τῆς χάριτος, καὶ ἑσφόρου φαιδρότερος, τῆς δόξης τὸν ἥλιον, μηνύει σήμερον, καὶ τὴν ἔλλαμψιν, αὐτοῦ νῦν προκηρύττει, ἐν πᾶσι τοῖς πέρασι ἀυγάζειν μέλουσας.

Νῦξ τῆς ἀθεότητος, ἐν τῇ γεννήσει σου Πρόδρομε, ἐκ γῆς ἀπελαύνεται, καὶ αἰ τῆς χάριτος, ἐν τοῖς πέρασι, ἀκτῖνες ἐφαπλοῦνται· σὺ γὰρ τὸν ἀνέσπερον, μηνύεις ἥλιον.

Θεοτοκίον.

Γινῶσιν τῆς συλλήψεως τῆς σῆς δεικνύει ἡ κῆσις, τῆς στεῖρας Πανάχραντε, προκαταγγέλλουσα, καὶ μηνύουσα, τὸν ἄσπορόν σε τόκον· καρπὸν ἐξ ἀκάρπου γὰρ, νηδύος ἤνεγκε. Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἔσται
» Ἅγιος, πλὴν σου φιλόνηρωπε.

Δεσποτικὴ μὲν, ἐκ Παρθένου τελεῖται ἡ γεννησις· ἀλλ' οἰκέτου προσφιλοῦς, ἐκ γηραλέας καὶ στεῖρας μητρός· εἰκότως προτρέχει γὰρ, θάυμα τοῦ θαύματος.

Ρύσση καὶ στεῖρα, τὴν Παρθένον μητέρα ἀσπάζεται, ἐπιγνοῦσα ἀψευδῶς, τῷ ταύτης τόκῳ ὡς λέλυται, δεσμὰ τῆς στερωπέσεως, θείῳ βουλήματι.

Θεοτοκίον.

Απειρογάμως, ἢ Θεὸν σαρκωθέντα κυήσα-
σα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλο-
νούμενόν με στερέωσον· οὐ γάρ ἐστιν Ἄχραντε,
πλήν σου βοήθεια.

Ἔτερος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἦχος τῆς ἐκ στείρας σου προόδου, δεσμαῖ
διαλύσας πατρικῆς, φωνῆς κηρύττει Ἐν-
δοξε, λαμπρῶς τῆς ὑπὲρ ἔννοιαν, Χριστοῦ συγ-
καταβάσεως, τὰ θεῖα νῦν προμηνύματα.

Στείρας ἐξ ἀκαίρου ἐκβλαστήσας, ὁ τῆς
εὐκαρπίας μηνυτῆς, τῆς ἐν Χριστῷ ἐξέτε-
με, τὴν ἄγονον καὶ ἀκαίρου, ἀξίνη τοῦ κηρύγ-
ματος, ἀγνωμοσύνην Ἰουδαίων λαοῦ.

Χάριτος τῆς νέας αἰ ἀκτίνες, ἐξέλαμψαν σή-
μερον φαιδρῶς, τῇ σῇ γεννήσει Πρόδρομε,
καὶ παλαιὰ αἰνίγματα, καὶ οἱ σκιῶδεις γραίμ-
ματος, μεταχωρεῖν τύποι ἀπήρξαντο.

Θεοτοκίον.

Εἴλυσεν ὁ τόκος σου Παρθένη, δεσμαῖ κατα-
δίκης τῶν βροτῶν, καὶ ἑαυτῷ συνέδησεν,
ἡμᾶς διὰ τῆς χάριτος, ἐπευλογήσας ἅπαντας,
τοὺς Θεοτόκον σε γεραίροντας.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ὡσπερ ἥλιος φαιδρὸς, τῆς Ἐλισάβετ ἐκ
γαστρὸς, ἐξανέτειλεν ἡμῖν, τοῦ Ζαχαρίου
δ υἱὸς, καὶ τοῦ πατρὸς διαλύει τὴν ἀφωνίαν,
καὶ πᾶσι τοῖς λαοῖς, ἐν παρήρσιᾳ πολλῇ, Ἐν-
δύνατε βοᾶ, τὰς τοῦ Κυρίου ὁδοὺς· καὶ γὰρ
αὐτὸς ἐλεύσεται, καὶ σώσει τοὺς πρὸς αὐτὸν
ἐπιστρέφοντας· ὃν προκηρύξας, ὡς Ἰωάννη, ἰ-
κέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων οἱ
χοροὶ, τὸ μυστήριον τῆς σῆς, κυοφορίας
τὸ φρικτὸν· πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων νεύματι
μόνῳ, ἀγκαλαῖς ὡς βροτὸς, ταῖς σαῖς συνέχε-
ται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ Προαιώνιος, καὶ γα-
λουχεῖται, σύμπασαν, ὁ τρέφων πνοὴν ἀφάτω
χρηστότητι! καὶ σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα,
εὐφημοῦντες δοξάζουσι.

Ἐδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ὁ** καθήμενός ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότη-
» τος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς ὁ
» ὑπέρθεος, τῇ ἀκηράτῳ παλάμῃ καὶ διέσωσε,
» τοὺς κραυγάζοντας· Δόξα Χριστὲ τῇ δυνά-
» μει σου.

Μυστηρίων ἀπορρήτων, προοδεύει μυστήριον,
τῇ καινοτομίᾳ, τῆς θεσμοθεσίας τῆς φῶ-

σεως· τῆς ἀρρώστιας ἢ λύσις προμηνύουσα,
τὴν διόρθωσιν, ταύτης Χριστὲ καὶ τὴν θείωσιν.

Ὁ Ἡσαΐας πατρόθεν, τῷ Υἱῷ προεφήτευ-
σε, σαρκωθησομένῳ, Ἄγγελον βροτὸν τὸν
ἰσάγγελον· Ἴδου ἐγὼ ἀποστελλῶ πρὸ προσώ-
που σου, προκραυγάζοντα· Δόξα Χριστὲ τῇ
δυνάμει σου.

Υπηρετῆσαι ὡς δούλος, τῷ Δεσπότη γεγέν-
νημαι· εἰς αὐτὸ γὰρ ἦκω, τούτου κα-
ταγγεῖλαι τὴν ἔλευσιν, ὡς τῆς Παρθένου τὸν
τόκον προπιστώσῃται, παραδόξως, σειρεύουσα
γραῦς ἐκβλαστήσασα.

Θεοτοκίον.

Ἦ Ἁγία Θεοτόκος, ἦν οἰκῆσαι ηὐδόκησεν,
ὡς εὐώδη οἶκον, Λόγος τοῦ Πατρὸς δ
ὑπέρθεος, οὐ διεφθάρη τὴν μήτραν, οὐκ ὠδί-
νησε· καὶ γὰρ τέτοκεν, Ἐμμανουὴλ τὸν Θεάν-
θρωπον.

Ἔτερος. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρεῖθρα ἐτοιμάζουσιν οἱ ποταμοὶ, καὶ ὁ Ἰορ-
δάνης τὰ νάματα, προευντρεπίζει, τῷ Δεσ-
πότη ἑαυτοῦ, τὸν Βαπτιστὴν θεώμενος, τούτου
νῦν ἐκ στείρας τικτόμενον.

Αἰ τῆς ἀγαθότητος τοῦ Ποιητοῦ, δωρεαῖ
προκύπτουσιν ἄνωθεν, τοῦ ἑωσφόρου,
διανίσχοντος ἐν γῆ, καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπίλαμψιν,
καὶ ἐπιδημίαν κηρύττοντος.

Σάλπιγξ μεγαλόφωνος ἐπὶ τῆς γῆς, σήμερον
ἐκ στείρας προέρχεται, ὁ Ἰωάννης, καὶ
μηνύει τοῖς βροτοῖς, τὸν Βασιλέα Κύριον, ἐξ
ἀγνῆς ἀφράστως τικτόμενον.

Θεοτοκίον.

Ὡς οὐσαν ἐκπλήρωμα τῶν ἐν σκιᾷ, τύπων
καὶ συμβόλων Πανάχραντε, πάντες Προ-
φήται, σὲ ἀνύμησαν φωναῖς, προμηνυάσαι
ἅπασιν, τὰ σὰ μεγαλεῖα καὶ θαύματα.

Καταβασία: Τὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν.

Ἐδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ῦν ἀναστήσομαι, προφητικῶς ἔφη ὁ Θεός·
» νῦν ὑψωθήσομαι, νῦν δοξασθήσομαι, τὸν
» πεσόντα προσλαβὼν ἐκ τῆς Παρθένου, καὶ
» πρὸς φῶς τὸ θαυμαστόν, ἀνυψῶν τῆς ἐμῆς
» Θεότητος.

Γῆ ἐξανέτειλε, παναληθῆ κήρυκα φωνῆν, πᾶ-
σι κηρύττουσαν, γλώσση τοῦ Πνεύματος,
τῆς Παρθένου τὸν Υἱόν, δικαιοσύνην οὐρανόθεν
ἐφ' ἡμᾶς, διακύπτουσαν ὕλη σώματος.

Εἴθετε Κύριος, παναληθῆ λύχνον σε Χρι-
στοῦ, πάντας φωτίζοντα· μόνους ἐνδύου-
τα, τοὺς ἐχθραίνοντας αὐτῷ ὡς διπλοῖδα, τῆς

αίσχύνην· ἀψευδῶς, Θεοῦ Λόγον Υἱὸν κηρύττοντα.

Γίνεται ἅπαντα, κτίσις τῷ σῶ τόκῳ θεικῶς·
σύ γὰρ ἐπίγειος, ἄγγελος Πρόδρομος, καὶ οὐράνιος βροτὸς ἀναδειχθήσῃ, τὸν οὐράνιον Θεόν, προμηνύων ἡμῖν σαρκούμενον.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὰ θαυμάσια, προφητικαὶ ἔφησαν φωναί, ὄρος καλοῦντές σε, καὶ πύλην ἄχραντε, καὶ λυχνίαν φαεινὴν, ἐξ ἧς τὸ φέγγος ἀληθῶς τὸ θαυμαστὸν φρυκτωρεῖ, Ἄγνη κόσμον ἅπαντα.

Ἔτερος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ρώννυται ἢ πρότερον, φύσις ἐξασθενήσασα, πρὸς τὴν τῶν καλῶν καρπογονίαν, ἐκ τῆς ἀκάρπου μήτρας τεχθέντος σου, καὶ βροτοῖς κηρύττεται ζωὴ, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, πανοιδίμε Πρόδρομε.

Ολύχνος ὁ ἄσβεστος, ἐκ στείρας προερχόμενος, μηνύει τὸν ἥλιον τῆς δόξης, ἐκ τῆς Παρθένου ἐξανατέλλοντα, πάντας τοὺς ἀνθρώπους τῷ φωτί, τῆς συγκαταβάσεως, καταυγάζοντα χάριτι.

Δεσμούνται πολύφθογγοι, γλώσσαι τῆς ἀθεότητος, καὶ χεῖλη πλατύνονται εἰς δόξαν, τῆς παρουσίας τοῦ τῶν ἀπάντων Θεοῦ, τοῦ Προδρόμου ταύτην ἐν τῇ γῆ, σήμερον μηνύοντος, τρανῶς προκηρύττοντος.

Θεοτοκίον.

Ρήμασι τὴν δόξαν σου, ἡ Ἐλισάβετ Ἄχραντε, τοῖς προφητικοῖς δοξολογοῦσα, τὰ μεγαλεῖα τοῦ θείου τόκου σου, χαίρουσα ἐκήρυττε τρανῶς· σύ ὑπάρχεις πάντων γὰρ, εὐφροσύνη καὶ καύχημα.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὤδῃ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ φθορᾶς ἀνά-
» γαγε, τὴν ζωὴν μου ὡς φιλόανθρωπος.

Θεὸν Λόγον ἔγνωσ ὡς Προφήτης, ἐν μητρικῇ νηδίῃ, καὶ τῇ ταύτης χρησάμενος γλώττη, θεολογεῖς, σκοτεινῷ θεώμενος, ἐν θαλάμῳ φῶς ἀπρόσιτον.

Ασιγίτως ὡς φωνὴ βοῶντος, τὸν Λυτρωτὴν τοῦ κόσμου Βαπτιστὰ, ἰκετεύων μὴ παύσῃ, τὴν ψυχικὴν, διαλύσαι στεῖρωσιν, τῶν ὑμνούντων σου τὴν γέννησιν. Θεοτοκίον.

Αστέκτου Θεότητος χωρίον, ἡ καθαρά νηδύς σου, ἀναδεικνύεται ὡς Θεοτόκε, ἡ ἀ-

θεῶς, οὐρανῶν τὰ ταῖγματα, ἀτενίζειν οὐ δεδύνηται.

Ἔτερος. Τὴν θείαν ταύτην.

Ρομφαίαν Πρόδρομε δίστομον, τὴν γέννησιν τὴν σὴν ὁ πολέμιος, ἐχθρὸς ἐδέξατο· σὺ γὰρ τὴν τούτου ἀναίρεσιν, καὶ τὴν ἀνθρώπων ζώωσιν ἀνεκήρυξας.

Ο θείος πλοῦτος διέκυψεν, ἐξ ὕψους θεικῆ εἰς τὰ σύμπαντα, τῆς τῶν βροτῶν ἐμφανῶς, υἰοθεσίας καὶ χάριτος, τοῦ ταύτης τικτομένου σήμερον κήρυκος.

Μύρα εὐώδη ἢ ἔρημος, ἐκβλύζει νοητῶς τὰ μηνύματα, ἐν τῇ γεννήσει σου, τῇ ἐκ τῆς στείρας Πανεύφημε, τοῦ ἀκενώτε μύρου εἰσδεχομένη Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Γνωρίσας μόνην σε Δέσποινα, Μητέρα τοῦ Θεοῦ προσκίρτησεν, ὁ θείος Πρόδρομος, ἐν τῇ μητρὶ νηδίῃ Ἄγνη, καὶ τὰ σὰ μεγαλεῖα προανεκήρυξεν.

Καταβασία: Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Η πρὶν στεῖρα σήμερον, Χριστοῦ τὸν Πρόδρομον τίκει, καὶ αὐτὸς τὸ πλήρωμα, πάσης τῆς προφητείας· ὃν περ γὰρ, προανεκήρυξαν οἱ Προφῆται, τοῦτον δὴ, ἐν Ἰορδάνῃ χειροθετήσας, ἀνεδείχθη Θεοῦ Λόγου, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος. Ὁ Οἶκος.

Εὐφημήσωμεν νῦν τὸν τοῦ Κυρίου Πρόδρομον, ὃν περ τῷ ἱερεῖ ἡ Ἐλισάβετ ἔτεκεν, ἐκ μήτρας ἀκάρπου, ἀλλ' οὐχὶ ἀσπόρου· Χριστὸς γὰρ μόνος χώραν διώδευσεν αἰδιόδευτον, ἀσπορον· τὸν Ἰωάννην στεῖρα ἐγέννησεν, ἀνευ δὲ ἀνδρὸς τοῦτον οὐκ ἔτεκε· τὸν δὲ Ἰησοῦν ἐπισκιάσει Πατὴρ καὶ Πνεῦμα τοῦ θείου, Παρθένος ἔτεκεν ἄγνη· ἀλλὰ τοῦ ἐκ παρθένου ἀνεδείχθη ὁ ἐκ στείρας, Προφήτης Κήρυξ ὁμοῦ καὶ Πρόδρομος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, τὸ γενέθλιον ἐορτάζομεν τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ζαχαρία, χόρευε σὺν τῇ συζύγῳ,
οὐ πολλὰ μὲν τίκτοντες, ἐν δὲ καὶ μέγα.

Πρόδρομον ἀμφὶ τετάρτην εἰκάδα γείνατο μήτηρ.

Οὗτος ἐν γεννητοῖς γυναικῶν μαρτυρεῖται ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ ἅπαντας, καὶ Προφήτου περισσώτερον· αἰ προσκίρτησας ἀπὸ γαστρὸς, καὶ τοῖς ἐν γῆ τὴν τοῦ Σ-

τῆρος κηρύξας παρουσίαν, καὶ προδραμῶν ἐν τῷ Ἄδῃ τὴν ἀνάστασιν εὐαγγελίσασθαι. Οὗτος γέγονεν υἱὸς Ζαχαρίου Ἀρχιερέως, καὶ Ἐλισάβετ τῆς στείρας, τεχθεὶς ἐξ ἐπαγγελίας· ὅς τὴν τοῦ πατρὸς σιωπὴν ἐν τῷ γενναῖοι ἐπιλυσάμενος, πάντα τὸν κόσμον χαρᾶς ἐπλήρωσε. Διὸ καὶ Ἄγγελοι τοῖς ἀνθρώποις σήμερον συναγάλλονται, καὶ πᾶσα κτίσις χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης πεπλήρωται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ εὐκτηρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ν**ιεοὶ τρεῖς ἐν Βαβυλῶνι, πρόσαγμα τυραν-
» **Ν**ικόν, εἰς φλήναφον θέμενοι, ἐν μέσῳ
» πυρὸς ἀνεβῶν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υπῆρχε τὸ πρὶν ἐσκοτισμένη, ἅπασα τῶν
γῆγενῶν, ἡ φύσις ὡς Πρόδρομε, ἀλλ' ὄρθρος
βοῶν ἀνεφάνης· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοσοῦσαν ἰάσατο τὴν φύσιν, ἅπασαν ἡ εὐ-
κλεῆς, ἐκ στείρας σου γέννησις, διδάξασα
Πρόδρομε μέλπειν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς
ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γεγέννησαι Πρόδρομε ἐκ στείρας· ἦλθε γὰρ
παναληθῶς, τοῦ νόμου σειρευόντος, ἡ χά-
ρις Χριστῷ μελωδοῦσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Παρθένε ἀγνή εὐλογημένη, πρέσβευε ὑπὲρ ἡ-
μῶν, τῶν ἱκετευόντων σε, εἰς σὲ γὰρ ἐλ-
πίζομεν πάντες, καὶ σοὶ βοῶμεν· Δέσποινα μὴ
παρίδῃς τοὺς δούλους σου.

Ἔτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Οποιῶν πάντα τῷ Πνεύματι ὡς Κύριος,
καὶ Ποιητὴς τοῦ παντός, ἐκ στειρευού-
σης καρπὸν, παρήγαγε σήμερον, μητρὸς τὸν
Πρόδρομον, προμηνύοντα, καρποφορεῖν τὸν ἄ-
καρπον, τῶν βροτῶν φύσιν τὰ θεῖα.

Νικρωθεῖσαν τὴν μητρώαν ὡς ἐζώωσε, μή-
τραν τῷ τόκῳ σου, ὁ ζωοδότης Χριστὸς,
διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ σου ἀνέστησε, καὶ ἀ-
νέρρωσε, νενεκρωμένας Πρόδρομε, τῶν βροτῶν
τὰς προσδοκίας.

Υπὲρ ἡλίον ἡ ἔρημος φωστῆρά σε, θεῖον Πα-
νεύφημε, εἰσδεχομένη τερπιῶς, διὰ σὲ φαι-
δρύνεται καὶ ὠραίζεται, καὶ σὺν ἅπασιν, ὑ-
μνολογεῖ τὸν Κύριον, καὶ Θεὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ἄχραντε τὴν δόξαν σου οἱ Δίκαιοι, πάλαι
ἐζήτησαν, ἣν καθορῶμεν ἡμεῖς, καὶ πι-
στῶς γεραίρομεν σὲ καὶ κραυγάζομεν· Ὑπερ-

ἐνδοξε, εὐλογημένος Δέσποινα, ὁ καρπὸς τῆς
σῆς κοιλίας.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐεργέτα Χριστὲ παντοδύναμε, τοὺς ἐν
» μέσῳ φλογὸς εὐσεθήσαντας, συγκατα-
» βᾶς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάντα
» τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον (*).

Νομοθέτης οἰκέτης ὑπῆρχε Μωσῆς· Ἰησοῦς
δὲ Θεὸς Διαθήκης καινῆς· νῦν δὲ ἀμφοῖν
ὁ Πρόδρομος, μελωδεῖ ὡς μεσίτης· Πάντα τὰ
ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Εξ ἐρήμου γαστρὸς τρυγῶν πάρεστιν, ἦν
θεόφυτον νῦν ἄλσος ἠγάγε, τῇ Ἐκκλησίᾳ
Πρόδρομος, τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπάδει· Πάντα
τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοφόρος λαὸς ἔθνος ἅγιον, τὴν τρυγῶνα
Χριστοῦ ἐκμιμήσασθε, καὶ μελιρρύτως ἄ-
σατε, σωφροσύνη συζῶντες· Πάντα τὰ ἔργα,
εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀγνήν καὶ παρθένον τιμήσωμεν, τὴν τὸν
ἀναρχον Λόγον καὶ ἄκτιστον, ὑπερφυῶς
κυσάσαν, εἰς ἡμῶν σωτηρίαν, ὧ καὶ βοῶμεν·
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Φίλος καὶ Ἀπόστολος τοῦ Κτίστου, καὶ κή-
ρυξ καὶ Βαπτιστὴς καὶ θεῖος Πρόδρομος,
μάρτυς καὶ διδασκαλός, μεσίτης καὶ ἄγγελος,
καὶ λειτουργὸς καὶ πρεσβευτὴς ἡμῶν πανεύφη-
με, ὑπάρχων, ἐκ τῆς στείρας προῆλθες, ταῦτα
προμηνύων, ἐν λόγοις τε καὶ ἔργοις.

Ηνοικταί ταμεῖα τῶν χαρίτων, τῆς νέας τε
Διαθήκης Χριστοῦ Πρόδρομε, καὶ θυ-
σιῶν ἔθιμα, ἐν τῇ ἀποτέξει σου, τῶν παλαιῶν
ἐκλείσθησαν καὶ ἀπεπαύθησαν· ὁ νέος δὲ λαὸς
ἀναμέλπει, καὶ ὑπερυψοῖ τὸν Χριστὸν εἰς τῆς
αἰῶνας.

Ως ἀνθη τερπνὰ τοῦ θεοῦ λόγου, συμπλέ-
ξαντες ἐγκωμίων σοὶ τὸν στέφανον, σί-
μερον προσαίγομεν, Πρόδρομε πανεύφημε, καὶ
εὐχαρίστως κράζομεν τῷ στεφοδότῃ Χριστῷ·
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οπρῶν δεσμὸς τῆς ἀφωνίας, ἐλύθη Παρ-
θένε τῇ κησεί σου, καὶ χεῖλη ἠνοιγήσαν,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει... εὐσεβοῦντάς σου... ἐδρόσι-
ζεις, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν.

εἰς αἶνον τοῦ τόκου σου, αὐτίκα τῶν ποθούντων σε, καὶ ἐκβώντων αὐτῷ· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ 9'. Ὁ Εἰρμός.

» Λόγου Θεοῦ ἄφραστον ἐν σοὶ τελεῖται, ἐμφανῶς Μυστήριον, Παρθένε ἄχραντε.
» καὶ γὰρ Θεός, ἐκ σοῦ σεσωμάτῳται δι' εὐσπλαγγνίαν· διό σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰδού φωνὴ πρόδρομος ταῖς στειρευούσαις, καὶ ἐρήμοις πάρεστι καρδίαις μέλπουσα· Ὁδὸν Χριστοῦ νυνὶ ἐτοιμάσατε, ὅτι ἐν δόξῃ ἔρχεται· ὧ πειθαρχοῦντες μεγαλύνομεν.

Ὡς παλαι ἐν Πνεύματι τῷ παναγίῳ, ἐμφανῶς ἐκήρυξας τὸν Υἱὸν Πρόδρομε, ἀμνὸν Θεοῦ, τοῦ κόσμου τὸν αἵροντα τὴν ἁμαρτίαν, τῇ ποιμνῇ σου τῶν πταισμάτων λύσιν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Ἡ πάντων δεσπόζουσα τῶν ποιημάτων, τῷ λαῷ σου δώρησαι τὰ νίκης τρόπαια, τὸν δυσμενῆ τιθεῖσα ὑπόσπονδον τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἵνα σε ὡς Θεοτόκον μεγαλύνωμεν.

Ἔτερος. Ἄπας γηγενής.

Πύλαι τοῦ φωτός, τοῦ Δείου ἀνοίγεσθαι, σήμερον ἄρχονται, καὶ ἐναποκλείεσθαι, ταμεία σκότους προκαταγγέλλεται· ὁ κήρυξ γὰρ καὶ Πρόδρομος Χριστοῦ εἰς φῶς προελθὼν, τὸ τοῦ βίου, ταῦτα ἀνεκήρυξε, καὶ πατρῶα φωνῇ ἐβεβαίωσεν.

Ὁ μβρος νοητός, ἀνίκμου νεφέλης δὲ, ῥαγεῖς ὁ Πρόδρομος, ρεῖθρον τὸ οὐράνιον, τοῦ τῆς εἰρήνης πᾶσιν ἐκήρυξε, ποταμοῦ παραγίνεσθαι εἰς ἀνακαινίσιν, τῆς ἀνθρώπων, φύσεως ἐν Πνεύματι, τοὺς καρποὺς πληθυνούσης τῆς χάριτος.

Ὡς περ οὐρανόσ, ἀστροῖς καταυγάζεται καὶ ὠραῖζεται, τῷ Προδρόμου σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ταῖς Δείαις χάρισι, καὶ εὐφημεῖ τὴν γέννησιν αὐτοῦ δοξαζούσα, καὶ αἰνοῦσα, τὸν τῶν ὄλων Κύριον, δωρεῶν τῶν κρειττόνων ὡς πρόξενον.

Θεοτοκίον.

Υδὼρ τῆς ζωῆς, ἐκ σοῦ Θεονύμφευτε βλύσαν ὁ Κύριος, ἔπλυνεν ἡγίασεν, ἡμᾶς τοὺς πίστει εἰσδεξαμένους αὐτόν, καὶ κληρονόμους ἔδειξε τῆς βασιλείας αὐτοῦ, ἀνυμνοῦντας, τὴν αὐτοῦ χρηστότητα, καὶ σὲ πόθῳ Δερμῶς μεγαλύνοντας.

Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τὸ τοῦ Προδρόμου σήμερον, χαροποιὸν Γενέθλιον, τὸ σκυθρωπὸν διαλύει, τῆς τοῦ πατρὸς ἀφωνίας, καὶ τῆς τεκούσης στειρώσιν· μνηνεὶ δὲ τὴν μέλλουσαν, χαρὰν καὶ ἀγαλλίασιν· διὸ καὶ πᾶσα ἡ κτίσις, αὐτὸ παιδρῶς ἑορτάζει. Θεοτοκίον.

Προφῆται προεκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, καὶ Μάρτυρες Δεοφρόνως, τὸν σὸν Υἱὸν Θεοτόκε, τρακῶς καθωμολόγησαν, Θεὸν τῶν ὄλων πάναγνε· μεθ' ὧν σε μεγαλύνομεν, οἱ διὰ σοῦ λυτρωθέντες, τῆς παλαιᾶς καταδίκης.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐκ γηραλέας μητρὸς, Θεοῦ Λόγου προάγγελος, Ἰωάννης σήμερον, προελθεῖν κατεπείγεται· τὴν δεσμευθεῖσαν γλώσσαν τρανότατα, διὰ τοῦ τόκου εὐλαλον δείκνυσιν. Ὡ τῆς ἀφάτου σου, προμηθείας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, μητρικῆς στειρώσεως, διαλύει τὸ ἔγκλημα, ὃ ἐν πνεύματι, καὶ δυνάμει ἐλθὼν Ἡλιοῦ, ῥδὸν Κυρίου ἐτοιμαζόμενος. Ὡ τῆς ἀφράστου σου, εὐσπλαγγνίας Δέσποτα! δι' ἧς Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς μόνος εὐσπλαγγνος.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ὁ προκηρύξας Χριστοῦ, πρὸς ἀνθρώπους τὴν κένωσιν, ὑπεράνω δείκνυται, πάντων αὐτῷ τῇ φωνῇ, καὶ τῇ τεκούσῃ λύει τὴν στειρώσιν, δυνάμει Δεία καὶ Ζαχαρίου φωνῆν. Ὡ τῶν μεγάλων σου, θαυμασίων Δέσποτα! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τοὺς τιμῶντάς σου, τὸν μέγαν Πρόδρομον.

Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὁ Προφήτης καὶ Πρόδρομος, ὑπεράνω δείκνυται, Προφητῶν τε ὑπέρτερος, καὶ παρουσίας Χριστοῦ προάγγελος, ὁ προσκιρτήσας ἐν τῇ νηδυῖ μητρὸς. Ὡ τῶν μεγίστων σου, δωρεῶν φιλάνθρωπε! δι' ὧν Χριστέ, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν, ὡς παντοδύναμος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἀνατολίου.

Ἀστὴρ ἀστέρων Πρόδρομος, στειρωτικῆς ἐκ νηδύος, ἐπὶ γῆς τίκτεται σήμερον, Ἰωάννης ὁ Δεοπόθητος, καὶ Χριστοῦ ἐπιφαίνει τὴν αὐγὴν, ἀνατολὴν τὴν ἐξ ὕψους, εἰς εὐθείαν πιστοῖς διάβασιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδονται και ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.
 Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ἑυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κα-
 νόνων τοῦ Ἁγίου Ὡδὴ γ'. καὶ ε'.

Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν.
 Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιος.

ΤΗ ΚΕ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ
 ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ.

Εἰάν ἡ εἰκοστὴ πέμπτη τῆ παρόντος Μηνὸς τύχη ἐν
 Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στι-
 χολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τοῦ
 Ἁγίου δ'. τὰ εἰς τὸν Μικρὸν Ἑσπερινόν. Δόξα, τῷ Ἁ-
 γίῳ. Καὶ νῦν, τὸ α. τῷ Ἦχῳ. — Εἰς τὸν Στίχον,
 τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, καὶ νῦν. Βλέπε τὴν
 Ἐλίσάβετ. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ
 Ἁγίου. Καὶ νῦν, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον· καὶ
 Ἀπόλυσις. Καὶ οὕτω γίνεται ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς
 τοῦ Ἁγίου — Τὸ δὲ πρῶτ', ψάλλεται ἡ Ἀναστάσιμος
 μόνη Ἀκολουθία, τῆς δὲ Ἁγίας Φεβρωνίας καταλιμ-
 πάνεται.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
 καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῷ Προδρόμῳ γ'.
 Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Λύει τοῦ Ζαχαρίου τὴν σιωπὴν, γεννηθεὶς ὁ
 Ἰωάννης· καὶ γὰρ οὐδὲ ἔπρεπε τὸν πα-
 τέρα σιωπᾶν, προελθούσης τῆς φωνῆς· ἀλλ' ὡς-
 περ ἀπιστηθεῖσα πρώην τὴν γλώτταν ἔδησεν,
 οὕτω φανερωθεῖσα, δοῦναι τῷ πατρὶ τὴν ἐλευ-
 θερίαν ὧ καὶ εὐηγγελίσθη, καὶ ἐγεννήθη φωνὴ
 τοῦ Λόγου, καὶ φωτὸς Πρόδρομος, πρεσβεύων
 ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Σήμερον ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, τὴν φωνὴν δι' ἀ-
 πιστίαν κρατουμένην, λύει τὴν πατρικὴν,
 καὶ τῆς Ἐκκλησίας ἐμφαίνει τὴν εὐτεκνίαν·
 δεσμά τῆς στείρωσεως λύονται μητρικά· ὁ λύ-
 χνος τοῦ φωτὸς προέρχεται· ἡ αὐγὴ τοῦ ἡλίου
 τῆς δικαιοσύνης, μηνίει τὴν ἔλευσιν, εἰς ἀνά-
 πλασιν πάντων, καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀνατολίου. Ὁ αὐτός.

Θεοῦ Λόγου μέλλοντος ἐκ Παρθένου τίκτε-
 σθαι, Ἄγγελος ἐκ στείρωτικῶν ὠδίνων

προέρχεται, ὁ μέγας ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, καὶ
 Προφήτου περισσότερος· ἔδει γὰρ θείων πραγ-
 μάτων, παραδόξους εἶναι τὰς ἀρχάς· παρ' ἡ-
 λικίαν τὸ γόνιμον, καὶ ἄνευ σπορᾶς σύλληψις.
 Ὁ ποιῶν θαυμάσια, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν δόξα σοι.

Καὶ τῆς Ἁγίας προσόμοια γ'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ἄθλησιν ὑπέμεινας, τῇ σῇ παλαιίστρα κα-
 τὰλληλον, Φεβρωνία πανεύφημε, ἰδρώσιν
 ἀσκήσεως, μαρτυρίου αἵμα, συγκερασασμένη·
 ὄθεν καὶ στέφανον διπλοῦν, ὁ εὐεργέτης σοι ἐ-
 χαρίσατο· πρὸς ὃν καὶ ἀνελήλυθας, πεποικιλ-
 μένη λαμπρότητι, ὡς Παρθένος πανάμωμος, καὶ
 ὡς Μάρτυς ἀήττητος.

Κάλλει τῷ τοῦ σώματος, ἡ ὠραιότης ἡ ἐν-
 θεος, τῆς ψυχῆς σου συνέδραμεν· ὡς κρί-
 νον γὰρ ἔλαμψας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐκλελευκα-
 σμένη, καὶ ταῖς τοῦ αἵματος ῥοαῖς, πεφανιγ-
 μένη Νύμφη πανάμωμε· διό σε καὶ οὐράνιος,
 τερπνὸς ἐδέξατο θαλάμος, καὶ παστάς ἀκα-
 τάλυτος, ὡς Παρθένον καὶ Μάρτυρα.

Κύκλῳ παρενέβαλε, σοῦ Φεβρωνία πανεύ-
 φημε, ὁ ρύόμενος Ἄγγελος· ἐκ βρέφους
 γὰρ Κύριον, φοβουμένη ὥφθη, καὶ ἀνακειμένη,
 ὡς περ ἀνάθημα τερπνόν, τετηρημένον τῷ παν-
 τοκράτορι· ἐντεῦθεν κατεπάτησας, τὴν τῷ Σε-
 λήνου παρανοίαν, καὶ στεφθεῖσα ἀνέδραμες,
 πρὸς Χριστὸν τὸν νυμφίον σου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε τὸν Πρόδρομον τῆς
 χάριτος, ἡ δὲ Παρθένος τὸν Κύριον τῆς
 δόξης. Ἠσπάσαντο ἀλλήλας αἱ μητέρες, καὶ
 τὸ βρέφος ἐσκήρτησεν· ἐνδοθεν γὰρ ὁ δοῦλος
 ἦνει τὸν Δεσπότην. Θαυμάσασα ἡ μήτηρ τοῦ
 Προδρόμου, ἤρξατο βοᾶν· Πόθεν μοι τοῦτο, ἵνα
 ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου ἔλθῃ πρὸς με; ἵνα σώ-
 ση λαὸν ἀπεγκωσμένον· Ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλκος
 δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'.

Βλέπε τὴν Ἐλισάβετ, πρὸς τὴν Παρθένον
 Μαριάμ διαλεγομένην· Τί παραγέγονας
 πρὸς με, ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου; σὺ βασιλέα
 βαστάζεις, καὶ γὰρ στρατιωτήν· σὺ τὸν νομοδό-
 την, καὶ γὰρ τὸν νομοθέτην· σὺ τὸν λόγον, καὶ γὰρ
 τὴν φωνὴν, τὴν κηρύξασαν τὴν βασιλείαν τῶν
 οὐρανῶν.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τῆς Ἁγίας:
 Ἡ ἀμνάς σου Ἰησοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τοῦ Προδρόμου εἰς (*), καὶ τῆς Ἁγίας ὁ παρῶν, οὐ ἢ Ἀκροστιχίς:

Υἱμοῖς σε μέλπω προσφόρως Φεβρωνία.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Υπέρμαχε δόξης τῆς τοῦ Χριστοῦ, παράσχου μοι χάριν, Φεβρωνία καὶ φωτισμὸν, πῆν σὴν εὐφημῆσαι φωτοφόρον, καὶ σεβασμίαν πανήγυριν ἄσμασι.

Μελέτη θανάτου διηνεκεῖ, λαμπρύνασα Μάρτυς, Φεβρωνία σοῦ τὴν ψυχὴν, ἔδραμες πρὸς ὕψος μαρτυρίου, διὰ βασάνων πολλῶν προσαχθεῖσα Χριστῷ.

Νεώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, τὴν ἄρουραν Μάρτυς, τῆς καρδίας σε τηλαυγῶς, Μαρτύρων ἐδρέψω τοὺς στεφάνους, ἀθλητικῶς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἄδουσα. Θεοτοκίον.

Ονεύματι πάντα δημιουργῶν, ἐκ σοῦ Θεομήτορ, ἐσαρκώθη· ὃν εὐσεβῶς, ποθήσασα κόρη Φεβρωνία, μαρτυρικῶς ἐν αὐτῷ προσεήνεκται.

ᾠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ισχυσας τῷ Πνεύματι, καταβαλεῖν ὄφρυν ἐνδοξε, τυραννικὴν, καὶ πολυύειας, Φεβρωνία τὸ ἄθεον.

Σὺ νῦν ἐξερέωσας, τῇ κραταιᾷ χειρὶ Δέσποτα, μαρτυρικῶς, ἀγωνιζομένην, Φεβρωνία τὴν ἐνδοξον.

Σῶμά σου τεμνόμενον, ὑπὲρ Χριστοῦ Ἄγνη πάνσοφε, μαρτυρικῶς, σὺ τοῦ Παραδείσου, ἐγεώργεις ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Εὐρέ σε βοήθειαν, τὴν Θεομήτορα Πάναγνε, ἢ εὐκλεῆς, Μάρτυς Φεβρωνία, καὶ τυράντους κατήσχυνε. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
» **Σ**ὺ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων,
» καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Προδρόμου.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Οπαῖλαι ταῖς ῥοαῖς Ἰορδάνου βαπτίσας, τὴν καθαρσιν παντός, Ἰωάννη τοῦ κόσμου, πολλοῖς με βυθιζόμενον, πλημμελήμασιν ἔλκυσον, καὶ ἀπόπλυνον, ἀπὸ παντοίας κηλίδος,

(*) Τὸ Χειρόγραφον ἔχει ἐνταῦθα ἕτερον Κανόνα εἰς τὸν Προδρόμον, Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ καὶ αὐτὸν, γλαφυρώτατον καὶ ἁρμονικώτατον, πρὸς τὸ: Ὑγραὶν διοδεύσας.

τὸν Φιλάνθρωπον, διὰ παντός ἱκετεύων, ὡς πρεσβυς εὐπρόσδεκτος. Δόξα. Τῆς Ἁγίας.

Ποθήσασα Χριστὸν, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, ἐχώρησας τομῶς, πρὸς μεγίστους ἀγῶνας, δι' ὧν τὸν ἀρχέκακον, παντελῶς ἐθανάτωσας· οὐ με λύτρωσαι, τῶν πολυπλόκων παγέδων, ὀδηγοῦσά με, ταῖς σαῖς εὐχαῖς Φεβρωνία, πρὸς θείαν μετάνοιαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Νηδυῖ μητρικῇ, Ἰωάννης σκιρτήσας, φερόμενον ἀγνή, τὸν Θεὸν ἐν γαστρὶ σου, ἐπέγνω θεία χάριτι, καὶ πιστῶς προσεκύνησεν· ἀλλὰ δέομαι, σὺν τῷ Προδρόμῳ Παρθένε, καθικέτευσον, ὃν ἐσωμάτωσας Λόγον, σωθῆναι τὸν δοῦλόν σου.

ᾠδὴ δ΄. Σὺ μου Χριστέ Κύριος.

Μῶμος ἐν σοί, ὅλως οὐκ ἔστι πανεύφημη, Φεβρωνία· σὺ γὰρ ἀμφοτέρωθεν, τῷ λυτρωτῇ σου καὶ ἐραστῇ, τῷ πεποθημένῳ, εὐαρεστῆσαι ἐσπουδάσας, ἀσκήσεως ἐν πόνοις, καὶ μαρτύρων ἐν ἄθλοις, κοσμουμένη θείοφρον πανόλβιε.

Εξ ἀπαλῶν, Μάρτυς ὀνύχων ἐπόθησας, τῆς ἀγάπης, πηγὴν τὴν ἀένναον, τὴν ἐφετὴν πᾶσι λογικοῖς· ἥς ὀρεγομένη, βασάνων πόνοισι ὑπέμεινας, πυρὶ φλογιζομένη, καὶ μελῶν στερουμένη, Φεβρωνία παρθένων τὸ καύχημα.

Λόγοις Θεοῦ, ἐντεθραμμένη θεόσοφε, ταῖς ποθοῦσι, λόγον τὸν σωτήριον, ταῖς ἱεραῖς βίβλους ἱερῶς, ἐγχειριζομένη, ἐνθῶς Μάρτυς ἐξήπλωσας, καὶ τῆς διδασκαλίας, τοὺς μισθοὺς ἐκομίσω, τῶν Μαρτύρων τὴν δόξαν πλυτήσασα.

Θεοτοκίον.

Πύλη φωτός, πᾶσιν ἐδείχθης Παναίμωνε, τοῖς ἐν σκότει, φῶς τὸ ἀπερίγραπτον, περιγραπτῷ, σώματι Χριστὸν, τῆς δικαιοσύνης, τὸν ἥλιον ἀπαστράψασα· οὐ νῦν ταῖς φρυκτωρίαις, Φεβρωνία ῥωσθεῖσα, τῶν Μαρτύρων τὸ κλέος ἐκτήσατο.

ᾠδὴ ε΄. Ἴνα τί με ἀπώσω.

Οραϊώθης πορφύρα, Μάρτυς ἐξ αἱμάτων σου ἐξυφανθείση σοι· ἐγυμνώθης σῶμα, καὶ παθῶν τὸν χιτῶνα ἀπέρριψας, πρὸ βημάτων εἴσα, δικαστικῶν ὡς Φεβρωνία, τοῦ Χριστοῦ μιμουμένη τὴν γύμνωσιν.

Πυρωθεῖσα τῷ πόθῳ, Μάρτυς τοῦ νυμφίου σου τοῦ νοητοῦ τὴν ψυχὴν, καὶ θελχθεῖσα τούτου, καλλοναῖς ἀκηράτοις ὑπέμεινας, τεμνομένη χεῖρας, καὶ τῶν πληγῶν τὰς ἀληθόνας, Φεβρωνία Μαρτύρων τὸ καύχημα.

Ροή τῶν σῶν αἱμάτων, τῆς πολυθείας τὴν φλόγα κατέσβεσεν, οἱ δὲ σοὶ ὀδόντες, ἐκρίζουμένοι πᾶσαν ἀνέσπασαν, τῶν εἰδώλων πλάνην, καὶ τῆς τρυφῆς σοὶ Φεβρωνία, τὴν αἰώνιον τέρψιν εἰργάσαντο. Θεοτοκίον.

Οἱ σοὶ πόδες τμηθέντες, θείων μαρτυριῶν τὴν τρίβον διώδευσαν, καὶ πρὸς τὸν τεχθέντα, ἐκ Παρθένου ἀγίας μετέβησαν, ἐμπεριπατοῦντες, χαρμονικῶς ἐν Παραδείσῳ, Φεβρωνία παρθένε θεόνυμφε.

ᾠδὴ 5'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον.

Σελήνου τοῦ δυσσεβοῦς ἡ ἄθεος, καὶ θρασεῖα κατεβλήθη ὠμότης, τῆς τοῦ Θεοῦ, περὶ πάντων προνοίας, ἐκζητησάσης τὸ αἷμα σου ἔνδοξε, καὶ σέσωσται διὰ τῆς σῆς, καρτερίας ὁ θεῖος Λυσιμάχος.

Φωστῆρα θεολαμπῆ σε ἔδειξεν, ἡ σοφὴ καὶ θεοφόρος Βρυαῖνη, ταῖς διδαχαῖς, ἐκβίασασα κόρη, καὶ τῆς ἐλπίδος οὐδούως διήμαρτε· παρέστησε γὰρ τῷ Χριστῷ, Φεβρωνία σε νύμφην ἀμόλυντον. Θεοτοκίον.

Οἴμψυχος τοῦ Δεσπότητος θάλαμος, ὁ λαμπραῖς τῆς παρθενίας ἀκτίσι, φωτοειδῶς, ὡς περ κρίνον ἐκλάμπων, τῆς ἀκανθώδους ἐν μέσῳ συγχύσεως, ἡ πάναγνος καὶ εὐπρεπής, Θεοτόκος ἀξίως δοξάζεται. Ὁ Εἰρμός.

» Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
 » ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
 » ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
 » προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς Ἐκ φθο-
 » ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, τοῦ Προδρόμου.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὀσιομάρτυρος καὶ πολυάθλου Φεβρωνίας.

Στίχοι.

Προῖξ τῆ γυναικῶν καλλιστῆ Φεβρωνία
 Τομὴ κεφαλῆς ὡς καλὴ σοὶ προῖξ γύναι!

Ἄωκε δὲ Φεβρονίη ξίφει αὐχένα εἰκάδι πέμπτη.

Αὕτη ἡ αἰδέμιμος καὶ Ὀσία, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὸν χρηστὸν τοῦ Κυρίου ζυγὸν ἀραμίνη, καὶ ὁσίως βίωσα ὑπὸ τὸν κανόνα τῆς κατ' αὐτὴν Μονῆς, ἐν τοῖς μεθόροις Περσῶν καὶ Ῥωμαίων διακειμένης, ἐν πόλει λεγομένη Νισίδει, ἧτις λέγεται Ἀντιόχεια τῆς Μυγδοῦνας, πάσας τὰς σὺν αὐτῇ, μεθ' ὧν ἦν, υπερίλασεν ἐν τῇ ἀσκήσει καὶ συνέσει, καὶ τῇ τῶν γραφῶν ἀναγνώσει. Ἐξῆρχε δὲ καὶ καθηγεῖτο πασῶν ἢ οὕτω καλουμένη Βρυαῖνη.

Κατὰ δὲ τοὺς καιροὺς Διοκλητιανοῦ, Σελήνου τοῦ Ἡγεμόνος διώκοντος τοὺς Χριστιανοὺς, αἱ μὲν λοιπαὶ τῶν μοναζουσῶν τοῦ Μοναστηρίου ἐξῆλθον, ἐκφυγεῖν τὸν ἐπικείμενον θάνατον σπεύδουσαι· ἡ δὲ μακαρία Φεβρωνία, νόσου τότε κατασχούσης αὐτὴν, μὴ δυναμένη τῷ σώματι

χρησασθαι, ἐπὶ τινος κατέκειτο βάρου, παρακαθεζομένη αὐτῆς τῆς τε Βρυαῖνης, καὶ τῆς οὕτω καλουμένης συγκλητικῆς Ἱερίας. Ἐπεὶ δὲ παρῆσαν οἱ Σελήνου στρατιῶται, καὶ πελέκισι τὰς θύρας καταβράξαντες εἰσῆλθον, εὐθὺς μὲν σπασάμενοι τὰς μαχαίρας, κατακόψαι ἐβόλοντο τὴν Βρυαῖνην. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὰ ἀνήκεστα παθεῖν αὐτὴν παρητήσατο Πρῖμος ὁ τοῦ Ἀρσιμάχου ἀνεψιός, τοῖς Χριστιανοῖς αἰεὶ ἐπιεικῶς καὶ συμπαθῶς προσφερόμενος.

Τὴν οὖν Φεβρωνίαν ἀρπάσαντες, πρὸς τὸν ἡγεμόνα Σελήνον ἤγον, ἢ παρηκολέθου Βρυαῖνη καὶ Ἱερία καὶ Θωμαῖς, ἐπιστηρίζουσαι αὐτὴν τῇ πίστει, καὶ νουθεῖσαι μὴ καταπλαγῆναι τὰς βασάνους, μηδὲ τὴν εἰς Χριστὸν προδοῦναι εὐσέβειαν, μνησθεῖσαν Λιθύης καὶ Λεωνίδος τῶν ἀδελφῶν, καὶ τῆς Εὐτροπίας· ὧν Λιθύη μὲν διὰ Χριστὸν ἐτιμήθη τὴν κεφαλὴν ἢ Λεωνίς δὲ παρεδίδοτο πυαί, τὸ δὲ παιδίον Εὐτροπία, ἀκούσασα παρὰ τῆς μητρὸς: Μὴ φύγῃς τέκνον, τὰς χεῖρας αὐτῆς ὀπίσω ποιήσασα, τοῖς δημίσι τὸν αὐχένα υπέθηκε. Καὶ ἡ μὲν Βρυαῖνη, μετὰ τὸ ἰκανῶς νουθεῖσθαι αὐτὴν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ υπέστρεψεν, ὀλουζουσα, καὶ θρηνησα, καὶ τῷ τέλους τὸ ἄδηλον φοβουμένη, καὶ νίκην αὐτῇ κατὰ τῷ διαδόλου παρὰ Θεῷ ἐξαιτήσα. Ἡ δὲ Θωμαῖς καὶ Ἱερία, ἀνδρικόν σχῆμα περιθέμεναι, συνηκολέθου τῇ Ἁγίᾳ, μετὰ τῶν οἰκετῶν ἑαυτὰς ἐγκαταμίξασαι.

Ἐπεὶ δὲ ἤχθη, πρῶτον μὲν ἐπὶ Λυσιμάχου τῷ ἀνεψιῷ Σελήνου τὸ τε ὄνομα, καὶ τὸ γένος καὶ τὴν θρησκείαν εἰπεῖν ἐρωτηθεῖσα, καὶ ἀντὶ πάντων Χριστιανὴν ἑαυτὴν ὀνομάσασα, ἔπειτα τὴν ἐξέτασιν κατέστη· ὅς αὐτὴν θωπεῖαις καὶ κολακείαις μεταθεῖναι ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως ἐπιχειρήσας, καὶ μὴ δυνθεῖς, ταθῆναι ἐκ τεσσάρων ἐκέλευσε, καὶ κάτωθεν μὲν πυρὶ ὑποκαίεσθαι, ἄνωθεν δὲ ὑπὸ στρατιωτῶν τύπτεσθαι. Ὑπὸ δὲ τῶν πληγῶν καὶ τῷ πυρὸς, εἰλαῖφ ἐρεθιζομένου καὶ ἀναφλεγόμενου, διελύοντο καὶ κατέρριον αἱ σάρκες αὐτῆς. Εἶτα κρεμασθῆναι ταύτην, καὶ σιδηροῖς ξέεσθαι πλήκτροις, καὶ πυρὶ καταφλεχθῆναι προστάττει, καὶ μετὰ ταῦτα τὴν γλώτταν τμηθῆναι, ἣν πρῆτεινεν εὐθαρῶς· καὶ τοὺς ὀδόντας ἐκρίζωθῆναι· εἶτα ξίφει τοὺς δύο ἀφαιρεθῆναι μαστοὺς, καὶ κατὰ τῆς τομῆς πῦρ ἐπιχεθῆναι, καὶ ἐπὶ τούτοις τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας ἐκκοπῆναι, καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν.

Συγκομισθὲν δὲ τὸ τῆς Ἁγίας λείψανον παρὰ τῶν πιστῶν, τοῦ Λυσιμάχου προστάξαντος, διὰ Φίρμου τῷ Κόμητος ἀπήχθη ἐν τῇ Μονῇ στρατιωτῶν βασταζόντων αὐτὸ ἅμα τῷ Φίρμῳ· καὶ συνετέθη ἕκαστον ἐν τάξει τῶν μελῶν, τῶν ὀδόντων αὐτῆς ἐν τῷ ἑαυτῆς στήθει τεθέντων. Καὶ οὕτω, μετὰ ψαλμῶν καὶ ὕμνων, συνδραμόντων Ἐπισκόπων καὶ Κληρικῶν ἅμα καὶ πλήθους πολλοῦ τῶν Χριστιανῶν, πανύχοις ὠδαῖς ἔτυχε τῆς ὀφειλομένης κηδείας.

Τῆς οὖν μνήμης αὐτῆς ἑτησίως τελομένης ἐν τῇ Μονῇ λέγεται ἡ Μάρτυς καθορᾶσθαι, συμπαρῶσα καὶ συμψαλλουσα ταῖς παρθένοις, καὶ τὸν ἑαυτῆς τόπον ἀναπληροῦσα μέχρι τῆς εὐχῆς· ἣν ἐπιχειρησάσης τῆς Βρυαῖνης ποτὲ κατασχεῖν, εὐθέως ἀφανῆ γενέσθαι, τὴν ἐπιβολὴν μὴ ὑπομείνας τῆς χειρὸς. Τὸν δὲ Λυσιμάχον, βαρεῖαν συμφορὰν ἠγησάμενον τὸ συμβᾶν, διὰ τε τὸ ἐκ μητρὸς εἶναι Χριστιανῆς, καὶ διὰ τὸ ὡμῶς αὐτῇ καὶ θρησιδῶς τὸν Σελήνον χρησασθαι, καὶ διαφθεῖραι τὸ τῆς παρθένου κάλλος, κρεῖττον ἢ κατὰ ἄνθρωπον ὄν, τότε μὲν ἀπόσιτον γενέσθαι, καὶ τὸν τῆς Μάρτυρος θάνατον κόψασθαι, καὶ θρηνησαι πικρῶς· μικρὸν δὲ ὕστερον μετὰ Πρῖμου προσελθεῖν τῷ Χριστῷ, καὶ τὸ θεῖον δεῖξασθαι Βάπτισμα. Τὸν δὲ Σελήνον, ἐξω γενόμενον αὐτοῦ, ἀτενίσαι πρὸς τὸν οὐρανόν, καὶ ὡσερ βῆν μυκησάμενον μέγα, ἐνὶ τῶν κίωνων προσρῆξαι τὴν κεφαλὴν, καὶ οὕτω κακῶς τὴν ψυχὴν ἀπορῆξαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ὁρέντιου, καὶ τῶν ἐξ γνησίων ἀδελφῶν αὐτοῦ, ὧν τὰ ὀνόματα: Φαρνάκιος, Ἔρως, Φῖρμος, Φιρμῖνος, Κυριακός, καὶ Λογγίνος.

Στίχ. Ἐκδύς θαλάσσης ζῶν Ὁρέντιος βάθους,
Ἐν γῆ τελευτᾷ, καὶ πρὸς οὐρανὸν τρέχει.

Ἄρας ὁ Φαρνάκιος ἐκ γῆς πηλίνης,
Ἀνῆλθεν εἰς ἔδαφος οἴκου Κυρίου.

Ἐρῶν ὑπῆρχεν οὐρανῶν κάλλους Ἔρως,
Πρὸς οὓς μεταστάς, ὡς περ ἦρα χαιρέτω.

Θρόνοι νοητοὶ Φιρμῖνός τε καὶ Φῖρμος,
Οἷς ἐγκάθηται Βασιλεὺς τῶν Ἀγγέλων.

Κυριακὸν Λογγῖνον ὡς ἰσαγγέλους.
Θεὸς τίθησιν ἰσοτίμους Ἀγγέλους.

Ὅσοι οἱ Ἅγιοι ἑπτὰ Μάρτυρες ἀδελφοὶ ὑπῆρχον, ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ὁρμώμενοι τῶν ἀπ' ἡλίου ἀνατολῶν, στρατευόμενοί τε μετὰ χιλίων διακοσίων Τυρῶνων (νεοσυλλέκτων στρατιωτῶν) ὑπὸ Ῥόδωνα Κουδικουλάριον (κατακοιμιστὴν) ἐν τῇ Ἀντιοχείᾳ πόλει· οἱ καὶ ἦλθον ἐν τοῖς Θρακείοις μέρεσι, ταχθέντες εἰς λεγεῶνα, καλούμενον Λεγεῶνδρον. Ἐπαυστάσεως δὲ κατὰ τοὺς τότε χρόνους γεγενημένης, τῶν Σκυθῶν διαδάντων τὸν Ἰστρον, καὶ τὴν Θράκην ληίζομένων, ἄρτι μετὰ τὴν τελευτὴν Διοκλητιανοῦ, Μαξιμιανὸς τὴν βασιλείαν κατασχὼν, ἐν φροντίδι πολλῇ καὶ ἀμνηχανία γέγονε, μάλιστα διὰ τὸν Μαραθῶν τὸν ἐξάρχοντα τῶν Σκυθῶν, μεγέθει σώματος καὶ ῥώμῃ τῶν πολλῶν διαφέροντα, προσκαλεῖσθαι αὐτὸν, ἢ τινα τῶν μετ' αὐτοῦ διαγωνίσασθαι· καὶ παρ' οἷς ἂν τὸ κρεῖττον γένηται, τοῦτοις παραχωρῆσαι τοὺς ἑτέρους τῆς νίκης.

Διὰ ταῦτα τοῖνον τοῦ βασιλέως ἐν πολλῇ ἀπορία καθεστηκότος, ὡς μηδενὸς θάρρουντος ἀντεπεξίεναι καὶ συμπλακῆναι τῷ βαρβάρῳ, προετράπη ὁ Ἅγιος Ὁρέντιος ἐλθεῖν· πάσαις γὰρ ψήφοις ἐκρίθη, ὡς εἶη ῥωμαλέος, καὶ πολέμων ἔμπειρος, καὶ, δι' εὐστροφίαν σώματος καὶ ἀνδρείαν, δεινὸς ἐπιθέσθαι, καὶ τὸν ἐπεξιόντα καταβαλεῖν. Ὅς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν προβαλλόμενος, καὶ πρὸς τὸν πόλεμον ἐξελθὼν, καὶ τῷ Σκυθῆ παραταξάμενος, ἀκοντίῳ τοῦτον διήλασε· καὶ ξίφει αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν ἐκτεμῶν, τῷ βασιλεῖ προσεκόμισε, καὶ τὸ τρόπαιον ἔστησεν. Ἐφ' οἷς τοῦ βασιλέως ὑπερθαυμάσαντος καὶ ἀγαθέντος, καὶ διὰ τοῦτο ἐπινικίους σπονδὰς τοῖς εἰδώλοις προσάγοντος, αὐτὸς τῇ τοῦ Χριστοῦ συμμαχίᾳ καὶ δυνάμει περιγενέσθαι τοῦ ἀλαζόνος, οὐ τῇ τῶν ψευδωνύμων θεῶν βοηθείᾳ, παρρησίᾳ καθομολογεῖ.

Ἀλλὰ τότε μὲν καρποῦσθαι τὰς βασιλικὰς συνεχωρήθη τιμὰς, αἰδεσθέντος, οἶμαι, τοῦ βασιλέως τὸ τοῦ κατορθώματος μέγιστον, καὶ τὴν ζώνην αὐτῷ προπαρασχομένην τῷ καταβληθέντος βαρβάρου, πολυτελῆ καὶ πολυτάλαντου οὖσαν. Ὑστερον δὲ, ἐπεὶ παραινῶν ἀποστῆναι τοῦ Χριστοῦ οὐκ ἔπειθεν, ἐκπέμπει αὐτὸν μετὰ τῶν ἐξ ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐν τῇ κατὰ Ἀρμενίαν πόλει τῶν Σατάλων, ἐπιστείλας τῷ ἐκεῖ Δουκί, εἰ μὲν ἐξεταζόμενοι πεισθῶσι δεῦσαι τοῖς θεοῖς, ἀναπέμψαι τούτους πρὸς αὐτὸν· εἰδὲ οὐ πείθονται, ὑπερορούς ἐν ταῖς κατὰ Ἀβασγίαν καὶ Ζηκχίαν χώραις παῖσαι.

Κατὰ οὖν τὸ τῷ βασιλεῖος πρόσταγμα, ἀπαγομένων αὐτῶν, καὶ τῶν ἔτω λεγομένην Καινὴν Παρεμβολὴν φθασάν-

των, Ἔρως, ὁ τῶν ἀδελφῶν πρῶτος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε μὲν Ἰουνίῳ εἰκοστῇ δευτέρᾳ. Ὁ δὲ Ἅγιος Ὁρέντιος, τὸ Ῥίζιον καταλαβὼν, λίθῳ τῷ τραχήλῳ περιτεθείς, ἐρρίφη ἐν τῇ θαλάσῃ· περὶ αὐτοῦ γὰρ καὶ τοῦτο ἐδέδοκτο. Ἐκεῖθεν δὲ, δι' ἐπιστάσις Ἀγγέλου, ἀβλαβῆς ἐξῆλθε, κομίσαντος αὐτὸν, καὶ κατὰ τὴν ξηρὰν ἐπὶ τινος πέτρας στήσαντος, καὶ εὐξάμενος, ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, καὶ ἐκεῖ ἐτάφη, μὲν τῷ αὐτῷ εἰκοστῇ τετάρτῃ. Ὁ δὲ Ἅγιος Φαρνάκιος, γενόμενος ἐν Κορδύλῃ, πρὸς Κύριον μετετέθη, τῇ τρίτῃ τοῦ Ἰουλίου μηνός. Τῇ δὲ ἐβδόμῃ, Φῖρμος καὶ Φιρμῖνος, καταλαβόντες τὴν Ἄψαρον, τέλος εὐραντο τῆς προσκαιροῦ ζωῆς. Ὁ δὲ Ἅγιος Κυριακός, ἀπαχθεὶς εἰς τὴν τῶν Λαζῶν χώραν, ἐν τόπῳ λεγομένῳ Ζυγάνεως, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ, τῇ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ τοῦ μηνός. Οἱ δὲ μακάριοι Λογγῖνος ὑστερος πάντων· ὅς, ἐν τῷ παραπλέειν ἀπὸ τῆς Ζυγάνεως ἐπὶ τὴν Λιβυκὴν, τρικυμίας ἐν τῇ θαλάσῃ γενομένης, καὶ μεγάλου κλύδωνος εὐξάμενος, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο, καὶ κατετίθη εἰς Πιτυῦντα, μεθ' ἡμέρας τέσσαρας ἐκεῖσε τῆ πλοῖς ὀρμήσαντος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἀνάμνησις τῆς ὑπὲρ λόγον καὶ πᾶσαν ἐλπίθα δοθείσης ἡμῖν βοηθείας παρὰ τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς ἀσπόρους αὐτὸν τεκούσης, κατὰ τῶν διὰ γῆς τε καὶ θαλάσσης, κυκλωσάντων τὴν καθ' ἡμᾶς Βασιλίδαν τῶν πόλεων, καὶ πανωλεθρία παραδοθέντων τελείῳ ἀφανισμῷ.

Ταῖς τῆς Θεοτοκου καὶ πάντων σε τῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ρεῖθρα πηγάζεις ἰαμάτων, τοῖς προστρέχουσιν ἐν πίστει τῷ ναῶ σου, Φεβρωνία σεμνῇ, καὶ τῷ Χριστῷ βοῶσιν· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ τῆς καλῆς σου πραγματείας! σαρκὸς αἵματος Θεόφρον ἀντηλλάξω, βασιλείαν Θεοῦ, πανεύφημε βοῶσα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Στίφει παρθένων συγχορεύεις, ἀξιάγαγε παρθένε Φεβρωνία, τῇ Παρθένῳ καὶ Θεομήτορι βοῶσα· Εὐλογημένος πάντα γενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Φωτοφανῶς ἡ μνήμη σου, Φεβρωνία τελεῖται γῶν, ταῖς φωτοειδέσιν, ἀστραπαῖς πυρσεύουσα· φωτὶ γὰρ ὠμίλησας, καὶ φωτοφόρος γέγονας, Τὸν φωτοποιὸν, καὶ φωτοδότην βοῶσα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εθαυμαστώθης πρότερον, ἐν ἀσκήσει πανεύφημε, καὶ μαρτυρικῶς, κατεκοσμήθης ὕστερον· ὀπίσω γὰρ ἔδραμες, τοῦ ἐραστοῦ νεᾶνις φαιδρά, καὶ σοῦ τοὺς μαστοῦς, ταῖς ἀγαθούς ὑπὲρ οἶνον, ἐτμήθης Φεβρωνία, ὑπὲρ τῆς

εὐσεβείας· ὁσμῇ δέ σου τῶν μύρων, πιστοὺς εὐωδιαῖς.

Βεβαρυμένος πταίσμασι, Φεβρωνία πανεύφημε, καὶ ταῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν κυκλούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, τῶν ἀμφοτέρων λύσιν ζητῶν· ἀλλ' ὡς θαυμαστή, καὶ ἐκλεκτὴ τῷ Δεσπότῃ, βοῶντα μὴ παρίδης, ἀλλὰ με σαῖς πρεσβείαις, ἐξάρπασον θεόφρον, ἐκ βρόχων ψυχοφθόρων. Θεοτοκίον.

Ρήτορευόντων γλώσσαι σε, ἀνυμνῆσαι ἐσθένυσιν, ὡς Θεογεννητορ, Μαριάμ θεόνυμφε· Θεὸν γὰρ ἐγέννησας, τὸν ἐπὶ πάντων Κόρη ἀγνή, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμη νηδύος· ὡς νῦν ἡ Φεβρωνία, μελωδοῦσα κραυγάζει· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβείαις, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογοεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
» τε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Ὡδὴ δ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ωθεῖα τοῦ Δεσπότου περιστερά, περιηργωμένη λαμπρότητι, παρθενικῇ, σῶμα λαμπρυνθεῖσα ἀσκητικῶς, κεχρυσωμένη πτέρυγας, ταῖς χλωροειδέσι μαρμαρυγαῖς, τῆς σῆς ὁμολογίας, καὶ θείων σου αἱμάτων, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας καταφαίδρυνον.

Νοῖ προσμιλοῦσα γυμνῷ τῷ νῷ, Φεβρωνία θεόφρον κατέλαβες, τῶν ὀρεκτῶν, ἔσχατον καὶ τέλους μακαριστῆ, ἐπιτυχεῖν ἠξίωσαι, νῦν συμβασιλεύουσα τῷ Χριστῷ, λαμπρῶς τῷ σῷ νυμφίῳ, ἀφράστοις ἐν θαλάμοις, ἐν εὐφροσύνῃ διαμένουσα.

Ιάσεις ἀναβρύεις ὡς ποταμός, ῥοιζηδὸν ταῖς ἐν πίστει προστρέχουσι, σοῦ τῇ σεπτῇ, θήκῃ Φεβρωνία θεοειδὲς, τῆς παρθενίας ἀγαλμα, ἀνθος τὸ τῆς φύσεως τὸ τερπνόν, θυγάτηρ Βασιλέως, ἡ ἔνδον κεκτημένη, τῆς θείας δόξης τὸ ἀγλαῖσμα. Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Παρθένε τῶν γυναικῶν, τὸ ὀλίγημα λόγον κηύσασα, τὸν ἀνορθοῦν, τοὺς κατερράγμενους ὡς ἀγαθόν, καὶ κραταιὸν δυνάμενον· ὃν ἡ Φεβρωνία ἡ εὐκλεῆς, ποθήσασα συντόνως, Ὅπισθω σε δραμοῦμαι, ἀγαλλομένη ἀνεβόησεν. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου

» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό σε
» Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν.

Ἐξαποστειλᾶριον τοῦ Προδρόμου.

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ὀικτωήχου.

Δόξα. Τοῦ Προδρόμου, Ἦχος πλ. δ'.

Πρέπει τῷ Ἰωάννῃ ἡ εὐωδία· πρέπει τῷ Βαπτιστῇ τῶν ἀσμάτων ἡ τερπνότης· οὗτος γὰρ ἐκήρυξε τὴν ἀπαρχὴν τῆς ἡμῶν σωτηρίας, ὁ σκιρτῶν ἐν κοιλίᾳ, καὶ βοῶν ἐν ἐρήμῳ, Μετανοεῖτε· τοῦ Βασιλέως ὁ στρατιώτης, ὁ Πρόδρομος τῆς χάριτος, ὁ τὸν ἀμνὸν προμηνύων, καὶ τὸν Σωτῆρα πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

ΤΗ ΚΣ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυὶδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Δαυὶδ παμμακάριστε, δι' ἐγκρατείας τὸν νοῦν, λαμπρυνόμενος ἄριστα, πρὸς τὸ πρῶτον αἶτιον, τῶν καλῶν ἀνεπτέρωσας, καὶ στῦλος ὡφθης, φωτοειδέστατος, φωτίζων πάντας, λόγοις καὶ θαύμασι, τοὺς προσιόντας σοι, διανοία πάντοτε θεοπρεπεῖ· ὅθεν σε γεραιρομεν, καὶ μακαρίζομεν.

Καθάπερ ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν ἀναβάσει φυγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος· χρυσᾶς ἐντεῦθεν, ἔλαβες πτέρυγας, τῆς ἀπαθείας, καὶ τελειότητος, καὶ πρὸς οὐράνιον, ὕψος κατεσκήνωσας ὑπὲρ ἡμῶν, πάντοτε δεόμενος, τῶν εὐφρομούντων σε.

Θεῖω ἀπαθείας ἀνθρακι, φλέξας σαρκὸς ἡδοναῖς, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, ἐν χερσὶ τοῦ ἀνθρακας, πρὸ προσώπου θεόπνευστε, τῷ Βασιλέως κατέχων Ὅσιε, ἐκπληττομένου τὴν σὴν λαμπρότητα· ὅθεν παρέσχε σοι, ταῖς αἰτήσεις μέγιστον πρὸς τὸν Θεόν, πρέσβυν σε μακάριε, πλουτήσας χάριτι.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντοτε πράττων τὰ ἄτοπα, τὸν Ποιητὴν με Θεόν, παροργίζω ὁ ἄθλιος, καὶ πτοοῦμαι πάναγνε, τὴν αἰώνιον κόλασιν, καὶ τῆ πυ-

ρός τὴν φλόγα τὴν ἄσβεστον, καὶ τῶν σκωλήκων τὴν ἀγριότητα· ὧν με ἐξάρπασον, Δέσποινα πανύμνητε, τὸν σὸν Υἱόν, λόγοις τὸν φιλόανθρωπον, καθικτεύουσα. Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ως ἐβλεψέ σε σταυρούμενον, ἐν τῷ Κρανίῳ Σωτήρ, ἠλλοιοῦτο ἡ σύμπασα, κτίσις καὶ συνείχετο, δονουμένη μὴ φέρουσα, ἀδίκως πάσχοντα ὑπεράγαθε· ἡ δὲ Παρθένοσ, ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Οἱ μοι! ἐφθέγγετο, τέκνον μου γλυκύτατον, τί τὸ καινόν, τοῦτο καὶ παραδόξον, καὶ ξένον Δέαμα;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Υμνῶ μάκαρ σε τὸν βίον Δείοις λόγοις. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. α'. Ἰππον καὶ ἀναβάτην.

Υμνοὶς τὴν φωτοφόρον, καὶ Δείαν μνήμην σου, συνελθόντες τιμῶμεν, Δαυὶδ μακαριώτατε, φωτὸς ἐγνωκότες σε, καὶ ἡμέρας Ὅσιε, κληρονόμον ἐν Δείῳ Πνεύματι.

Μεῖλη νεκρώσας Πάτερ, ἐν γῆ τοῦ σώματος, τὴν ζωὴν ἐνοικοῦσαν, ἐν τῇ καρδίᾳ ἐσχηκας, Χριστὸν τὸν νεκρώσαντα, διαβόλη δύναμιν, τοῦ νεκρώσαντος τὸ ἀνθρώπινον.

Νόμοις τοῖς τοῦ Δεσπότη, ὑπέικων Ὅσιε, τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὧμων, ἀνελαβες τοῖς ἰχνεσι, τοῖς τούτου ἐπόμενος, καὶ καθεῖλες ἔπαρσιν, τοῦ ἀλάστορος ταπεινούμενος.

Θεοτοκίον.

Ωφθης ὠραϊσμένη, τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, καὶ Χριστὸν τὸν ὠραῖον, Παρθένε ἀπεκύσας, βροτοὺς ὠραΐσαντα, τοῖς ὠραίοις κάλλεσι, τῆς Θεότητος αἰεπαρθένε.

Ὡδὴ γ'. Ὁ πῆξας ἐπ' οὐδενός.

Μαράνας δι' ἐγκρατείας κάλλος τοῦ σώματος, τὰς αὐγὰς ἐδέξω τοῦ Δείου Πνεύματος, καὶ τῆς ἀπαθείας φωταυγεῖς, ἀπήστραφας ἀκτῖνας, καὶ ἰαμάτων τὰ χαρίσματα, Πάτερ τοῦ Προφήτου ὁμῶνυμε.

Αγίων ἰχνηλατῶν τῆς βίης μακάριε, ὅλος ἡγιασθῆς ταῖς Δείαις πράξεσιν· ὅθεν ἡγιαζεις μυστικῶς, τοὺς πιστεὶ τὴν ἁγίαν, ἐπτελῶντάς σε πανήγυριν, Πάτερ Θεοφόρε πανόλβιε.

Κοιμίσας τὰς ἡδονὰς τοῦ σώματος Ὅσιε, προσευχαῖς ἀγρύπνοις καὶ ἀγωνίσμασι, Πάτερ ἐν εἰρήνῃ ἀληθῶς, ὑπνώσας ἐκοιμήθης· ὅθεν σε ἀγρυπνον κεντήμεθα, φύλακα αἱ πόθῳ τιμῶντές σε.

Θεοτοκίον.

Αγγέλων τιμιώτερα ὦφθης κύσασα, τὸν αὐτοὺς Παρθένε δημιουργήσαντα· ὅθεν ἰκετεύω σε ἀγνή, ἁγίασον τὸν νῦν μου, καὶ τὴν καρδίαν φωταγωγῆσον, νέφη τῶν παθῶν ἐκδιώκασα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**πῆξας ἐπ' οὐδενός τὴν γῆν τῇ προσταξεί σου, καὶ μετεωρίσας ἀσχετῶς βρίζουσαν, ἐπὶ τὴν ἀσάλευτον Χριστέ, πέτραν τῶν ἐντολῶν σου, τὴν Ἐκκλησίαν σου στερέωσον, μόνε ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εγκρατεία τὰ πάθη τὰ τῆς σαρκὸς, τῇ ψυχῇ ὑποτάξας Πάτερ σοφέ; ὠραῖθης μακάριε, μετὰ σώματος Ἄγγελος· καλιαὶν δὲ πῆξας, ὡς ὄρνις εὐκέλαδος, ἐν φυτῷ εἰς ὕψος, τὸν νῦν ἀνεπτέρωσας· ὅθεν τῶν θαυμαμάτων, ἐνεργείας πλουτήσας, μετῆλθες πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπόθησας· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἐπραξά, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. Οἱ μοι! Τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; Τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προσάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω εἰπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν αἰμὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν· τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα· ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεςσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πιστεὶ, τὰ Δεία παθήματα.

Ὡδὴ δ'. Τὴν Δείαν ἐννοήσας σου.

Ρημάτων ζωηρόντων τοῦ Πνεύματος, καθυπακούσας ἀλμυραῖν, τοῦ βίου θάλασσαν ἔλιπες, καὶ τοῖς κρουνοῖς τῶν δακρύων, παθῶν ἐναπεξήρανας ρεύματα.

Συνέσεως καὶ χάριτος ἔμπλεως, Πάτερ γενόμενος Δαυὶδ, ἐν ἡσυχίᾳ ἐζήτησας, τὸν

εὐεργέτην τῶν ὄλων, καὶ τούτου τῆς ἐλλάμψως ἔτυχες.

Ο βίος σου τῇ βίᾳ τῆς φύσεως, περιφανῆς ἀναδειχθεὶς, καὶ συνεργείᾳ τοῦ Πνεύματος, βιαιοτάτης κακίας, ἀνθρώπους ἐλυτρώσα-
 ὅτ' Ὅσιε. Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε πανύμνητε Δέσποινα, τὸν ὑπερύμνητον Θεόν, ἀνερμηνεύτως κυήσασαν, τὴν τοὺς χορούς τῶν Ἀγγέλων, τῷ κάλλει ἀσυγκρίτως νικήσασαν.

ᾠδὴ ε'. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τείνας σου τὰ ὄμματα, καὶ τὰ νοήματα, πρὸς τὸν ἐν ξύλῳ ἀναρτηθέντα, φυτῷ ἐνεκαρτέρησας, φλεγόμενος Πάτερ, καὶ νιφετοῖς πηγνύμενος.

Ολος ἀστραπέμορφος, ὠράθης Ὅσιε, τὸ πῦρ παλαίμας Δαυῖδ κατέχων, καὶ τὸν βασιλεύοντα, θυμιῶν συνθέτῳ, παμμακάρε θυμιάματι.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι οὐδὲ φαντάσματι, τὸ θεῖον κάλλος ὄρας Παμμακάρε, πρόσωπον δὲ Ὅσιε, πρὸς πρόσωπον μᾶλλον, λυθισῶν τῶν ἐμφάσεων.

Βότρυς ὠραιότατος, τῆς θείας Ὅσιε Δαυῖδ ἀμπέλου, ἐφάνης βλύζων, αἶνον κατανύξως, τοῖς ἐκ μέθης Πάτερ, παθῶν παραφρονήσασι.
 Θεοτοκίον.

Γθνον τὸν βίον μου, καὶ τὰ κινήματα, τῆς διανοίας ἀγνῆ Παρθένε, πρὸς τὸ θεῖον βούλημα, τῷ ἐκ σῆ ἀρρήτως, ἡμῖν ἐπιδημήσαντος.

ᾠδὴ ς'. Μαινομένην κλυδωνι.

Οἶκος θείου Πνεύματος, ἐγνωρίσθης Ὅσιε Δαυῖδ, ἐν σμικρῷ αἰκίσκῳ συγκλειόμενος, καὶ τὴν στενὴν τῆς εὐρυχώρου ἐλόμενος.

Νόμοις καθυπέκλινας, τοῦ Δεσπότη Πάτερ τὴν ψυχὴν, καὶ φωτὸς ἀνάπλεως γεγένησαι, καὶ δεκτικὸς τῶν χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος.

Θαύμασιν ὁ βίος σου, θεοφόρε Πάτερ ἀληθῶς, καθωραϊζόμενος τοῖς πέρασι, διεδόθη ὅθεν πιστῶς εὐφημοῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Εξ ἀγνῶν αἱμάτων σου, ἐξυφάνθη σὰρξ ὑπερφυῶς, τῷ δημιουργήσαντι τὸν ἄνθρωπον, Θεοτόκε ὅθεν ἀξίως ὑμνοῦμέν σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**αινομένην κλυδωνι, ψυχοφθόρῳ Δέσποτα
 • **Χ**ριστέ, τῶν παθῶν τὴν θάλασσαν κατεύνασον, καὶ ἐκ φθορᾶς ἀνάγαγέ με ὡς εὐσπλαγχνος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαυῖδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Στίχοι.

Δαυῖδ συνήφθης τῷ πάλαι Δαυῖδ νέε,
 Ἄλλον Γολιάθ σαρκικὰ κτείνας πάθη.

Ἐκτετὴ ἐξεπέρησε πύλας βίου εἰκάδι Δαυῖδ.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ Ἐφῶς ἔλκων τὸ γένος, ὡς ἀστὴρ πολύφωτος τὴν Ἑσπέραν κατηύγασεν. Ἐξ ἀπαλῶν γὰρ ὀνύχων, ἐγκρατεία καὶ ἀγνεία τὰ πάθη τῆς σαρκὸς υποτάξας, ὠράθη μετὰ σώματος ἄγγελος. Καλιὰν γὰρ πηξάμενος ἐν ἀμυγδάλης φυτῷ, ὡς ὄρνις εὐκίλαδος, πάντας μὲν τοῖς λόγοις κατηύφρανε, αὐτὸς δὲ τὸν νοῦν ἑαυτοῦ εἰς ὕψος ἔνθεον ἀνεπέτρωσεν. Ὅθεν τῶν θαυμάτων πλουτήσας τὴν ἐνέργειαν, στύλος ὤφθη φωτειοδίστατος, πάντας καταφωτίζων τοῖς θαύμασι. Κρούει γὰρ πηγνύμενος, καὶ τῷ θέρει φλεγόμενος, πρὸς ἀπάθειαν ἤλασε. Καὶ φλέξας σαρκὸς τὰς ἡδονάς, ἐν χειρὶ τοὺς ἀνθρακας λαβὼν, πρὸ προσώπου τοῦ Βασιλέως στάς, καὶ τούτον θυμιάσας, ἀφλεκτος ἔμεινε. Διὸ πᾶσαν ἀνθρωπίνην φύσιν τῷ βίῳ καὶ τοῖς θαύμασι καταπλήξας, πρὸς Κύριον, ὃν ἐκ βρέφους ἐπέθησε, μετετίθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου, Ἐπισκόπου Γοθθίας.

Οὗτος ὠρμητο ἐκ τῆς τῶν Ταυροσκυθῶν χώρας, τῆς ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν Γόθων τιλούσης, Λέοντος καὶ Φωτεινῆς υἱὸς γεγονώς· ἤκμασε δὲ ἐπὶ Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου, Κωνσταντίνου τε καὶ Εἰρήνης τῶν Βασιλέων. Ἀγιασθεὶς δὲ ἐκ βρέφους, ὡς Ἰερεμίας ὁ Προφήτης, καὶ Σαμουὴλ ὁ μέγας, κατ' ἐπαγγελίαν γεννηθεὶς, εὐθὺς τῷ Θεῷ ἀνετίθη. Ἐπει δὲ εἰς μέτρον ἡλικίας ἐφθασε τῆς τε πνευματικῆς καὶ τῆς σωματικῆς, καὶ ἶδει αὐτὸν εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνελθεῖν, ὑπὸ τῆ οἰκίου λαοῦ πρὸς τὸν καθολικὸν τῆς Ἰβηρίας ἐπίμφοθ, κἀκίθειν τὴν χειροτονίαν ἐδέξατο. Ἐπεκράτει γὰρ ἐν τοῖς Ῥωμαϊκοῖς μέρεσιν ἡ τῶν εἰκονομάχων αἵρεσις.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν Λέοντος, παρεγένετο πρὸς τὴν Βασιλεύουσαν πόλιν, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως πρὸς τὴν βασιλίσσαν Εἰρήνην διαλεχθεὶς, πάλιν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ὑπέστρεψεν. Καὶ πολλὰς κινδύνους ὑποστάς, διὰ τὸ ἐκδοθῆναι ὑπὸ τοῦ ἰδίου λαοῦ τοῖς Λαζῶν ἀρχουσίᾳ, ἐν Ἀμάστριδι τῇ κατὰ Πόντον φυγὰς παραγινόμενος, τὸν βίον μετήλλαξε, καὶ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀπηνέχθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, πλοῖφ τεθέν, ἐν τῇ Μονῇ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ ἐν αὐτῇ κατετίθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς ἐκ τῆς τιμίας αὐτοῦ σοροῦ τοῖς προσιοῦσι προχέον, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον τοῦ δοξάζοντος αὐτὸν Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ ὑπερυψούμενος.

Ιστασο ἀκλόνητος, φυτοῦ κλόνοις Ὅσιε, ἀρδείαις δακρύων σου, συχνῶς ποτιζόμενος, καὶ μέλπων ἀσιγήτως. Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ολὴν σου τὴν ἔφεισιν, πρὸς Θεὸν ἀνέτεινας· ὄλὴν τὴν καρδίαν σου, δοχεῖον ἐτέλεσας, τῶν θείων χαρισμάτων, Θεοφόρε εἰς αἰῶνας.

Ιϋθυνας τὸν βίον σου, πρὸς τὸ θεῖον θέλημα· ἔφθασας ὡς ἤλπισας, τὴν ἄνω μητρόπολιν, ἐν ἧ τὸ σὸν ἐκθήσω, πολίτευμα θεόφρον.

Σὲ φωτοειδέστατον, Πάτερ χρηματίσαντα, ἄνθρακας κατέχοντα, παλάμαις ὡς ἔβλεψεν, ὁ ἀναξ κατεπλάγη, καὶ πεσὼν σοὶ προσεκύνει. Θεοτοκίον.

Λέλυται τῷ τόκῳ σου, ἀρᾶς τὸ ἀνθρώπινον, μόνη παντευλόγητε· διό σε δοξαζόμεν, ὡς κεχαριτωμένην, θεοτόκε εἰς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἦ. Σοὶ τῷ παντουργῷ.

Ορθρος φαινὸς τοῖς ἐν τῷ σκότει ὠφθης, τοῦ βίου Μακάριε, φῶς ἐπιγνώσεως, πᾶσιν αὐγάζων, τοῖς πόθῳ σε ὑμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γέγονας εὐθύς καὶ ταπεινὸς καὶ πρᾶος, Δαυῖδ τὸν συνώνυμον, ἐξεικονίζων πιστῶς ὅθεν σὺν τούτῳ, τὴν γῆν τὴν τῶν πραέων, Πάτερ ἐκκληρώσω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ο θεοφεγγὴς τῶν μοναζόντων ζύλος, Δαυῖδ ὁ μακάριος, Προφήτης ἐνθεος, ἄλλος ἐδείχθη, τὰ μέλλοντα προλέγων, θεῖα ἐπιπνοία, τῷ Πνεύματος τοῦ θεοῦ.

Γεροπρεπὴς, ἱερωμένος ὅλως, ἡμερῶν τῷ πνεύματος πλήρης γενόμενος, Πάτερ ἐν γήρα ὁσίως βαθυτάτῳ, ἔλιπες τὸν βίον, καὶ ζῆς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ Παρθένε, Θεὸς ἦν ἠγάπησε, καὶ ἐξελέξατο, πάντες ὡς μόνην, αἰεὶ εὐλογημένην ἀνυμνολογοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**οὶ τῷ παντουργῷ ἐν τῇ καμίνῳ Παῖδες,
» **Σ**παγκόσμιον πλέξαντες, χορείαν ἔμελλον· Πάντα τὰ ἔργα, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ΄. Ἡσαΐα χόρευε.

Γεράν πανήγυριν, συνελθόντες, σήμερον πιστῶς, τελέσωμεν ἱεροῦ, ἅπαντες Πατρός, ἀσκήσει ἐκλαΐψαντος, καὶ ἑαυτὸν, ὅλον τῷ Θεῷ, καθιερώσαντος, διὰ βίου τελειότητος.

Οσπερ δένδρον τέθηλας, ἐφ' ὑδάτων, ὅσπερ ῥοαῖς, πνευματικῶν ἀρετῶν, φέρων τοὺς καρπούς, φυτῷ δὲ πηξάμενος, ὡς αἰετός, Πάτερ καλιάν, πρὸς τὰ οὐράνια, τὰς σὰς φρένας ἐξεπέτασας.

Σὲ προφητικώτατα, θεωρήσας, ὅσπερ Δαυῖδ, τὴν ἔξοδον προφωνεῖς, ταύτην τοῖς λαοῖς, ἠνικά· σελλόμενος, τὴν κατ' αὐτῶν ἔρησας σφεδρῶν βασιλεύοντος, σφοδροτάτην ἀγανάκτησιν.

Η ἀγία μνήμη σου, ἀγιάζει, σήμερον ἡμᾶς, τελούντας ταύτην πιστῶς, ὅσπερ Δαυῖδ· ἀγίως γὰρ ἠνυσας, τὴν σεαυτῆ, Ἁγίε ζῶν, καὶ μετὰ κοίμησιν, τοῖς Ἁγίοις συναγάλλῃ αἰεὶ.

Θεοτοκίον.

Φωτοφόρον πύλην σε, προεώρα, Ἰεζεκιήλ, δι' ἧς διήλθε τὸ φῶς, τὸ ἀληθινόν, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὃν ἐκτενώς, αἴτησαι Ἁγνή, τῆς μετανοίας μοι, διανοῖξαι πύλας δέομαι.

ᾠδὴ ἦ. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**σαΐα χόρευε, ἡ Παρθένος, ἔσχεν ἐν γαστρὶ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Ἐμμανουήλ,
» Θεὸν τε καὶ ἄνθρωπον, ἀνατολῆς, ὄνομα αὐτῷ· ὃν μεγαλύνοντες, τὴν Παρθένον μακαρίζομεν.

Καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμψῶν τοῦ Ξενοδόχου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πάτερ πανεύφημε σαρκὸς, ταῖς ὁρμαῖς ἀσκήσεως, καταμαράνας πυρσεύμασιν, ἔρημον ὠκήσας, ὡς Ἡλίας παλαι, τὸν νοῦν καθαιρούμενος, ἀπαύσει πρὸς τὸ θεῖον συννεύσει· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόσοφε Σαμψῶν, Ἀσκηταῖς ἠρίθμησαι, τῇ ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, καὶ κατεσκηνώσας, ἐν μοναῖς ὁσίαις, ἐνθα φῶς τὸ ἄδυτον, τὸ ζύλον τῆς ζωῆς ὅπου πέφυκε· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Πάτερ θεόπνευστε Σαμψῶν, φωστήρ ἐχρημάτισας, φωταγωγῶν τὴν ὑψηλίον, θαυμαμάτων λάμπησι, ψυχοφθόρων νόσων, ἀκελαύνων ζόφωσιν, δαιμόνων ἐκμειῶν ἀμαυρότητα· καὶ νῦν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα· καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ ἄμωμον καὶ νοῦν, πάντα ὑπερκείμενον, τῇ καθαρότητι ὄχημα, περικρατούμενον, πολλῶν ἀμαρτίας, καὶ στενοχωρούμενον, πρὸς πλάτος μετανοίας με ἴθυσον,

πανθενεστάτη σου, προστασία· και γάρ δύνασαι, οἷα Μήτηρ, τοῦ πάντα ἰσχύοντος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἴδιον ἄρνα ἢ ἀμνάς, και ἄμωμος Δέσποινα, ἐν τῷ Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, εἶδος οὐκ ἔχοντα, οὐδὲ κάλλος, Οἴμοι! θρηνωδοῦσα ἔλεγε· τὸ κάλλος ποῦ σου ἔδου γλυκύτατε; ποῦ ἢ εὐπρέπεια; ποῦ ἢ χάρις ἢ ἀστράπτουσα, τῆς μορφῆς σου, Υἱέ μου παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, και οἱ Κανόνες τῆς Οἰκτιμήτου, και τοῦ Ἁγίου ὁ παρων, οὗ ἢ Ἁκροστιχίς:

Υμνωσε Σαμφῶν πίξεως θείοις λόγοις. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Δεῦτε λαοί.

Υμνοίς τὴν σὴν, φαινοτάτην πανήγυριν, ἀνευφημεῖν ὀρμήσαντι, φῶς μοι κατάπεμψον, παρεστῶς στεφηφόρος, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη Μακαριώτατε.

Μόνα ποθῶν, τὰ πρὸς ζωὴν ὀδηγοῦντά σε, κόσμου τερπνὰ παρέδραμες, και ὑπερκόσμιον, κληρουχίαν ἐκτήσω· διὸ σε συνελθόντες Σαμφῶν γεραίρομεν.

Νόμῳ Θεῷ, ὑποκλιθεὶς Ἀξιάγαγε, πρὸς ἀρετῆς ἀκρόρειαν, χαίρων ἀνέδραμες, ἐλεήμων ἐν πᾶσι, γενόμενος· διὸ σε νῦν μακαρίζομεν.

Οφθης πτωχῶν, συμπαθεστάτη βοήθεια, και ἀσθενούντων Ὅσιε, ἰατρὸς ἄριστος, και καταπονουμένων ἀντίληψις· διὸ σε Θεὸς ἐδόξασε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τοῦ Θεοῦ, τὴν ὑπὲρ λόγον λοχεύτριαν, ὡς κραταιὰν ἀντίληψιν, πάντων Πανάμωμε, τῶν καταπονυμένων, δοξαζόμεν ἀπαύστως και μακαρίζομεν.

Ὡδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ελέω τοῦ Θεοῦ τὸ θείον ἔλεος, ἐκτήσω και τῆς φωνῆς ἐπακοῦσαι, ἠξιώθης τῆς καλούσης σε, πρὸς τὸν θείον νυμφῶνα Ἀξιάγαστε.

Σαμφῶν τὸν ἱερὸν ἀνευφημήσωμεν· Θεοῦ γὰρ μιμούμενος εὐσπλαγχνίαν, συμπαθῆς νοσοῦσι γέγονε, γυμνουμένων τε πάντων περιβόλαιον.

Αγίως και σεπτῶς τὸν θείον βίον σε, ἀνύσας Ἁγίοις συνηριθμήθης, και μοναῖς Ὀσίων ἐφθασας, φωτισμοῦ ἀπορρήτου ἀξιούμενος.

Μακάριος εἶ σὺ, και εὐ σοι γέγονε, τῆς θείης τηρήσαντι Πάτερ νόμους, τοῦ Κυρίου και Θεῷ ἡμῶν· ὃν ἰκέτευε σώζεσθαι τὴν ποιμνὴν σε.

Θεοτοκίον.

Ψυχῆς μου και νοός Ἁγνή ἀπέλασον, τὸ σκότος και δίδου ὡς ἐν ἡμέρᾳ, εὐσχημόνως πολιτεύεσθαι, τὰ σωτήρια πράττοντα προσταγμάτα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξυλῶ νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν, και τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνοούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Κτησάμενος ψυχὴν, ἐλεήμονα Πάτερ, ἐπήρκεσας πτωχοῖς, δαψιλῆ χορηγία· και νῦν μεταθέβηκας, πρὸς τὰ ἄνω βασιλεία, τῶν καμάτων σε, τὰς ἀντιδόσεις λαμβάνων· δια τῆτό σε ἐν εὐφροσύνῃ καρδίας, Σαμφῶν μακαρίζομεν.

Θεοτοκίον.

Η μόνη τῶν πιστῶν, κραταιὰ προστασία, ὃν ἔτεκες Θεὸν, ὑπὲρ νοῦν τε και λόγον, ἀπαύστως ἰκέτευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν ρύσασθαι, πάσης θλίψεως, και συμφορῶν και κινδύνων, Μητροπάρθενε, ἀμαρτωλῶν προστασία, τοῦ κόσμου βοήθεια.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν και ποιμένα, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξυλου ὀρώσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύξασα· Πῶς ἐνέγκω σου τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν, και τὰ ἐκούσια πάθη, Θεέ ὑπεράγαθε;

Ὡδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ος ἀστήρ φαινότατος, πάντων ἡμῶν, φωτίζεις τὰς καρδίας, τῶν ἀξιοχρέως μακαριζόντων σε.

Νυσταγμὸν ἐκ βλεφάρων σου, ἀποβαλὼν, ἠγρύπνησας και πάσας, ἠδοναῖς ἐκοίμισας τὰς τοῦ σώματος.

Πενομένοις ἐπήρκεσας, δια Χριστὸν και εἴληφας τὴν ἄνω, κληρουχίαν Ὅσιε ἀγαλλόμενος.

Γερῶς πεπολίτευσαι, ἐπὶ τῆς γῆς, παμμάκαρ Θεοφόρε, και τῶν αἰωνίων τερπνῶν ἐπέτυχες.

Θεοτοκίον.

Σὲ πανάμωμε Δέσποινα, τὸ φωτεινὸν, παλάτιον τοῦ Λόγου, ἀνυμνολογοῦμεν και μακαρίζομεν.

Ὡδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτός χορηγός.

Τὸ καθαρῶτατον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ Ὅσιε, φωτοειδῆ, ἐτέλεσε Πάτερ, φωτίζοντα πιστοῦς, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου, φαιδραῖς ἐπιλάμψεσι.

Εν συμπαθεία πολλῇ, τοῖς πενομένοις πλου-
τισμὸς γέγονας, καὶ ἰατρὸς, τοῖς ἐν ἀσθε-
νεῖαις, ἐγείρας προφανῶς, τούτοις ἰατροῖον, κα-
δαῖρον νοσήματα.

Οφθης ναὸς καθαρὸς, τοῦ παναγίου καὶ σε-
πτοῦ Πνεύματος, τῆς τῶν παθῶν ἰλῦος,
καθάρας σαυτὸν ὡς ἀληθῶς, Πάτερ Θεοφόρε·
διὸ εὐφημοῦμέν σε. Θεοτοκίον.

Σὲ παναγία Ἀγνή, τὴν καλλονὴν τοῦ Ἰακώβ
πίστεως, θείαις φωναῖς, ἀνυμνολογοῦμεν,
κυσάσαν ἡμῖν, Θεὸν σαρκοφόρον, ὃν τρέμει
τὰ σύμπαντα.

Ῥδὴ ε'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Θησαυροὺς οὐρανίους ἐπλούτησας, στέργων
τὴν συμπαθείαν, Σαμψὼν αἰοῖδιμε, καὶ
ὑπανοίγων πένησι, σοῦ τὰ σπλάγχνα τελείῳ
φρονήματι.

Εἰδομήσω εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν, οἶκον ἱερώ-
τατον, ἐν ᾧ προστρέχοντες, πολυειδῶν
καθαίρονται νοσημάτων πιστοὶ Παμμακάριστε.

Ιερῶς σου τὸν βίον διήνυσας, καὶ μετὰ Ὀ-
σίῳν ὁσίως ἐσκήνωσας, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμε-
νος, τῶν πιστῶς σε τιμώντων Θεόπνευστε.

Θεοτοκίον.

Οὐρανὸς ὑψηλὸς ἐχρημάτισας, τοῦ παμβα-
σιλέως Θεοῦ Παναμώμητε, καὶ καθαρὸν
παλάτιον, καὶ παστὰς φωτεινὴ θεία χάριτι.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλῆμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου, ἐ-
» πικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Ος ἰατρὸν πανάριστον, καὶ λειτουργὸν εὐ-
πρόσδεκτον, οἱ τῇ σοφῷ σε τῇ θείᾳ προσ-
τρέχοντες, Σαμψὼν θεόφρον Ὅσιε, συνελθόν-
τες σε ἕμνοις, καὶ ψαλμοῖς ἀνυμνοῦμέν, Χριστὸν
δοξάζοντες, τὸν τοιαύτην σοὶ χάριν παρέχοντα
τῶν ἰάσεων.

Συναξάριον.

Ἡ ΚΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Σαμψὼν τοῦ Ξενοδόχου.

Στίχοι.

Ἐῆγεν ὁ πρὶν ἐκ γνάθου Σαμψὼν πόμα.

Ὁνὺν δὲ Σαμψὼν μῦρον ἐκ τάφου βρῦει.

Ἡκαδιέβδομάτῃ Σαμψὼν θάνατε, βλῦσέτε μῦρα.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ὑπῆρχε Ῥωμαῖος τὸ γένος· ἐς διασκορ-
πίσας τὸν καταλειφθέντα αὐτῷ πλοῦτον ὑπὸ τῶν γο-
μῶν τοῖς πένησι καὶ πτωχοῖς, τὴν βασιλεύουσαν κατέ-

λαβε, καὶ τοὺς εὐκτηρίους οἴκους καὶ σβασμίους καταλα-
βῶν, καὶ ὁσίως αὐτῶν καταπολαύσας, ἠουχίαν λαβόμενος,
ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς ἐνετρώσα, μόνῳ Θεῷ προσανέ-
χων. Ὁθεν κατάδηλος γενόμενος τῷ σεβασμιωτάτῳ Πα-
τριάρχῃ Μηνᾷ, χειροτονεῖται ὑπ' αὐτοῦ πρεσβύτερος, εἰς
τῶν τοῦ κλήρου γενόμενος· καὶ ἦν σωτήριος λιμῆν τῆς
πενομένοις, καὶ χρῆζουσι βοηθείας. Καὶ τῆς ἱατρικῆς ἐ-
πιστήμης ὧν ἐν πείρᾳ, αὐτὸς καὶ τὸν Βασιλέα Ἰουστι-
νιανὸν ἀνιάτῳ πάθει περιπεσόντα ἠλευθέρωσεν. Ἐκ τούτου
ὁ βασιλεὺς, ὑπεραγαθεῖς τὴν ἀρετὴν τοῦ ἀνδρός, καὶ σί-
βας αὐτῷ ἀπονέμων, τὸν μέγιστον οἶκον καὶ περιδότην
δι' αὐτοῦ ἀνεγείρας, ξενῶνα κατεσκευάσα, καὶ Σκευοφύλα-
κα τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας τὸν Ἅγιον τούτον κατέστη-
σεν. Αὐτὸς δὲ καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ πολ-
λοῖς πρόξενος σωτηρίας γενόμενος, καὶ πολλοὺς πρὸς ζῆ-
λον καὶ μίμησιν τοῦ αὐτοῦ ἀκραιφνοῦς βίου διαναστήσας,
ἐκεῖ μὲν ἀνεπαύσατο· κατετέθη δὲ τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψα-
νον ἐν τῷ μεγίστῳ ναῷ τοῦ Ἁγίου Μωκίου, καθ' ἑκάστην
βρῶν ἱαματοφόρανάματα, εἰς δόξαν καὶ αἶνον Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀνέκτου.

Στίχ. Ὁκ ἦν ἀνεκτὸν τῷ Ἀνέκτῳ μὴ στέγειν

τὸν διὰ Χριστὸν θάνατον μέχρι τέλους.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Διοκλητιανοῦ, καὶ Οὐρ-
βανοῦ ἡγεμόνος Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Διὰ
οὖν τὸ τοὺς Χριστιανούς διδάσκειν καὶ παραινεῖν μὴ ἐκ-
λύεσθαι δεινοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀντίτε-
σθαι, καὶ ὑπεραποθνήσκειν τῆς εὐσεβείας, διαβληθεὶς τῷ
ἡγεμόνι, συλλαμβάνεται. Καὶ πρῶτον μὲν φρουρεῖται· ἐ-
πειτα παραστὰς τῷ ἡγεμόνι, θυσίαν προσενεγκεῖν τοῖς εἰ-
δώλοις ἀναγκάζεται· ὁ δὲ δι' εὐχῆς εἰς γῆν τὰ εἶδωλα
κατέβαλε. Τείνεται οὖν ἐκ τεσσάρων, καὶ βάλκλοις ὑπὸ
δέκα στρατιωτῶν τύπτεται· εἶτα κριμάται ἐπὶ ξύλου, καὶ
ξυρῷ τοὺς δακτύλους τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν ἀφαι-
ρεῖται, καὶ σιδηροῖς ὄνουξιν ἅπαν τὰ σῶμα καταξάινεται.
Ἐπιφανείᾳ δὲ θείου Ἀγγέλου ὑπεράνω τῶν βασάνων
γενόμενος, ὑγιῆς ἀποκατίστη.

Ἄλλα καὶ αὐθις τοῦ ξύλου κατενεχθεὶς, τρυπάται τοὺς
ἀστραγάλους περὶ τοὺς σιδηραῖς· καὶ τήγανον πυρωθὲν δί-
χεται κατὰ τοῦ στήθους, καὶ ἐν βάθρῳ σιδηρῷ, πυρωθίν-
τι λίαν, καθισθῆναι κελεύεται· καὶ σουδραῖς σιδηραῖς πε-
πυρακτωμέναις τοὺς πόδας διατιτρώσκειται καὶ τῇ εἰρκτῇ
ἀπορρίπτεται. Καὶ αὐθις, Ἄγγελος αὐτῷ ἐπιφανείας, τῶν
δεσμῶν ἀπαλλάττει, καὶ ἀνακτάται. Διὸ καὶ πολλοὶ τῶν
θεοσεβῶν αὐτὸν οὕτως ὑγιῆ, φοιτῶντες πρὸς αὐτὸν ἐβα-
πτίζοντο, καὶ νοσημάτων ὧν εἶχον ἀπηλάττοντο.

Μετὰ ταῦτα πάλιν ἐξαρτάται τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖ-
ρας λίθοις βαρυτάτοις, καὶ ξύλῳ ἐρθίῳ μετεωρίζεται ἐπὶ
τρισὶν ἡμέραις. Εἰθ' οὕτω τὴν γαστέρα τύπτεται βάλκλοις,
καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ λίθῃτι καχλάζοντι
ἐμβάλλεται, εἰς τὸ στόμα μολυβδον δέχεται, καὶ κασίδα
(περικεφαλαίαν) πυρωθεῖσαν σφοδρῶς τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθη-
ται, καὶ εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται. Ἀλώθητος δὲ ἐκ
τούτων πάντων διαφυλαχθεὶς, πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπὶ
τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπεσπάσατο, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀ-
πετμήθησαν. Ὁ δὲ Ἅγιος, δυοὶ λώροις ἀπὸ τοῦ τραχι-
λοῦ ἄχρι πτέρυγης ἀποδαρείς, ὧν τὸν ἕνα λαβὼν τῇ χειρὶ,
τῇ τοῦ δικάζοντος ἔψει ἠκόντισε· διὸ καὶ τὴν κεφαλὴν
ἀπετμήθη, γαλακτος ἀντὶ αἵματος τῆς τομῆς ἐξεληθόντος,
καὶ ταῖς εἰκείαις χερσὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀπλασθέντος,
καὶ ἐπὶ δύο σημείων περιπατήσας, εἰς δόξαν καὶ αἶνον
τοῦ ἀληθινοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοιο χρυσεῖ.

Ισχὺν τὸν Χριστὸν, κραταιὰν ἐν πειρασμοῖς ἔχων· ταμμάκαρ, βίου διεθέης τὸ κλυδώνιον, ἀκαταπόντιστος Ὅσιε· καὶ πρὸς γαληνότατον ὄρμον, προσωρμίσθης γηθόμενος, Εὐλογητὸς εἰ ἐκβοῶν, ὁ τῶν Πατέρων Θεός.

Σοφία πολλῇ, καὶ σοργῇ πνευματικῇ Πάτερ κινούμενος, αἶκον ἐδείμω μάκαρ μέγιστον· ἐν ᾧ προσφεύγοντες Ὅσιε, ἴασιν κομίζονται πάντες, οἱ βοῶντες καὶ λέγοντες· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Λαμπτήρ φαεινός, ἀρετῶν θείῳ φωτὶ λαμπρυσμένος, Σαμψὼν ὠραῖης καὶ κατπύγασας, τῆς οἰκνέμενης τὰ πέρατα· ὅθεν συνελθόντες σε πίστει, μακαρίζοντες ψάλλομεν· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οπόκος ποτέ, προεδήλου τὴν ἀγνὴν Σεμνὴ γαστέρα σου, εἰσδεξαμένην τὴν οὐράνιον, δρόσον τὴν πάντας δροσίζουσαν, τοὺς κερρατημένους τῇ δίψῃ, τῆς ἀμαρτίας κραυγαζόντας· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Γλῶσσαν κινῶν χαρμονικῶς, εἰς Θεοῦ Πάτερ Σαμψὼν ὕμνου, τὰ πάθη, τῆς σαρκὸς ἐγκρατεία, κατεδουλώσω ψυχῇ, καὶ δοῦλος Χριστοῦ γνησιώτατος, ὠφθῆς καὶ τῆς ἄνω, πόλεως κληρονόμος.

Οκαθαρώτατός σου νοῦς, φρυκτωρίαῖς θεί· καὶς ἠγλαῖσμένος, φωτεινότητος ὠφθῆ, καὶ δεκτικὸς καθαρῶν, Παμμάκαρ θείων ἐπιλάμψεων· ὅθεν σε τιμῶμεν, ἐν ὕμνοις θεοφόρε.

Ιερωτάτην ἐσχηκῶς, τὴν ζωὴν πανευκλεῶς Σαμψὼν παμμάκαρ, προφανῶς ἐδοξάσθης, πρὸς τὸν Θεὸν μετελθὼν· ἰδοὺ γὰρ μένει τὸ μνημόσυνον, τὸ σὸν εἰς αἰῶνας, καὶ ἡ δικαιοσύνη.

Θεοτοκίον.

Στῆσον παθῶν μου τὸ δεινόν, νῦν κλυδώνιον ἀγνὴ εὐλογημένη, καὶ πολέμησον πάντα, τῆς ἀφειδῶς τῇ ἐμῇ, πτωχεῖα Κόρη ἐπεμβαίνοντα, δυσμενεῖς ἀσάρκευς, ὅπως πιστῶς ὕμνῶ σε.

Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
• τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
• φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὕμνεϊ
• τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντα τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ιδοὺ ἡ μνήμη σου Πάτερ, ὡσπερ ἥλιος πᾶσιν, ἀνέτειλε φωτίζουσα φαιδρῶς, τοὺς ἐν αὐτῇ σὲ δοξάζοντας, ὡς θειάποντα θείον Χριστοῦ καὶ κληρονόμον τῆς αὐτοῦ, βασιλείας καὶ πάντων, Ὅσιων συναριθμίον.

Ος φωταυγῆς σου ὁ βίος, ὡς μεγίστη ἡ δόξα, ὡς ὀλβίος ὁ τάφος σου Σοφῆ, ἐνθα τὸ τίμιον σῶμά σου, κατακείμενον ῥώσιν, πηγάζει τοῖς προστρέχουσι πιστῶς, καὶ τὴν σὴν ἐξαιτοῦσι, βοήθειαν ἐκάστοτε.

Σοῦ τὸ περίδοξον Πάτερ, ἰατροῖον ὁ πόνοις, ἐκτῆσω, ἐπισκέπτεσθαι αἰεὶ, μὴ διαλίπης δεόμεθα, ἐν πολλῇ συμπαθείᾳ, ἀπαύστως προϊστάμενος ἡμῶν, καὶ κουφίζων ὀδύνας καὶ πόρους τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλιακὰς ἀπαστράπτων, τοῖς τιμῶσί σε Πάτερ, ἀκτῖνας φωταγωγῆσον ἡμῶν, τὰ τῆς ψυχῆς αἰσθητήρια, καὶ λαμπρότητος θείας, μετόχους καταξίωσον ἡμᾶς, ταῖς πρεσβείαις σου μάκαρ, γενέσθαι δυσωποῦμέν σε.

Θεοτοκίον.

Φαινοτάταις λαμπάσι, τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, Παρθένε Παναγία ὑπὲρ νοῦν, οἱ Θεοτόκον εἰδότες σε, φωτιζόμεθα πίστει, καὶ σκότους ἐκλυτρούμεθα παθῶν, καὶ κινδύνων παντοίων, καὶ βίου περιστάσεων. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ἐκ Θεῶ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτω σοφία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
• βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἀγίας
• Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
• οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.
Καὶ ἡ λοιπὴ ταῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἀνακομιδῆς τῶν Λειψαίνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου, καὶ Ἰωάννου.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Τὴν δυάδα τιμήσωμεν, τῶν Μαρτύρων ἐν ἄσμασι, τῆς Τριάδος ἔχουσαν τὴν λαμπρότητα, τοὺς θεμελίους τῆς πίστεως, τὰ ἄνθη τὰ πνέοντα, τὴν ὁσμὴν τὴν ἀληθῆ, τῆς Θεοῦ ἐπιγνώσεως, Κύρον ἅπαντες, καὶ σὺν τούτῳ

τὸν μέγαν Ἰωάννην, ὡς πρεσβεύοντας ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν τὸν φιλάνθρωπον.

Διὰ βίβη λαμπρότητος, καὶ ἀσκήσεως ἔλαμψας, καὶ ἀθλήσει ὑστερον κατεκόσμησας, τὴν σὴν ψυχὴν Κύριε ἔνδοξε· στρατείαν δὲ ἔλιπες, τὴν ἐπίγειον σοφέ, Ἰωάννη καὶ εὐρηκας, τὴν οὐράνιον. Ἰκετεύσατε ἄμφω τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν ἐπιτελούντων, ὑμῶν τὴν μνήμην μακάριοι.

Γατροὶ ἀνεδείχθητε, ἀσθενούντων μακάριοι, καὶ φωστῆρες ἄδυτοι θείας πίστεως, ὁμολογίας συνήγοροι, Μαρτύρων συμμετοχοί, τοὺς στεφάνους ἀληθῶς, ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσασθε. Κύριε ἔνδοξε, καὶ σοφέ Ἰωάννη ἐν αἰνέσει, δυσωπεῖτε τὸν Σωτῆρα, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων ὑμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πεπτωκότων ἀνόρθωσις, τεθνεώτων ἀνάστασις, σὺ ἐδείχθης τέξασα τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, τὸν τῷ Πατρὶ συννοούμενον, τὴν θείαν τε γέννησιν, ἀνασχόμενον ἐκ σοῦ, ἐν σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν· ὃν ἰκέτευε, πειρασμῶν καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει Παναγία, εἰλικρινεῖ σε δοξάζοντας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα, ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι· Μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστήναι, συναριστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος πλ. α΄.

Τὰ θαύματα τῶν Ἀγίων σου Μαρτύρων, τεῖχος ἀκαταμάχητον ἡμῖν δωρησάμενος, Χριστέ ὁ Θεός, ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις, βουλαῖς ἔθνῶν διασκεδάσον, τῆς βασιλείας τὰ σκῆπτρα κραταίωσον, ὡς μόνος ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Ἡ συνήθης Στιχολογία, καὶ οἱ Κανόνες τῆς Ὁκτωήχου, καὶ τῶν Ἀγίων ὁ παρών, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Καλῶν δοτῆρες, τῶν κακῶν ρύσασθέ με.

Ἰωσήφ (*).

ᾠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Κράτος ἐχθροῦ, τῆ κραταιᾶ διαλύσαντες, τοῦ Παρακλητοῦ χάριτι, Θεομακάριστοι,

(*) Τὸ χειρόγραφον ἔχει ἕτερον Κανόνα ἀνοίνυμον, εἰς Ἦχον πλ. β΄. πρὸς Εἰρμάν: Τῷ ἐκτινάξαντι ἐν θαλάσσῃ.

κραταιώσατε πάντας, κατὰ τῶν τυραννούντων παθῶν δεόμεθα.

Αθλητικῶς, τὸν δυσμενῆ διωλέσατε, χάριν Σοφοὶ δεξάμενοι, πάθη ἀνιάτα, θεραπεύειν· διό μου, τὰ πάθη τῆς καρδίας νῦν ἰατρεύσατε.

Λόγοις ὑμᾶς, τοὺς ἐπὶ γῆς μακαρίζοντας, παθῶν ἀλόγων ρύσασθε, ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν, Κύριε καὶ Ἰωάννη, τοῦ προανάρχου Λόγου θεῖοι θεραπεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ὡς τὰ ἡμῶν, ὑπερβολῇ ἀγαθότητος, οἰκειουμένη Πάναγνε, θεοχαρίτωτε, ἀμαυρώσεως πάσης, καὶ ζαλῆς καὶ κινδύνων πάντας διάσωσον.

ᾠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς.

Νομίμως τῷ Χριστῷ ὡς στρατευσάμενοι, ἀνόμους ἡσχύνετε Ἀθλοφόροι· ἀλλ' αἰτοῦμαι παμμακάριστοι, αἰωνίου αἰσχύνης με λυτρώσασθε.

Δοτῆρες ἀγαθῶν, σωτῆρες πάντοτε, τῶν πίστει πρὸς ὑμᾶς καταφευγόντων, τὴν ψυχὴν μου διασώσατε, καὶ τοῦ σώματος πάθη θεραπεύσατε.

Ὁδοὺς ταῖς πρὸς ζωὴν φερούσας Ἄγιοι, ὁ δεῦν σθενώσατέ με καὶ πάσης, τῶν ἐχθρῶν ἀποπλανήσεως, προσευχαῖς ὑμῶν θείαις ἐκλυτρώσασθε.

Θεοτοκίον.

Ταῖς νόσους τῶν βροτῶν τὸν ἀφαιρούμενον, τεκοῦσα πανύμνητε Παναγία, τῆς ψυχῆς μου τὰ συντρίμματα, καὶ σαρκὸς τὰ νοσήματα θεραπεύσον.

Ὁ Εἰρμός.

» Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἀμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ταῖς χαμαιζήλης ἔδοναῖς συμπατοῦντες, πρὸς μαρτυρίου ἀθληταὶ θεῖον ὕψος, περιφανῶς ἐπήρητε ἐν χάριτι, Κύριε Ἰωάννη τε, οἰκυμένης φωστῆρες· ὅθεν ἰκετεύομεν, σκοτασμοῦ ἀμαρτίας καὶ νοσημάτων ρύσασθε ἡμᾶς, τῶν ἐπὶ πάντων Θεῶν ἰκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη, καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν ταῖς νιφάδας, τίς ἐξείπειν δυνησεται Πανάμωμε; ταῖς ἐπαναστάσεις δὲ, τῶν ἀσάρκων ἐχθρῶν μου, τίς ἐκδιηγῆσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν; Ἀλλὰ τῇ σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθῇ, τούτων μοι πάντων, τὴν λύτρωσιν δώρησαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθεινότεα, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὑμῶ σε· ἀκοῆ γὰρ Κύριε.

Ηλίου, νοητοῦ λαμπρότησιν, ἀυγαζόμενοι Ἀθλοφόροι, τῆ σκοτῆς τὸν ἄρχοντα ὠλέσατε, ἐξ οὗ τῆς βλάβης ἡμᾶς, δυσωποῦμεν ἐκλυτρώσασθε, φωταγωγοῦντες πάντων τὰ νοήματα.

Ρομφαῖαι, ἀσεβεῖς σαφῶς συγκόπτουσαι, ἐγνωρίσθητε Ἀθλοφόροι, συντρίψαντες χάριτι, τὰς τοῦ ἐχθροῦ δεινὰς ρομφαῖας· διὸ τῶν βελῶν ἀτρώτους ῥύσασθε, τῶν ἐναντίων πάντων προσευχαῖς ὑμῶν.

Ε'κ πλήθους, χαλεπῶν συμπτώσεων, νοσημάτων εἰς πλήθος ἦλθον, καὶ δέομαι Ἄγιοι, ὑμῶν τοῦ πλήθους τῆ ἐλέους τυχεῖν, διὰ τάχους τῆς ἰάσεως· διὸ τῆς προσευχῆς με ἐπακούσατε.

Θεοτοκίον.

Συνήθως, ἐφ' ἡμᾶς τὰ πλούσια, σοῦ εἰλή Παρθένε ῥᾶνον, νοσήματα παύουσα, καὶ πάθη λύσσα ποικίλα ψυχῶν, τῶν ἐν πίσει προσιόντων σοι, τῆ τῶν καλῶν αἰτία πολυῦμητε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Τοῖς σπαραγμοῖς τῶν μελῶν, κατασπαράξαντες ἐχθρῶν ἄνοιαν, θεοειδεῖς Μάρτυρες Κυρίου, τὴν σπαραττομένην ὑπὸ τῆς κακίας, ψυχὴν μου ἰάσασθε.

Ω μακαρία δυὰς, ἱερονίκων Ἀθλητῶν αἴτησαι, ἀμαρτιῶν πολλῶν ἡμῖν λύσιν, καὶ τῶν ἀσθενειῶν, ἴασιν τελείαν, πιστῶς δυσωποῦμέν σε.

Νόσῳ συνέχομαι, ἀμαρτημάτων χαλεπῶν Ἄγιοι, καὶ τῆς σαρκὸς χειμάζομαι πόνοις, ἐξ ὧν ῥύσασθέ με, τὸν ἀγαθοδότην Χριστὸν ἱκετεύοντες.

Θεοτοκίον.

Κύματα πρᾶϊνον, τῆς παναθλίας μου ψυχῆς δέομαι, καὶ τῆς σαρκὸς παῦσον τὰς ὀδύνας, ἢ μόνη τεκοῦσα, ἀνευθεν ὠδίνων Θεὸν σωματούμενον.

ᾠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Αρράγις Ἐκκλησίας θεμέλιοι, πάσαις μεσοδείαις ἐχθροῦ σαλευόμενον, τὸ τῆς ψυχῆς σου αἶκημα, ταῖς ὑμῶν ἱκεσίαις στηρίζατε.

Καὶ ψυχῶν καὶ σωμάτων θεράποντες, θεῖοι χρηματίζοντες, Μάρτυρες ἐνδοξοί,

τὰς τῆς ψυχῆς καὶ σώματος, ἀσθενείας ἡμῶν θεραπεύσατε.

Ως λιμέν τῷ αἴκῳ προσεδραμον, Μάρτυρες ὑμῶν τῷ ἀγίῳ, καὶ δέομαι· Τρικυμιῶν με ῥύσασθε, ἀσθενείας καὶ θλίψεως Ἄγιοι.

Θεοτοκίον.

Νοερῶν ἀνωτέρα Δυνάμεων, πάσης με κακίας τῆ πλάνης ἀνώτερον, ταῖς σαῖς πρεσβείαις ποιήσον, εὐχαρίστως αἰεὶ σε δοξαζόντα.

Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» **Ε** ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος.

Ε'κ τῆς θείας χάριτος, τὴν δωρεὰν τῶν θαυματῶν, εἰληφότες Ἄγιοι, θαυματουργεῖτε ἐν κόσμῳ· ἅπαντα, ἡμῶν τὰ πάθη τῆ χειρουργία, τέμνετε, τῆ ἀοράτῳ Κύριε θεόφρον, σὺν τῷ θείῳ Ἰωάννῃ· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι, ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Ὁ Οἶκος.

Ε'αυτοὺς τῷ Θεῷ ἀναθέμενοι Ἄγιοι, πᾶσαν πείραν δεινῶν δι' αὐτὸν ὑπεμείνατε, θανόντες προθύμως Μάρτυρες γενναῖοι, καὶ μετὰ τέλος πᾶσι πηγαίσετε τὰ θεῖα χαρίσματα, τοῖς ἐν ποικίλαις νόσοις ὑπάρχεσι, καὶ ὑπὸ πολλῶν ἐταζομένοις κακῶν, ὧν εἰς καὶ πρῶτος εἰμί ὁ ταλας· τὸ σῶμα γὰρ καὶ τὴν ψυχὴν ὑπὸ τραυμάτων χαλεπῶν ὀδυνῶμαι, καὶ πίστει βῶ· Ἰάσασθέ με· ὑμεῖς γὰρ θεῖοι ἰατροὶ ὑπάρχετε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἀγίων καὶ θαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ὁ στα φανέντα Μαρτύρων Ἀναργύρων,
Β'λύζουσι κρουνοὺς θαυματῶν ἀναργύρων.

Εἰκάδι ὀγδοάτη Κύρος φάνη, ἠδ' ὀμνάθλος.

Οὗτοι οἱ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυρες καὶ θαυματουργοὶ ὑπῆρχον ἐπὶ Διοκλητιανοῦ τοῦ Βασιλέως· ὧν ὁ μὲν Κύρος ἐκ τῆς Ἀλεξανδρείων πόλεως ἦν, ὁ δὲ Ἰωάννης ἐξ Ἐδέσσης τῆς πόλεως. Οὗτοι οὖν, ἐνωθέντες διὰ τὸ ὁμότροπον, περιήρχοντο ἰατροῦντες πᾶσαν νόσον, καὶ πᾶσαν μαλακίαν ἰώμενοι· καὶ πολλοὺς ἐπαλείφοντες πρὸς τὸ μαρτύριον, δῆλοι τῷ κατὰ τὸν τόπον Ἀρχοντι γεγονάσιν. Ὅς τούτους παραστησάμενος, βασιάνοις παντοίαις ὑπέβαλεν· εἰθ' αὐτῷ ἕφι τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποτραπήθηναι ἐκέλευσε. Τὰ δὲ σώματα αὐτῶν, ὑπὸ τῶν πιστῶν ἐπιμελείας ἀξιολύγντα, καὶ κατακρυβέντα διὰ τὴν τότε ἀσέβειαν, ὑστερον

ἐπὶ τῆς βασιλείας μὲν Ἀρκαδίου, πατριαρχούντος δὲ τότε τῶν Ἀλεξανδρίων Θεοφίλου, εὐρίθησαν τὰ τίμια ταῦτα καὶ ἅγια λείψανα, ὧν τὴν πανήγυριν πνευματικῶς ἐορτάζομεν σήμερον.

Κατὰ γὰρ ταύτην τὴν ἡμέραν, ὅτε οἱ ἄσυλοι οὗτοι Σησαυροὶ ἐκ τῆς γῆς ἀνήχθησαν, ἀναρίθμητα πλήθη συνδραμόντα, πολλοὺς νοσήμασι κατεχόμενα, πάσης Θεραπείας καὶ ἰάσεως ἠξιώθησαν. Καὶ γὰρ δαιμονῶντες ἰώντο, νοσοῦντες ἐθεραπεύοντο, τυφλοῖς τὸ βλέπειν ἐδίδοτο, χλωτοῖς τὸ περιπατεῖν, καὶ ἀπλῶς πᾶσαν ἴασιν καὶ Θεραπείαν ἄπασιν ἀνθρώποις παρεῖχον. Οὐ μόνον δὲ τῷ τότε καιρῷ ταῦτα διεπράττετο, ἀλλὰ μέχρι τῆς δευρο, οἱ πίστει προσερχόμενοι αὐτοῖς, πᾶσαν Θεραπείαν Σάττον ἀπελαμβάνουσι, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ δοξάσαντος αὐτοὺς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τ ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παππίου.

Ο ὅτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἄνωθεν ἐκ προγόνων τὸν Χριστὸν σεβόμενος καὶ κηρύσσων. Διαβληθεὶς οὖν, συλλαμβάνεται· καὶ παραστάς τῷ Ἀρχοντι, Ζυεῖν προτρέπεται. Μὴ εἴξας δὲ, ἀλλὰ μάλλον τὸν Ἡγεμόνα ἐξουβρίας, εἰς ὀργὴν ἀνήψεν. Αὐτίκα οὖν αἶρεται ἐκ τεσσάρων καὶ τείνεται, καὶ νεῦροις ὡμοῖς μαστίγεται ἐπὶ πολὺ. Εἶτα λέβητι μεγίστῳ, μετῶ ἐλαίου καὶ σιτάτος, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις ἐμβαλλεται, καὶ ἦν Σαῦμα καὶ ἐκπλήξις τὸ ἐρώμενον! ἄνθρωπος ὡς ἰμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, καὶ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τῇ βασάνῳ ταύτῃ ἐγκαρτερῶν. Πολλοὺς οὖν τῶν ἀπίστων πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐξεκαλίεσθε. Ἐκεῖθεν τε ἐκδληθεῖς, αὐθις ἐπὶ τριβόλων σιδηρῶν γυμνὸς σύρεται, καὶ ἵπποις ἀγρίοις προσδεθείς, ἐπὶ τραχεῖσι καὶ δυσβάτοις τόποις ἐλαύνεται. Ἐπειτα κρεμάται ἐν τῇ δοκῷ, ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις, κατὰ κεφαλῆς, λίθου μεγίστου ἐξαρτηθέντος αὐτῷ τοῦ τραχήλου. Καὶ μετὰ τρίτην ἡμέραν, δρεπάνῳ τοῦ σχεινίου διακοπέντος, ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Ἅγιος προσαραύσσεται. Αὐθις οὖν ἀνθρακίαν ἐπὶ πλείστην ἐκφορεῖται καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λίθοις ἄνωθεν ἐπιχώννυται. Ἀγγέλου δὲ ἐπιστάσις ἀβλαβῆς τῶν λίθων ἐκβάλλεται, καὶ ὑγιῆς ἔλος ἀπεκαθίσταται, καὶ τοὺς δημίους πρὸς τὴν πίστιν ἐπιστᾶται, καὶ ὄχλον ἰκανόν, εἰ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Εἶτα ὁ Ἅγιος τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτήν, εἰς δόξαν καὶ αἶνον τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τ αῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Εἰκόνοσ χρυσῆς.

Ρ εόντων φορᾶν, παρωσαμένοι νοῖ τελείῳ Μάρτυρες, πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀπεδύσασθε, καὶ καθελόντες τὸν τύραννον, χάριν ἰαμάτων ἐξ ὕψους, ἀναβοῶντες ἐδέξασθε· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Υ μῶν τῇ Θερμῇ, προστασίᾳ Ἀθληταὶ πολλοῖς πυρούμενος, νῦν καταφεύγω ἀρρώσθημασι· καὶ ἐν ὀδύνη καρδίας μου, δέομαι. Ταχεῖάν μοι δότε, μελωδοῦντι τὴν ἴασιν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σ αρκὸς βλαβεραῖς, ἀρρώστιαῖς ὁμιλῶν καὶ ψυχὴν ἔχων, σκοτιζομένην ἐνθυμήσεσι, καὶ ἀμαρτίαις καὶ πάθεσι, Κύριε ἀθλητῶν ὡ-

ραιότης, καὶ Ἰωάννη πανεύφημε, σπεύσατε τάχος δυσωπῶ, τοῦ ἐξελεῖσθαι με.

Θεοτοκίον.

Α νθρώπων δεινῶν, καὶ δαιμόνων πονηρῶν καὶ τῆς τοῦ βίου, κακοπραγίας καὶ συμπτώσεως, καὶ πάσης ἄλλης κακώσεως, ρῦσαι με Ἁγία Παρθένε, καὶ συντήρησον ψάλλοντα· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Σ ὦν ἐπιδόσει πρεσβειῶν, παμμακάρισε δυαῖς εὐλογημένη, ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν νόσον, καὶ μαλακίαν ψυχῆς, βοῶμεν καὶ σώματος δίωξον, ὅπως σε τιμῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θ αυματοουργοὶ καὶ ἰατροὶ, ἰατρεύσατε ἡμῶν τὰς ἀσθενείας, Κύριε καὶ Ἰωάννη· καὶ τὰς ὀρμὰς τῶν παθῶν, εἰς τρίβους ἐνθέους ἰθύνετε, ὅπως κατὰ χρέος, ὑμᾶς ἀνευφημῶμεν.

Ε ἔν ἀμελείᾳ τὴν ζωὴν, δαπανῶν τὴν φοβεράν ἐπτοοῦμαι δίκην, ἐν ἣ λυτρώσασθέ με, τῆς καταδίκης, Θερμοὶ προστάται, μάρτυρες γενομένοι, τῆς ἀμαυρωθείσης τοῖς πάθεσι ψυχῆς με.

Τριαδικόν.

Μ ονάδα φύσει σε ὑμῶν, καὶ Τριάδα προσκυνῶ τοῖς χαρακτηῖσι, Πάτερ Λόγε καὶ Πνεῦμα, τῶν Ἀθλητῶν ἡ χαρὰ, καὶ πάντων ἀνθρώπων κραταίωμα, τῶν ἀκαταπαύστοις, φωναῖς σε ἀνυμνούντων. Θεοτοκίον.

Ε ἔν ὁμοιώματι σαρκὸς, ὁ ὑπέρθεος Ἀγνή ἐκ σου ὠραῖθη· ὃν ἀπαύστως δυσώπει, ἐλεηθῆναι ἡμᾶς, κακία συζῶντας καὶ τρέμοντας, τὰς αἰωνιζούσας, Παρθένε τιμωρίας.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ** ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός τῶν Ἑβραίων
» τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν
» φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
» τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
» πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ι ερωτάταισ χορείαισ, ἱερῶν Ἀθλοφόρων, συνόντες καὶ ταῖσ θείαισ καλλωναῖσ, ὠραῖζόμενοι Ἅγιοι, τὸν ὠραῖον ἐν κάλλει, αἰτεῖσθε Ἰησοῦν διαπαντός, ὠραιῶσαι καρδίας, ἡμῶν Μάρτυρες ἐνδοξοί.

Ω ἔσ εὐωδέστατα κρίνα, νοητοῦ Παραδείσου, ὑπάρχοντες Κυρίου Ἀθληταί, πᾶσαν ψυχὴν κατοσφραίνετε, ἰσραῖσ εὐωδίασ· διὰ μου τὸ δυσῶδες τῶν παθῶν, ἀπελίσσατε ῥῶσιν, καὶ χάριν μοι δωρούμενοι.

Σ τήσατε Μάρτυρες θεῖοι, τῶν παθῶν με τὴν ῥῶσιν, ὡσ πάλαι τῶν αἱμάτων ὄχετοῖσ πλα-

νης πλημμύραν ἀλλόκοτον, καὶ αἰτήσασθε χύσιν, δοθῆναι μου δακρύων ψυχικῶν, δι' ἧς ῥύπου παντοίου ἀμαρτιῶν πλυθήσομαι.

Ηλιακῶν λαμπηδόνων, ὁ ναὸς ὑμῶν πλέον, ἰάσεων ἐκπέμπων τὰς αὐγὰς, σκότος παδῶν πονηρότατον, ἐκδιώκει· ἐν ᾧ με, φωτίσατε προστρέχοντα πιστῶς, Κύριε καὶ Ἰωάννη, θαυματουργοὶ πανθαύμαστοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς ὡς νεφέλη, τὸν τῆς δικαιοσύνης, κατέχουσα ἀγκαλαίς σου Ἀγνή, ἥλιον ἀδυτον πέφυκας· διὰ τοῦτο βοῶ σοι· Πολλοὶς ἐσκοτισμένον με κακοῖς, φωταγωγήσον Κόρη, ἀπαύστως σε γεραίροντα. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφία, ἦγοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδοίμ, βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεικῶς, ἐξ ἀγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΚΟΡΥΦΑΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Ἐάν τύχη ἡ παροῦσα Ἐορτὴ, ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ Ἐσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ε'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α' τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπελυτίκιον Ἀναστάσιμον, τῶν Ἀποστόλων, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον. Μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Ἀπελυτίκιον τῶν Ἀποστόλων — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου καὶ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τῶν Ἀποστόλων τὸ τελευταῖον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Τὰ Εὐλεγητάρια, ἡ Ὑπακὴ, οἱ Ἀναβαθμί, καὶ τὸ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν Ἀποστόλων. Ἀπὸ γ'. Ῥόδῆς, Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Ἀφ' ἑκτης, Κεντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἦχου. Αἱ Καταβασίαι. Εὐαγγέλιον Ἐωθινόν, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῶν Ἀποστόλων δ'. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη — Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων. Εὐαγ-

γέλιον τῆς Κυριακῆς. Κατωτικόν: Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τὰ ἐξῆς τρία, δευτεροῦντες τ' α'.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σου, ἐν ἧ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκθρὴν περιουγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγήσας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τῷ Πέτρου στερρότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἐκατέρων, θαυρορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνοῦμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἀμφω τοῦ συστήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σου, Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἰερμανοῦ.

Πέτρε, κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θαυροπέσιε, τῶν Ἀγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστὴρ, τῷ θείῳ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον: Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Απόστολοι Χριστοῦ Μαθηταί, καὶ κήρυκες πανένδοξοι, οἱ τὸν δρόμον, τὸν καλὸν ἐπὶ τῆς γῆς, τελέσαντες πρεσβείαν, μὴ παύσητε ποιοῦντες, ὑπὲρ τῶν πίστει ἀνυμνούντων ὑμᾶς. Στίχ. Ἐς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τοῦ βίου ἐν τῷ κλύδωνι, ἀπαύστως χειμαζόμενοι, ἐκβοῶμεν Σῶσον πάντας Ἀγαθῆ, πρεσβείαις τῶν σοφῶν σου, καὶ θείων Ἀποστόλων, τῶν Κορυφαίων ὑπεράγαθε.

Στίχ. Ο οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Ο θεοὶ καὶ σεπτοὶ Μαθηταί, καὶ μύσται καὶ διδάσκαλοι, Πέτρε Παῦλε, Ἀποστ-

λων ἢ κρηπίς, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων, καὶ Κύριον τῆς δόξης, ὑπὲρ ἡμῶν αἰεὶ πρεσβεύσατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθένε Θεοτόκε ἀγνή, δυσώπησον τὸν Κύριον, ὅπως πᾶσι, ταῖς πρεσβείαις σου ἀγνή, συγχώρησιν πταισμάτων, δωρήσεται καὶ σῶση, ὡς ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Στιχολογοῦμεν τὴν α'. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐξῆς γ'. ἰδιόμελα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος β'. Αὐτόμελον. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ποίοις εὐφημιῶν ζέμμασιν, ἀναδήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τοὺς διηρημένους τοῖς σώμασι, καὶ ἠνωμένους τῷ Πνεύματι, τοὺς Θεοκηρύκων πρωτοστάτας· τὸν μὲν, ὡς τῶν Ἀποστόλων προεξάρχοντα, τὸν δὲ, ὡς ὑπὲρ τοὺς ἄλλους κοπιάσαντα, τούτους γὰρ ὄντως ἀξίως, ἀθανάτου δόξης, διαδήμασι στεφανοῖ, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις ὑμνωδιῶν κάλλεσιν, ἀνυμνήσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τῆς Θεογνωσίας τὰς πτέρυγας, τὰς διαπτάσας τὰ πέρατα, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνυψωθείσας· τὰς χεῖρας Εὐαγγελίου τοῦ τῆς χάριτος, τοὺς πόδας τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος, τοὺς ποταμούς τῆς σοφίας, τοῦ Σταυροῦ τὰ κέρατα· δι' ὧν δαιμόνων ὄφρυν, Χριστὸς καταβέβληκεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ποίοις πνευματικοῖς ἄσμασιν, ἐπαινέσωμεν Πέτρον καὶ Παῦλον; τὰ τὴν ἀθεότητα σφάττοντα, καὶ μὴ ἀμβλυνόμενα στόματα, τῆς φρικτῆς τοῦ Πνεύματος μαχαίρας· τὰ Πρώτης περιφανῆ ἐγκαλλωπίσματα· τὰ πάσης τῆς αἰκουμένης ἐντροφήματα· τὰς τῆς καινῆς Διαθήκης, Θεογράφους πλάκας, νοημένας ἅς ἐν Σιών, Χριστὸς ἐξεφώνησεν, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τῷ τριττῷ τῆς ἐρωτήσεως, τῷ, Πέτρε φιλῆις με, τὸ τριττὸν τῆς ἀρνήσεως, ὁ Χριστὸς διωρθώσατο· διὸ καὶ πρὸς τὸν κρυφιογνώσῃν ὁ Σίμων· Κύριε, πάντα γινώσκεις, τὰ πάντα ἐπίστασαι, σὺ οἶδας ὅτι φιλω σε. Ὅθεν πρὸς αὐτὸν ὁ Σωτὴρ· Ποίμαινε τὰ πρόβατά μου, ποίμαινε τὴν ἐκλογάδα μου, ποίμαινε τὰ ἀρνία μου,

ἃ ἐν τῷ ἰδίῳ αἵματι περιποιησάμην εἰς σωτηρίαν. Αὐτὸν ἰκέτετε, Θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο' δια σέ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μεγαλειᾶ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σέ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαι εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλανηθὲν ὀρειάλωτον εὐρῶν πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβῶν, τῷ Πατρὶ προσαγάγῃ, καὶ τῷ ἰδίῳ Σελήματι ταῖς οὐρανίαις συναΐψῃ Δυναμέσι, καὶ σῶσῃ Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. ^{Κε}₂₁

Α' δελφοί, εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτῷ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς, δι' ἀναστάσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν· εἰς κληρονομίαν ἀφθαρτον, καὶ ἀμίαντον, καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐρανοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ δέον ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς· ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως, πολὺ τιμιώτερον χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζόμενα, εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅν ἔκ εἰδότες ἀγαπάτε, εἰς ὃν ἄρτι μὴ ὀρώντες, πιστεύοντες δὲ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν.

Καθολικῆς α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα. ^{Κε}₁

Α' γαπητοί, ἀναζωσαίμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νήφοντες, τελείως ἐλπίζετε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὡς τέκνα ὑπακοῆς, μὴ συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ, κατὰ τὸν καλέσαντα ὑμᾶς Ἅγιον, καὶ αὐτοὶ Ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε. Διότι γέγραπται· Ἅγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι. Καὶ εἰ Πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστη ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παρικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες, ὅτι

οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ, ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν ἀναστροφῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι, ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου, Χριστοῦ.

Καθολικῆς α.

Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

11. **Α**γαπητοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, ὡς παροίκους καὶ παρεπιδήμους, ἀπέχεσθαι τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς· τὴν ἀναστροφήν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες καλὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καταλαλήσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν, ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύσαντες, δοξάσωσι τὸν Θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς. Ὑποτάγητε οὖν πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν Κύριον· εἴτε Βασιλεῖ, ὡς ὑπερέχοντι· εἴτε Ἡγεμόσιν, ὡς δι' αὐτοῦ πεμπόμενοι εἰς ἐκδίκησιν μὲν κακοποιῶν, ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν· ὅτι οὕτως ἐστὶ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, ἀγαθοποιούντας, φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνοσίαν· ὡς ἐλεύθεροι, καὶ μὴ ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν, ἀλλ' ὡς δῆλοι Θεῷ. Πάντας τιμήσατε· τὴν ἀδελφότητα ἀγαπάτε· τὸν Θεὸν φοβεῖσθε· τὸν Βασιλέα τιμᾶτε. Οἱ οἰκέται, ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις, οὐ μόνον τοῖς σγαθοῖς καὶ ἐπεικέσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς. Τοῦτο γὰρ χάρις, εἰ διὰ συνείδησιν Θεοῦ ὑποφέρει τις λύπας, πάσχων ἀδίκως· Ποῖον γὰρ κλέος, εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι ὑπομενεῖτε; ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε, τοῦτο χάρις παρὰ Θεῷ. Εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε, ὅτι καὶ Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμὸν, ἵνα ἐπακολουθήσῃτε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ. Ὁς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν, οὐδὲ εὗρεθὴ δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ. Ὁς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει· πάσχων οὐκ ἠπεῖλει· παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως. Ὁς ταῖς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον, ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι, τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν.

Εἰς τὴν Λατίν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος β'. Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Δεῦρο δὴ μοι σήμερον, τὸ τῶν πιστῶν εὐθύμως καλλιέρημα, χοροστατήσαντες ἅμα, τοὺς τῆς χάριτος ἐκλόγους ὑφάντας, Πέτρον καὶ Παῦλον, πρέπουσιν ἐγκωμίοις στέφανώσωμεν· ὅτι ἀφθόνως πᾶσι τὸν λόγον κατασπείραντες, σὺν τούτοις καὶ τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος κατεπλούτησαν· καὶ τῆς ἀληθινῆς ἀ-

πέλου ὑπάρχοντες κλήματα, βότρυν ἡμῖν πέπειρον ἐδομήσαντο, εὐφραίνοντα ταῖς καρδίαις ἡμῶν. Πρὸς οὓς βοήσωμεν, ἀνακεκαλυμμένῳ προσώπῳ, καὶ καθαρῷ συνειδότη, λέγοντες· Χαίρετε πορθμευταὶ τῶν ἀλόγων, καὶ ὑπουργοὶ τῶν ἐν λόγῳ. Χαίρετε τοῦ παντός ποιητοῦ καὶ κηδεμόνος ἐκλόγια τερπνά. Χαίρετε πρόξενοι τῶν ἀγαθῶν, καὶ διώκται τῶν δολερῶν. Οὓς ἰκετεύσωμεν πρεσβεῦειν αἰεὶ, εἰρήνην σταθραὴν τῷ κόσμῳ δωρήσασθαι, πρὸς τὸν Κτίστην καὶ Διδάσκαλον, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀρσενίου. Ὁ αὐτός.

Τοὺς Μαθητὰς τοῦ Χριστοῦ, καὶ θεμελίου τῆς Ἐκκλησίας, τοὺς ἀληθεῖς στύλους καὶ βάσεις, καὶ σάλπιγγας ἐνθέους, τῶν τοῦ Χριστοῦ δογμάτων καὶ παθημάτων, τοὺς κορυφαίους Πέτρον καὶ Παῦλον, ἅπας ὁ κόσμος ὡς προστάτας εὐφημήσωμεν. Οὗτοι γὰρ διαδραμόντες τὸ κλίτος ὅλον τῆς γῆς, ὡσπερ ἀρότρω ἔσπειραν τὴν πίστιν, καὶ πᾶσι τὴν θεογνωσίαν κατέβλυσαν, τῆς Τριάδος δεικνύντες λόγον. Ὡς Πέτρε, πέτρα καὶ κρηπίς, καὶ Παῦλε, σκεῦος ἐκλογῆς· οἱ καὶ ζευκτοὶ βόες τοῦ Χριστοῦ, πάντας ἐλκυσαν πρὸς τὴν θεογνωσίαν, ἔθνη πόλεις τε καὶ νήσους. Ἑβραίους δὲ πάλιν πρὸς τὸν Χριστὸν ἐπανήγαγον, καὶ πρεσβεύουσι τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Γερμανοῦ. Ὁ αὐτός.

Πέτρε, Κορυφαῖε τῶν ἐνδόξων Ἀποστόλων, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε θεσπέσιε, τῶν Ἁγίων Ἐκκλησιῶν ὁ ῥήτωρ καὶ φωστήρ, τῷ θεῷ θρόνῳ παριστάμενοι, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ πρεσβεύσατε.

Ὁ αὐτός.

Παῦλε, στόμα Κυρίου, ἡ κρηπίς τῶν δογμάτων, ὁ ποτὲ μὲν διώκτης Ἰησοῦ τοῦ Σωτῆρος, νῦν δὲ καὶ πρωτόθρονος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος μακάριε· ὅθεν ἄρρητα εἶδες σοφέ, ἕως τρίτου οὐρανοῦ ἀναβαῖς, καὶ ἔκραζες· Δεῦτε σὺν ἐμοί, καὶ τῶν ἀγαθῶν μὴ ὑστερηθῶμεν.

Ἦχος γ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Οἱ τῆς ἁγῆς Ἱερουσαλὴμ πολῖται, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, ὁ ῥήτωρ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, ἡ τῆς Τριάδος δυάς, τοῦ κόσμου οἱ σαγήνευται, καταλιπόντες σήμερον τὰ ἐπὶ γῆς, ἐπορεύθησαν ἐν ἀθλήσει πρὸς Θεόν, καὶ πρεσβεύουσιν αὐτῷ ἐν παρρησίᾳ, τοῦ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α. Βυζαντίου.

Η σοφία τοῦ Θεοῦ, ὁ συναϊδῖος Λόγος τοῦ Πατρὸς, καθὼς ἐν Εὐαγγελίοις προέφη, τὰ εὐφωρα κλήματα, ὑμεῖς ἐστε πανεύφημοι Ἀπόστολοι οἱ τὸν βότρυν τὸν πέπειρον καὶ τερπνόν, ἐν τοῖς κλάδοις ὑμῶν φέροντες, ὃν οἱ Πιστοὶ ἐσθίοντες, ἐπιστοιχοῦμεν γεῦσιν πρὸς εὐφρόσυνον. Πέτρε, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ Παῦλε, καύχημα τῆς οἰκουμένης, στηρίζατε ποίμνην, ἣν ἐκτίσασθε διδαχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξαζομέν σε οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειστον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη προστασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α. Ἀνδρέου Κρήτης.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; ἢ τίς παραστήσει τοὺς ἀγῶνας καὶ τοὺς κόπους σου, οὓς ἐκοπίασας ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πάντα κερδήσῃς, καὶ Χριστῷ προσαγάγῃς τὴν Ἐκκλησίαν; Ἀλλὰ ταύτην αἰτησαι, φυλάττειν τὴν καλὴν σου ὁμολογίαν, μέχρι τελευταίας ἀναπνοῆς, Παῦλε Ἀπόστολε, καὶ διδάσκαλε τῶν Ἐκκλησιῶν.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Τὰ κατὰ πόλιν δεσμά καὶ τὰς θλίψεις σου, τίς διηγῆσεται, ἔνδοξε Ἀπόστολε Παῦλε; τοὺς κόπους, τοὺς μόχθους, τὰς ἀγρυπνίας, τὰς ἐν λιμῷ καὶ δίψει κακοπαθείας, τὰς ἐν ψύχει καὶ γυμνότητι, τὴν σαργάνην, τὴν ῥαβδισμόν, τοὺς λιθασμοὺς, τὴν περίοδον, τὸν βυθόν, τὰ ναυάγια; Θεάτρον ἐγένου καὶ Ἀγγέλους καὶ ἀνθρώπους. Πάντα οὖν ὑπέμεινας ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντί σε Χριστῷ, ἵνα κόσμον κερδήσῃς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ σου. Διὸ δυσωποῦμέν σε, οἱ τελοῦντες τὴν μνήμην σου πιστῶς, ἀδιαλείπτως ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Τοὺς φωστῆρας τοὺς μεγάλους τῆς Ἐκκλησίας, Πέτρον καὶ Παῦλον εὐφημήσωμεν ὑπὲρ ἧλιον γὰρ ἔλαμψαν, ἐν τῷ τῆς πίστεως στερεώματι, καὶ τὰ ἔβη ταῖς ἀκτίσι τοῦ κηρύγματος, ἐκ τῆς ἀγνοίας εἰς τὴν θείαν γνῶσιν ἐπανήγαγον. Ὁ μὲν τῷ σταυρῷ προσηλωθεὶς, πρὸς οὐρανὸν τὴν πορείαν ἐποιήσατο, ἐνθα τῆς βασιλείας, παρὰ Χριστοῦ τὰς κλεῖς

ἐγκεχειριστο· ὁ δὲ τῷ ξίφει ἀποτμηθεὶς, πρὸς τὸν Σωτῆρα ἐκδημήσας ἐπαξίως μακαρίζεται καὶ ἀμφοτέροι τὸν Ἰσραὴλ καταγγέλλουσεν, ὡς εἰς αὐτὸν τὸν Κύριον, χεῖρας ἀδίκως ἐκτείναντα. Διὸ εὐχαῖς αὐτῶν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τοὺς καθ' ἡμῶν κατάβαλε, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν κράτυνον, ὡς φιλάνθρωπος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασιν σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ Κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτοὺς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης. Ὡς ἔχον παρρησίαν, ζεύγος ἀγιολεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Τροπάριον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι, καὶ τῆς οἰκουμένης διδάσκαλοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὄλων πρεσβεύσατε, εἰρήνην τῇ οἰκουμένῃ δωρήσασθαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν πρώτην Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Πέτρου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν βυθὸν τῆς ἀλείας καταλιπὼν, οὐρανόθεν ἐδέξω παρὰ Πατρὸς, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως· καὶ παρρησία πᾶσιν, ἐβόας τῷ Κτίστη σου· Τοῦ Θεοῦ σε γινώσκω, Χρὶόν ὁμοούσιον. Ὄθεν ἐπαξίως, ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ἡ πέτρα τῆς πίστεως, καὶ κλειδοῦχος τῆς χάριτος. Πέτρε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ενθυμούμαι τὴν κρίσιν καὶ δειλιῶ, τὴν ἐξέτασιν φρίττω τὴν φοβεράν, τρέμω τὴν ἀ-

πόφασιν, καὶ προὔμαι τὴν κόλασιν, τὴν τοῦ πυρὸς ὀδύνην, τὸ σκότος τὸν τάρταρον. Οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅταν τίθωνται θρόνοι, καὶ βίβλοι ἀνοίγωνται, καὶ αἱ πράξεις ἐλέγχωνται! Τότε Δέσποινα, βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δούλος σου.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα τοῦ Παύλου.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Οὐρανόθεν τὴν κλήσιν παρὰ Χριστοῦ, κομισάμενος ὠφθης κήρυξ φωτός, πᾶσι τοῖς τῆς χάριτος, καταλάμπας διδάγμασι· τὴν γὰρ τοῦ νόμου ξέσας, λατρείαν τῆ γραμμᾶτος, τοῖς πιστοῖς κατήστραψας, τὴν γνῶσιν τοῦ Πνεύματος· ὅθεν καὶ εἰς τρίτον, οὐρανὸν ἐπαξίως, ἐπήρθης μετάρσιος, καὶ Παράδεισον ἔφθασας. Παῦλε Ἀπόστολε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὠφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσης, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθῆις τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγαῶ σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν τόκον σου Ἀχραντε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα ἀμφοτέρων.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κορυφαίους ὀφθέντας τῶν μαθητῶν, τοὺς μεγάλους φωστῆρας καὶ φαεινοὺς, Πέτρον εὐφημήσωμεν, καὶ τὸν πάνσοφον Παῦλον· τῷ γὰρ πυρὶ τοῦ θείου, ἐκλάμπαντες Πνεύματος, τὴν ἀχλὺν τῆς πλάνης, κατέφλεξαν ἅπασαν· ὅθεν καὶ τῆς ἀνω, βασιλείας πολῖται, ἀξίως ἐδείχθησαν, καὶ τῆς χάριτος σύνθρονοι. Διὰ τοῦτο βοήσωμεν· Ἀπόστολοι Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν αἰτήσασθε, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην ὑμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρὶ, συλλαβοῦσα ἀφράστως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον κατέχοντα· καὶ ἐν ἀγκαλῆις ἔσχεσ, τὸν πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα· ὅθεν δυσωπῶ σε, Παναγία Παρθένε, ῥυσθῆναι

πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου. Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι, καὶ γὰρ δύνασαι, ὅσα θέλεις πανύμνητε.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ ἀ. Ἀντίφωνον τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται.

Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον Ἑωθινὸν ια'. Ο Ν'.

Δόξα. Ταῖς τῶν Ἀποστόλων.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Ἐλέησόν με ὁ Θεός. Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος β'.

Πέτρε Κορυφαῖε. Ζήτηε εἰς τὴν Λιτὴν.

Οἱ Κανόνες, ἀμφοτέροι Ποίημα Ἰωάννη Μοναχῆ.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου Πέτρου.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος δ'. Ο Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστι σοι ὅμοιος, δεδοξασμένε Κύριε·
» ἐν χειρὶ γὰρ κραταῖᾳ, ἐλυτρώσω τὸν
» λαόν, ὃν ἐκτίσω φιλάνθρωπε.

Τὸν κορυφαιότατον, τῶν Ἀποστόλων σήμερον, ὡς πρωτόκλητον Χριστοῦ, θεοπνεύστοις ἐν ὠδαῖς, ἐπαξίως ὑμνήσωμεν.

Σὲ ὁ προαιώνιος, προεγνωκῶς προώρισε, παμμακάριστε Πέτρε, ὡς προστάτην Ἐκκλησίας καὶ πρόεδρον.

Οὐ σὰρξ οὐδὲ αἷμά σοι, ἀλλ' ὁ Πατὴρ ἐνέπνευσε, τὸν Χριστὸν θεολογεῖν, Υἱὸν Θεοῦ ἀληθινόν, τοῦ ὑψίστου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Τὸ ὄρος τὸ Ἅγιον, τὸ ὑπὲρ ἔννοιαν ὄχημα, τὴν Μητέρα τοῦ Θεοῦ, καὶ Παρθένον ἀληθῶς μετὰ τόκον ὑμνήσωμεν.

Ο' Κανὼν τοῦ Ἁγίου Παύλου.

ᾠδὴ ἀ. Ἦχος πλ. δ'. Ἡ κεκομμένη.

Οὡσπερ ὄντα καλῶν τὰ ἀνύπαρκτα, Χριστὸς τῇ θείᾳ γνώσει, Παῦλε παμμακάριστε, αὐτὸς ἐκ μητρικῆς γαστρὸς σε ἐξελέξατο, βαστάσαι ἐναντίον τῶν ἐθνῶν, αὐτοῦ τὸ θείον ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τὴν ἐσομένην μηνύων σοι ἔλλαμψιν, τῆς εὐσεβείας Παῦλε, καὶ πλάνης τὴν καθαίρεισιν, Χριστὸς ἐπιφανεῖς, ἐν ὄρει ἀστραπόμορφος, τὸ ὄμμα μὲν σκοτίζει τῆς σαρκὸς, τὴν ψυχὴν συνετίζει δέ, τῆς Τριάδος τῇ γνώσει· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Περιομὴν μὲν τελῶν ὀκταήμερον, καὶ ζηλωτῆς πατρῶν Παῦλε παραδόσεων, Ἐ-

βραίων ἐκ σποράς φυλῆς Βενιαμίτιδος, ἐν νόμῳ Φαρισαῖός τε δειχθεὶς, ἠγήσω πάντα σκύβαλα, καὶ Χριστὸν ἐκέρδησας· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Θεοτοκίον.

Αῆχραντε Μήτηρ Θεοῦ παντοκράτορος, ἡ βασιλίδος φυλῆς, Δέσποινα βλαστήσασα, καὶ μόνη τὸν Θεόν, τὸν πάντων βασιλεύοντα, γεννήσασα σαρκὶ ὑπερφυῶς, κινδύνων με διάσωσον, τῷ Υἱῷ σε ψάλλοντα· Ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι. Καταβασία. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» **Κ**αυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς
» ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄ-
» γιος πλήν σου φιλόνητο.

Μακάριόν σε, τὸ γλυκύτατον στόμα Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ ταμιάτῳ ἀσφαλῆ, τῆς βασιλείας ἀνέδειξε· διὸ ἀνυμνοῦμέν σε, Πέτρε Ἀπόστολε.

Επί τὴν πέτραν, τῆς σῆς θεολογίας ἐπήξατο, ὁ Δεσπότης Ἰησοῦς, τὴν Ἐκκλησίαν ἀκλόνητον· ἐν ἧς Ἀπόστολε, Πέτρε δοξάζομεν.

Θεοτοκίον.

Ως ὑπέρτερος, τῶν Ἀγγέλων ὁ Πέτρος ἐν σώματι· ἐν γὰρ τῇ ἐπιφανείᾳ, ἐλεύσει τοῦτον Χριστὸς ὁ Θεός, κριτὴν τε καὶ συνέδρον, ἔσεσθαι ἔφησεν.

Απειρόγαμε, ἡ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα, τῶν παθῶν ταῖς προσβολαῖς, κλονοῦμένον με στερέωσον· οὐ γὰρ ἔστιν Ἄχραντε, πλήν σου βοήθεια.

Τοῦ Παύλου. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Σὺ λίθον θεμέλιον, ταῖς τῶν πιστῶν ψυχαῖς τέθεικας, πολυτελεῖ, ἀκρογωνιαῖον, τὸν Σωτῆρα καὶ Κύριον.

Πάντοτε τὴν νέκρωσιν, τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι, εἰλικρινῶς, Παῦλε περιφέρων, ἠξιώθης τῆς ὄντως ζωῆς.

Παῦλε παμμακάριστε, τῷ θεμελίῳ σε πρέσβευε, τῶν ἀρετῶν ἐποικοδομεῖσθαι, εὐσεβῶν τὴν λαμπρότητα.

Θεοτοκίον.

Σὲ νῦν μακαρίζουσιν, ὡς προεφήτευσας Πάναγνε, αἱ γενεαὶ, πᾶσαι τῶν ἀνθρώπων, διὰ σοῦ νῦν σωζόμεναι.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Ἡ Ὑπακοή, Ἦχος πλ. δ'.

Ποία φυλακὴ οὐκ ἔσχε σε δέσμιον; ποία δὲ Ἐκκλησία οὐκ ἔχει σε ῥήτορα; Δαμασκὸς μέγα φρονεῖ ἐπὶ σοὶ Παῦλε· εἶδε γὰρ σε

σκελισθέντα φωτὶ· Ῥώμη σου τὸ αἷμα δεξαμένη, καὶ αὐτὴ κομπάζει· ἀλλ' ἡ Ταρσὸς πλεονχαίρει, καὶ πόθῳ τιμᾶ σου τὰ σπύργανα. Ἄλλ' ὦ Παῦλε Ἀπόστολε, τὸ καύχημα τῆς οἴκουμένης, προφθάσας ἡμᾶς στήριξον.

Ἰστέον ὅτι, ὅτε λέγεται Ὑπακοή, Κάθισμα οὐ λέγεται.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐκ Παρθένου σαρκω-
» **Σ**εῖς, καὶ τὴν φύσιν θεώσας, ὃν ὑμνῶν-
» **Τ**ες βοῶμεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βροτῶν ἀλιεῖα σε, ὡς ἐπηγγεῖλατο Χριστὸς, ἀπειργάσατο θεῖον, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας, πρώτῳ ἐγγχειρίσας τοὺς οἴακας.

Πρὸς σοῦ δυσωπούμενος, ὁ ζωοδότης Ἰησοῦς, ὁ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, δεδοκῶς σοι εὐθύνας, Πέτρε γενηθήτω μοι ἴλεως.

Χριστοῦ τὰ βασίλεια, ἀνεωχθῆναι ἐκτεκῶς, καθικέτευσον Πέτρε, τοῖς τὴν θεῖαν σου μνήμην, πίστει ἀδιστακτῶ γεραίρουσι.

Θεοτοκίον.

Κυρία πανύμνητε Θεοκυῆτορ, τοὺς ἐμοὺς λογισμοὺς, σαῖς πρεσβείαις ἐκκαθάρασα, δεῖξον εὐκαρπὸν με, Μήτηρ τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐπέβης ἐφ' ἵππους.

Επέβη ὡς λέων, ἀγριωπῶς λυμαινόμενος, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν ὁ Σαῦλος ποτέ· τιθασσευθεὶς δὲ θεῖα φωνῇ τοῦ αἰμοῦ τοῦ Θεοῦ, ἦν ἐδίωκε ποιμνὴν, οἱάπερ ποιμνὴ ἐγγχειρίζεται.

Ο μέλλων φωτίζειν, τὴν οἴκουμένην σκοτίζεται· Ἀνανίας δὲ τούτῳ ἀπέσταλται, τὸ τῆς ψυχῆς φέγγος διδοὺς καὶ τοῦ σώματος, ἐκ θεῖας ἐμφανείας, σκεῦος ἐκλογῆς διδάχθεις αὐτόν.

Τῷ Παύλῳ ἀξίως, ἡ Δαμασκὸς ἐναβρύνεται· ἐκ γὰρ ταύτης, ὡς ἐκ Παραδείσου ποτέ, ναμάτων θεῶν, οὗτος προῆλθε μεγίστη πηγή, καὶ ἐμέθυσε πᾶσαν, τῇ θεογνωσίᾳ ἀφθόνως τὴν γῆν.

Θεοτοκίον.

Καθεῖλε δυνάστας, ἀπὸ τῶν θρόνων ὁ Κύριος, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ ὡς ἔφησε, τοὺς δὲ πεικῶντας, θεῶν ἀγαθῶν ἐνέπλησε, τοὺς πίστει μελωδοῦντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** κτησάμενος ἡμᾶς, περιούσιον λαόν,
» **Τ**ῷ αἵματί σου, Κύριε, τὴν σὴν εἰρή-

» νην δὸς ἡμῖν, ἐν ὁμοιοῖα φυλάττων τὴν ποι-
» μνην σου.

Τὴν ἐκ πόθῃ εἰληφώς, παρρησίαν πρὸς Θεόν,
ἀξίως ἐθαυμάζετο, ὁ ἀλιεύς καὶ ἀγροῖκος,
τερατουργῶν παραδόξως τῇ χάριτι.

Οὐ χρυσίον διὰ σέ, οὐκ ἀργύριον Χριστέ, ὁ
Θεῖός σου Ἀπόστολος, ἀλλ' ἀρετὴν κτησά-
μενος, τὴν τῶν θαυματίων ἐπλούτησε δύναμιν.

Κατηρτίζοντο σφυρά, καὶ αἱ βάσεις τῶν
χωλῶν, τῷ ἐνεργεῖ σου ῥήματι· διὰ γὰρ
Θείου Πνεύματος, ἀπετελεῖτο παραδόξα πράγ-
ματα.

Θεοτοκίον.

Σεσωμάτῳ Θεός, καθ' ὑπόστασιν Ἀγνή,
ἐκ σοῦ σαρκὶ ἐνούμενος, μεμενηκώς οὐκ
ἐλαττον, κατὰ τὴν θεῖαν οὐσίαν ἀσώματος.

Τοῦ Παύλου. Φώτισον ἡμᾶς.

Σὺ τὸ ἀληθές, ἐξελέξω Παῦλε καύχημα, τὸν
Σταυρὸν τοῦ Βασιλέως Χριστοῦ, αἰεὶ βα-
σταζῶν, ὡσπερ τρόπαιον Ἀπόστολε.

Σοὶ τὸ ζῆν Χριστός, τὸ θανεῖν δὲ κεδρὸς ἀ-
ριστον· τῷ γὰρ πόθῳ συνεσταύρωσαι, τῷ
σταυρωθέντι, δι' ἡμᾶς ὡς Παῦλε ἐνδοξε.

Χαίροις ἀληθῶς, ἐν Κυρίῳ Παῦλε τίμιε, ἐκδη-
μήσας ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημήσας,
πρὸς Χριστὸν τὸν ζωοδότην Θεόν.

Θεοτοκίον.

Χαίροις ἀληθῶς, παρθεσίας τὸ κειμήλιον, ἡ
τῆς προμήτορος ἀνάκλησις, καὶ τῆς κα-
τάρας, ἡ λύσις τοῦ προπάτορος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν κῆτει Χριστέ τριημερεύσας, Ἰωνᾶς
» προέγραψέ σε τὸν ἀθάνατον, ὡς νεκρὸν
» ἐκουσίως, ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς γῆς τριημερεῖ-
» σαντα.

Ως παλαι Χριστέ τῇ δεξιᾷ σου, ἐν ὑγρᾷ
πεζεύοντα Πέτρον διέσωσας, καὶ με βυ-
διζόμενον, σάλῳ δεινῶν πειρασμῶν ὑπεξάγαγε.

Αφῆκας ὡς Πέτρε τὰ μὴ ὄντα, καὶ τὰ ὄν-
τα ἐφθασας, ὡσπερτίς ἔμπορος· καὶ
σαφῶς ἠλίευσας, τὸν μαργαρίτην Χριστὸν τὸν
πολύτιμον.

Πειράζειν ἀφρόνως οἰηθέντας, Πνεῦμα τὸ παν-
άγιον, Πέτρε ἐνέκρωσας, ὁ ἐθεολόγησας
πρῶτος, τρανώσας Θεὸν παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάσης ἐπέκεινα οὐσίας, Λόγον Θεοῦ
τέτοκας, σεσαρκωμένον ἡμῖν· διό σε Θεο-
τόκον, χεῖλεσί τε καὶ ψυχῇ καταγγέλλομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Απάντων περιφρονήσας τῶν τερπνῶν, βε-
βλημένος τοῦ Δεσπότης τῷ φίλτρῳ, καὶ
τῆς κοινῆς, σωτηρίας τῷ πόθῳ, διαμαρτεῖν αὐ-
τοῦ αἰρετιστάμενος, ὡς Παῦλε μακάριε καὶ νῦν,
ὑπὲρ τῆς οἰκουμένης ἰκέτευε.

Αξίως σοι ἐδωρήσατο Χριστός, τὸ πολίτευ-
μα Ἀπόστολε Παῦλε, ἐν οὐρανοῖς· μέ-
νουσαν γὰρ ἐνταῦθα, οὐκ ἐπεπόθησας πόλιν
μακάριε, πιστὸς ὑπηρετῆς γεγωνῶς, οἰκονόμος
τε τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.

Ως ἄριστος τοῦ Δεσπότης μιμητῆς, καὶ αὐ-
τὸν ἐνδεδυμένος ὁ Παῦλος, εἰλικρινῶς,
πάσι γέγονε πάντα, ἵνα τοὺς πάντας κερδήσῃ
καὶ σώσῃ λαούς· καὶ ἔσωσεν ὡς ἀληθῶς, τῷ
Χριστῷ σαγηνεύσας τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Επέβλεψεν ἐπὶ σοὶ ὁ Κύριος, τὴν ἐμὴν ἀνα-
καινίζων οὐσίαν, ὡς δυνατὸς, μεγαλεῖα
ποιήσας, Θεογεννητορ ὡς ἔφησ πανάμωμε· καὶ
ἔσωσέ με διὰ σοῦ, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ὡς
εὐσπλαγχνος.

Καταβασία· Τὴν θεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελος.

Τοὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας,
τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σου Κύριε,
προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου
καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ
τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πάσαν ὀλοκάρπωσιν,
ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν με τὴν γλώτταν Σωτῆρ με· πλά-
τυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτό,
κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκθ-
λουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς
γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας
ἐστίν· εἰ γὰρ λέγω μὴ πράττων, ὡς χαλκὸς
ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα,
καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γι-
νώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἀγίων
ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων καὶ Πρω-
τοκορυφαίων, Πέτρου καὶ Παύλου.

Στίχοι.

Σταύρωσις εἶλε κήρυκα Χριστοῦ Πέτρον,
Τομῇ δὲ Παῦλον, τὸν τεμόντα τὴν πλάην.

Ἐπὶ ἐνάτῃ Σταυρὸν Πέτρος εἰκαδ' ἄορ δὲ
γε Παῦλος.

Τούτοις τίνα ἐγκωμίων ὑπόθεσιν μείζονα ἂν τις ἐπινοήσῃ; παρα τὴν τοῦ Κυρίου μαρτυρίαν καὶ ἀνακήρυξιν; τὸν μὲν μακαρίσαντος, καὶ πέτραν καλίσαντος, ἐφ' ἧς ἰδρῶσαι τὴν Ἐκκλησίαν φησί· τὸν δὲ, σκευὸς ἐκλογῆς ἔσεσθαι προειπόντος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον τυράννων καὶ βασιλέων.

Τὰ περὶ τοῦ Πέτρου.

Ἐπῆρχε δὲ ὁ μὲν Ἅγιος Πέτρος ἀδελφὸς τοῦ Πρωτοκλήτου Ἀνδρέας, ἐκ πόλεως ἀσήμε καὶ εὐτελοῦς, τῆς Βηθσαϊδά, υἱὸς Ἰωνᾶ, ἐκ φυλῆς Συμεῶν, ἐπὶ Ἰρκανοῦ Ἀρχιερέως, πενία συζῶν ἐσχάτη, καὶ ταῖς ἰδίαις χερσὶ τὸ ζῆν ποριζόμενος. Αὐτοῦ δὲ (Ἰωνᾶ δηλαδὴ τοῦ πατρὸς αὐτῶν) τελευτήσαντος, ὁ μὲν Σίμων ἑαυτὸν μισθωσάμενος, ἔγημε τὴν θυγατέρα Ἀριστοβούλου, ἀδελφοῦ Βαρνάβα τοῦ Ἀποστόλου, καὶ παῖδας ἔτεκεν· ὁ δὲ Ἀνδρέας τῇ ἀγνείᾳ ἑαυτὸν ἐπέδωκε. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν, ὃν ἐφρουρεῖτο ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ, ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὴν λίμνην Γεννησαρίτ ἀφικόμενος, καὶ εὐρῶν Ἀνδρέαν καὶ Πέτρον καταρτίζοντας τὰ δίκτυα αὐτῶν, αὐτοὺς ἐκάλεσε, καὶ εὐθέως ἠκολούθησαν αὐτῷ.

Καὶ λοιπὸν, κηρύξας ὁ Πέτρος τὸ Εὐαγγέλιον ἐν Ἰουδαίᾳ, καὶ Ἀντιοχείᾳ, καὶ ἐν Πόντῳ, καὶ Γαλατίᾳ, καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι, Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι Σίμονα τὸν μάγον, αὐτόθι Νέρωνος ὑπάρχοντος, σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν λευκὸς, ὑπώχρος, ἀναφάλας, οὐλοσ τὰς περιληφθείσας τρίχας, ὑποφαίνων τοὺς ὀφθαλμοὺς αἱματώδεις καὶ οἰνωποῦς· τὴν κάραν καὶ τὸ γένειον πολίος, τὴν ῥίνα ἔχων μακράν, ἀναπεπτακῶς τὰς σφρῦς, τὴν ἡλικίαν μέτριος, ἐπὶ τὸ ὀρθότερον ἡγμένος τὸ σχῆμα τοῦ σώματος· συνετός, ζήλω Δεῖω ὀξείως κατὰ τῆς ἀδικίας κινούμενος, τοῖς μετανοοῦσι συγγνώμων καὶ εὐμετάβολος, καὶ ταχὺ τὰς προτέρας ψήφους μετακινῶν.

Τὰ περὶ τοῦ Παύλου.

Ὁ δὲ Ἅγιος Παῦλος, Ἑβραῖος μὲν ἦν τὸ γένος καὶ αὐτός, φυλῆς Βενιαμίν, τὴν αἵρῃσιν Φαρισαῖος, μαθητευθεὶς ὑπὸ Γαμαλιῆλ, καὶ ἄκρως τὸν Μωσέως νόμον πεπαιδευμένος, τὴν Ταρσὸν οἰκῶν· ὃς καὶ διάπυρος ἐραστής γενόμενος τοῦ νόμου, ἐπόρθει τὴν τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαν. Τῇ αὐτοῦ εὐδοκίᾳ καὶ προθείσει ἀναιρεῖται Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς. Ἐπιγνωθεὶς δὲ παρὰ Θεοῦ μεσοῦσης ἡμέρας, καὶ πηρωθεὶς τὰς ὄψεις, φωνῆς αὐτῷ Δεῖας ἐνεχθείσης ἀνωθεν, πέμπεται πρὸς Ἀναβίαν, ἀρχαῖον μαθητὴν οἰκῶντα ἐν Δαμασκῷ, ὃς κατηγήσας, ἐβάπτισεν αὐτόν.

Ἐπεὶ δὲ σκευὸς ἐκλογῆς ἐγένετο, καθάπερ ὑπόπτερός τις, πᾶσαν διαδραμῶν τὴν οἰκουμένην, ἐσαγήνευσε· καὶ ἐν Ῥώμῃ κατανήσας, καὶ διδάξας πολλοὺς, ἐκείσε τὸν βίον κατέλυσε, χρόνις ὕστερον μετὰ Πέτρον, τὸν ἀγένητα τμηθεὶς· ἐκ δὲ τῆς πληγῆς ἀπορρέουσαι φασὶν αἷμα σὺν γάλακτι. Εἶδεν καὶ ὕστερον ἐτελειώθη ὁ μακάριος Παῦλος τῷ χρόνῳ, ἀλλ' ἐν ἐνὶ τόπῳ ἐτίθη αὐτῶν τὰ λείψανα. Ἦν δὲ τὴν ἰδέαν ὁ μακάριος Ἀπόστολος Παῦλος, φαλακρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ ψιλός, χαροποιὸς ἔχων τοὺς ὀφθαλμοὺς, κάτω νεύων τὰς σφρῦς, λευκὸς τὴν ὄψιν, προφερῆς (φαινόμενος νεώτερος, παρ' ὃ, τι ἐστίν), εὐ μάλα τὸ γένειον κεκαθῆκώς, εὐκαμπῆ καὶ εὐπρέπουσαν ὄλῳ τῷ προσώπῳ τὴν ῥίνα ἔχων· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ πώγωνος μελαίναις καὶ λευκαῖς θριξίν ἐγκοσμούμενος· ἀγκυλαῖος (κυρτός), εὐρωστός, τὸ τοῦ σώματος μέγεθος μικρὸς, συνεσταλμένος, φρόνιμος, χαρίτων πλήρης, σεμνοῖς ἦθισι, καὶ λόγων ἐπαγωγαῖς, καὶ Δείων θαυμάτων δυνάμει, τοὺς προσιόντας χειρούμενος.

Ἀμφότεροι δὲ οἱ Κορυφαῖοι πλήρεις ἦσαν Πνεύματος

Ἀγίου, καὶ Δείας χάριτος. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξις ἐν τοῖς Ἁγίοις Ἀποστόλοις, καὶ ἐν τῷ Ὀρφανοτροφείῳ, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου, τῷ συγχειμῆν τῇ Ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ἐν πάσαις ταῖς κατὰ τόπον Ἁγίαις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Πέτρου. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐν ἀρχῇ ἀναρχος Λόγος, σὺν Πατρὶ
» καὶ τῷ Πνεύματι, Υἱὸς μονογενῆς, εὐ-
» λογημένος εἶ καὶ ὑπερυψούμενος, ὁ Θεὸς ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸ συμπαθὲς Δεῖα προνοία, τοῦ Χριστοῦ παιδευόμενος, ἐκμιμῆσθαι συγχωρῆ, τὸ πρὸ τοῦ πάθους Πέτρε τῆς ἀρνήσεως, ὑποστῆναι κλυδώνιον.

Σοὶ ὁ Χριστὸς πρώτῳ κληθέντι, καὶ σφοδρῶς ἀγαπήσαντι, ὡς προέδρῳ εὐκλεῶς, τῶν Ἀποστόλων πρώτῳ ἐμφανίζεται, ἀνασταῖς ἐκ τοῦ μνήματος.

Σοῦ τὸ τρισσὸν τῆς πρὸ τοῦ πάθους, ἐξαλείφω ἀρνήσεως, ὁ Δεσπότης τῷ τρισσῷ τῆς Δεοφθόγγου ἐρωτήσεως, βεβαιοῖ τὴν ἀγάπησιν.

Τῆς πρὸς Χριστὸν Πέτρε φιλίας, προετίθεσο μάρτυρα, τὸν τὰ πάντα ὡς Θεὸν εἰδόντα Λόγον· ὅθεν καὶ τὸ φίλτατον, ἐγχειρίζεσαι ποιμνιον.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ τὸν πρὸ αἰώνων, ἐκ Πατρὸς ἀνατείλαντα, Θεὸν Λόγον ἐν σαρκὶ συνελθηφυῖαν; πάντες μακαρίσωμεν, ὡς Μητέρα τοῦ πάντων Θεοῦ.

Τοῦ Παύλου. Ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ.

Εἰ χρημάτισε Χριστέ, σφραγίς καὶ στέφανος τῶν Ἀποστόλων σθ, ὁ ἐπ' ἐσχάτων κληθεὶς τῶν χρόνων, σπουδῆ πάντας ὑπερβαλλῶν δέ· μεθ' οὗ ὁ λαὸς τῆς Ἐκκλησίας ψάλλει σοὶ Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εἰ καὶ ἐδίωξε τὸ πρὶν, τὴν Ἐκκλησίαν σου Παῦλος ὁ δέσμιος, ἀλλ' ὑπερέβη τὴν πάλαι τόλμαν, τῷ σῷ ζήλῳ τῷ ἐπ' ἐσχάτων συνήγαγα γὰρ Χριστέ, τὰ ἔθνη κράζοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Σὺ ἐξ Ἱερουσαλήμ κηρύξας, ἅπασιν τὸ Εὐαγγέλιον, περιλαβὼν δὲ ἐν κύκλῳ πᾶσαν τὴν γῆν, μέχρι τερμάτων Παῦλε τοῦ Ἰλλυρικοῦ, διδάσκων ἀνεκραύγαζες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Εν ἐκστάσει ἐπαρθεῖς, τὸν τρίτον ἔφθασας πόλον Πανόλθιε, καὶ ἐπακούσας ἀρρήτων λόγων βοᾶς· Δόξα τῷ ἀνωτάτῳ Πατρὶ,

καὶ τῷ Υἱῷ ἀπαυγιάσματι συνθρόνω, τῷ ἐρευ-
νῶντι σαφῶς, Πνεύματι Θεοῦ τὰ βῆθη.

Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ πόκον ὑετός, ἐν σοὶ κατέβη Παρθέ-
νε Χριστὸς ὁ Θεός· καὶ σαρκοφόρος ἐκ
σοῦ προήλθεν, ἐνῶν τὰ πρὶν διεστηκότα, εἰρή-
νην ἐν γῆ, καὶ οὐρανῷ δωρούμενος, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογημένος.

Καταβασία. Οὐκ ελαίτρευσαν.

· Τοῦ Πέτρου. ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

Ο τὰ σύμπαντα φέρων, τῇ ἀπορρήτῳ σε
δυνάμει Χριστέ, τοὺς ὁσίους σου Παί-
δας, ἐν τῇ φλογὶ ἐδρόσισας κράζοντας· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εκτενοῦσί σου χεῖρας, καὶ σταυρῶ σε περι-
ζώσουσιν, ὁ Δεσπότης προφητεύων, Πέτρε
προστάττει ἐπεσθαι κράζοντα· Εὐλογεῖτε τὰ
ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Τῷ τῆς χάριτος λόγῳ, τὸν μὲν Αἰνέαν πα-
ρειμένον δεινῶς, Ταθηθᾶν δὲ θανούσαν,
τερατουργῶν ἀνέστησας κράζοντας· Εὐλογεῖτε
τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ο τῷ πέτρῳ τὰ ἔθνη, κεκαθαρμένα ἀπο-
φήνας Χριστέ, τῇ τοῦ Πνεύματος αἴγλῃ,
κάμου τὰς φρένας καθαρὸν κράζοντος· Εὐλο-
γεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Εν μιᾷ σοὶ σκηνοῦσα, τῶν ἑαυτῆς ἀγίων ὑ-
ποστάσεων, ἡ Θεότης Παρθένε, ὅλη μοι
ἐλω ἦνωται· ὅθεν σε ὡς Μητέρα, τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν μακαρίζομεν.

Τοῦ Παύλου. Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ.

Συνεκράθη τῷ πόθῳ σου ὁ Παῦλος, τὴν κα-
λὴν δὲ ἀλλοίωσιν ἐξέστη· οὐχ ἑαυτῷ γὰρ
ἔζη ὁ αἰοίδιμος, εἶχε δὲ οἰκτίρμον, ζῶντα ἐν
αὐτῷ σε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σὺ ἡμόσῳ ὡς νύμφην παραστήσαι, τῷ νυμ-
φίῳ Χριστῷ τὴν Ἐκκλησίαν· νυμφαγωγὸς
γὰρ ταύτης ἀναδεδειξαι, Παῦλε θεοφόρε· ὅθεν
κατὰ χρέος, τὴν μνήμην σου γεραίρει.

Ηγωνίσω τὸν κάλλιστον ἀγῶνα, καὶ τελέσας
τὸν δρόμον σου νομίμως, Χριστῷ προσῆλ-
θες χαίρων παναοίδιμε· ὅθεν τῶν στεφάνων,
Παῦλε ἠξιώθης, τῶν τῆς δικαιοσύνης.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε νύμ-
φη ἀνύμφευτε Παρθένε· Χαῖρε νεφέλη
ἠλιον ἐκλάμψασα, τῆς δικαιοσύνης· ὃν ὑπερυ-
ψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τοῦ Πέτρου. ᾠδὴ Σ'. Ὁ Εἰρμός.

Σὲ τὴν ὑπερένδοξον νύμφην, καὶ Παναγίαν
Θεοτόκον, τὴν τὸν Κτίστην τεκοῦσαν,
τῶν ὀρατῶν τε πάντων καὶ ἀόρατων, ἐν
ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Σοῦ ἡ ὑπερβάλλουσα χάρις, δημοσιεύεται
ἀξίως, τῆς σκιάς σου τὰ πάθη τῶν ἀ-
σθενούντων, Πέτρε φυγαδεουσίης· διό σε με-
γαλύνομεν.

Φάσμασι τὸν Σίμωνα μάγον, τὸν θεομάχον
ἐπαρθέντα, πρὸς αἰθέριον ὕψος, κατα-
βαλὼν ἀρρήτῳ θείᾳ δυνάμει, ὁ Πέτρος μακα-
ρίζεται.

Τῶν πλημμελημάτων τὴν λύσιν, ταῖς ἰκε-
σίαις σου παράσχου, φωτισμὸν τε καρ-
δίας, καὶ εὐφροσύνην πνεύματος τοῖς ὑμνοῦ-
σι, τὴν μνήμην σου Ἀπόστολε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν συλλαβοῦσα Παρθένε, Κυριοτόκος ὀνο-
μάζῃ· κατ' ἀξίαν διό σε, οἱ πιστοὶ συμφώ-
νως δοξολογοῦντες, ἐν ὑμνοῖς μεγαλύνομεν.

Τοῦ Παύλου. Ὅρους παρήλθες τῆς φύσεως.

Σοῦ προσκυνοῦμεν τὴν ἄλυσιν, ἣν ὑπὲρ Χρι-
στοῦ ὡς κακοῦργος ἐφόρεσας, τὰ στίγματα
τά τε Παῦλε περιπτυσσόμεθα, ἃ ἐν τῷ εὐκλεῖ
σου, καὶ νικηφόρῳ φέρεις σῶματι.

Νῦν ἀναλύσας Ἀπόστολε, πρὸς τὸν ὑπὸ
σοῦ ἀεννάως ποθούμενον, αὐτῷ τε ὡς
θεράπων συναυλιζόμενος, ἀπαύστοις ἰκεσίαις,
τοὺς σοὺς ἰκέτας πρὸς σὲ ἔλκυσον.

Νῦν οὐδαμῶς ἐν αἰνίγματι, οὐδὲ ἐν ἐσόπτρῳ
Χριστὸς σοὶ ὀπτάνεται, πρὸς πρόσωπον
δὲ μᾶλλον ὀράται πρόσωπον, τελείαν σοὶ τὴν
γῶσιν, ἀποκαλύπτων τῆς Θεότητος.

Θεοτοκίον.

Λόγον ἐδέξω τὸν ἄσαρκον, φύσιν τὴν ἐμὴν
ἀναπλάσαι βουλούμενον, καὶ τοῦτον σαρ-
κῶντα Παρθένε τέτοκας· διό σε Θεοτόκε,
ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Καταβασία. Ἄπας γεγενῆς.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίστητε.

Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες, τὴν κορυφὴν μνή-
σωμεν, Πέτρον καὶ Παῦλον ταῦς θείους,
τῆς οἰκουμένης φωστῆρας, τῆς κήρυκας τῆς πί-
στεως, ταῖς θεολόγους σαλπιγγας, δογμάτων
τοὺς ἐκφάντορας, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς στύλους,
καὶ καθαιρέτας τῆς πλάνης.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καὶ παραδόξον, τοῦ τόκου σου μυ-
στήριον, θεοχαρίτωτε Κόρη, καὶ Θεομη-

τορ Παρθένη, Προφήται προσκήρυξαν, Ἀπόστολοι ἐδίδαξαν, Μάρτυρες ὠμολόγησαν, Ἄγγελοι δὲ ἀνυμνοῦσι, καὶ ἄνθρωποι προσκυνοῦσιν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλύψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν τὰς εὐθύναις κομισάμενος.

Ο ἐξ ὑψίστου κληθεῖς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σοῦ τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράμιον, φῶς περιήστραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτει τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκοτους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσ σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν (*).

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε, τῶν οὐρανίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως πρεσβερεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σε· ὃν ἰκέτευσ σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο χριστοκήρυξ Σταυροῦ καύχημα φέρων, σὺ τὴν πολυέραστον θείαν ἀγάπησιν, ὡς τοὺς ἐρῶντας συνδέουσαν, τῷ ποθουμένῳ, εἰλικρινῶς ἀπάντων προέκρινας· ἐντεῦθεν καὶ δέσμιος, προσηγορεύθης Χριστοῦ, τῶν πειρασμῶν τὴν δυσχέρειαν, ὡς γλυκυτέραν, τρυφῆς ἀπάσης αἰρετισάμενος, καὶ τῆς τιμίας ἀναλύσεως, ἤξιώθης συνὼν τῷ Δεσπότη σου· ὃν ἰκέτευσ σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπεδήμησεν ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν· μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τοῦτοις προσεῖπωμεν· Χαίrete φωστῆρες

(*) Τὸ Τροπάριον τοῦτο ἐστὶ τὸ πρωτότυπον Αὐτόμελον, καθ' ὃ ἐμελουρηθήσαν πάντα τὰ λοιπὰ, ὅσα ἐν τῇ Ἐκκλησιαστικῇ Ἀκολουθίᾳ εὐρίσκονται ὑπὸ τὸν αὐτὸν ρυθμὸν πεποιημένα.

τῶν ἐν σκότει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπαίρχοντες· Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογματῶν τῶν θείων θεμέλιοι ἀρράγαεῖς, φίλοι τῷ Χριστῷ, σκευή τιμια· Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιοῦντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτῇ, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον· Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ᾠδὴ γ' καὶ ε'.

Ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ τὸ Κωνινικόν· Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν.

Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Ἀποστόλων, ψαλλόμενα εἰς τὴν διαδόσιν τοῦ Ἁγίου Ἐλαίου.

Ἦχος δ'.

Χριστὸς ἡ πέτρα, τῶν Ἀποστόλων Πρόκριτε, διὰ σοῦ ἐν ἑαυτῷ τὴν Ἐκκλησίαν ἐθεμελίωσε, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσι αἰρετικῶν γλωσσαλγία, οὐδ' οὐ μὴ πορθήσουσι βαρβάρων φρυάγματα· Ταύτην οὖν ρῦσαι πειρασμῶν καὶ κινδύνων, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις παμμακάριστε.

Ὁ αὐτός· Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Χριστὸς σὲ πρῶτον ἐν τῇ ἐκλογῇ, Πέτρε κρηπίδα τῆς πίστεως ἐστεφάνωσε· σὺ ὁ τοῦ παντός Δεσπότης προέφησε· Μακάριος εἶ Σίμων βᾶρ Ἰωνᾶ, ὅτι οὐ σὰρξ καὶ αἷμα, ἔθ' ἕτερον, ἱεροκήρυκά μοι σὲ πεποίηκεν, ἀλλ' ὁ ἐμὸς Πατὴρ ὁ ἐν οὐρανοῖς· Αὐτὸν ἰκέτευσ θεομακάριστε Ἀπόστολε, δωρηθῆναι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος;

Ἦχος πλ. β'. Θεοφάνους.

Τοὺς τῆς εὐσεβείας ἀληθεῖς κήρυκας, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὑπερφαεῖς ἀστέρας, ὑμνοῖς ἐγκωμίων τιμήσωμεν, Πέτρον τὴν πέτραν τῆς πίστεως, καὶ Παῦλον τὸν ἀληθῆ διδάσκαλον, καὶ μύστην τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· οὐτα γὰρ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον σπείραντες, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιεσῶν, πᾶσι καρποφορίαν διένειμαν, καὶ πρεσβεύουσι Χριστῷ, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Υβριστῆς καὶ διώκτης τῆς Ἐκκλησίας γέγονας, Παῦλε παμμακάριστε· οὐρανόθεν δὲ κληθεῖς, ὑπερήσπισας ταύτης παραδόξως· ἦν ἰκέτευσ ρύσθηναι ἐκ κινδύνων, καὶ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΤΗ Α. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων Ἀποστόλων τῶν ΙΒ΄.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΩΝ ΙΒ΄ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

Εάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη ἐν Κυριακῇ, τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄. τῶν Κορυφαίων γ΄. καὶ τῶν Δώδεκα γ΄. Δόξα, Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, τὸ α΄ τοῦ Ἦχου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, Ἑορτὴ χαρμόσυτος. Καὶ νῦν, Ὁ ποιητῆς καὶ λυτρωτῆς μου. Ἀπολυτίκια, τὸ Ἀναστάσιμον, τῶν Κορυφαίων, τῶν Ιβ΄. καὶ τὸ Θεοτοκίον. Εἰς τὸν Ὁρθρον, Καθίσματα τὰ Ἀναστάσιμα, καὶ τὸ τελευταῖον τῶν Κορυφαίων, μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ — Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τῶν Ἀποστόλων τὰ δ΄. Δόξα, τῶν αὐτῶν. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ. Ἀπόστολος τῶν Ιβ΄. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Κορυφαίων γ΄.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημειώσιν.

Εδωκας καυχήματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ φιλάνθρωπε, τοὺς σεπτοὺς Ἀποστόλους σε, ἐν ἡ ὑπερλάμπουσι, νοητοὶ φωστῆρες, Πέτρος τε καὶ Παῦλος, ὡς περ ἀστέρες λογικοὶ, τὴν οἰκουμένην περιαιυγάζοντες, δι' ὧν ἐφωταγώγησας, τὴν δυτικὴν ἀμαυρότητα, Ἰησοῦ παντοδύναμο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας στηρίγματα, τῇ Ἐκκλησίᾳ σου Κύριε, τὴν τοῦ Πέτρου στερότητα, καὶ Παύλου τὴν σύνεσιν, καὶ λαμπρὰν σοφίαν, καὶ τὴν ἑκατέρων, θεηγορίαν ἀληθῆ, τῆς ἀθείας πλάνην διώκουσαν· διὸ μυσταγωγούμενοι, παρ' ἀμφοτέρων ὑμνουμέν σε, Ἰησοῦ παντοδύναμο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εδωκας ὑπόδειγμα, ἐπιστροφῆς ἀμαρτάνουσι, τοὺς διττοὺς Ἀποστόλους σου, τὸν μὲν ἀρνησάμενον, ἐν καιρῷ τοῦ πάθους, καὶ μετεγνωκότα· τὸν δὲ κηρύγματι τῷ σῶ, ἀντιταξάμενον καὶ διώξαντα· καὶ ἄμφω τοῦ συ-

στήματος, πρωτοστατοῦντας τῶν φίλων σε, Ἰησοῦ παντοδύναμο, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ τῶν Ιβ΄. τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ος αὐτόπται καὶ μάρτυρες, τῆς τοῦ Λόγου σαρκώσεως, Μαθηταὶ πανόλβιοι μακαρίζεσθε· ὡς ἀστραπαὶ γὰρ ἐκλάμποντες, τῷ κόσμῳ ἐφάνητε· καὶ ὡς ὄρη νοητὰ, γλυκασμὸν ἐσταλάξατε· ὡς ἀέννασι, ποταμοὶ Παραδείσου μερισθέντες, τῶν ἐθνῶν ταῖς Ἐκκλησίαις, θείοις ποτίζετε νάμασιν.

Ος βολίδες ἀστράπτουσαι, ταῖς ἀκτίσι τοῦ Πνεύματος, εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα διεπέμφθητε, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν, ἀφθόως παρέχοντες, λειτουργοὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ, μυστηρίων γινόμενοι, καὶ θεόγραφοι, θείας χάριτος πλάκες γεγραμμέναι, θεοδίδακτον τὸν νόμον, Ἱερομύσται πανόλβιοι.

Αλιέων ὁ κάλαμος, φιλοσόφων τὸ φρύαγμα, καὶ ῥητόρων ρεύματα διετάραξε, θεοσοφίας διδάγματα, χαράττων καὶ δόγματα, καὶ μυρίων ἀγαθῶν, τηλαυγῶς ἐκτιθέμενος, εὐαγγέλιον, καὶ τρυφῆς αἰδῖθ μετυσίαν, καὶ Ἀγγέλων ἀπολαύσεις, καὶ διαμένουσαν εὐκλειαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Η πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων, ἐπέδημησεν Ἑορτῇ, τῇ Ἐκκλησίᾳ Χριστοῦ, προξενούσα σωτηρίαν ἡμῖν μυστικῶς οὖν κροτήσαντες, τούτοις προσείπωμεν· Χαίrete φωστῆρες τῶν ἐν σκοτει, τοῦ ἡλίου ἀκτῖνες ὑπάρχοντες. Χαίrete Πέτρε καὶ Παῦλε, δογμάτων τῶν θείων θεμελίοι ἀρράγεῖς, φίλοι τοῦ Χριστοῦ, σκευὴ τίμια. Πάρεστε μέσον ἡμῶν ἀοράτως, καταξιούντες δωρεῶν αὐλῶν, τοὺς τὴν ὑμῶν ἑορτὴν, εὐφημοῦντας ἄσμασι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένη; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμφας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Ο οὐρανόθεν τὴν χάριν δεδεγμένος, ὅτε τὴν ἐρώτησιν πρὸς τὸν χορὸν ὁ Σωτὴρ, τὸν

δωδεκάριθμον ἔφησε, τῶν Ἀποστόλων· Τίνα με λέγουσιν εἶναι ἄνθρωποι; τότε δὴ ὁ πρόκριτος, Πέτρος Χριστοῦ Μαθητῶν, θεολογῶν ἀνεκήρυξε, τρανῶς βοήσας· Σὺ εἶ Χριστὸς, τοῦ ζῶντος Θεοῦ Υἱός· ὅθεν ἀξίως μακαρίζεται, ὡς ἐξ ὑψους λαβὼν ἀποκαλυψιν, καὶ δεσμεῖν τε καὶ λύειν, τὰς εὐθύνas κομισάμενος.

Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν.

Ο ἔξ ὑψίστου κληθεὶς, οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, ὅτε τὸ ἐπίγειον σκότος ἡμαύρωσε, τοὺς ὀφθαλμοὺς σου τοῦ σώματος, τῆς ἀσεβείας, δημοσιεῖον τὴν σκυθρωπότητα, τότε τὸ οὐράνιον, φῶς περιήσραψε, σῆς διανοίας τὰ ὄμματα, τῆς εὐσεβείας, ἀνακαλύπτον τὴν ὠραιότητα· ὅθεν ἐπέγνωσ τὸν ἐξάγοντα, φῶς ἐκ σκότους Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἰκέτευσ σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν.

Σὺ ἐπαξίως πέτρα προσηγορεύθης, ἐν ἣ τὴν ἀκράδαντον πίστιν ὁ Κύριος, τῆς Ἐκκλησίας ἐκράτυνεν, ἀρχιποιμένα, τῶν λογικῶν προβάτων ποιήσας σε· ἐντεῦθεν κλειδοῦχόν σε τῶν ἑβραίων πυλῶν, ὡς ἀγαθὸς ἐγκατέστησεν, ἀνοίγειν πᾶσι, τοῖς μετὰ πίστεως προσεδρεύουσιν· ὅθεν ἀξίως κατηξίωσαι, σταυρωθῆναι καθὼς ὁ Δεσπότης σου· ὃν ἰκέτευσ σωσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Ἐφραίμ Καρίας.

Εορτὴ χαρμόσυνος, ἐπέλαμψε τοῖς πέρασι σήμερον, ἡ πάνσεπτος μνήμη τῶν σοφωτάτων Ἀποστόλων, καὶ κορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου· διὸ καὶ Ῥώμη συγχαίρει χορεύουσα. Ἐν ὧδαῖς καὶ ὕμνοις ἐορτάσωμεν καὶ ἡμεῖς ἀδελφοί, τὴν πανσεβάσμιον ταύτην ἡμέραν, βοῶντες πρὸς αὐτοὺς· Χαῖρε, Πέτρε Ἀπόστολε, καὶ γνήσιε φίλε, τοῦ σου Διδασκάλου Χριστοῦ τῆ Θεοῦ ἡμῶν. Χαῖρε, Παῦλε παμφίλτατε, καὶ κήρυξ τῆς πίστεως, καὶ διδάσκαλε τῆς οἰκουμένης· ὡς ἔχον παρρησίαν, ζευγὸς ἀγιόλεκτον, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσατε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι.

Δόξα, Ἦχος γ'. Ἀπόστολοι Ἅγιοι.

Καὶ νῦν. Σὲ τὴν μεσιτεύσασαν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Κορυφαίων κατὰ σειράν, καὶ ζήτηε αὐτὰ ἐκεῖ. Ὁ Ν'. καὶ οἱ Κανόνες, τῶν Κορυφαίων, καὶ τῶν ΙΒ'.

Ὁ Κανὼν τῶν Κορυφαίων, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Πέτρον γεραίρω, Παῦλον ὕμνω προφρόνως.

Ἐδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Παράσχου μοι Κύριε, τῆ παναγίου σου Πνεύματος, σταγόνα χάριματος, λόγον τὸν εὐσημον, καὶ τερφθήσομαι, πιστῶς ἐγκωμισίζων, τῶν πρωταποστόλων σου τὰ κατορθώματα.

Ελίπες πανεύφημε, Πέτρε προθύμως τὰ πρόσκαιρα, καὶ Χριστοῦ τοῖς ἔχουσιν ἐπηκολούθησας. Τὴν δυσπειθειαν, ἀπέλιπες δὲ Παῦλε, καὶ τῷ σὲ καλέσαντι, προσεκολλήθης Χριστῷ.

Τὴν χάριν Ἀπόστολοι, οὐσιωδῶς ἐνδημήσασαν, ὑμῖν εἰσδεξάμενοι, τοῦ Δείου Πνεύματος, διενείμασθε, τῆς γῆς ἀπάσης Πέτρε, καὶ Παῦλε διδάσκοντες, πάντα τὰ πέρατα.

Θεοτοκίον.

Ρητόρων πολύφθογγοι, καὶ μουσικῶν λίαν εὐηχοι, γλώσσαί σε οὐ σθένουσι, τιμᾶν ἢ μέλπειν Ἄγνη· ὑπὲρ ἄνθρωπον, καὶ γὰρ τὸ πεπραγμένον, ἐν σοὶ μόνῃ πέφυκε, Δεῖον μυστήριον.

Ὁ Κανὼν τῶν ΙΒ'. οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Χριστοῦ γεραίρω τοὺς σοφοὺς Ἀποστόλους.

Θεοφάνους.

Ἐδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Χορείαν τῶν Ἀποστόλων μέλπειν μοι, προθυμουμένῳ Χριστῆ, ταῖς ἰκεσίαις τούτων ὡς Θεός, τὴν ἀκτίνα τοῦ Πνεύματος, τοῦ Παναγίου δῶρησαι, καὶ τὴν λαμπάδα τῆς σοφίας σου.

Ρῶσθέντες Ῥώμη τῆ σῆ καὶ χάριτι, Χριστῆ τὴν δύναμιν, τῶν ἐναντίων ἔβραυσαν ἐχθρῶν, οἱ σεπτοὶ σου Ἀπόστολοι, θεοειδεῖς γενόμενοι, ταῖς ἀνευδότοις πρὸς σὲ νεύσεσιν.

Γάσεις ἐπιτελοῦντες Δέσποτα, τῷ σῷ ὀνόματι, τὰ τῶν ἐθνῶν συστήματα τῆ σῆ, ἐπιγνώσει ἐζώγησαν, οἱ εὐκλεεῖς Ἀπόστολοι, καὶ τῷ φωτί σου κατελάμπρυναν.

Σοφία μαθητευθέντες ἐνδοξοι, Χριστοῦ Ἀπόστολοι, τῆ οὐρανίῳ, πᾶσαν προφανῶς, τῶν σοφῶν ἐμωράνατε, πολυλογίαν ἀχρηστον, τῆ συντονίᾳ ταῦ κηρύγματος.

Θεοτοκίον.

Τριαδος τῆς ὑπερθέου πάναγνε, τὸν ἕνα τέτοκας, ἐκ σου σαρκὶ φανέντα καθ' ἡμᾶς;

εὐδοκία τοῦ φύσαντος, καὶ συνεργείᾳ Πνεύματος, τοῦ παναγίου Μητροπαρθένου.

Καταβασία. Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σὺς ὑμολόγησ.

Ο σύγγονος Πέτρε σοὶ Ἀνδρέας, προφαίνει Μεσσίαν τὸν Χριστὸν, ᾧ πίστει προσεπέλασας. Καὶ σὺ Παῦλε δεσκέσιε, τῷ δεουργῷ Βαπτίσματι, δι' Ἀνανίου πεφώτισαι.

Νωθρῶς τοὺς τῷ γράμματι τοῦ Νόμου, προσπταίοντας γόνους Ἰσραὴλ, τῷ φωτισμῷ τῆς Χάριτος, ὁ Πέτρος προσενήνοχε. Ταῖς τῶν ἔθνῶν ἀγάλας δέ, ὁ Παῦλος πλάνης ἐρρύσατο.

Γυμνοὺς καὶ ἀόπλους εἰς τὰ ἔθνη, ἀπέστειλας σοῦ τοὺς Μαθητὰς, ἀνθ' ὄπλων σοῦ τὸ ὄνομα, βασταζόντας τὸ ἅγιον· καὶ τὸν τῆς πλάνης πόλεμον, Χριστέ τῇ πίστει διέλυσαν.

Θεοτοκίον.

Επλήσθη Ἀπόστολοι τῆ γνῶναι, τὸν Κύριον σύμπασα ἡ γῆ, τὸν ἐκ Παρθένου λάμψαντα, καὶ κόσμον καταυγάσαντα, Δείω ὑμῶν κηρύγματι, Πέτρε καὶ Παῦλε πανεύφημοι.

Τῶν ΙΒ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Οὐράνια καὶ σεπτὰ, δεηγοῦντες ἐπὶ γῆς δόγματα, γλώσσαις πυρὸς φθεγγόμενοι, κήρυκες Χριστοῦ παρεδώκατε.

Υπέδειξας οὐρανοὺς, τοὺς Μαθητὰς σε λογικούς Δέσποτα, δόξαν τὴν σὴν ἄπασα, ἐκδηγουμένους τοῖς πέρασι.

Γραφέντες ἐν οὐρανοῖς, καὶ δεδειγμένοι τοῦ Χριστοῦ σύσκηνοι, τοὺς νῦν ἡμᾶς Πάισοφοι, σέβοντας προθύμως φρουρήσατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίσοις κατοικῶν Πάναγνε· ἄνευ σποραῖς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν πεφανέρωται.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

Κατοικισθέντες ἐν φωτὶ ἀπροσίτω, ὡς οἰκητήρια φωτὸς πεφυκότες, οἶκον ὑμῶν τὸν ἅγιον φωτίζετε αἰεὶ, Δείαις προσφοιτήσεσιν· ὁθεν πίσει βωῶμεν· Σκότους ἡμᾶς ρύσασθε, καὶ παντοίων κινδύνων, καὶ χαλεπῶν ἔθνῶν ἐπίδρομῆς, ἐκδυσωποῦντες τὸν Κτίστην Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκε, ταῖς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐεσσο πρεσβεύσασα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο, ἐκ τασῶν κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποσῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Ρωμαλεωτάτοις μὲν οἱ ἀσθενεῖς, ῥητορικωτάτοις δὲ μέροψιν, οἱ ἰδιῶται, συμπλεκέντες εὐσεβῶς, Πέτρος καὶ Παῦλος ἦσαντο, νῆκος τοῦ Χριστοῦ οἱ Ἀπόστολοι.

Αποστάτην Σίμωνα μάγον δεινόν, ὡς φιλοχρυσότατον ἤλεγξεν, ὁ Δεῖος Πέτρος. Ὁ δὲ Παῦλος ὁ σοφός, τὸν τρίβους διαστρέφοντα, τοῦ Χριστοῦ Ἐλύμαν ἐπήρωσεν.

Ιδιωτικώτατον ὁ ἀλιεύς, καὶ ὁ σκηνουργὸς λόγον ἔχοντες, ἀλλ' ἠρτυμένον, Δείω ἄλατι ψυχᾶς, τῶν φιλοσόφων ἠδυναν, καὶ Χριστοῦ τῇ πίστει προσήγαγον. Θεοτοκίον.

Ρήσει θεοπνεύστῳ λαλῶν Ἀββακούμ, ὄρος σε δασύ καὶ κατάσκιον, ὁ Δεῖος ἔφη, τὸν ἐλθόντα ἐκ Θαιμᾶν, καὶ βροτωθέντα Δέσποινα, διὰ σοῦ μηνῶν σαφέστατα.

Τῶν ΙΒ΄. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ρημάτων Δείων ὁ φθόγγος τῶν Ἀποστόλων, πυρσοφανῶς διήλθε, τὴν οἰκημένην πᾶσαν, πλάνης μὲν τὴν ὕλην ἐμπιπρῶν, φωτίζων δὲ χάριτι, τὰ τῶν εὐσεβοῦντων συστήματα.

Αμαυρωθέντα τῷ ζόφῳ τῆς ἀσεβείας, θεοφειγείς φωστήρες, οἱ Μαθηταὶ φανέντες, κόσμον κατελάμπρυναν, ἀκτίσι τῆς χάριτος, καὶ μαρμαρυγαῖς τοῦ κηρύγματος.

Γερωτάταις λαμπάσιν ἠγλαίσμενοι, τοῦ νοητῆ ἠλίου, ὡς ἀστέρες τὸν κόσμον, λάμπετε Πανόλβιοι, φωτὶ τῆς Θεότητος, πλάνης τὴν ἀχλὺν ἐκδιώκοντες.

Ράβδον δυνάμεως ἔχοντες τὸν Σταυρόν σου, τὴν ἀλμυρὰν τοῦ βίου, οἱ αὐτόπται σου Λόγε, θάλασσαν διέτεμον, ὡς ἵπποι ταράσσοντες, τῆς πολυθείας τὰ κύματα. Θεοτοκίον.

Οραϊσμένος ποικίλῃ φωτοχυσία, ὁ οὐρανὸς ὁ ἔμψυχος, σοῦ τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Χριστέ, Παρθένος ἡ ἄχραντος, νῦν ὡς Θεοτόκος δοξάζεται.

Καταβασία. Τὴν ἀνεξιχνίαστον.

Τῶν Κορυφαίων. Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ος ὄντα σερρότατον, Χριστός σε πέτραν κέκληκε, Πέτρε, καὶ ἐν σοὶ τὴν Ἐκκλησίαν, ἥς Ἄδου πύλαι οὐ κατισχύσουσι. Σὲ δὲ Παῦλε σκευὸς ἐκλογῆς, ἔφη τούτου φέρειν σε, ἔθνῶν ἔμπροσθεν τοῦνομα.

Πέτρος ἀρνησάμενος, ἐκ τρίτου τὸν Διδάσκαλον, τριττῇ τοῦ φιλεῖν συγκαταθέσει, προσωκειώθη. Παῦλος δ' ὁ πρὶν βλασφημῶν, σοβαρῶς τε θλίβων τοὺς πιστοὺς, ὕστερον ἐκήρυττεν, ὃν ἐδίωκε πρότερον.

Α κήρατον εὐκλειαν, καὶ δόξαν τὴν αἰδίου, Πέτρε πρὸς Χριστὸν σὺν Παύλῳ εὔρες, ταῖς κλεῖς αὐτὸς μὲν τῶν οὐρανῶν πιστευθεῖς· ὁ δὲ εἰς Παραδείσῳ ἀχθεῖς, ῥήματα τε ἄρρητα, μυθεῖς ὑπὲρ ἀνθρώπων. Θεοτοκίον.

Υ πὸ Δεῖου πνεύματος, ὁ Ἡσαΐας ἔμπλεως, τόκον τὸν ἀπάτορα προεῖπε, σὲ ἐκ Παρθένου τεχθέντος Ἐμμανουὴλ, ὅς ἐστι Θεὸς ὁ μεθ' ἡμῶν· ὃν Ἀγνή ἐκύησας, ὑπὲρ λόγον καὶ ἔννοιαν.

Τῶν IB'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τ ῆς Δείους σου Χριστέ, καὶ πανσόφους Δεράποντας, φῶς ἔδειξας ἐν τῷ κόσμῳ, σὲ τὸ ἄδυτον φέγγος, τοῖς πᾶσι καταγγέλλοντας.

Ο ἰ πᾶσαν ἀρετὴν, προφανῶς ἐξασκήσαντες, Ἀπόστολοι τῆς ποικίλης, τῶν δαιμόνων κακίας, τοὺς βρόχους διελύσατε.

Υ πέφνησαν ἡμῖν, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, Θεότητος ἐν μονάδι, οἱ πυρίναις ἐν γλώσσαις, φθεγγόμενοι Ἀπόστολοι. Θεοτοκίον.

Σ ἐ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Καταβασία· Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῶν Κορυφαίων. Ὤδη 5'. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Λ αμπρά τοῦ Πέτρου τὰ θαύματα· σепτά δὲ καὶ τοῦ Παύλου τὰ τέρατα· τὰ γὰρ σουδάρια, σκιαί τε τέτων νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν ἰῶνται προσεπεγγίζοντα.

Ο Πέτρος ὄντως ὁ ἐνδοξος, καὶ Παῦλος ἀληθῶς ὁ Δεσπέσιος, δυαὶς ἢ ἑνθεος, καὶ τῆς σεπτῆς καταγωγῆς, ζωαρχικῆς Τριάδος, ἀπάντων μνήσθητε.

Ν οσοῦντων ψυχὰς καὶ σώματα, ὡς Δεῖος ἰατρός καὶ πανάρκτος, Πέτρος ἰάσατο. Παῦλος δὲ ἔθνη κατηύγασε, καὶ τῷ φωτὶ Κυρίου ἐσημειώσατο. Θεοτοκίον.

Υ μνεῖν σε χρέος ὀφείλομεν, ἀλλ' ὅμως κατ' ἀξίαν οὐ σθένομεν· διὸ ὑμνοῦντές σε, σιγῇ τιμῶμεν τὸ ἄφραστον, τὸ ἐπὶ σοὶ Παρθένε πραχθέν μυστήριον.

Τῶν IB'. Θ ὑσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Σ τηρίζας, τοὺς μαθηταῖς σοφία καὶ χάριτι, δυνατωτέρους εἰργάσω, τῆς Ἑλλήνων Σωτηρ ἐρεσχηλίας, καὶ τὰ τούτων, ἀπατηλά κατήρησας δόγματα.

Ο ἰ Δεῖοι, ποταμοὶ τῆς σοφίας ἐπλήρωσαν, τῶν σωτηρίων ναμάτων, ταῖς κοιλάδας πάσας τῆς Ἐκκλησίας, σωτηρίου, ἐκ τῶν πηγῶν τὰ ρεῖθρα πλουτήσαντες.

Φ ανέντες, ζωτικοί, ὡς ἀσέρες Πανόλβιοι, διεσκεδάσατε πᾶσαν, τὴν ζοφώδη πλάινην ταῖς φωτοβόλοις, λαμπηδόσι, θεογνωσίας φέγγος ἀστράπτοντες. Θεοτοκίον.

Ο λην σε, τὴν πλησίον καλὴν τε καὶ ἄμωμον, καὶ καθαρὸν εὐρῶν κρίνον, καὶ κοιλάδων ἄνθος ὡς Θεομήτορ, ὁ νυμφίος, ὁ νοσητὸς ἐν σοὶ κατεσκήνωσεν.

Καταβασία. Τὴν Δεῖαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τ οὺς ἀσφαλεῖς καὶ θεοφθόγγους κήρυκας, τὴν κορυφὴν τῶν Μαθητῶν σε Κύριε, προσελάβου εἰς ἀπόλαυσιν, τῶν ἀγαθῶν σου καὶ ἀνάπαυσιν· τοὺς πόνους γὰρ ἐκείνων καὶ τὸν θάνατον, ἐδέξω ὑπὲρ πᾶσαν ὀλοκάρπωσιν, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Ὁ Οἶκος.

Τ ράνωσόν σου τὴν γλῶτταν Σωτήριμ· πλάτυνόν μου τὸ στόμα· καὶ πληρώσας αὐτὸ, κατάνυξον τὴν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω, καὶ ἃ διδάσκω, ποιήσω πρῶτος· πᾶς γὰρ ποιῶν καὶ διδάσκων, φησὶν, οὗτος μέγας ἐστίν· εἰν γὰρ λέγω, καὶ μὴ πράττω, ὡς χαλκὸς ἠχῶν λογισθήσομαι. Διὸ λαλεῖν μοι τὰ δέοντα, καὶ ποιεῖν τὰ συμφέροντα δώρησαι, ὁ μόνος γινώσκων τὰ ἐγκάρδια.

Συναξάριον.

Τῇ Α'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων τῶν IB'. Καὶ δήλωσις, ὅπως, καὶ ποῦ ἕκαστος αὐτῶν ἐκήρυξε καὶ ἐτελειώθη.

Στίχοι.

Τιμῷ Θεόπτασ δώδεκα Χριστοῦ φίλους,
Ἦρωας ἀνδρας, καὶ θεοὺς τολμῷ λέγειν.

Δώδεκα εὐκλεεῶς τριακοστῇ ἀγείρει μύσας.

Πέτρος.

Πέτρος ὁ Ἀπόστολος, καὶ πρῶτος τῶν Μαθητῶν, πρότερον τὸ εὐαγγέλιον κηρύξας ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἔπειτα ἐν Πόντῳ καὶ Γαλατίᾳ καὶ Καππαδοκίᾳ, Ἀσίᾳ τε καὶ Βιθυνίᾳ, κατῆλθε μέχρι Ῥώμης αὐτῆς. Καὶ διὰ τὸ παρευδοκιμῆσαι αὐτὸν ἐν τοῖς θαύμασι τὸν Σίμωνα μάγον, ὑπὸ Νέρωνος σταυρωθεὶς κατὰ κεφαλῆς, τελειοῦται.

Παῦλος.

Παῦλος ὁ Ἀπόστολος, καὶ κορυφαῖος τῶν Ἀποστόλων, τῷ ζήλῳ καὶ τῇ εἰς Χριστὸν πίστει πάντας τοὺς Ἀποστόλους ὑπερβαλὼν, ἀπὸ Ἱερουσαλήμ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ καταλαβὼν τὴν Ῥωμαίων πόλιν, ὑπὸ Νέρωνος τὴν κεφαλὴν ἀπετεμήθη.

Ἀνδρέας.

Ανδρέας ὁ Ἀπόστολος, ὁ πρωτόκλητος, καὶ ἀδελφὸς Πέτρου, εἰς πᾶσαν τὴν παράλιον Βιθυνίας τε καὶ Πόν-

του και Ἀρμενίας τὸν Χριστὸν κηρύξας, καὶ ὑποστρέψας διὰ τοῦ Πόντου καὶ Βυζαντίδος, κατήλθε μέχρι τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἐν Πάτραις τῆς Ἀχαΐας ὑπὸ Αἰγιάτου σταυρωθεὶς, τελειοῦται.

Ἰακώβος.

Ἰακώβος ὁ Ἀπόστολος, ὁ τοῦ Ζεβεδαίου, ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ Ἡρώδου τοῦ Ἀγροίππα, διὰ τὸ εὐπαρρησίαστον αὐτοῦ, μαχαίρᾳ ἀναιρεῖται.

Ἰωάννης.

Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστὴς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου, ὁ ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Χριστοῦ ἀναπεσὼν, ἐν Ἀσίᾳ καὶ ἐν Πάτρῃ ὑπὸ Δομετιανοῦ ἐξορισθεὶς, καὶ πολλὰ πλήθη προσαγαγὼν τῷ Χριστῷ, ὑποστρέψας ἐν Ἐφίῳ, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο, πλήρης ἡμερῶν ὑπάρχων.

Φίλιππος.

Φίλιππος ὁ ἀπὸ Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, συμπολίτης Ἀνδρέου καὶ Πέτρου, καὶ αὐτὸς ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Ἱεραπόλει, σὺν Μαριάμῃ τῇ ἀδελφῇ αὐτοῦ καὶ Βαρθολομαίῳ, τὸν Χριστὸν κηρύξας, ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων σταυρωθεὶς τελειοῦται.

Θωμᾶς.

Θωμᾶς ὁ καὶ Δίδυμος, Πάρθοις καὶ Μήδοις, Πέρσαις καὶ Ἰνδοῖς, τοῖς καλουμένοις Εὐδαίμοσι, κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, καὶ ὑπ' αὐτῶν λόγχαις διατρωθεὶς, τελειοῦται.

Βαρθολομαῖος.

Βαρθολομαῖος ὁ Ἀπόστολος, Ἰνδοῖς τοῖς καλουμέναις Εὐδαίμοσι κηρύξας τὸ τοῦ Χριστοῦ εὐαγγέλιον, σταυρῷ προσηλωθεὶς ἐν Ἀλθανοπόλει, ἐν αὐτῇ τελειοῦται· τὸ δὲ ἄγιον αὐτοῦ Λεῖψανον, ἐν λάρνακι σιδηρᾷ ἐμβληθέν, τῇ Σαλασσῇ ἐναπορρίπτεται.

Ματθαῖος.

Ματθαῖος ὁ καὶ Λευῖς, καὶ ἀδελφὸς Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου, ὁ Τελώνης καὶ Εὐαγγελιστὴς, ὁ καὶ ποιήσας δοχὴν μεγάλην τῷ Ἰησοῦ, ἐκοιμήθη ἐν Ἱεραπόλει τῆς Συρίας, διὰ πυρὸς τελιωθεὶς.

Ἰακώβος Ἀλφαιίου.

Ἰακώβος Ἀλφαιίου, ὁ καὶ ἀδελφὸς Ματθαίου, (ἀμφότεροι γὰρ τὸν Ἀλφαιὸν ἔσχον Πατέρα·) ὑπὸ τῶν ἀπίστων σταυρῷ ἀναρτηθεὶς, τελειοῦται.

Σίμων.

Σίμων ὁ ἀπὸ Κανᾶ τῆς Γαλιλαίας, ὁ καὶ Ναθαναὴλ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην εὐαγγελίῳ ὀνομαζόμενος, πᾶσαν τὴν Μαυριτανίαν, καὶ τὴν τῶν Ἄφρων χώραν διελθὼν, καὶ κηρύξας τὸν Χριστὸν, σταυρωθεὶς ὑπ' αὐτῶν, τελειοῦται.

Θαδδαῖος.

Ἰούδας Ἰακώβου, ὁ παρὰ μὲν τῷ Λουκᾷ, ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ καὶ ταῖς Πράξεσιν, Ἰούδας ὀνομαζόμενος, παρὰ δὲ Ματθαίῳ καὶ Μάρκῳ Θαδδαῖος καὶ Λεβθαῖος καλούμενος, ἀδελφὸς κατὰ σάρκα χρηματίστων τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν Μισοποταμίᾳ κηρύξας τὸ εὐαγγέλιον, ὕστερον ἐκοιμήθη ἐν Ἀραράτ τῇ πόλει, ὑπὸ ἀπίστων ἀναρτηθεὶς καὶ τοξευθεὶς.

Μαθθίας.

Μαθθίας, ὁ ἀντὶ τοῦ προδότου συγκαταριθμηθεὶς τοῖς Ἀποστόλοις, ἐν τῇ Αἰθιοπία κηρύξας τὸν Χριστὸν, καὶ πολλὰς τιμωρίας ὑπ' αὐτῶν αἰκισθεὶς, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθεται.

Ἰακώβος ὁ Ἀδελφῶθεος.

Ἰακώβος ὁ ἀδελφὸς τοῦ Κυρίου, καὶ υἱὸς Ἰωσήφ τοῦ μνηστορος, πρῶτος Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων γενόμενος, ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων ἀπὸ τοῦ Ἱεροῦ κρημνισθεὶς, καὶ ξύλων τῶν κναφείων τὴν κάραν κρουσθεὶς, τελειοῦται.

Σιμεῶν.

Σίμων, ὁ καὶ Σιμεῶν καὶ Κλεόπας, ὁ υἱὸς Ἰωσήφ, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβου, δευτέρως Ἐπίσκοπος Ἱεροσολύμων. Οὗτος ἔζησεν ἔτη ρκ'. καὶ ὡς συγγενὴς τοῦ Κυρίου, καὶ τῆς Ἰουδα φυλῆς, κατακριθεὶς, καὶ, ἰσοδύλων Σηρίων καὶ ὄφρων καὶ ἑτέρων φαλαγγίων ἐκπιεσθέντων, τὸ ἐκβληθέν ἐκείθεν ὑγρὸν ὑπὸ Δομετιανοῦ βασιλέως Ῥωμαίων ἀναγκασθεὶς πιεῖν, πέπονθεν ἐδὲν βλαβερόν. Ὑστερον δὲ ὑπὸ Τραϊανοῦ βασιλέως Σταυρῷ παραδοθεὶς, τελειοῦται.

Βαρνάβας.

Βαρνάβας, ὁ καὶ Ἰωσῆς ἐν ταῖς Πράξεσι τῶν Ἀποστόλων ἐμφερόμενος, τὸ κατὰ Ματθαῖον Εὐαγγέλιον οἰκιοχειρῶς γράψας, ἐν τῇ Κύπρῳ νήσῳ λιθοβοληθεὶς, τελειοῦται.

Μάρκος.

Μάρκος ὁ Εὐαγγελιστὴς, ὁ χρηματίσας υἱὸς κατὰ πνεῦμα τοῦ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, καὶ ἐκ προτροπῆς αὐτοῦ τὸ Εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, Ἀλεξανδρεῦσι καὶ τῇ ταύτης περιχώρῳ, ἕως Πενταπόλεως, ἐκήρυξεν αὐτό. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ δὲ τῇ κατ' Αἴγυπτον συρεὶς, καὶ τεφρωθεὶς, ἐμαρτύρησε καὶ ἐτάφη ἐν αὐτῇ.

Λουκᾶς.

Λουκᾶς ὁ Εὐαγγελιστὴς καὶ Ἰατρὸς, ὁ καὶ συνέκδημος Παύλου, τὸ ἴδιον εὐαγγέλιον συγγραψάμενος, ὑπαγορευόντος αὐτῷ τοῦ μακαρίου Παύλου, ἐτι δὲ καὶ τὰς πράξεις τῶν Ἀποστόλων· μετὰ δὲ τὸ αὐτὸν ὑπαναχωρῆσαι ἀπὸ Ῥώμης, ἐγκαταλειφθέντος ἐκεῖσε τοῦ Παύλου, πᾶσαν τὴν Ἑλλάδα διδάξας, ἐν Θήβαις τῆς Βοιωτίας, ὡς φασιν, ὀγδοήκοντα ἔτων γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται. Φασὶ δὲ αὐτὸν πρῶτον, τὴν εἰκόνα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, καὶ τῆς αὐτοῦ τεκούσης, καὶ τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων διὰ ζωγραφικῆς τέχνης ζωγραφῆσαι, καθεῖθεν εἰς πᾶσαν τὴν οἰκουμένην ἐξενηχθῆναι· τὸ εὐσεβὲς τοῦτο καὶ πάντιμον ἔργον.

Φίλιππος.

Φίλιππος, ὁ ἐν ταῖς Πράξεσιν ἐμφερόμενος, ὁ ἐκ Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, ὁ καὶ γάμῳ προσομιλήσας, καὶ τέσσαρας ἔχων θυγατέρας προφητευσάσας, Διάκονος κατασταθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τὸν Σίμωνα ὑποκριθέντα βαπτίσας, ἀλλὰ καὶ τὸν Αἰθίοπα εὐνοῦχον φωτίσας ὁμοίως, οὗτος ἐν Τράλλει τῆς Ἀσίας κηρύξας σὺν ταῖς αὐτοῦ θυγατέρασιν, ἐκεῖσε τὸν βίον μετέλλαξεν.

Ἀνανίας.

Ανανίας ὁ Ἀπόστολος, καὶ Ἐπίσκοπος Δαμσκοῦ, ὃς καὶ Παῦλον ἐβάπτισε δι' ἀποκαλύψεως, οὗτος, τειλῶν πολλὰς ἰάσεις ἐν Δαμσκοῦ καὶ ἐν Ἐλευθερουπόλει, ὑπὸ Λουκιανοῦ ἡγεμόνος τύπτεται βουνεύροις, καὶ τὰς πλευρὰς ξέεται, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεται, καὶ ἐξω τῆς πόλεως λιθοβολεῖται.

Ἰούστος.

Ἰωσήφ, ὁ καὶ Ἰούστος καὶ Βαρσαβᾶς, ὁ καὶ σύμφηρος γενόμενος Μαθθίου, τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν ὑπάρχων εἰς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στέφανος.

Στέφανος ὁ Πρωτομάρτυς, εἰς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ὃς καὶ ἐν ταῖς ἱεραῖς

τῶν Ἀποστόλων Πράξεις ἐμφέρεται, ὑπὸ Ἰουδαίων λιθοβοληθεὶς, ἀναιρέται, συνευδοκούντος τοῦ Παύλου τῆ αὐτοῦ ἀναιρέσει. Ἐἶτα ἐν ταῖς ἡμέραις Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, ἀνακομίζεται τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, καὶ ἀποτίθεται ἐν Κωνσταντιανῆς (*).

Πρόχορος.

Πρόχορος, καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων εἰς, Ἐπίσκοπος Νικομηδείας τῆς Βιθυνῶν ἐπαρχίας γενόμενος, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Νικάνωρ.

Νικάνωρ, εἰς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειούται.

Παρμενᾶς.

Παρμενᾶς, εἰς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα Μαθητῶν, ἐπ' ὄψει τῶν Ἀποστόλων ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη ἐν τῇ διακονίᾳ αὐτοῦ.

Νικόλαος.

Νικόλαος, καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ Διακόνων, καὶ τῶν ἐβδομήκοντα τῶν Μαθητῶν. Οὗτος ἑτεροδοξήσας, ἀπεβλήθη τῆς τῶν Ἀποστόλων χορείας· ἐξ οὗ καὶ ἡ τῶν Νικολαϊτῶν αἵρεσις συνέστη.

Δεῖ εἰδέναι, ὅτι οἱ πανεύφημοι Ἀπόστολοι, καὶ οἱ Δώδεκα, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς Ἐβδομήκοντα, οὓς ὁ Κύριος Ἀπόστολους ἀπέδειξε, σὺν ταῖς πισταῖς γυναῖξιν, οὐκ ἐτέλειθσαν τῷ Δεῖῳ Βαπτίσματι, διὰ τὸ αὐτὸν ἐκείνον τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ὑποσχέσθαι αὐτοῖς οὕτω μετὰ τὴν Δεῖαν ἀνάστασιν, καὶ εἰπεῖν· Ὅτε Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ. Καὶ ὅτι, μετὰ τὸ ὑποστρέφαι αὐτοὺς εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ τοῦ καλουμένου Ἐλαιώου Ὀρους, καὶ καθίσαι ἐν τῷ ὑπερφῶ, σὺν πᾶσι τοῖς πιστοῖς ἀδελφοῖς τοῦ Κυρίου, καὶ τῇ παναχράντῳ αὐτοῦ Μητρὶ, ὡς εἶναι πάντας ἑκατὸν εἰκοσι τὸν ἀριθμὸν, κατῆλθε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἐπ' αὐτοὺς· καὶ ἐμπλησθέντες ὑπ' αὐτοῦ, καθὼς καὶ Ἰωὴλ ὁ Προφήτης φησὶν, οὐκ εἰδέθησαν ἑτέρου Βαπτίσματος.

Ταῖς τῶν Ἁγίων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Μεμακάρισται, ὁ Πέτρος παρὰ τῷ Χριστοῦ, ὡς τέτον φαίμενος, Υἱὸν τοῦ ζῶντος Θεοῦ· Παῦλος δὲ τετίμηται, ὡς σκεῦος εὐχρηστον· καὶ ἀμφοτέροι, συμμελωδοῦντες ἔψαλλον· Ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νομολάτραι μὲν, ὁ Πέτρος ἐσυνέτιζεν, ὡς προσετέτακτο· ὁ Παῦλος δὲ ἐθνικούς· τούτους τε τῇ χάριτι, Χριστοῦ προσέφερον, ἀνακραζόντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ πανάριστος, ὁ Πέτρος τοῦ Χριστοῦ ποιμὴν, τὴν παίμνην εἴληφε· τῆς δ' Ἐκκλησίας αὐτοῦ, ὁ Παῦλος διδάσκαλος, ἐνθεὸς γέγονεν, ἀμφω κράζοντες· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Παναμώμητε, Παρθένε καὶ ἀσύγκριτε, τῇ ἀγιότητι, ἡ τὸν Θεὸν ἐν σαρκί, ἀφράστως κηύσασα, καὶ γαλαχήσασα, αὐτῷ πρέσβευε, παντοίων ἡμᾶς ρύεσθαι, πειρασμῶν τε καὶ σκανδαλῶν.

Τῶν ΙΒ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Υἱοθετήσας, τοὺς μαθηταῖς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱός, Δέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς, κληρουχίας Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεῦεν σοι, τῷ Θεῷ καὶ Δεσπότη εὐδόκησας.

Σοφίας χῦμα, καρδίας πλάτος, γλῶσσαν εὐλαλον, Λόγε παρασχὼν τοῖς Δείοις σου Μαθηταῖς, ἐξαπέστειλας κηρύττοντας, τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.

Ἀναφανέντες, ὡσπερ νεφέλαι πλήρεις Δείου φωτός, πᾶσιν ἐπομβρίζουσιν ὕδωρ ζωοποιόν, οἱ Ἀπόστολοι κραυγάζοντες· Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Πεποικιλμένη, τῇ Δεῖᾳ δόξῃ ὠφθῆς ἄχραντε, μόνη ἐξ αἰῶνος Λόγον τὸν τοῦ Πατρὸς, δεξαμένη Μητροπαίρθε. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε.

Καταβασία· Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ρώμη κρατυνθεῖς ὁ Πέτρος Δεῖα, θανούσαν τὴν Ταθηθάν εὐχῇ ἀνέστησε· Παῦλος δὲ τὸν Εὐτυχον, ὕψους ὀλισθήσαντα, καὶ νεκρωθέντα ἠγειρεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁράσει φρικτῇ καὶ θαυμασίᾳ, ὁ Πέτρος καταφωτίζει τὸν Κορνήλιον· Παῦλος δὲ τὸν Γαῖον, Κρίσπον καὶ Πανέστιον, τὸν Στεφανᾶν ἐβάπτισεν, ἀμφω κραυγάζοντες· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Φρουρούμενον Πέτρον δεδεμένον, Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ Χριστὸς ἔλυσε· Παῦλον σὺν τῷ Σίλα δὲ, αὐθις προσευχόμενον, κολαστηρίῳ πόδας τε, δεινῶς τεινόμενον, ἀνῆκε, τὴν φρουρὰν διασείσας· ὅθεν γεγηθότες αὐτὸν ἐδοξολόγουν.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι τῶν παθῶν τῶν ὀλεθρίων, σειραῖς τε ἁμαρτιῶν ἡμῶν διάρρηξον, αἷς ἕκαστος σφίγγεται· πάντες γὰρ ἡμάρτομεν, καὶ ἴλασμον αἰτούμεθα, ὄντες ὑπεύθυνοι· ὃν δίδε Θεοτόκε λιταῖς σου, τοῖς ὑπερυψοῦσι Χριστὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

(*) Περὶ τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, ὅρα ἐν τῷ Μεγάλῳ Ὁρολογίῳ, Αὐγούστου 2.

Τῶν ΙΒ'. Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ο Δεῖος καὶ πάνσοφος χορὸς, τῶν Ἀποστόλων Χριστοῦ, πυρὶ τοῦ Πνεύματος, ὡς ὕλην εὐπρηστον ἔφλεξε, τῶν δαιμόνων τὰ σεβάσματα, καὶ τὰς καρδίας τῶν Πιστῶν ἐφωταγώγησε, τῶν βρώντων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Συμφώνως τοὺς Δεῖους μαθητὰς, καὶ Ἀποστόλους Χριστοῦ, τοὺς τὰ οὐράνια, ἡμῖν βροντήσαντας δόγματα, τῆς λειμῶνας τοὺς τῆς πίστεως, τοὺς εὐεργέτας τοὺς κοινούς τῆς ἀνθρωπότητος, τοῦ Σωτῆρος, τῆς ὑπηρετας ἐν ὑμῖνοις τιμῶμεν.

Τὰ πάνσεπτα καὶ χωρητικά, δοχεῖα τοῦ φωτός, τὰς τῶν βροτῶν ἀπαρχάς, τὰς τῆ κηρύγματος σάλπιγγας, τοὺς χειμάρρους τῆς ἀφθάρτου ζωῆς, τὰς θεοφόρους ἀσραπαῖς, τὰς ἰαμάτων πηγὰς, τοὺς νοερούς πόδας, τῆ Εὐαγγελίου δοξάσωμεν.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κενῆται δι' ἡμᾶς, ἵνα πληρώσεως, αὐτῆ μετὰσχῶμεν· τὴν γὰρ πανάχραντον μήτραν σε, ὑποδύς ὁ ἀπερίληπτος, τῶν πατρικῶν οὐκ ἀποστάς κολπῶν σεσάρκωται· ὅθεν πάντες, σὲ εὐλογοῦμεν Μαρία Θεόνυμφε.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς.

Τῶν Κορυφαίων. Ὡδὴ Δ'. Ἄπας γηγενής.

Ο ἄλον πανταχῆ, τὸν κόσμον δηλήθετε, ὡσπερ ὑπόπτεροι· καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, φυλαῖς ἀπάσαις γλώσσαις καὶ ἔθνεσι, τὸ τοῦ Χριστοῦ κηρύξαντες, πάντας εἰλκύσατε, πρὸς τὴν πίσιν, Πέτρε παμμακάριστε, καὶ θεσπέσιε Παῦλε Ἀπόστολε.

Νεύσας εἰς βαθύ, τὸ γῆρας καὶ φύσεως, τὸ χρέος Πέτρε πληρῶν, τῆ τοῦ διδασκάλου σου, Χριστοῦ μιμήσει σταυρὸν ὑπέμεινας· σὺ δὲ τμηθεῖς τὴν κάραν σου, Παῦλε, ὦ θαῦμα φρικτόν! ἀντὶ λύθρου, γάλακτος ἀνέβλυσας, ὀχετὸς καὶ ἀπίστους ἐπέστρεψας.

Ω Δεῖα δυὰς, κόσμῳ τὸ σωτήριον, ἢ πιζευθεῖσα παντός, καὶ πρὸς θεοσέβειαν, ἐξ ἀσεβείας μεταρρύθμισασα, καὶ μετὰ πότμον σώζουσα, ἔτι πιστῶν τὰς ψυχὰς, καὶ ἡμῶν νῦν μνήσθητε καὶ πρόσητε, τοῦ Χριστοῦ Κορυφαῖοι Ἀπόστολοι.

Θεοτοκίον.

Σῶτερ ἀγαθὲ, ὁ φύσει φιλόανθρωπος καὶ πολυεύσπλαγχνος, ταῖς τῆς παννυμνήτου σου, Μητρὸς Παρθένου θεαῖς ἐντεύξεσι, Πέτρε πρεσβείαις Παύλου τε, τῶν Ἀποστόλων τῶν σῶν, τὰ ἔλεη, σοῦ καὶ τὴν βοήθειαν, οὐρανόθεν ἡμῖν ἐξαπόστειλον.

Τῶν ΙΒ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Λύειν τὰς σειρὰς τῶ πταισμάτων, τὴν ἐξουσίαν εἰληφότες, παρὰ τοῦ Δεσπότη Θεόπται, τὰς ἀμαρτίας τῶν ἀνυμνήτων ὑμᾶς, συμπαθῶς ἐξαλείψατε, καὶ σωτηρίας ἀξιώσατε.

Ο ἄλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν φανεῖσαν, πάντες ὑπεδέξασθε σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι, τὰ ὑψηλὰ διδάγματα· καὶ νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε.

Υμῖν ὁ Χριστὸς νῦν τοῖς φίλοις, ἀναπαυσαμένοις βραβεύει, τοὺς ἀμαραντίνους σεφάνης, καὶ θεωρίας θείας ἐμπύμπλησιν, ὃν περ νῦν δυσωπήσατε, τὰς Ἐκκλησίας διασώσασθαι.

Θεοτοκίον.

Σαρκενὴ ἐπιδημήσαι θελήσας, ὁ διακοσμήσας πάντα Λόγος, ἐν σοὶ κατεσκηνώσε μόνην, ἀγιωτέραν πάντων εὐρέσιμος, καὶ Θεοτόκον ἔδειξεν, ἐπ' ἀληθείας Θεονύμφευτε.

Καταβασία. Ἄπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε.

Τῶν Μαθητῶν τὴν πάντιμον δωδεκάδα, χαρμονικῶς συνδράμωμεν εὐφημῆσαι. Χαίρετε τὴν σύμπασαν κυκλώσαντες, καὶ τῶν ἐθνῶν ζωγρήσαντες, τὰς κακοπίστους ἀγέλας, μαθητευθέντων τὰ θεῖα.

Θεοτοκίον.

Ημεῖς ἐν σοὶ· καυχώμεθα Θεοτόκε, καὶ εἰς Θεόν σε ἔχομεν προστασίαν. Ἐκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἄμαχον, καὶ θραῦσον τοὺς ἐχθρούς ἡμῶν· σοῖς ἐξαπόστειλον δούλοις, βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς.

Η κορυφαία κρηπίς τῶν Ἀποστόλων, τὰ πάντα κατέλιπες καὶ ἠκολούθησας, τῷ Διδασκάλῳ βῶν αὐτῷ· Σὺν σοὶ θανοῦμαι, ἵνα καὶ ζήσω τὴν μακαρίαν ζωὴν. Τῆς Ῥώμης δὲ γέγονας σὺ πρωτεπίσκοπος, τῆς παμμεγίστου τῶν πόλεων, δόξα καὶ κλέος, καὶ Ἐκκλησίας, Πέτρε ἐδραῖωμα, καὶ πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν, ὄντως ταύτης Χριστὸς ὡς προέφησεν· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο ἐκ κοιλίας μητρὸς ἀφωρισμένος, ὑλώδους ἐμφάσεως, βαῖρος ἀπάσης φυγῶν, ἀνεπτέρωθης τῷ ἔρωτι, ὄντως τῆς θείας, Παῦλε ἀγάπης πρὸς ὕψος ἐνθεον· ἐνθα τὸν ὑπέρφωτον, γνόφον τοῦ θεοῦ φωτός, ὑπεισελθὼν ὡς τις ἄσαρκος, τὴν τῶν ἀρρήτων, κατεπλουτίσθης ῥημάτων μύησιν, καὶ ἀπεστάλης τοῖς ἐν σκότει,

τὸ φῶς μηνύων Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὃν ἐκέ-
τευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ο φῶς ὑπάρχων πρὸ πάντων τῶν αἰώνων,
ἐπιδημῆσαι δι' ἄφατον, φιλανθρωπίαν, καὶ σὰρξ
γενέσθαι δι' ἀγαθότητα, τότε φῶτα δεύτερα τῆς
σῆς λαμπρότητος, καὶ ἀσραπῆς ἀποστίλθοντα,
τοὺς Ἀποστόλους, καὶ μαθητάς σου Σῶτερ ἀ-
νέδειξας· οἱ καὶ πεμφθέντες, κτίσιν ἅπασαν,
τῷ φωτί σου τῷ Δεῖῳ κατηύγασαν, δυσωποῦν-
τές τε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πέτρε καὶ Παῦλε τοῦ Λόγου ἀροτῆρες, Ἀν-
δρέα Ἰάκωβε, καὶ Ἰωάννη σοφῆ, Βαρθο-
λομαῖε καὶ Φίλιππε, Θωμᾶ Ματθαῖε, Σίμων
Γούδα, Δεῖε Ἰάκωβε, παγκόσμιε πάντιμε, τῶν
Μαθητῶν δωδεκαῖς, οἱ ἐν τῷ κόσμῳ κηρύξαν-
τες, τὴν παναγίαν, Τριάδα φύσει Θεὸν αἰδίων,
τῆς Ἐκκλησίας οἱ ἀλάξευτοι, ὄντως πύργοι καὶ

στύλοι ἀσάλευτοι, τῷ Δεσπότη τῶν ὅλων, ἐκε-
τεύσατε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ην διήλθετε κτίσιν φωτίσαντες, οἱ τοῦ Σω-
τῆρος Μαθηταί, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων,
ὡς ὕλην καταφλέξαντες τοῖς διδάγμασιν ὑμῶν,
τὰ ἔθνη ἐξ ἀγνωσίας βυθοῦ, πρὸς τὴν Δεῖαν
γνώσιν, σαγηνεύσαντες ἐσώσατε· καὶ νῦν πρεσ-
βεύσατε Χριστῷ, ὅπως ἴλεως γένηται ἡμῖν, ἐν
τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Δέσποινα πρόσδεξαι.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κα-
νόνο τῶν Κορυφαίων ᾠδὴ γ'. καὶ ἐκ τοῦ τῶν
Δώδεκα ᾠδὴ δ'.

Ο' Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν
Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν

Τ Ε Λ Ο Σ.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

~~NOV 10 1911~~

